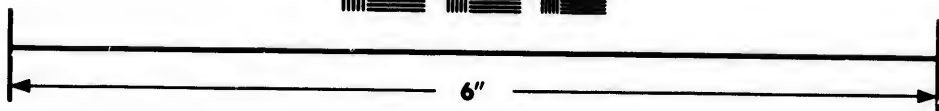
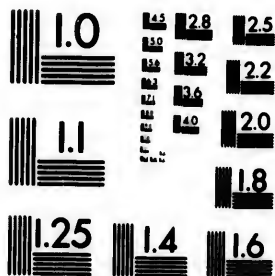

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

© 1983

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distortion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments:/
Commentaires supplémentaires: Various pagings.

- Coloured pages/
Pages de couleur
- Pages damaged/
Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached/
Pages détachées
- Showthrough/
Transparence
- Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- Only edition available/
Seule édition disponible
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

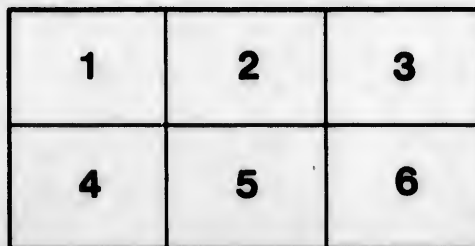
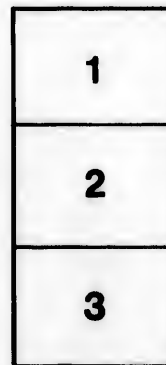
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol $\rightarrow$ (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole $\rightarrow$ signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

TW

N

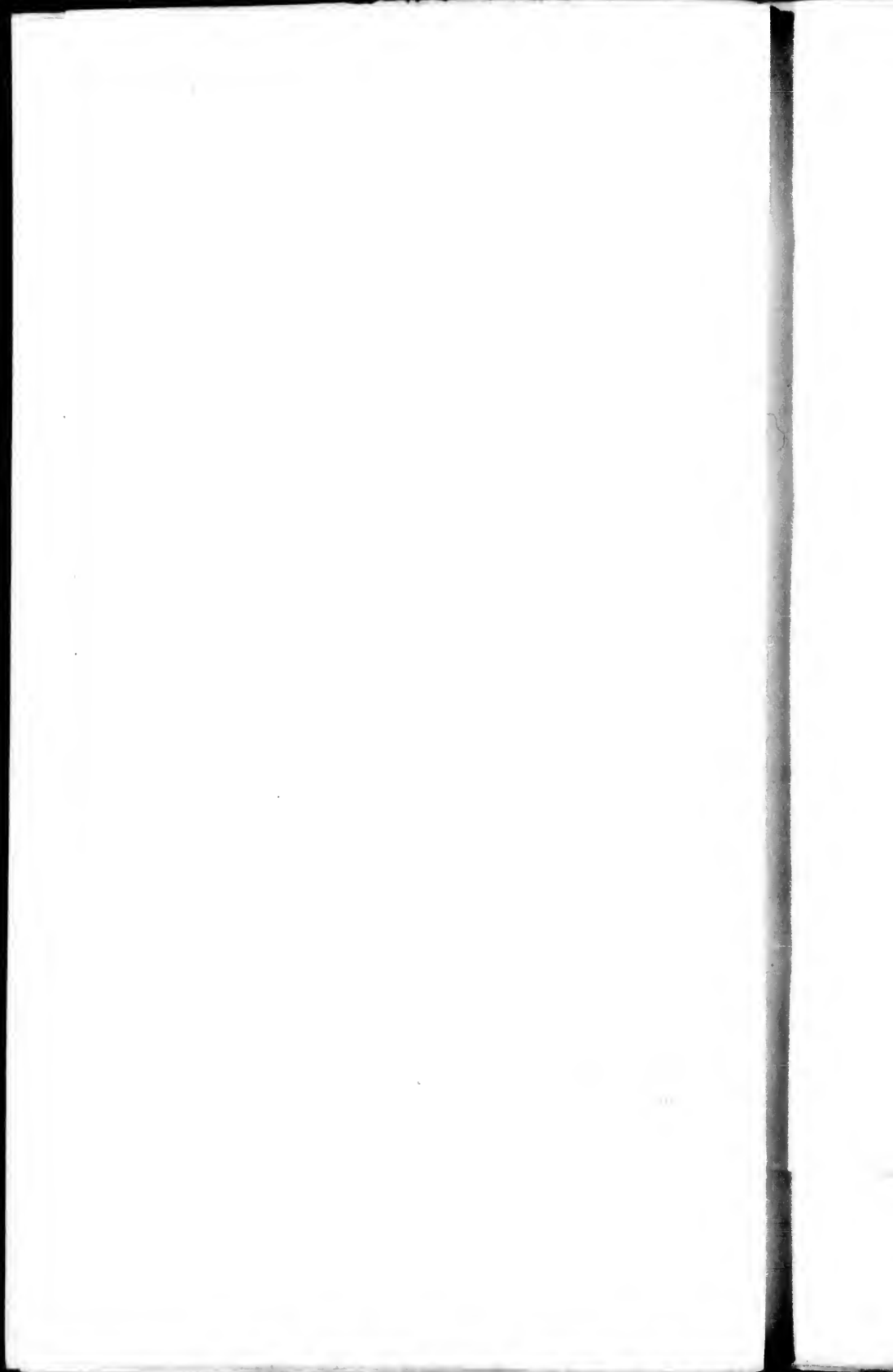
Het t
verzond
en volg

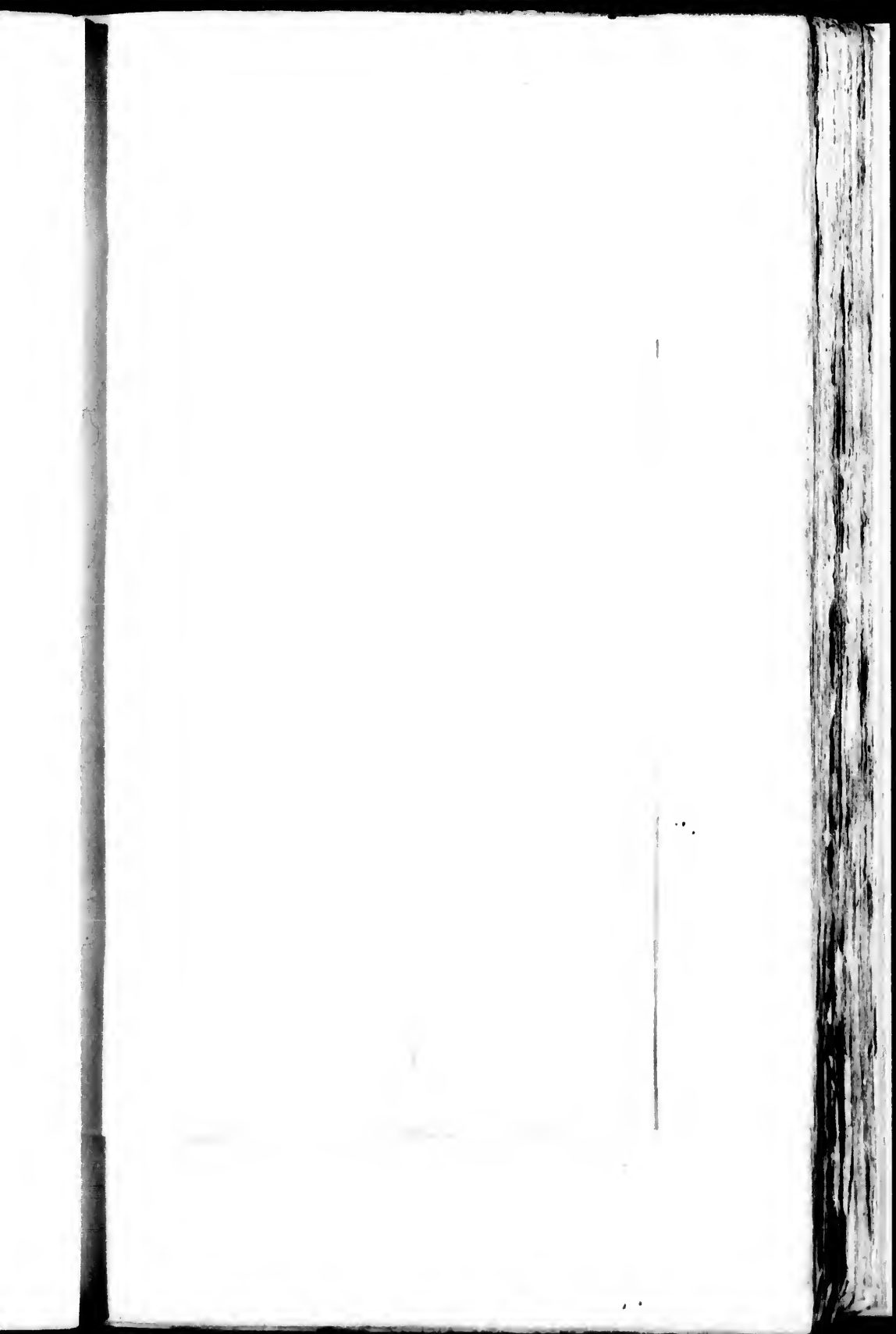
TWEEDE ONTDEKKINGSREIS

NAAR DE

NOORDPOOL-GEWESTEN.

Het tweede deel is te gelijk met dit eerste
verzonden: het derde en laatste is ter perse
en volgt spoedig.

T

ON

KA

VERHAAL
VAN EENEN
TWEEDEN ZEETOGT,
EN VAN VERSCHEIDENE
LANDREIZEN,
IN DE NOORDPOOL-GEWESTEN.

ONDERNOMEN TOT OPSPORING EENER NOORDWESTELIJKE
DOORVAART.

DOOR

SIR JOHN ROSS,
KAPITEIN TER ZEE, RIDDER VAN DE BAD-ORDE, ENZ. ENZ.

UIT HET ENGELSCH VERTAALD DOOR

J. Olivier, Jr.

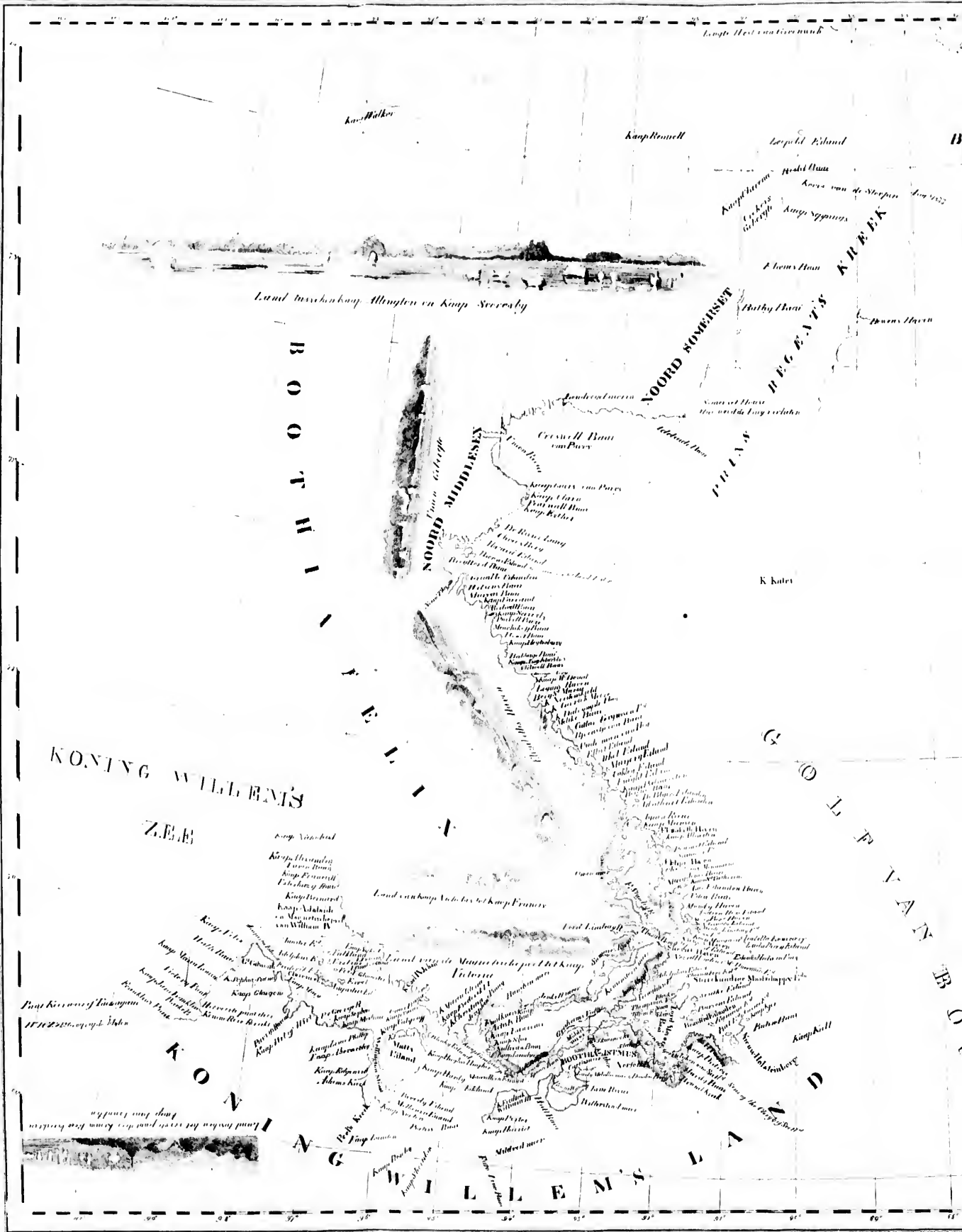
EERSTE DEEL.

ZUTPHEN,
W. J. THIEME.

1836.

BARROUS STRAIT

WILKINSON STRAIT
KING GEORGE STRAIT
KING EDWARD STRAIT
KING ALBERT STRAIT
KING VICTOR STRAIT
KING EDWARD STRAIT
KING ALBERT STRAIT
KING VICTOR STRAIT
KING EDWARD STRAIT
KING ALBERT STRAIT
KING VICTOR STRAIT

DER

ONTDEKKINGEN

GEDAAN IN DE

Poolstreken

in 1629, 30, 31, 22, 23.

DOOR

JOHN ROSS,

Luitenant der Koninklyke Marine.

EN

JAMES CL. IRK ROSS,

Commandeur der Koninklyke Marine.

STRAIT VAN DE FURY EN HECLA

MELVILLE SCHIEREILAND

Lengte West van Greenwich.

LONG ISLAND
LAFAYETTE
BROADWAY
FIFTH AVENUE

KING GEORGE STRAIT
KING EDWARD STRAIT
KING ALBERT STRAIT
KING VICTOR STRAIT
KING EDWARD STRAIT
KING ALBERT STRAIT
KING VICTOR STRAIT

10° 15° 20° 25° 30° 35° 40° 45° 50° 55° 60° 65° 70° 75° 80° 85° 90°

op
die
van
zeel
te a
cen

VOORBERIGT

VAN DEN

VERTALER.

Ik heb gemeend een gedeelte van mijnen tijd op eene voor velen mijner landgenooten niet ondienstige wijze te besteden, door hun dit verhaal van eenen in zoo menigerlei opzigt belangrijken zeetogt mede te deelen. — Deze taak was mij te aangenamer omdat ik daarbij gelegenheid vond, cenige dwalingen in de opgave der vroegere rei-

zigers naar de Poolgewesten te verbeteren, waarbij aan onze landgenooten, welke door den Kapitein ROSS vergeten waren te noemen, en die niettemin grooten roem door hunne stoute togten in die barre streken verworven hebben, eene welverdiende plaats in de lijst dezer zeevaarders wordt gegeven.

KAMPEN,
Augustus 1836.

J. OLIVIER, Jz.

INLEIDING.

Het is natuurlijk , dat het Publiek de eene of andere inleiding verwachten zal van eene reis , die zoo veel belangstelling heeft opgewekt ; vermijts ik echter nopens de uitrusting en toebereidselen tot de reis , de keuze der officieren en manschappen en andere bijzonderheden , die den togt zijn voorafgegaan of met de onderneming daarvan in verband stonden , in het begin van het werk zelf reeds verslag heb gegeven , meen ik aan de Inleiding tot mijn werk geene nuttiger strekking te kunnen geven , dan wanneer ik die hoofdzakelijk bestem tot eene korte geschiedenis van vroegere ondernemingen van gelijken aard.

Het vraagstuk nopens eene noord-westelijke doorvaart , is waarschijnlijk in de negende eeuw voor de eerste maal geopperd geworden ; en de eerste togt om de Noord , waarvan wij kennis dragen , was die van OTHERVIE , welke van *Drontheim* naar de witte Zee stevende. Omstreeks den zelfden tijd werd *IJsland* , en van hier , in het jaar 970 ook *Groenland* ontdekt.

1498 JOHAN CABOT deed eene reis in deze gewesten , doch zonder gewenscht gevolg ; en in

1498 stevende SEBASTIAAN CABOT naar de westkust van *Groenland* , en bereikte de breedte van 86° , doch zonder het voorgestelde doel te bereiken.

1500—1502 deden GASPAR EN MICHAEL COTREAL twee reizen naar *Groenland* , en verzekeren dat zij den 60sten graad breedte bereikten. Zij ontdekten de straat *Gaspar* en verscheidene eilanden , met die straat , welke *Anian* door hen werd genoemd.

1508—1535 JAQUES EN AUBERT CARTIER , ondernomen verscheidene zeetogten om eenen nieuwen weg te vinden , naar de landen van welke *Spanje* zijne schatten trok ; zij ontdekten *Canada* en de golf van *Laurens*.

1524 ESTEVAN GOMEZ werd door *Spanje* tot het zelfde einde uitgezonden , doch hij was niet gelukkig , en kwam niet verder dan *Labrador*.

1527 ROBERT THORNE van *Bristol* deed , volgens HACKLUYT'S verzameling , eene ontdekkingreis naar de Noordpool ; doch de beschrijving van deze reis is niet bekend.

1540 CARTIER onderneemt zijn' derden togt naar de noord-oostkust van *Amerika*.

1542 MENDOZA CORONADA tracht de straat van *Anian* te vinden ; doch ontdekte niets , hetwelk hem niet bestaan daarvan konde doen aannemen. JUAN RODRIQUES DE CABRILLO doet eene ontdekkingsreis naar het noorden , met weinig gevolg.

1553 Sir HUGH WILLOUGHBY zeilt uit *Engeland*, en ontdekt, zoo men wil, *Nova-Zembla*; doch op zijne terugreis kwam hij met zijne geheele equipage, door de felle koude, in *Lapland* om het leven.

1555—1557 STEVEN BUROUGH en RICHARD CHANCELOR deden twee reizen, waarop zij het eiland *Waaigat* en *Nova-Zembla* bereikten; doch zonder eene noord-oostelijke doorvaart te ontdekken, hetwelk het oogmerk dezer zeevaarders was geweest.

1564 Deensche zeereizigers zoeken van *IJsland* af, eenen noord-westelijken doortogt naar *Indië*.

1576 MARTINUS FROBISHER doet zijne eerste reis en ontdekt de straat, die zijnen naam draagt, en die, zoo als men vroeger dacht, het ééne gedeelte van *Oud-Groenland* van het andere scheidde; doch dit bleek naderhand eene dwaling te zijn. Thans houdt men het er voor, dat deze gewaande straat niets anders is dan eene der openingen aan de westkust van straat *Davis*.

1577 De zelfde zeereiziger deed in dit jaar een' tweeden togt, en noemde *Mount Warwick*, ten zuiden van hetgeen naderhand *Frobisherstraat* genoemd is geworden; het schijnt echter niet dat hij tot de ontdekking van eene doorvaart zijne reis vervolgde.

1578 In dit jaar deed hij eene derde reis, die van geen gevolg was. Na dezen togt, zeilden twee broeders van den zelfden naam, om eene noord-westelijke doorvaart te ontdekken, doch zij zijn nimmer teruggekeerd, en men heeft hun lot nooit geweten.

1579 EDWARD FENTON zeilde ter ontdekking van eene noord-westelijke doorvaart, langs den stillen Oceaan; maar hij keerde terug, uit vrees voor de Spanjaarden, door welke hij verwachtte genomen te worden.

1580 MERCATOR, PET en JACKMAN poogden vruchteloos, om door straat *Waaigat* te dringen, en kwamen met veel moeite terug.

1583 Sir HUMPHREY GILBERT, zeilde naar *Newfoundland*, met het voornemen om de noord-westelijke doorvaart op te sporen.

1585 JOHN DAVIS deed zijne eerste reis, en ontdekte de straat, welke zijnen naam draagt. Aan de oostzijde van deze wijde zee, zoo ten onregte eene straat genoemd, ontdekte en noemde hij hetgeen den naam van kaap *Desolation* behouden heeft, en aan de westkust den berg *Raleigh*, kaap *Walsingham*, *Exeter-Sound* en eenige andere plaatsen, die thans nog de namen voeren welke hij daaraan gegeven heeft.

1586 Op zijne tweede reis onderzocht dezè ondernemende en volhardende zeeman de kust aan de westzijde van de straat tusschen het eiland *Cumberland* en de noorderbreedte van $66\frac{1}{2}$ graden.

1587 Door den slechten uitslag niet ontmoedigd, ondernam deze reiziger een' derden togt, en beweert dat hij den 73ste graad van breedte bereikte. Op deze reis onderzocht hij de kust, welke hij vroeger gezien had, gaf namen aan sommige andere plaatsen, doch het vraagstuk van de noordwestelijke doorvaart

bleef nog altijd onopgelost. De ontdekkingen welke hij op deze drie zeetogten gedaan heeft waren van groot belang voor den handel, want de walvischvangst is meer aan hem, dan aan al zijne voorgangers en navolgers verpligt. Zijn naam behoort derhalve onvergetelijk te blijven. In bekwaamheden vond hij nauwelijks zijne wedergade; en het is meer aan onkunde, dan aan ondankbaarheid te wijten, dat men niet behoorlijk erkent hoeveel de Britsche handel hem verschuldigd is.

1588 De reis van MALDONADO is een zamenweefsel van zulke in het oog loopende verdichtsel, dat ik in deze chronologische lijst alleenlijk melding daarvan maak, voor hen die van deze reis gehoord hebben, zonder met de wel verdiende kritiek, welke zij ondergaan heeft, bekend te zijn. Hij vond niet, zoo als hij voorgaf, eene doorvaart in het noord-west, en het is overbodig van al wat hij daarenboven voorwendde, hier te gewagen.

1592 JUAN DE FUCA werd uitgezonden om de vermeende straat van *Anian* te ontdekken. Volgens zijn eigen bericht, volgde hij de kust, tot dat hij eene opening vond, welke hij twintig dagen lang in verschillende koersen opzeilde, waarna hij in de noordzee kwam. Hier vond hij dat de straat eene breedte van 30 tot 40 zeemijlen had, waaruit hij afleidde, dat zij werkelijk de doorvaart aanbod, welke men zoo lang had opgespoord, en dat mitsdien zijne taak vervuld was, waarop hij de terugreis aannam.

1594 Eerste togt der Nederlanders CORNELIS RIJF en WILLEM BARENTSZ, om eene vaart om het noorden en oosten van *Azie* naar *China* te vinden. Ofschoon zij hierin niet slaagden, maakte hunne reis toch verscheidene punten en baaijen op *Nova-Zembla*, en eenige eilanden daaromstreeks bekend.

1595 Tweede togt der Nederlanders naar het noorden, die echter ongelukkig uitviel.

1596 Derde togt der Nederlandsche schepen. Zij ontdekken *Spitsbergen*, en verscheidene eilanden en baaijen aldaar. JAKOB VAN HEEMSKERK en WILLEM BARENTSZ overwinteren met hunne togtgenooten op *Nova-Zembla*, hetwelk zij, op eene kleine streek na geheel hadden omgevaren. Op dezen togt overleed de verdienstelijke WILLEM BARENTSZ.

1602 GEORGE WEYMOUTH zeilt uit *Engeland*, doch hij bereikte slechts den 64sten graad noorderbreedte, en deed gevolgelijk geene ontdekking. — Tweede reis van den Spanjaard VEZCAINO, naar de noord-westkust van *Amerika*.

1605 JAMES HALL onderneemt met twee schepen eene reis naar *Groenland*; hij volgde de kust tot de breedte van 63°, en kwam terug zonder geslaagd te zijn.

1606—1607 Dezelfde reiziger deed twee andere reizen naar de zelfde kust; maar kwam niet hooger dan 66° breedte.

1606 JOHN KNIGHT deed eene reis om de noord-wes-

telijke doorvaart te vinden, welke het droombeeld van alle zeevaarders en scheepsreeders van dien tijd geweest schijnt te zijn. Hij bereikte slechts de kust van *Labrador*, en zag van zijne onderneming af.

1606 Tweede reis van den Deen GOTSTE LINDENMAN naar het noorden.

1607 De eerste reis van HENRY HUDSON was naar de oostkust van *Groenland*, van waar hij over *Spitsbergen* en het eiland *Cherry* terug kwam.

1608—1610 In deze tijdruimte deed de genoemde zeevaarder (die het geluk heeft gehad van zijnen naam onsterfelijk te maken, door de uitkomsten van zijnen togt, welke de handelmaatschappij van zijnen naam deed ontstaan, onder wier beheer thans een zoo uitgestrekt gebied gekomen is) nog twee reizen, op eene van welke hij de baai vond, welke naar hem genoemd is. Op de andere reis, welke hij voor Nederlandsche rekening en onder Nederlandsche vlag deed, ontdekte hij *Staten-hoek* (thans *Cape Cod*) in *Noord-Amerika*, en het land van daar tot aan kaap *Hinlopen*, dat naderhand *Nieuw-Nederland* werd.

1611 Op zijne vierde reis, sloeg zijn scheepsvolk aan het muiten, waarbij hij het leven verloor, nadat hij tot 73° noorderbreedte was doorgedrongen.

1609—1611 JAMES POOLE deed twee reizen, en bereikte de zelfde breedte in de straat *Davis*. Men was destijds nog niet zoo nabij de pool geweest.

1611 Sir THOMAS BUTTON deed eene reis om eene

noordwestelijke doorvaart te vinden , maar zonder den gewenschten uitslag. Het verhaal van dezen togt is niet uitgegeven geworden.

1612 JAMES HALL deed eene tweede reis, tot het zelfde einde. Hij kwam te *Ramelsford* in *Groenland*, en werd hier door eenen wilde gedood. Zijn opvolger in het scheepsbevel vond goed naar *Engeland* terug te keeren , zonder eenige poging te doen om verder door te dringen.

1614 De Groenlandsche maatschappij in *Nederland* opgericht, zendt verscheidene schepen naar het Noorden.

De Engelsche kapitein GIBBONS deed eene reis om eene doorvaart te zoeken; doch in het ijs bezet geraakende , zocht hij eene schuilplaats in eene kreek , onder 57° breedte. Nadat hij hier vijf maanden gebleven was, gelukte het hem vrij te komen , waarna hij , niet zonder zware averij , in *Engeland* terug keerde.

1615 Op deze reis voerde ROBERT BYLOT het bevel over het schip. WILLIAM BAFFIN was de stuurman en schipper. Zij kwamen niet verder dan tot de breedte van 65° ; zij onderzochten de kust van straat *Davis* , volgden deze tot aan het eiland *Resolution* , en staakten toen hunne onderneming, om naar *Engeland* terug te keeren.

1616 BYLOT en BAFFIN zeilden andermaal uit , volgden de kust der baai , welke naar den laatstgemelden genoemd is, tot aan eene andere baai, waaraan zij den naam van *Sir James Lancaster* gaven. Het verslag van

dezen togt is zeer onvolledig, en verwijst naar eene kaart, die, zoo ver ik weet, nergens te vinden is. Er bestaan echter kaarten waarop deze ontdekkingen zijn aangeduid, en waarschijnlijk juist zoo als *BAFFIN* die heeft opgegeven; maar zoo als ik in het laatste gedeelte dezer inleiding zal aantoonen, was *BAFFIN*, ofschoon tamelijk naauwkeurig in de opgaven der breedte, zeer onnaauwkeurig in die van de lengte; en dit heeft dwaalingen doen ontstaan van zoo veel aanbelang, dat ik gemeend heb, daarover opzettelijk een en ander te moeten aanmerken.

1614—1616 *FOTHERBY* doet eene vruchteloze reis, om eene noordwestelijke doorvaart te ontdekken.

1619 *JANS MUNK* bezocht de *Baffin's-baai* en de *Thorfield's-baai*, zonder iets verder te doen.

1630—1631 *LUKAS FOX*, doorgaans (*fox* van het noordwest genoemd), poogde door de *Hudsons-baai* in de *Noordzee* te dringen, maar dit gelukte hem niet, en zijne reis leverde geene verdere ontdekkingen op.

1631 *JAKOB ZEEGERS VAN DER BRUGGE* met nog zes Nederlandsche matrozen, overwinteren op *Spitsbergen*.

1631 *JAMES* zeilde uit *Bristol*, en beweerde het eiland ontdekt te hebben, hetwelk thans zeer wel bekend is, en waaraan hij zijnen naam gaf. Sedert mijne reis in 1818 zijn er nopens dit *Jamas-eiland* twijfelingen ontstaan; en dit is een zoo belangrijk en tevens zoo ingewikkeld onderwerp, dat ik aan het slot

dezer Inleiding trachten zal ook nopens dit aardrijkskundige vraagstuk eenige opheldering te geven.

1632 De Nederlanders MARTIN GERRITS, DE VRIES en HENDRIK CORNELIS SCHAAP gaan van de Moluksche eilanden naar *Japan* om de oostkust van *Tartarijê*, om verder de noord-westkust van *Amerika* op te sporen, hetwelk hun niet gelukte; doch zij doen zeer vele belangrijke ontdekkingen.

1633 Zeven Russische zeelieden, die op de kust van *Spitsbergen*, zoo het schijnt, schipbreuk leden, bleven aldaar een jaar lang,

1636 De Russen ontdekten de *Lena* en andere rivieren in het noorden van *Europa* en *Azië*. Men vindt de bijzonderheden daarvan in de reizen van CHURCHILL.

1640 BERNARDA, een Spanjaard, zegt dat hij op eene reis langs de kusten, uit de Stille Zee in eene straat is gekomen, waar hij voortstevende tot aan eene landtong, welke de oostelijke en de westelijke zee nabij de *Baffin's-baai*, van elkander scheidt en dat hij van den top eens bergs deze twee zeeën gezien heeft.

1646 Twee en veertig personen leden schipbreuk aan de kust van *Spitsbergen*, en bleven er een jaar.

1654 De Nederlander GOEL HAMKES ontdekte eene kust, welke naar hem genoemd is geworden; zij ligt ten noord-westen van het *Jan Mayen's-eiland*; hij verkende haar van 73° tot 75° noorderbreedte.

1664 De Nederlander VLAMMINK zeilt naar de IJs-

zee
va
de
dec
and
om
men
dat
1
noo
leve
1
nen
het
17
IJsze
17
baai
Het
DOBB
derh
17
achte
17
schei

zee, die zoowel als naderhand TEUNIS IJS, de doorvaart *Kostinschar* op *Novazembla* vermoedde.

1715 Reis van den Rus MARKOF in eene slede op de IJzsee tot op 78° noorderbreedte.

1719—1722 KNIGHT, BARLOW, VAUGHAN en SCROGGS deden in deze vier jaren reizen, waarvan echter niets anders bekend is, dan dat zij het oogmerk hadden, om eene noord-westelijke doorvaart op te sporen. Daar men verder niets van hen vernomen heeft, denkt men dat zij schipbreuk geleden hebben.

1719 JAN MUNK deed eene ontdekkingsreis naar het noorden; maar zijne geheele equipage kwam om het leven, met uitzondering van twee man.

1723—1729 BEHRING ontdekte de straat welke zijnen naam draagt. Hij leed vervolgens schipbreuk bij het eiland *Behring*, waar hij het leven verloor.

1735 De Rus LASSENIUS zeilt door de noordelijke IJzsee, langs *Azië* naar het noord-oost.

1741 CHRISTOFFEL MIDDLETON zeilde naar de *Hudsonsbaai*, om eene noord-westelijke doorvaart te zoeken. Het gelukte hem niet, en er ontstond tusschen hem, DOBBS en de admiraliteit een twist, waarvan de bijzonderheden hier niet vermeld behoeven te worden.

1743 Zes Russische zeelieden werden op *Spitsbergen* achtergelaten en bleven er zes jaren.

1740—1746 Het Russische Gouvernement stelde verscheidene officieren aan, om over land bijna de gehe-

le kust van *Europa* en *Azië*, tusschen *Novazembla* en de *Behring-sstraat* op te nemen.

1746 WILLIAM MOOR en FRANCIS SMITH deden, ter ontdekking van de lang gezochte doorvaart een' ongelukkigen togt door de *Repulse-baai*; eene onderneming die, zoo als men weet, in onze dagen, zonder beter gevolg vernieuwd is geworden.

1768 De Rus KRENNITZEN deed eene reis naar de noord-westkust van *Amerika*.

1769—1772 HEARNE ontdekte de rivier welke zijnen naam draagt, op eene landreis, waarvan de bijzonderheden algemeen bekend zijn.

1775 PHIPPS (later Lord MULGRAVE) deed eene vruchteloze poging om de Pool te bereiken. Deze reis is insgelijks algemeen bekend, en te meer om den fraaijen stijl en den naam des schrijvers.

1776 De beroemde reiziger kapitein COOK, die reeds twee reizen om de wereld had gedaan, poogde de noord-westelijke doorvaart te ontdekken, door de *Behring-sstraat*. Vergezeld van den kapitein JAMES CLERKE, kwam hij in Augustus 1779 in die zee-engte, en drong door tot aan eene punt, welke hij de *Ijs-kaap* noemde, onder 70° 29' N. breedte, en 198° 20' W. lengte. Hier vond hij ondoordringbaar ijs, in eene vaste massa van tien voeten dikte, zich tot aan de kust van *Azië* uitstreckende, waar zij in eene diepte van zeven en twintig vademen aan den grond zat. Hij keerde vervolgens naar de *Sandwichs-eilanden* terug,

waar hij, gelijk bekend is, in eenen twist met de inlanders, het leven verloor.

1776 De luitenant PICKERSCILL werd uitgezonden om door de *Baffin's-baai* den kapitein COOK op te sporen. Hij bereikte de breedte van $68^{\circ} 10'$, en keerde onverrigter zake over *Labrador* terug.

1777 De Engelschman MACK LANE deed eenen togt ter ontdekking eener noord-westelijke doorvaart.

1777 De luitenant YOUNG werd met den zelfden last uitgezonden, maar hij kwam in *Engeland* terug, zonder verder dan tot het *Vrouwen-eiland*, onder $72^{\circ} 45'$ noorderbreedte te hebben kunnen doordringen.

1780 De kapiteins CLERKE en KING deden eene andere, even zoo vruchteloze poging tot het zelfde einde; zij konden niet verder doordringen dan $70^{\circ} 33'$ noorderbreedte, en 194° westelijke lengte.

1785 DIXON en FORLOCK zeilen voor de Engelsche handel-compagnie naar de noord-westkust van *Amerika*.

De Russen BILLING en SARYTSCHEW doen ontdekkingen in het noorden.

1786—1787 De Deensche admiraal LOWENORE ging onder zeil om, zoo als men het noemde, het oostelijke *Groenland* »op nieuw te ontdekken»; maar zijne schepen door het ijs aanmerkelijke schade geleden hebbende, keerde hij onverrigter zake naar *Denemarken* terug.

1780 ALEXANDER MACKENZIE, die later tot ridder werd verheven, deed eene reis over land, en ontdekte de rivier, die zijnen naam draagt, en welke hij tot aan de IJs-zee volgde. Zijn langwijlig reisverhaal is bij iedereen, die belang in zee- en landreizen stelt, wel bekend.

1790 DUNCAN verkende de *Chesterfields-baai*; daar zijn volk oproerig werd, kwam hij onverrichter zake terug.

1815—1818 Met een schip, de *Rurik* genaamd, en op kosten van den graaf ROMANZOFF uitgerust, om ontdekkingen te doen, zeilt de luitenant KORZEBUE om kaap *Hoorn*, om door de *Behring-sstraat* eene noord-westelijke doorvaart te zoeken. Door deze straat kwam hij in de zee welke de noord-kust van het vaste land van *Amerika* bespoelt. Hij ontdekte ook de baai, aan welke men zijnen naam heeft gegeven, en welke de oplettendheid van den kapitein COOK ontgaan was; doch hij bereikte zijn doel niet, en kwam zelfs niet tot aan de *IJskaap*.

1818 In dit jaar zeilde ik langs de kusten der *Baffin's-baai*, en herstelde op de kaarten, op welke zij uitgewischt waren, de belangrijke ontdekkingen van dien beroemden zeereiziger kapitein COOK, alleenlijk met verbetering der dwalingen die het gevolg van zijne gebrekkige werktuigen waren geweest, en van geen aanbelang waren in vergelijking van hetgeen hij verrigt had. Ik behoef hier geene melding te maken, van de andere vruchten,

welke deze reis (de eerste welke ik naar deze gewesten ondernam) voor den handel heeft opgeleverd.

1818 BUCHAN deed eene vruchteloze poging om de Pool te bereiken; hij had met zwaarigheden te worstelen die onoverkomelijk waren, en werd door zware schade aan zijn schip genoodzaakt om terug te keeren.

1819—1820 PARRY ontdekte op zijne eerste reis, tusschen 74° N. breedte en 113° W. lengte het eiland *Melville* en *Noord-Georgie*, thans de *Parry-eilanden* en de straat van den *Prins-Regent* genaamd. Hij was de eerste die in deze gewesten overwinterde.

1820—1821 FRANKLIN vertrok, op zijne eerste landreis, van de *Hudsons-baai*, en volgde de kust van *Amerika* tusschen de rivier *Hearne* en de kaap *Turnagain*.

1821—1822 Op zijne tweede reis ontdekte PARRY het land, waaraan hij den naam van het schiereiland *Melville* gaf, en de straat, welke hij naar zijne schepen de *Fury* en de *Hekla*, noemde.

1822—1823 FRANKLIN volgde op zijne tweede reis de kust van *Amerika* tusschen de rivier *Mackenzie* en de kaap *Back*, Dr. RICHARDSON, die zich ten dien einde van hem verwijderd had, verkende de kust tusschen de rivieren *Hearne* en *Mackenzie*.

1822—1823 PARRY zeilde, op zijne derde reis, de *Prins-Regent-sstraat* af, tot de breedte van $72^{\circ} 30'$ en de lengte van 91° . De *Fury* leed schipbreuk, en hij was genoodzaakt terug te keeren.

1823—1826 DEECHY deed eene reis van ongeveer

drie jaren , zeilde door de *Behring-straat* en poogde om de oost door te dringen. Hij kwam tot de breedte van $71^{\circ} 23' 30''$ en tot de lengte van $156^{\circ} 21' 30''$, zoodat er slechts omtrent 150 Engelsche mijlen van de kust tusschen zijne ontdekkingen en die van FRANKLIN onbezocht bleven.

1827 FARRY deed in dit jaar eene vruchteloze poging om de noordpool te bereiken. Men had zich voorgesteld dat men langs dezen weg een vrijen doortogt naar den equator zoude vinden.

De slotsom van al deze reizen bewijst dat men in de ontdekking en verkenning der kusten tusschen *Groenland* en *Asie*, trapsgewijze vorderingen had gemaakt; zoodat, toen ik mijne laatste reis, in 1829, ondernam, er niet meer dan 150 Engelsche mijlen aan de westzijde, bij de *Behring-straat*, en 500 zulke mijlen aan de oostzijde, tusschen kaap *Garry* en kaap *Turnagain*, onbezocht waren gebleven. Men kan zeggen dat de eerste, werkelijk belangrijke poging om eene doorvaart te vinden, door DAVIS, en de tweede door BAFFIN gedaan was geworden. Deze laatste vergiste zich niet in zijne berekeningen van de breedte, maar zijne opgaven van de lengte waren zeer onnaauwkeurig. Dit gaf zonder twijfel aanleiding tot het zeer ongegronde vermoeden, dat al zijne opgaven onjuist, en al zijne berigten ongegrond waren. Van daar dat men van onze kaarten het *James-eiland* uitwischte; maar men ging nog verder, want men was liefdeloos en onbillijk ge-

noeg om ook de baai daaruit weg te laten , welke zoo lang , en met zoo veel regt , den naam van *BAFFIN* had gedragen , als of deze groote zeevaarder niets gezien en niets gedaan had. Dit is geenszins de geschikte handelwijze om verdienstelijke mannen aan te sporen , hunnen tijd , hun vermogen en hun leven op te offeren om nuttig voor het menschdom te zijn.

Indien de naam van *Baffin* in de rang hersteld werd , dien hij verdiende te bekleeden , waartoe ik mij vleije door mijne reis van 1818 aanleiding te hebben gegeven , kan ik thans aanmerken dat de gevolgen mijner laatste reis bestaan in de ontdekking van het *Koning-Willems-land* , van de landengte en het schier-eiland *Boothia* , en de westelijke zee *Koning-Willem* , en van de ware ligging der Noordpool ; en dat , met betrekking tot het vinden eener noordwestelijke doorvaart , het volkomen bewezen is , dat er door de straat van den *Prins-Regent* , en bezuiden de breedte van 74° geene zoodanige doorvaart bestaat. Ook heeft deze reis verscheidene belangrijke waarnemingen betrekkelijk het magnetismus , de natuurlijke historie en andere takken der wetenschappen opgeleverd. De banken van de *Isabelle* en den *Alexander* werden op hunne oude plaatsen in de kaarten hersteld ; de rigting van de kust werd volkomen onderzocht , en verscheidene havens en ankerplaatsen werden ontdekt.

Er blijft dus nog eene uitgestrektheid van 150 Engelsche mijlen aan de westzijde te onderzoeken , en aan

de oostzijde de ruimte tusschen kaap *Turnagain* en de kust door Sir EDUARD PARRY gezien, hetwelk men op 400 Engelsche mijlen kan schatten.

Het is niet algemeen bekend dat het vraagstuk eener noordwestelijke doorvaart, welke men sedert de reis van den kapitein PHIPPS had laten rusten, in 1817 vernieuwd werd door den Heer WILLIAM SCORESBY, een zeer bekwaam zeevaarder, die destijds het bevel voerde over een' Groenlandsvaarder, en thans een achtenswaardig lid van de Engelsche kerk, te *Exeter* is. In een' wel geschreven' brief welken hij aan Sir JOSEPH BANKS zond, gaf hij te kennen, dat er in de saizoenen, en in de ligging van het ijs, zulke aanmerkelijke veranderingen ontstaan waren, dat waarschijnlijk de tijd gekomen was om het zoo lang overwogen vraagstuk op te lossen.

Zonder twijfel was het zijn oogmerk tot deze moeilijke dienst aangesteld te worden, opdat de voorsteller van de onderneming in den roem daarvan mogte deelen. Het is mij onbekend waarom hij het niet werd; doch ik ben door hem zelve gemagtigd om te verklaren »dat hij, in eene soortgelijke expeditie elke plaats zoude hebben aangenomen, welke door een fatsoenlijk man bekleed worden kan." Men kan hem echter de eer niet ontzeggen van de eerste aanleiding tot alle latere pogingen gegeven te hebben. Sir JOSEPH BANKS, ondersteunde zijn voorstel met al zijnen invloed, en men zond rondgaande brieven af, om te weten welk officier met zulk eene reis het meest bekend was. In-

tusschen kocht men schepen ; en niet alleen waren zij volkomen uitgerust , toen ik gekozen werd om er het bevel over te voeren , maar al de onderofficieren waren benoemd. De victualiemeester , en mijn neef , die toen slechts zeventien jaren oud was , waren de eenigen welker aanstelling van mijne keus had afgehangen.

Ik geloof niet dat er een enkel voorbeeld bestaat , dat een officier , met het bevel over zulk eene expeditie belast , niet bij de keuze der schepen geraadpleegd is geworden. Het tegendeel geschiedde in dit geval. Toen ik te *Londen* aankwam , vernam ik met leedwezen , dat de schepen , toen reeds half uitgerust , in het geheel niet voor zulk eene dienst geschikt waren. Maar onze voorstellingen kwamen te laat , en men zeide mij dat , in geval ik het bevel niet op mij nam , een ander zich daarmede zoude belasten. Ik had den *Driver* verlaten , zoodat mij geene andere kans tot bevordering overbleef. Ik moet hier echter aanmerken dat ik geene bedoeling heb , om op de toenmalige leden der Admiraliteit eenen blaam te werpen. Alvorens mij te kiezen hadden zij mannen geraadpleegd , die volkomen in staat waren om hun alle vereischte inlichtingen te geven , maar deze lieden hadden schepen te verkoopen of te vertimmeren , en vonden in eene winst van zes tot zeven duizend pond sterling eene beweegreden om de schaal te doen overhangen ; terwijl ik alleen , die met de geheele verantwoordelijkheid belast was , de eenige lijdende partij moest zijn. De waarheid van deze verklaring is ten

overvloede door het verslag van mijne eerste reis be-
wezen geworden, zoowel als door het naderhand aan-
genomen plan, om tot soortgelijke togten geheel ande-
re schepen te gebruiken. Al de officieren waren bui-
ten kijf bekwame zeelieden, maar geen van hen had
immer eenen winter midden in het ijs doorgebracht, en
zij hadden van zulk eenen togt geene ondervinding; daar-
om stelde men als eerste onderofficieren lieden aan, die
zulk eenen togt hadden leeren kennen, en wier gevoe-
len derhalve meer gewigt had. Maar indien mij de
keuze der officieren overgelaten ware geweest, zoude
ik de voorkeur gegeven hebben aan mannen, die be-
halve de kennis van hun beroep, ook de ondervinding
van de ijsgewesten bezaten, en ik zoude zonder twijfel
den Heer SCOAESSY verkozen hebben. Daar de uitkom-
sten mijner eerste reize sedert lang aan het publiek be-
kend zijn geworden, en ik daarop, in den loop van
dit reisverhaal, meer dan eens terugwijs, zal ik thans
alleenlijk aanmerken, dat deze reis, zoo wel als alle
anderen, bewijst dat de uitslag onzer geringe pogingen
geheel en al van de Voorzienigheid afhangt, welke ons
in deze soort van zeetogten wijselijk veel minder magt
heeft gegeven dan in eenige andere. Behalve de moei-
jelijkheden welke ik zoo even heb aangehaald, beston-
den er nog sommigen, welke niet te verhelpen waren,
en die tegen den goeden uitslag der onderneming sche-
nen zamen te spannen. De teleurstelling deed misnoe-
gen tegen den bevelhebber ontstaan, die niets daar te-

gen te stellen had dan zijne innige overtuiging dat hij zijn' pligt had gedaan. Ik ging met groote oplettendheid al de togten na, die na mijne eerste reis ondernomen werden, om de gebreken te leeren kennen, van welken aard die ook mogten zijn; en weldra ontdekte ik dat de schepen die sedert 1817 tot deze reizen gebezigd werden, veel te groot waren; want terwijl zij, naar evenredigheid van hunne equipages, niet meer victualie behoefden te laden dan schepen van de helft hunner grootte, hadden zij ook veel meer diepgang, te weten achttien voet in plaats van acht. De vaart was derhalve veel minder veilig. De *Fury* onderging avary omdat zij meer diepgang had dan het ijs; men moest dit schip ontladen en kielen, en terwijl dit eenige dagen duurde, ging het schip verloren; de *Victory* in tegendeel werd metterdaad met hare geheele lading op het drooge gebragt, en lag bij laag water geheel droog, zoodat het lek gestopt kon worden; want dit schip had slechts zeven voeten diepgang. Even als de *Fury*, had de *Victory* victualie aan boord voor derdehalf jaar, behalve steenkoolen voor duizend dagen; en indien de stoomketels en andere deelen der machine niet onbekwaam waren geweest; zouden wij, wat de vaart betreft, zonder eenigen twijfel, in vijftien maanden hebben kunnen doen hetgeen vier en een half jaar vereischt heeft. Het vaartuig van BAFFIN, ofschoon slechts van dertig tonnen, was voor deze soort van zeevaart veel beter geschikt dan de *Isabelle*, de *Fury* of de *Hecla*.

De twee zeereizen van Sir EDUARD PARRY, en de landreis van Sir JOHN FRANKLIN, naar de Poolzee, hadden de aandacht van alle geleerden naar de straat van den *Prins-Regent* gelokt; en met uitzondering van wijlen den Majoor BENNELL, dachten al degenen, met welke ik over deze zaak sprak dat, in geval men geene doorvaart tusschen kaap *Garry* en kaap *Turnagain* vond, zoodanige doorvaart nergens te vinden konde zijn. De Majoor was van gevoelen dat er geene doorvaart in deze straat bestond, en zijn gevoelen was zeer gegrond. Blijkbaar was het intusschen bij de onderneming van eenen tweeden togt, mijn pligt, in de eerste plaats dit vraagstuk op te lossen, en vervolgens eene doorvaart verder noordwaarts te zoeken. Opmerkelijk is de eerste ontdekking welke wij deden, namelijk dat de *Creswell-baai* ten minste 30 Engelsche mijlen dieper is dan op de kaart van de vorige reizen was aangewezen, hoewel men verscheidene dagen lang, zoowel van het strand als van het schip het land gezien had; en slechts nadat wij haar werkelijk geheel rondgewandeld hadden, hielden wij ons overtuigd dat er aan dezen kant geene doorvaart bestaat. Dit bewijst hoe ligt men door den schijn bedrogen kan worden in eene baai of straat die met ijs bedekt is; want de officieren van de *Hecla* en de *Fury*, waren ondanks eene ondervinding van acht jaren hierdoor even als ik zelf, en de loodsen van de *Isabelle* in 1818 misleid geworden. Niettemin besloot ik mijn eerste plan te volgen, hetwelk door den kom-

mandeur ROSS en door den tweeden officier THOM werd goedgekeurd. De maatregelen welke ik genomen heb, zullen uit het volgende werk blijken, hetwelk ik eigenhandig in de gedaante van een dagverhaal heb opgesteld. Het schip was met de grootste zorgvuldigheid uitgerust geworden; het vereenigde al de verbeteringen welke tot dus verre aangenomen waren geworden, de levensmiddelen waren van de beste hoedanigheid, en ofschoon de stoommachine in het geheel niet aan het oogmerk beantwoordde, was het vaartuig op zich zelf het beste dat men tot deze soort van zeereizen immer gebruikt had.

Van het begin tot het einde leverde onze reis eene reeks van verwonderlijke gebeurtenissen op, welke alleen aan de Voorzienigheid kunnen worden toegeschreven, en die ten duidelijkste bewijzen, dat zij die »op de diepte der wateren» rondzwerfen, meer dan iemand anders reden hebben om op de goddelijke hulp te vertrouwen, terwijl zij tevens de kortzigtigsten van alle stervelingen zijn. Niet minder levert deze togt het bewijs op dat voor hen, die onder een verstandig gebruik van de middelen, welke de goddelijke Voorzienigheid ons aanbiedt, hun vertrouwen op haar gevestigd houden, geene zwarigheden onoverkomelijk en geene toestanden hopeloos kunnen zijn.

Alvorens ik *Engeland* verliet om mijne laatste reis te aanvaarden, bestonden er verschillende gissingen nopens de plaats, waar de lang gezochte doorvaart zoude kun-

nen gevonden worden. Allen waren meer of min waarschijnlijk, zoo als gissingen doorgaans zijn, zoo lang zij niet op bewijzen steunen. Ik voor mij had altijd weinig belang aan al deze onderstellingen gehecht, ofschoon ik genegen was, om de redeneringen daaromtrent gaarne aan te hooren, en vooral om aan iedereen de vrijheid te laten, om daaromtrent zijne eigene denkbeelden aan te kleven.

Indien ik dus voor mij zelve geene onderstelling aannam, meen ik thans veilig hierbij te mogen voegen, dat deze reis mij geene kundigheden heeft opgeleverd, op grond van welke ik thans de waarschijnlijkheid van het bestaan eener noord-westelijke doorvaart meer dan toen zoude kunnen aannemen, veel minder tot de opsporing daarvan een nieuw ontwerp zoude kunnen voordragen. Met betrekking tot de mogelijkheid om zulk eene gewenschte of gewaande doorvaart door de straat *Lancaster* naar de *Melville-eilanden* opzeilende te kunnen vinden, weet ik thans niet meer dan toen, en ik ben buiten staat, om daaromtrent eenige onderstellingen of uitzigten mede te deelen. Wij zijn niet in de nabijheid van dit gedeelte des lands gekomen, omdat deze rigting buiten het plan van mijne reis lag, en ook omdat wij bijna van het begin tot het einde van onzen togt in het ijs bezet, en als op eene en de zelfde plaats gevangen zijn geweest, zonder ons bij mogelijkheid van daar te kunnen verwijderen.

Indien ik echter op deze reis, zoo als men reeds

weet, niet geslaagd ben in de ontdekking van eene doorvaart ten westen, en indien zij mij geen grond heeft opgeleverd om het bestaan daarvan thans meer dan voorheen als mogelijk of waarschijnlijk aan te nemen, is echter ook deze negatieve uitkomst van veel belang voor de aardrijkskunde en andere wetenschappen, en op grond hiervan meen ik, dat deze moeilijke en werkzame reis, aan de togtgenooten regt geeft op eene goedkeuring en erkentelijkheid, welke zij inderdaad duur genoeg verworven hebben.

Het punt op hetwelk ons onderzoek gerigt was, was datgene, waarop men de meeste hoop gevestigd had. In die rigting, met onzekere uitzigten, maar met eene zeer natuurlijke hoop van te zullen slagen, had PARRY zijne twee laatste pogingen gedaan, doch volgden een ander plan dan het mijne. Men weet dat zijne onderneming, uit oorzaken die van geene menschelijke vooruitzigten afhingen, vruchteloos afliep. De hoop en de mogelijkheid bleven derhalve bestaan.

Deze hoop is thans vervlogen; en zoo het waar is dat, in alle omstandigheden des levens, zoo als bij deze gelegenheid, het verlies van eene hoop, die louter hersenschimmig is, een voordeel moet geacht worden, zoo is men ten minste dit voordeel aan onze laatste reis verschuldigd. Wij hebben het eenige gedeelte dezer gewesten, waar de doorvaart zoude kunnen bestaan, onderzocht, en dit onderzoek, door onze togten over land volkomen gemaakt. Men zal de bewijzen daarvan in den loop van mijn dagverhaal aantreffen.

Ik heb geene uitvoerige beschrijving gegeven van mijne geographische ontdekkingen, zoo als ik welligt hadde behooren te doen; maar ik had geene gelegenheid om een overzicht daarvan in mijn dagverhaal te plaatsen, en dit zoude in allen gevalle den lezer geen volledig begrip daarvan hebben kunnen geven, tenzij hij vooraf met de zaak, en met alle vroegere ontdekkingen in deze gewesten zoowel van mij zelven als mijne opvolgers volkomen bekend ware. Men moet daartoe de kaart raadplegen, en dit spaart vele overtollige woorden uit. De lezer gelieve dus het oog te vestigen op de hierbij gevoegde kaart; alsdan zullen weinige regelen ter opheldering toereikend zijn.

Men zal daarop bemerken dat het verste punt hetwelk de Heer PARRY heeft kunnen ontdekken, kaap *Garry* is geweest, en dat gevolgelijk mijne ontdekkingen geacht kunnen worden met dit punt een begin te nemen. Indien zij niet zeer uitgestrekt zijn, ontbreekt het hun echter niet aan uitvoerigheid en juistheid.

De kaart zal ook doen zien, dat, van de evengemelde kaap aanvangende, onze verkenning van deze kust zich tot de breedte van 69° en tusschen de lengte van 80° en 99° uitstrekten en aan de punt welke ik *Franklin* genoemd heb, een einde nam. Van hier strekte zij zich door dit gedeelte van *Noord-Amerika* uit, zoodat men zich hierdoor een juist begrip kan vormen van het binnenste des lands, en van de meren en rivieren die zich daarin bevinden. Aan de westkust van het

schier-eiland gekomen zijnde , aan hetwelk ik den naam van *Boothia* heb gegeven , bepaalden wij dit gedeelte van de kust tusschen $72^{\circ} 30'$ en 69° breedte , en tusschen 89° en 99° lengte.

Men ziet hieruit wat onze reis voor de aardrijkskunde van dit gedeelte van *Noord-Amerika* heeft opgeleverd ; voornamelijk ook de volledige verkenning der kusten van de *Behring-sstraat* tot aan de *Baffin's-baai* , zoo als zij door de onderscheidene vroegere zee-reizigers was opgegeven ; een vraagstuk hetwelk , na dat van de *noord-westelijke doorvaart* , voor het belangrijkste wordt gehouden.

In de lijst der zee-reizen , waarmede ik mijne inleiding aangevangen heb , zijn de afzonderlijke en van elkander verwijderde punten opgegeven , welke door de reizigers , bij voorbeeld als *HEARNE* en *MACKENZIE* gezien en de gedeelten der kust welke onderzocht waren geworden , hetzij door hunne voorgangers , door de *Behring-sstraat* aankomende , of door de zeevaarders die , sedert mijne eerste reis , soortgelijke togten ondernomen hebben , inzonderheid *PARRY* , *FRANKLIN* en *BEECHY*. Ik kan derhalve nu de kusten opgeven , waarvan men de kennis aan hunne vereenigde werkzaamheden te danken heeft. De kaart geeft daarvan eene voldoende aanwijzing , doch tot gemak van den lezer , laat ik een kort overzicht daarvan hier volgen.

Van de *Behring-sstraat* en van de *Barrow-kaap* van *BEECHY* is de kust bepaald geworden tot aan de punt

Back van FRANKLIN; van hier tot aan den mond der rivier *Mackensis*, welke de eenige ontdekking diens reizigers is, werd zij door dokter RICHARDSON gevolgd, die de verkenning heeft voortgezet tot aan de *Kopermijn-rivier*, de eenige ontdekking van HEARNE. Van dit punt tot aan kaap *Turnagain* gaan de ontdekkingen van FRANKLIN; vervolgens is oostwaarts, tot aan de punt *Jane* van FRANKLIN, eene gaping van omtrent 222 Engelsche mijlen, welke, zoo ik hoop, door kapitein BACK *) zal aangevuld worden. Zoo deze hoop vervuld wordt, zal er aan de volkomene kennis der noordkusten van *Amerika* niets meer ontbreken dan de ruimte tusschen het *Banks-land* van PARRY en *Boothia-Felix*.

Nu blijft mij nog over eenige aanmerkingen betrekkelijk de reis van BAFFIN mede te deelen, welke met mijne eerste reis naar de Pool-gewesten vergeleken is geworden. Ieder een die met de theorie van de zeevaartkunde eenigermate bekend is, moet weten met welke moeilijkheden de oude zeevaarders te worstelen hadden, om de lengte naauwkeurig te bepalen. Ik behoef ook niet te zeggen hoe weinig men in vroeger tijden van het magnetismus wist, zelfs van het praktische gedeelte; de miswijzing en helling der magneetnaald, en nog minder behoef ik te zeggen hoe onzeker de middelen waren om de lengte te bepalen.

Dat BAFFIN insgelijks door deze moeilijkheden be-

---

*) Deze zeevaarder is voor omtrent drie jaren van *Engeland* vertrokken om kapitein ROSS op te sporen.

lemmerd is geweest kan ons niet verwonderen; en daarom heb ik zijne misrekeningen niet toegeschreven aan de waarnemingen, welke hij gedurende eenige dagen, welke hij met het doorzeilen der baai van zijnen naam doorbragt, gedaan heeft, maar aan den grooten afstand, welken hij doorreisde, en aan de langdurigheid van zijnen togt uit *Engeland* naar deze baai; deze laatste heeft verscheiden maanden geduurd, terwijl de overtocht der baai in eenige dagen geschied is.

Op grond dezer omstandigheid heb ik begonnen met de ware lengte der oostkust van deze baai te bepalen, volgens de hedendaagsche wijzen, die nauwelijks de allergeeringste dwaling meer toelaten; en deze lengte heb ik tot grondslag, of tot punt van afzeilen genomen, voor al zijne volgende berekeningen, welke ik diensvolgens verbeterd heb.

Dit punt eerst bepaald zijnde, volgt hieruit, dat *DARWIN* het geheele land ten oosten der *Melvills-eilanden* en ten noorden der *Fury-sstraat* gezien heeft, welke wij voor de ontdekkingen van latere reizigers gehouden hebben.

Dit wordt zeer merkwaardig, wanneer wij onze nieuwere kaarten gade slaan. De straat van de *Fury* en van de *Hecla*, door *PARRY* in zijne kaart gebragt, wordt de *Baffin-sstraat* van dezen laatstgenoemden zeevaarder; en het land hetwelk wij in de onze geplaatst hebben, als ten oosten van de *Prins-Regent-sstraat* gelegen, wordt het eiland waaraan *JAMES* zijnen naam heeft

gegeven. Wijders, het land ten zuiden van dit eiland waarvan wij de oostkust gevolgd, maar niet de baaijen onderzocht hebben, zal bevonden worden »de drie eilanden» van BAFFIN, en zijn »Cumberland-eiland» te zijn; en het is te hopen, dat volgende nasporingen de waarheid dezer stellingen zullen bewijzen. Om de zelfde, redenen, zal onze *Barrow-straat* de *Lancaster-baai* van BAFFIN zijn; ons *Noord-Somerset*, door PARRY aldus genoemd, wordt hetgeen *Baffin Prins-Willems-Land* heette, en de tegenoverliggende kust welke hij *Noord-Devon* noemde, wordt alsdan de westkust van het *James-eiland*.

Na deze geographische verbetering, tot welke mijne reizen en waarnemingen mij in staat hebben gesteld, moet ik naar het westelijk gedeelte dezer noordelijke kusten overgaan, om de duistere en verwarde berigten van BERNARDA en JUAN DE FUCA met de nasporingen en ontdekkingen (zoo als men ze genoemd heeft) van mijne metgezellen aan dit gedeelte der noordkust van *Amerika* te vergelijken, waarbij ik verklaren moet dat ik hen geenszins van hunnen welverdienden roem berooven wil.

Ik meen goede redenen te hebben om te vermoeden, dat deze vroegste zeevaarders hunne reizen langs de kusten deden, zoo als in nog vroegere tijden gebruikelijk was, bijzonder tijdens de Skandinaven, onze voorzaten. Ik houde het daarom voor zeer mogelijk, dat zij de *Behring-straat* voorbij gestevend en hunnen koers langs de kust van *Amerika* vervolgd hebben, tot aan de plaats welke ik de landengte van *Boothia* heb ge-

noemd. Hunne berigten zelve schijnen zulks te bevestigen; men weet dat BERNARDA oostwaarts tot eene zekere lengte zeilde, en een land besteed, niet verre van de straat *Davis* of van de *Baffin's-baai*, welk land ik om gegronde redenen, voor het zelfde heb aangezien als de land-engte van *Boothia*. Gesteld nu dat deze inzigten juist zijn, dan volgt daaruit, dat zij sedert langen tijd, tot zekeren trap, volbragt hadden, hetgeen later door KOTZEBUE, BEECHY, HEARNE, MACKENZIE en FRANKLIN is verrigt geworden, en zelfs nog meer, omdat het laatste door hen bereikte punt, de evengenoemde landengte was.

Dit vraagstuk is echter zoo moeilijk op te lossen, en het oogpunt waaruit ik het beschouw is zoo geheel nieuw, dat ik het slechts aan de rijpe overweging moet overlaten van die genen mijner lezers, welke zich met zulke nasporingen zouden willen bezig houden.

VERKLARING
VAN EENIGE KUNSTWOORDEN, IN DE
IJSZEEËN GEBRUIKELIJK.

IJsberg , een afzonderlijke berg van ijs.

Ijsveld , een stuk ijs , te groot om overzien te kunnen worden.

Ijsplaat , een stuk ijs van aanzienlijke grootte, maar waarvan men de uitgestrektheid overzien kan.

Schotsen , eene menigte stukken ijs , die aan en over elkander liggen.

Drijf-ijs , een aantal stukken ijs , aan elkander , in eene reeks , en in de eene of andere bijzondere rigting liggende.

Losse Schotsen , eene menigte stukken ijs , nabij elkander liggende , doch tusschen welke een schip door kan zeilen.

Ruime Schotsen , eene menigte stukken ijs , zoo ruim van elkander liggende , dat een schip er tusschen door loeven kan.

Broos-ijs , ijs in een' gebroken staat , en in zoo kleine stukken , dat het schip er gemakkelijk door heen kan werken.

Vroeg-ijs , ijs dat vroeg in het jaargetijde ontstaan is.

Kust-ijs , nieuw ontstaan ijs , dat de kleur van het water heeft.

*IJsklomp*en , plompe brokken ijs , die door de eene of andere drukking of kracht op een ijsveld of ijsplaat geworpen zijn.

Zwaar-ijs , ijs , dat naar evenredigheid eene aanmerkelijke diepte onder water heeft en overal gaaf is.

Wak , een smal vaarwater tusschen twee ijsplaten of ijsvelden , of tusschen het ijs en het land.

*Bez*et , met ijs omringd , zoodat het schip nergens heen zeilen kan.

*Bek*lemd , tusschen twee stukken ijs benepen.

Ijskaap , een stuk van een ijsveld of ijsplaat , onder water uitstekende.

*Gronds*chots , een stuk ijs , dat van het lagere gedeelte van een ijsveld of ijsberg los breekt en met geweld naar de oppervlakte des waters rijst.

Ijsbank , ijs dat zich van het land naar de zee uitstrekt , of dwars voor een wak ligt , zoodat het vaarwater er door gestremd is.

Land-ijs , ijs , dat aan het land vast is , zonder doorvaart.

Zee-ijs , ijs tusschen welk eene scheiding van het land is.

Sleuf , een vaarwater , regtstreeks door de zee.

Sneeuw-ijs , ijs , dat na het vallen van sneeuw ontstaan is.

Brok-ijs , een aantal afzonderlijke stukken ijs vereenigd , maar van geringe uitgestrektheid.

Pak-ijs , stukken ijs , door de drukking aan elkander gehecht , en waarvan de uitgestrektheid niet overzien kan worden.

Week-ijs , ijs , dat naar sneeuw gelijkt , die pas in het water gevallen is , en waardoor de vaart van het schip bijna in het geheel niet belemmerd wordt.

Ijsbaai , eene baai of kreek in eene ijsplaat.

Booren , of door het ijs booren , het schip door klein of jong ijs , al zeilende , doen voortdringen.

Kraaijennest , een schilderhuisje in den mast , om den uitkijk tegen de koude te beschutten .

Ijsblink , een bijzonder wit voorkomen van den hemel , in de rigting , of boven het ijs is de verte .

Landblink , een bijzonder geel voorkomen van den hemel , boven het land in de verte .

Waterlucht , een donker voorkomen van de lucht , hetwelk aanduidt , dat er in die rigting helder water is .

Jong-ijs , ijs , dat in de voorgaande nacht of op den vorigen dag ontstaan is .

Drijftig-ijs , stukken ijs , kleiner dan ijsplaten , en van onderscheidene grootte en gedaante .

Hobbelig-ijs , ijs , dat zoo ruw en hobbelig is , dat men er in het geheel niet , of ter naauwernood over gaan kan .

Zoetwater-ijs , ijs , dat op een meer , of zoetwater ontstaan en doorschijnend is .

Spij-gaten , gaten in het boord , om het water te laten wegloopen .

Loggermast , een kleine mast achter op hets chip , met een zeil , dat naar een loggerzeil gelijk .

Kreng , het ligchaam van een walvisch , nadat het spek er uitgenomen is .

N
rust
te be
Adm
het p
slag
vertu
delijk
vaartu
den ,
dcze
zullen
bevaan
I .

door klein
t, om den
in den he-
erte.
van den
de lucht,
er water is.
of op den
ten, en van
elig is, dat
ernood over
etwater ont-
water te la-
ts chip, met
nadat het

TWEEDE ONTDEKKINGSREIS

NAAR DE

NOORDPOOL-GEWESTEN.

Eerste Hoofdstuk.

HET ONTWERP VAN DEN TOGT EN DE UITRUSTING.

Na de terugkomst der schepen die in 1827 uitgerust waren geworden, om te trachten de Noordpool te bereiken, bood ik den Heeren Commissarissen der Admiraliteit en vervolgens den Heer Groot-Admiraal het plan aan, van de reis waarvan ik nu het verslag zal mededeelen. Ik was reeds langen tijd overtuigd geweest, dat de scheepvaart in de Noordelijke *IJzee* veel gemakkelijker met een stoomvaartuig dan met een gewoon schip konde geschieden, om redenen, welke door ieder, die met deze scheepvaart bekend is, gemakkelijk bevroed zullen worden. Wanneer het ijs open of de zee bevaarbaar is, heeft men of stilte of tegenwind,

vermits men dezen staat der zaken aan Noordelijke winden verschuldigd is, zoodat een gewoon zeilschip juist daar wordt tegengehouden, waar alle andere omstandigheden zijne vaart begunstigen; terwijl een stoomvaartuig altijd vorderen kan. De geringe diepgang dezer vaartuigen is insgelijks een voordeel; hunne vaart kan hen ook door Baai-ijs drijven, waar een zeilschip, uitgezonderd bij frische en gunstige koelte, geheel en al belemmerd zoude zijn; terwijl bovendien de gemakkelijheid met welke de stoomvaartuigen, zonder wind, of zelfs bij tegenwind, bewogen kunnen worden, hen veel geschikter maakt om de ijsvelden te ontwijken en schuilplaatsen te vinden, waar zulks voor andere schepen ondoenlijk zoude zijn.

Deze voorslag werd echter niet aangenomen; doch overtuigd zijnde, dat de mogelijkheid der verwachte doorvaart naar het Westen, door het kanaal van den *Prins-Regent*; op deze wijze bewezen, of het tegendeel aangeleond konde worden, waardoor dan het vraagstuk opgelost zoude zijn, besloot ik mijn voornemen niet te laten varen, zonder op eene andere wijze nog eenige pogingen aan te wenden.

Ik bragt derhalve het ontwerp dat ik gevormd had onder de oogen van den Heer BOOTH, een' mijner vertrouwdste vrienden, wiens onbekrompene denkwijze mij wel bekend was; maar vermits op dien tijd de belooning van 20,000 pond sterling, door het Parlement voor de ontdekking eener Noordwestelijke doorvaart uitgelooft, nog niet was ingetrokken, weigerde hij zich in te laten

met hetgeen door anderen als eene bloote handel-
spekulatie beschouwd konde worden.

In 1828 bood ik mijn plan op nieuw de Ad-
miraliteit aan; doch het antwoord hetwelk ik ont-
ving, behelsde dat het Gouvernement niet voor-
nemens was, tot deze ontdekking eenige verdere
togten te laten ondernemen.

Ik werd alstoen overreed om mij tot den Heer
ТЮНТОН, van *Old Swan*, een bekend koopman in
Londen, te vervoegen: ik wees hem, als eene
aanmoediging, de uitgelooftde belooning aan, als ook
den scheepsvoorraad van de *Fury*, welk schip ik
met zekerheid konde berekenen te zullen bereiken.
Het duurde drie maanden, eer ik antwoord ont-
ving, en toen was het eene weigering.

Kort daarna vernam ik, niet zonder eenige ver-
wondering, dat er eene bill in het Parlement ter
tafel gebragt en aangenomen was, waarvan de strek-
king was, met afschaffing van het Bureau ter be-
rekening van de lengte, ook de bill in te trek-
ken, bij welke de bovengemelde belooning voor
de ontdekking van eene Noordwestelijke doorvaart
uitgelooft was geworden.

Wat nopens dit een en ander mijne gedachten
mogten zijn, het gelukte mij ten laatste, de be-
zwaren van den Heer ТЮНТОН uit den weg te rui-
men, en ik ontving van hem, op de onbekrompe-
neste en meest belanglooze wijze, volstreckte vol-
magt, om voor zijne rekening alles aan te schaf-
fen, wat ik voor den togt noodig zoude achten.

Na dat ik onderscheidene stoomvaartuigen, waar-
van de verkoop aangekondigd was geworden, on-

derzocht had, kocht ik, te *Liverpool*, het schip de *Victory* aan, hetwelk voorheen als pakelhoot tusschen die haven en het eiland *Man* gebezigd was geworden. De oude schepraden deed ik door die van het nieuwe en betere maaksel van den Heer ROBERTSON vervangen, en kwam den 2^{den} November met het gemelde vaartuig te *Londen* aan.

Hier werd dit vaartuig in handen van den Heer FEARNALL gesteld, om het boord te verhoogen en op de gewone wijze te versterken, hetwelk geene omstandige beschrijving vereischt. De oorspronkelijke scheepsruimte van dit vaartuig was vijf en tachtig ton, doch nadat het vijf en een halve voet opgehoogd was, kon het honderd en vijftig ton voeren, daaronder begrepen het stoomwerktuig en de benoodigde artikelen van voorraad.

Het stoomwerktuig was door de Heeren BRAITHWAITE en ERICKSON vervaardigd, en de schepraderen waren in diervoege zamengesteld, dat zij in den tijd van eene minuut uit het water geligt konden worden. Het vuur werd door middel van blaasbalgen levendig gehouden. Het was derhalve eene machine van zware drukking, waarvan de ketels door middel van pijpen, die er door heen liepen, verhit werden, naar eene manier, die thans algemeen genoeg bekend is.

De voorraad van levensmiddelen en brandstof was voor 1,000, dagen berekend; de eerstgemelden waren van de beste kwaliteit, en bestonden gedeeltelijk uit ingemaakte vleeschspijzen. De gewone benoodigheden, welke de ondervinding geleerd had voor zulk eene reis onmisbaar te zijn, wa-

re
wo
t
zoo
Bel
een
FRO
doo
had
een
voor
sext
met
en
leene
brui
re to
Na
van
en k
blik
sonen
te ne
als d
een g
de be
der ta
pen,
mijne
van m
Tot
komm

ren met dezelfde onbekrompenheid aangeschaft geworden.

Van instrumenten waren wij behoorlijk voorzien, zoodat wij alles hadden wat werkelijk noodig was. Behalve twee tijdmeters van mij zelve, was er een, welke ons door de Heeren PARKINSON en FRODSHAM geleend was, en drie anderen waren ons door den Heer MURRAY aanvertrouwd geworden. Ik had een transit-instrument van drie voet radius, een theodoliet van negen duim diameter, en een voortreffelijken teleskoop van TULLEY, benevens vijf sextanten, twee zonshoogte-instrumenten, vier barometers, twaalf thermometers, twee kompasnaalden en verscheiden gewone kompassen. Bovendien leende het Gouvernement mij nog een aantal zeer bruikbare instrumenten en boeken, die op vroegere togten van dezen aard gebezigd waren geworden.

Nadat ik alles in gereedheid had gebragt, gaf ik van mijn voornemen kennis aan de Admiraliteit, en kort daarna verwittigde ik daarvan ook het Publiek. Hierop ontving ik van onderscheidene personen aanzoek om in den voorgenomen togt deel te nemen, zelfs van officieren van gelijken rang als de mijne, onder welke sommigen aanboden, een gedeelte der kosten te dragen; zoo sterk was de belangstelling in deze onderneming. Niet minder talrijk waren de aanbiedingen van manschappen, die als matrozen verlangden te dienen; doch mijne officieren waren reeds benoemd, en de rol van mijne manschappen was in korten tijd voltallig.

Tot mijn' eersten officier had ik mijnen neef, den kommandeur ROSS, gekozen, die elken vroegeren

togt naar het Noorden bijgewoond had; terwijl mijn voormalige victualiemeester aan boord van de *Isabella*, de Heer THOM, vrijwillig als tweede officier bij mij kwam. Beide genoemde officieren verlangden, even als ik, zonder traktement te dienen. Een weinig later vond ik gelegenheid eenen scheepsdoctor, den Heer MACDIARMID, in dienst te nemen.

Onder de mindere officieren bevonden zich drie stuurlieden, en onze equipage bestond uit een' sloopstimmerman en zijn' maat, twee machinisten of opzigtters van de stoommachine, drie stokers, een' hofmeester, een' kok en negen gasten. De namen van onze scheepsbemanning waren de volgenden:

JOHN ROSS, kapitein bij de koninklijke Marine, kommandant.

JAMES CLARK ROSS, eerste officier (kommandeur).

WILLIAM THOM, victualiemeester, tweede officier.

GEORGE MACDIARMID, scheepsdoctor.

THOMAS BLANKY, eerste stuurman.

THOMAS ABERNETHY, tweede idem.

GEORGE TAYLOR, derde idem.

CHIMHAM THOMAS, timmerman.

ALEXANDER BRUNTON, eerste machinist.

ALLAN MACINNES, tweede idem.

WILLIAM LIGHT, hofmeester.

HENRY EYRE, kok.

RICHARD WALL, harpoenier.

JAMES CURTIS, idem.

JOHN PARK, matroos.

ANTONY BUCK, idem.

JOHN WOOD, idem.

DAVID WOOD, idem.

Hi
tallig
werp
Ve
voor
waar
was,
lijk p
ling o
noodig
overbr
zoude
gedeel
kunne
onkost
den gr
den ku
Ten
en in
walvisc
van dit
eene e
door d
COOMBE

ROBERT SHREEVE, timmermansmaat.

JAMES MARSLIN, konstabel.

JAMES DIXON, stoker.

GEORGE BAXTER, idem.

WILLIAM HARDY, idem; naderhand, ten gevolge van het verlies van eenen arm, vervangen te *Port-Logan*, door

BERNARD LAUGHY, idem.

Hiermede was de bemanning van ons schip voltallig, maar dit was nog niet al wat tot het ontwerp van de reis behoorde.

Vermits het noodig werd geacht leeftogt en scheepsvoorraad voor verscheiden jaren mede te nemen, waarvoor onze eigene scheepsruimte ontoereikend was, had men besloten tot dit einde een afzonderlijk provianschip uit te rusten, in de vooronderstelling dat dit vaartuig, terwijl het alle vereischte benoodigdheden naar het kanaal van den *Prins-Regent* overbragt, zich onder weg met de walvischvangst zoude kunnen bezig houden, en bovendien een gedeelte van den inventaris van de *Fury* zoude kunnen terugbrengen, waardoor de buitengewone onkosten der uitrusting van dit magazijnschip, aan den grootmoedigen betaler daarvan eenigermate zouden kunnen vergoed worden.

Ten dien einde werd een van djatihout gebouwd, en in alle opzigten tot zulk een oogmerk geschikt walvischvaarder, te *Greenock* aangekocht; de naam van dit schip was de *John*; het was bemand met eene equipage van 54 man, en gekommandeerd door den voormaligen schipper van dien bodem COOMBE, die er mede ter walvischvaart uitgezeld

was. De bepaalde plaats van bijeenkomst was *Loch-Ryan*, en het vaartuig was onder het opzicht van den Heer THOM gesteld. Het gevolg van deze schikking, die niet naar wensch uitviel, zal maar al te dra in het volgende reisverslag blijken.

Daar het ook noodig bevonden werd om een tweede vaartuig te hebben, van zoo groote scheepsruimte als ons schip zoude kunnen voeren, bekwamen wij door de vriendelijkheid van de Admiraliteit, het dekvaartuig van zestien tonnen last, hetwelk eene vroegere naar de Pool bestemde expeditie vergezeld had; dit vaartuig werd de *Krusenstern* geheeten: en wij werden van twee sloepen voorzien, die door den kapitein FRANKLIN gebruikt waren geworden.

In Maart 1829 zond ik brieven aan de onderscheidene geleerde genootschappen, waarbij ik hun van mijn voornemen kennis gaf, met verzoek om te mogen weten op welke wijze ik hun, in hunne verschillende wetenschappelijke nasporingen van dienst of nut zoude kunnen zijn. Van elk genootschap ontving ik een hiertoe betrekkelijk antwoord.

Laatstelijk vervoegde ik mij tot de onderscheidene buitenlandsche gezanten, met het verzoek om, in geval van oorlog, als onzijdig aangemerkt te worden, tot welk einde mij gereedelijk paspoorten werden uitgereikt, terwijl mij eene order van het departement van financiën werd verleend, waarbij alle aan boord genomene goederen, die aan belasting onderhevig waren, ten mijnen behoeve tolvrij werden verklaard.

T
vóór
teit
bez
Z. I
gen

WIJ
LAN
KEN
AAN

Der
bepaa
en na
MELVIN
een la
voorn
te W
Sir ny
JOHN F
wij m
(den t
eerd,
tres en

Ten slotte moet ik nog aanmerken, dat het schip vóór ons vertrek, door den Lord van de Admiraliteit, en vele andere personen van rang en kunde bezocht werd, en dat ik ook de eer had, van Z. M. zelve de beste wenschen voor den gelukkigen uitslag mijner onderneming te ontvangen.

Tweede Hoofdstuk.

WIJ VERLATEN DE RIVIER. — OPONTHOUD BIJ HET EILAND MAN. — TREURIG TOEVAL AAN EEN' DER STOKERS OVERGEKOMEN. — LANDING TE PORT-LOGAN. — AANKOMST IN LOCH-RYAN. — ONTMOETING VAN DE JOHN.

Den 23sten Mei (1829) eindelijk tot ons vertrek bepaald zijnde, begaf ik mij naar de Admiraliteit, en nam afscheid, terwijl de ambtspligten van Lord MELVILLE en Sir GEORGE COCKBURN hun niet toelieten een laatste bezoek aan boord te geven, zoo als zij voornemens waren geweest. Bij mijne aankomst te *Woolwich* vond ik mijn achtenswaardigen vriend Sir BYAM MARTIN, Controleur bij de Marine, en Sir JOHN FRANKLIN reeds aan boord. Naderhand werden wij met een bezoek van den Hertog van *Orleans* (den tegenwoordigen Koning van *Frankrijk*) vereerd, die door den (toenmaligen) Hertog van *Chartres* en een talrijk gevolg vergezeld was.

Indien de bezigtiging van de inrigtingen aan boord aan onze bezoekers groot genoeg schonk, waren mijne vrienden zoo min als ik voldaan over hetgeen ik langen tijd, hoewel niet tot zulken hoogen graad, gevreesd had; over hetgeen weken lang eene aanhoudende bron van allerlei verdrietelijkheden voor ons was, en eindelijk, behalve het verlies aan tijd en geld, onze voornaamste hoop verijdelde; namelijk de gevolgen eener verregaande nalatigheid van de fabrikanten onzer stoomwerktuigen. Het schip was door zijne stoomkracht van het hoogere gedeelte van *Galleon's Reach* naar den ton tegenover het dok gebragt; maar zijne vaart was zoo langzaam, dat men zich daarvan niets dan teleurstelling konde beloven, en zelfs nu reeds was een gedeelte van het stoomwerktuig van zijne plaats geraakt, hetwelk insgelijks eene oorzaak van vertraging was.

Hier ontvingen wij de sloepsbehoeften welke ons door het Gouvernement gelcend waren geworden, benevens een waarlooze fokkera, die voor ons gemaakt was. Wijders voegden zich' nog bij ons de Heer THOMAS ABERNETHY, konstabel-majoor van de *Blossom*, en de Heer CHINHAM THOMAS, eerste timmerman van de *Eurydice*, die beide vrijwillig aan den togt deel wilden nemen. ABERNETHY was een der hoofdpersonaadjen op twee vroegere togten geweest, en THOMAS was insgelijks met de Noordelijke zeeën bekend, terwijl beiden om hun uitmuntend gedrag bevorderd waren geworden. Indien ik reden had om mij zelven met de aanwinst dezer twee bekwame zeelieden geluk te wenschen, had ik niet minder oorzaak om er-

kentelijk jegens de Admiraliteit te zijn, voor den spoed waarmede zij beiden op mijn verzoek ontslagen werden. Zij bekwamen terstond verlof om zich van hunne bodems te verwijderen terwijl hunne namen te *Woolwich* in de rol geschreven werden.

Ten drie ure kwam mijn waardige vriend, de Heer BOOTH, met zijnen neef, en nog twee Heeren aan boord, met het voornemen om ons naar *Margate* te vergezellen. Ten 6 ure gingen wij onder zeil, met onze sloep de *Krusenstern* op sleeptouw, nadat wij bij den laatsten ton ons buskruid aan boord genomen hadden. Kapitein BEAUFORT, de hydrograaph der Admiraliteit, en de Heer en MEVROUW FEARNALL verlieten ons het laatst. Wij kwamen ten elf ure met onze stoommachine te *Gravesend* en ankerden om het tij te stoppen en naar eenen loods te wachten. Hier verlieten ons de vervaardigers van onze ellendige stoommachine, de Heeren BRAITWAITE en ERICKSON. De rivierloods vertrokken en de nieuwe loods aan boord gekomen zijnde, ligten wij (24 Mei) ten 6 ure voor middag het anker, met eene flauwe koelte uit het Westen, met welke wij, ofschoon wij door de stoommachine geholpen werden, *Margate* niet dan na 12 uren tijds bereikten, en wel door het binnen vaarwater; onze vaart was bij afwisseling van 3 en een half tot 4 en een half Engelsche mijlen in het uur. Ten 7 ure eene sloep praaijende, ging onze geachte vriend met zijn gezelschap van boord; weinig voorziende dat onze scheiding zoo lang van duur moest zijn, en

dat het zelfs twijfelachtig zoude worden, of wij elkander immer weder aan deze zijde van het graf zouden ontmoeten.

Hadde ik vroeger ongunstige vermoedens ten opzichte van onze stoommachine opgevat, nu wij eenmaal werkelijk in zee waren, begon de onvolmaaktheid der werktuigen mij zeer te bekommeren, omdat ik thans meer gebreken ontdekte dan de gelegenheid mij vroeger toeliet zelfs te onderstellen. De waterketels waren zoo lek, dat de bijgevoegde hulppomp, die in de machine geplaatst was om met de hand in werking gebragt te worden, onafgebroken aan den gang moest blijven, terwijl het zoet-water, benoodigd om het verlorene te vervangen, zelfs niet op onze reis naar *Schotland*, ontbeerd konde worden. Bovendien was het voor onze manschappen onmogelijk, een langen tijd aan dezen arbeid te blijven, op eene plaats waar eene hitte van 95° was. Hoewel zij dien zonder morren verrigten, waren hunne krachten weldra uitgeput, waarvan het bewijs was dat een van hen in slaauwte viel, en men hem op het dek moest brengen om hem te doen bijkomen. Hoe smartelijk ik mijne vrees meer en meer door de ondervinding bevestigd moest vinden, zal spoedig blijken.

Evenwel schoot ons niets over dan te blijven volharden. Omstreeks 8 ure, terwijl wij *Noord-Fore-land* rondden, kwam er eene frissche koelte uit het noord-oosten op, zoodat wij onze scheppers uit het water ligten en de zeilen bijzetten, onder welke wij met verscheidene schepen *Duins* passeerden, onzen loods uitzetten en naar zee stevenden. Maar

de
hol
te s
stoc
men
hou
kor
plaa
ook
geva
hoop
in S
T
het
men
van
ware
win
welk
eilan
op d
de w
dat v
omda
het
terwij
beveil
wij
wij d
De
eenig
de L

de wind weldra toenemende , terwijl ook de zee hol begon te gaan , bemerkten wij tot onze grootte smart , dat , behalve de gebreken onzer ellendige stoomwerktuigen , het schip zelf zoo lek was , dat men bestendig twee pompen aan den gang moest houden. Ik hoopte dat dit ongemak slechts van korten duur zoude zijn , omdat het wel eens meer plaats vindt bij schepen die pas gekoperd zijn ; ook was dit werkelijk vroeger bij de *Isabella* het geval geweest , als ook bij de *Trent* ; en wel in zoo hoogen graad , dat dit schip op de reis van 1818 in *Shetland* moest binnenloopen om te repareren.

Terwijl intusschen de wind gunstig bleef , strekte het ons tot eenige troost , dat ons schip met een' ruimen wind , zoo goed zeilde als eenig ander vaartuig van de expeditie. Des morgens van den 25sten Mei waren wij op de hoogte van *Beachyhead* , met den wind oost-noord-oost en tamelijk slecht water , hetwelk wij behielden tot dat wij dien zelfden avond het eiland *Wight* passeerden. Met middernacht , toen wij op de hoogte van de *Bill* van *Portland* waren , was de wind zoo sterk en de zee zoo hol geworden , dat wij gevaar liepen de *Krusenstern* te verliezen , omdat deze sloep , bij het geweldige stampen van het schip , tegen den achterstevan gestoten had , terwijl wij trachtten haar met een tweeden tros te beveiligen. Den volgenden avond echter kregen wij weer slegt water onder de *Bolthead* , waar wij de sloep behoorlijk vastmaakten.

De wind uit de zelfde streek waaijende , maar eenigszins bedaard zijnde , zeilden wij digt langs de *Lizard* , kwamen even voor den dag voorbij

den *Rundlestone* (27sten Mei) en werkten naar de *Longships*, terwijl de wind nu vlak tegen was.

Deze laatste dagen waren gebezigd geworden tot het onderzoeken der stoommachine; bij deze gelegenheid ontdekte men dat een van de stuurradereu van den zuiger aan stuurboordzijde zoo afgesleten was, dat er een stuk aan gesmeed moest worden om er de behoorlijke dikte aan terug te geven, terwijl de schroefsleutels van de groote schaft los bevonden werden. Het leed geen twijfel of deze gebreken hadden den fabrikant bekend moeten zijn, ofschoon deze verzuimd had er ons van te verwittigen; doch nog onvergefelijker was het dat hij, om zijne achteloosheid verborgen te houden, geene waarlooze schroefsleutels, noch eenig ander middel tot voorziening in dit aanmerkelijk gebrek, geleverd had.

Den 28sten stevenden wij tusschen de *Longships* en de *Wolf-rock*, en westwaarts sturende, vonden wij de Noorderbreedte op den middag 50° 24'. Den 29sten gaf eene tweede waarneming op hetzelfde uur ons 50° 21', en vermits wij nagenoeg de zelfde lengte behouden hadden, vonden wij, dat wij in het laatste etmaal, door het opwerken in een bestendigen tegenwind, 3 Engelsche mijlen verloren hadden. Daar echter de machine weder bruikbaar gekeurd werd, lieten wij den stoom weder werken; 'en daar de wind oost-noord-oost geloopt was, begonnen wij eenige vordering noordwaarts te maken. In den nacht eëter bleef de machine weder staan, omdat de sleutels van de groote schaft los geraakten, en den 30sten ten 4 ure namiddag brak

de
doo
ond
gem
had
ijzer
baar
drie
gem
toest
de L
De
wij
nen
ne v
gen
werd
dóor
want
43',
grader
(1
en w
aange
bragt
dat z
moeste
mede
de we
met e
den d
gen in

de voornaamste sleutel aan stuurboordzijde, waardoor de geheele machine onbruikbaar werd. Bij onderzoek bleek dat hij van een stuk slecht staal gemaakt was; en daar wij aan boord geen stuk hadden dat groot genoeg was, moesten wij een' ijzeren laten maken, die natuurlijk spoedig onbruikbaar werd, zoodat het niet dan na verloop van drie dagen was, en nadat wij drie nieuwe sleutels gemaakt hadden, dat wij de machine in eenen toestand zagen, waarin wij hoopten dat zij zoude kunnen werken.

Door onze waarnemingen bevonden wij nu, dat wij 20 Engelsche mijlen tegen den wind gewonnen hadden. Dienzelfden dag ontmoetten wij eene visschersboot van *Kinsale*, waarvan wij eenigen visch kochten. Den 30sten, Zondag zijnde, werd tot rustdag gehouden, terwijl die dag ook door de natuur hiertoe bestemd scheen te zijn, want het was blakstil. Onze Breedte was 50° 43', en onze Westelengte, volgens tijdmetr, 7 graden.

(1 Junij) De drie ijzeren sleutels waren gered, en wij hadden handzaam weder, zoodat de vuren aangemaakt en de machine weder in werking gebragt werd; maar de sleutels braken alle drie, nadat zij een uur gebruikt waren geweest. Wij moesten derhalve alle hoop laten varen om hiermede in het gebrek te voorzien. Behalve dit was de werking der machine zeer onvoldoende. Zelfs met eene drukking van vijf en veertig pond op den duim, konden wij niet meer dan vijftien slagen in de minuut verkrijgen, en vermits hieruit

volgde, dat de buitenranden van de schepraden geene grootere snelheid dan vijf Engelsche mijlen in het uur hadden, bleek het ook dat de vaart van het schip geene drie Engelsche mijlen te boven ging. De waterketels bleven ook lek, ofschoon wij er, op den raad van den Heer ERICKSON, mest en aardappelen ingestopt hadden. Bovendien waren de manschappen, door den aanhoudenden arbeid aan de extra pomp zoo afgemat, dat ik schikkingen maakte om haar van tusschen-deks in beweging te houden; maar zelfs met deze verandering bleef de arbeid nog te zwaar om op den duur volgehouden te kunnen worden.

Dit alles was echter nog niet de geheele som van onze bijna vruchteloze pogingen om de ongemakken te verhelpen, welke wij aan de schandelijke handelwijze onzer machinefabrikanten te wijten hadden. Wij bevondeu verder, den toestel tot zamenpersing van den stoom zoo gebrek-kig, dat de luchtpomp altijd eene hoeveelheid waters trok, en de toevoer-pomp was onvoldoende om den ketel voorzien te houden; wij namen derhalve den geheelen toestel uit elkander, behalve deze laatste pomp, welke wij door middel van een' kraan verzorgden. Nadat wij den stoom van de trekpijp door middel van buizen naar het bovendek gevoerd hadden, bragten wij de machine in beweging, zoodat wij door eene drukking van zeven en veertig pond in den duim, eene snelheid van zestien slagen in de minuut bekwamen, hetwelk één meer was, dan toen de condensateur of de persing-toestel in werking was. Het bleek

der
deel
de
kon
er t
B
gen
mak
deelt
van
reike
den,
spoe
volstr
alles
cylind
doen
tuigd
zeker
den v
werkt
mijlen
volgel
staat
sleept
exped
den d
kunne
Ter
ring d
wil ik
rigting
1.

derhalve dat er kracht verspild was geworden , deels in dit gedeelte der machine , en deels door de vacuum-pomp ; doch al deze verbeteringen konden ons in zee van geene dienst zijn , omdat er te veel water mede verloren ging.

Boven en behalve deze vruchteloze verbeteringen , beproefden wij den grooten blaasbalg los te maken ; maar hoewel wij hierdoor een groot gedeelte kracht spaarden , bevonden wij dat dit niet van duur was , en dat de kleine blaasbalg ontoereikend was om de vereischte hitte te onderhouden , terwijl tevens kwam te blijken , dat hij zoo spoedig afsleet , dat hij na verloop van korten tijd , volstrekt onbruikbaar moest worden. Inderdaad , alles was zonder onderscheid gebrekkig , zelfs de cilindrs waren te klein om behoorlijke dienst te doen ; zoodat indien ik er vroeger niet van overtuigd ware geweest , ik thans meer dan ooit verzekerd was , dat wij weinig hulp te wachten hadden van eene machine , welke , wanneer zij alleen werkte , ons schip op het hoogst 3 Engelsche mijlen in het uur konde doen voortgaan , en gevolgelijk ten eenemale ongeschikt was om ons in staat te stellen onzen reisgenoot , de *John* , op sleptouw te nemen , zoo als bij het beramen der expeditie het voornemen was geweest. Wij zouden dat schip met geene meerdere kracht hebben kunnen boegseren dan zijne eigene sloepen.

Terwijl ik de bearbeiding en de geheele uitvoering dezer stoommachine zoo bitter moet afkeuren , wil ik niettemin regt laten wedervaren aan de inrigting , welke zeer goed gekozen was ; zoodat

dezelve, bij eene zorgvuldige zamenstelling, op onderscheidene gelegenheden waarin wij ons gedurende dezen togt bevonden, van groot nut zouden hebben kunnen zijn. De vermindering van zwaarte, en de wegruiming van de moeilijkheden door het vergeten van eenen trechter veroorzaakt, maakte een blijkbaar voordeel uit, en een nog grooter voordeel was de vermindering in het verbruik van brandstof, die het gevolg der nieuwe inrigting dezer machine was. De bijzonderheid dat de schepraden uitgeligt en derhalve buiten bereik van voorkomend ijs gebragt konden worden, was ook niet alleen op zich zelve eene goede inrigting, maar tevens met de uiterste zorg ten uitvoer gebragt, vermits wij in staat waren de tegenwichten en leidstaven weg te nemen, en dus de zwaarte zoowel als den arbeid te verminderen. De stukken hout, boven en beneden de schaft geplaatst, om de zee af te keeren, beantwoordden volkomen aan het oogmerk. Wij bevonden echter dat de spijgaten op het onderdek het water van dat dek en van de pompen niet uit wilden laten zonder tevens het zeewater in te nemen, weshalve wij genoodzaakt waren, hier tegen een hulpmiddel uit te vinden, door het plaatsen van eene slang van de pomp naar het spijgat, hetwelk volkomen gelukte.

Het schip was nu, zoo als ik verwacht had, minder lek geworden, en werd met eene enkele pomp lens gehouden, maar de machine, thans, zoo als ligt te begrijpen is, ten eenemaal nutteloos geworden zijnde, waren wij genoodzaakt ons op de zeilen te verlaten, onder welke wij het verdriet

hadd
wind
dat
slecht
de d
zullen
vuur
de ho
met f
in tijd
tegen

(4

glas-Be

ging n

noodig

de bui

en Lie

daarvan

ne nog

ming te

opgehou

vermits

westen

ons van

zien.

Daar

op onze

onderzoe

behandel

vatbaar

ten en

kante zei

hadden, van niet alleen een' aanhoudenden tegenwind te ondervinden, maar ook door elk schip dat wij ontmoetten voorbij gestevend werden; zoo slecht zeilden wij bij den wind. Onze reis beloofde dus niet minder vervelend dan langwijlig te zullen zijn; doch, op den 2^{den} Junij zagen wij het vuur van de *Small*, bevonden dien zelfden dag op de hoogte van *Wicklow* te zijn, en op den 3^{den}, met frissche koelte, bereikten wij *Calf of Man* in tijds om onder de lij daarvan eene schuilplaats tegen den aanwakkerenden storm te vinden.

(4 Junij) Dezen morgen kwamen wij in *Douglas-Baai* ten anker. Verlangende nog eene poging met onze machine te doen, kocht ik hier de noodige materialen, om twee nieuwe sleutels voor de buis te maken. Ik schreef ook naar *Londen* en *Liverpool* om eenige waarlooze sleutels, om daarvan gebruik te maken, ingeval de stoommachine nog in staat mogt zijn ons naar onze bestemming te helpen brengen. Wij werden hier 2 dagen opgehouden, waarbij wij echter niets verloren, vermits er al dien tijd een storm uit het noordwesten woei, en wij tevens gelegenheid vonden ons van rundvleesch, groenten en water te voorzien.

Daar wij goede gelegenheid hadden gehad om op onze reis de deugdzaamheid van ons tuig te onderzoeken, vonden wij dat onze tegenwoordige behandeling van de achterzeilen voor verbetering vatbaar was. Ik kocht derhalve eenige rondhouten en een' voorraad van zeildoek, om het vierkante zeil, dat wij op de reis verloren hadden, te

vervangen. Ik ontving hier ook de bezoeken van onderscheidene vrienden, die allen meer of minder belang in onze onderneming stelden. Op den avond van den 5^{den} waren wij gereed om te vertrekken, en wachtten slechts op een gunstigen wind, waarmede wij dan ook den volgenden morgen onder zeil gingen, de koelte noord-oost zijnde. Wij stevenden naar *Calf of Man*, maar de wind verflaauwende, kwamen wij niet veel vooruit, ofschoon wij de machine, gelijk wij voorheen beproefd hadden, zonder den condenseur, aan den gang hielden. Zelfs op deze wijze konden wij slechts vijftien slagen in de minuut maken, en daar het ons niet mogelijk was, eenige reparaties, die onder het werken der machine noodig werden, ten uitvoer te brengen, moesten wij andermaal tot de zeilen alleen onze toevlugt nemen, terwijl de wind ons nu tegen was.

(7 Junij) Op Zondag waren wij op de hoogte van de haven *Peel*. Door den stroom begunstigd en met kracht van zeil, liepen wij goede vaart, en zagen weldra de punt van *Galloway* te loef-waart. In den vroegen ochtend van Maandag, terwijl de machine, zoo als zij was, weder gereed was gemaakt, lieten wij aan lij het scheprad neder, terwijl wij het aan loef uit het water hielden, in de verwachting van hiermede te winnen, waarin wij niet werden te leur gesteld. In plaats van vijftien, konden wij nu gemakkelijk achttien slagen in de minuut maken, en wij konden aldus even goed oploeven als eenig schip dat zich bij ons bevond; zelfs wonnen wij weldra op hen

zoo
den.
W
Loch
ven r
vreug
ging
heid
nadat
maakt
gunsti
ten 1
WILLIA
de ma
minst
vertoor
na geh
dat zij
uitgegle
machin
hij der
stuurra
slag, o
verbrijz
maar g
huid de
beide d
hingen,
vermijde
heelkund
dat deze
kig was

zoo veel als zij te voren op ons gewonnen hadden.

Wij vleiden ons derhalve dat wij in korten tijd *Loch-Ryan* zouden bereiken; maar een toeval, even rampzalig als onverwacht, verdreef weldra de vreugde welke de goede uitslag dezer nieuwe poging had opgewekt. Wij waren juist in de nabijheid van de punt van *Galloway* over stag gegaan, nadat wij in den nacht 30 Engelsche mijlen gemaakt hadden, en zeilden, door den stroom begunstigd, bij den wind goed door, wanneer, ten 10 ure 's morgens, onze voornaamste stoker, WILLIAM HARDY, geheel alleen en zonder hulp, van de machine op het dek kwam, en zonder in het minst te klagen of te kermen, zijn' linker arm vertoonde, die boven den elhoog verbrijzeld en bijna geheel afgerukt was. Het bleek bij onderzoek dat zijn voet, door de beweging van het schip uitgegleden was, terwijl hij een gedeelte van de machine, bij den zuiger, wilde nazien; waardoor hij derwijze viel, dat zijn linker arm tusschen de stuurraden en de kast geraakte, en bij den terugslag, op de zoo even aangeduide, ijsselijke wijze verbrijzeld werd. Het been niet slechts gebroken maar gesplinterd zijnde, terwijl de spieren en de huid derwijze geknot en verscheurd waren, dat de beide deelen van den arm nauwelijks aan elkander hingen, bleef er geen twijfel of de afzetting was onvermijdelijk; en voor zoo verre hetgeen ik over de heelkunde gelezen had, bleef ik in gemoede overtuigd dat deze operatie geen uitstel mogt lijden. Ongelukkig was onze chirurgijn, de Heer M'DIARMID, nog niet

bij ons, maar aan boord van de *John*, het schip dat bestemd was om ons te vergezellen. Het werd derhalve mijn pligt in deze betreurenswaardige omstandigheden, zoodanige kennis aan te wenden, als het aanschouwen van amputaties in mijne dienstbetrekking, gepaard met mijne beperkte lektuur over chirurgie, mij aan de hand konde geven. Het was goed dat de instrumenten voor den chirurgijn als ook de medicijn-kist aan boord waren. Ik behoef alleenlijk te zeggen dat, zoodra wij eene goede ligplaats voor onzen ongelukkigen scheepsmakker gereed gemaakt hadden, ik naar mijn beste vermogen deed wat gedaan moest worden, voor zoo verre mijne ondervinding mij dit vergunde; eerst het tourniquet aanbrengende, en vervolgens met het tenaculum en de windsels, de eenige twee slagaderen welke ik vinden konde, beveiligende, terwijl ik de beschadigde spieren en huid wegnam op eene wijze die, zoo ik hoopte, voldoende was, om de doode en gevaarlijke deelen te verwijderen, en eenen zuiveren stomp over te laten. Ongelukkig was de amputatie-zaag niet voorhanden, zoodat ik niet alleen buiten staat was om zoo veel van het been weg te nemen, als vereischt werd, maar mij ook in de noodzakelijkheid bevond om het gebroken gedeelte in eenen gesplinterden toestand te laten blijven, tot dat ik de hulp van den chirurgijn kon inroepen, dien ik hoopte den volgenden dag aan wal te zullen vinden. En om van dit treurige onderwerp eens vooral af te stappen, zal ik hier bij voegen, dat zoodra wij het land bereikten en onzen lijder aan de zorg

van
nog
hetge
der
stomp
chiru
toch
der n
word
nog
keeren
zorgin
Ik
dozijn
hebbe
kelen
denen
telijk
gens d
te. De
cijn-kis
en ove
en, zo
aan go
zoo he
ligheid
krachtd
zoodra
zoude
dat niet
zoude
bevestig

van eenen heelmeeſter konden toevertrouwen, er nog geene ontſteking plaats gevonden had, en hetgeen er nog behoorde gedaan te worden, zonder moeijelijkheden verrigt werd, zoodat er een ſtomp overbleef, die wel is waar geen' bekwamen chirurgijn tot eer verſtrect zoude hebben, maar toch even goed was als honderd anderen, die onder minder ongunſtige omſtandigheden geamputeerd worden. Onze vcrminkte reisgenoot bevond zich nog in ſtaat om tot zijn vorig beroep terug te keeren, ter plaatſte waar wij hem behoorlijke verzorging verſchaft hadden.

Ik behoef niet te zeggen, dat ik veel liever een dozijn masteu in een hevigen ſtorm gekapt wilde hebben, dan als doctor te fungeren, om dezen enkelen arm af te zetten, en evenwel had ik alle redenen om mij zelven met dit ongeval, hoe ſmartelijk het mij ook viel, geluk te wenschen, wegens den indruk dien het op mijne equipage maakte. De uitmuntende orde, waarin zich de medicijn-kist en de instrumenten bevonden, de netheid en overvloed van alle genees- en heelmiddelen, en, zoo ik vertrouw, de overtuiging dat het niet aan goeden wil ontbrak, om al deze voorwerpen, zoo het noodig mogt zijn, tot hunne hulp en veiligheid aan te wenden, en dat deze goede wil krachtadiger aan den dag zoude gelegd worden, zoodra zich een geneeskundig officier aan boord zoude bevinden, dit alles deed hen vertrouwen, dat niets voor hun gezeegen en welzijn gespaard zoude worden. In deze gezindheid vond ik de bevestiging van hetgeen ik langen tijd te voren in

het werk van den Heer LARREY gelezen had, met betrekking tot zijne uitmuntende inrigting van de geneeskundige dienst bij de troepen van den grooten krijgsman, onder wien zijn stelsel ingevoerd werd.

(8 Junij) Hoe bezorgd wij waren om vooruit te komen, waren wij thans echter nog meer met onzen ongelukkigen stoker begaan; zoodat het ons nu een dubbel genoegens verschaft de vermeerderde vaart te zien, welke wij met het nieuwe behulp van het scheprad aan lij maakten. Wij berekenden, dat wij op deze wijze *Port-Logan*, dat omtrent 9 Engelsche mijlen van ons lag, nog voor het verloop van het tij bereiken zouden; maar op den middag werd deze hoop geheel verijdeld, door het breken der tanden, die het vlieggrad van den kleinen blaasbalg deden draaijen. Eensklaps braken zij met een knarsend geluid af; zoodat dit werktuig onbruikbaar werd, en ofschoon wij ons vleiden dat, vermits de stoom in volle kracht was, dit ongeval geene groote uitwerking zoude hebben, ontving ik weinige oogenblikken daarna het bericht dat de waterketels gebarsten waren. Het scheen, inderdaad, als of elk gedeelte van deze rampzalige machine niet anders ingerigt was, dan om ons allerlei belemmering, nadeel, teleurstelling en verdriet te doen ondervinden. Het evengemelde bericht was wel niet volkomen juist; maar sommigen der banden waren zoo ver geweken, dat het water uit de deur van het fornuis stroomde, en wel met zulk eene kracht, dat het vuur binnen 10 minuten uitgebluscht en de geheele machine tot stilstand gebracht was.

Gedurende deze weinige uren was het tij veranderd en tegen geworden, en daar ook de koelte geheel verflaauwd was, hadden wij geen het minste vooruitzicht meer om dien dag *Port-Logan* of eenige andere haven te bereiken. Tegen den afloop van het tij, wendden wij evenwel naar de Iersche kust, in de hoop dat de wind Westelijker zoude worden, doch ook deze hoop werd verijdeld, en wij hadden het verdriet van te zien dat alle schepen, welke wij vroeger voorbij gestoomd waren, ons thans vooruit zeilden, als ware het om ons te vermanen onze zeilaadje te verbeteren, indien hiertoe eenige mogelijkheid was.

(9 Junij) Dezen ochtend gelukte het ons binnen 4 Engelsche mijlen van de haven te komen, en daar het tij ons gunstig was, bereikten wij ten 8 ure *Port-Logan*; wij vonden diepte genoeg aan het einde van het hoofd, hoewel reeds drie vierde van de eb verlopen was. Deze haven die eertijds *Port-Nassock* genoemd werd, heeft eene ankerplaats achter een palenhoofd, hetwelk op kosten van den Kolonel M'DONALL, van *Logan*, aangelegd is geworden aan de Zuidzijde van eene ruime baai, 9 Engelsche mijlen ten Noorden van de punt van *Galloway*. Zij is gemakkelijk te verkennen, door een zeer merkbaar gebouw op den berg ten noorden van de baai, en door het wachthuis met den vlaggestok op den berg aan de zuidzijde, waar de kustwacht gestationneerd is. In de baai is goede ankergrond, en de diepte neemt van 30 tot 3 vademen af, zoodat men om te ankeren kiezen kan welke diepte men wil. Ook is het een

groot voordeel dat de schepen, met half tij, het hoofd kunnen bereiken, alwaar, zelfs met laag water, nog altijd 7 voet diepte gevonden wordt. Met half tij heeft men er 14, en met spring-tij 18 voet water. Er is geen gevaar bij het inzeilen, vermits alles duidelijk zichtbaar is, en daar het tij 8 uren lang naar buiten zet, kan een schip ook gemakkelijk uit de baai naar zee zeilen. Het is buiten twijfel, zelfs in haren tegenwoordigen toestand, de beste haven om te schuilen, die aan dit gedeelte van de kust gevonden wordt; het is ook nog een belangrijk voordeel dat zij in de nabijheid van den vuurtoren op de punt van *Galloway* gelegen is. Men heeft berekend dat men eenen dam of beer binnen de baai, voor eene som van 80,000 pond sterling, zoude kunnen aanleggen. Indien dit geschiedde, zou het eene der veiligste en gemakkelijkste havens van *Schotland* zijn.

Alvorens wij aan het hoofd binnen zeilden, kwam de Heer HARVEY, de officier van de kustwacht, bij ons aan boord, om ons zijne diensten aan te bieden. Zoodra wij hier aan land kwamen verschaften wij ons eene draagbaar met elastieke veeren om onzen lijder naar mijn huis te *Stranraer* te vervoeren, waar hij aan de zorg van onzen eigen' heelmester, den Heer M'DIARMID werd toevertrouwd, als ook aan die van de Heeren WILSON en Dr. RITCHIE, die de operatie, welke ik onvoltooid had moeten laten, volkomen maakten en den lijder overigens met groote belangstelling verpleegden. Ik mag van de geschiedenis van dezen kloekhartigen man, ofschoon hij geen zeeman van

be
ge
tra
me
me
hij
te
zel
een
N
om
ik
de
van
man
bijn
hadd
wezi
het
willig
dezen
al te
en m
Ik o
wege
Egaf
lijk a
mijn
heid
vermo
ik dat
makke

beroop was, niet afstappen, zonder hierbij te voegen, dat, toen hij zonder eenige hulp de beide trappen van de stoomkamer had weten op te komen, zonder in het geringste te klagen of te kermen, hij niets anders te bejammeren had, dan dat hij nu onbekwaam was om de expeditie verder bij te wonen. Ik had niet minder reden voor mij zelve dit ongeluk te betreuren, waardoor ik zulk een onversaagd man moest achter laten.

Nadat ik HARDY naar mijn huis vergezeld had, om toe te zien dat hem niets ontbrak, ontbood ik den Heer THOM, aan wien ik het bevel over de *John* had opgedragen; ik had het verdriet van hem te vernemen, dat de onderofficieren en manschappen van dat vaartuig tot eenen staat van bijna volslagen mouterij waren overgeslagen. Zij hadden misbruik gemaakt van onze langdurige afwezigheid. Het was duidelijk genoeg zichtbaar dat het rapport van den Heer THOM, wegens de onwilligheid der onderofficieren en manschappen van dezen bodem, om de expeditie bij te wonen, maar al te waar was. De matrozen zagen er haveloos en morsig uit, en slenterden schuw door het schip. Ik oordeelde het derhalve raadzaam, zonder omwegen tot eene verklaring met hen te komen, en begaf mij aan boord van de *John*, waar ik dadelijk alle hands deed opkomen. Ik gaf hun toen mijn leedwezen te kennen, dat er onvergenoegdheid onder hen heerschte, maar geenszins kunnende vermoeden dat dit uit vrees ontstond, vertrouwde ik dat eene kleine opheldering de tevredenheid gemakkelijk zou herstellen. Daar ik zelf van *Green-*

ook uitgezeild was, had ik verlangd dat ook zeelieden van *Greenock* de eer en de voordeelen van dezen togt met mij zouden deelen. Bij de kennis welke ik mij verschaft had, en het aangenomen plan van de reis, waren deze voordeelen onbetwifelbaar. Wel is waar, dat het jaargetijde hun wat verre gevorderd konde toeschijnen; maar behalve het voordeel hetwelk wij van onze stoomwerktuigen konden trekken, wist ik zoo juist de plaatsen waar de vischvangst overvloedig was, dat wij van een goeden uitslag verzekerd mogten zijn, en dat wij ten laatste geen' enkelen dag te laat zouden komen. Ik betuigde hun derhalve mijn vertrouwen, dat zij tot hunne pligten zouden terugkeeren, en zich niet aan eene handelwijze zouden schuldig maken die hun zelve en de haven waar zij geboren waren tot schande zoude verstrekken.

Hierop had er voor eenige oogenblikken een algemeen stilzwijgen plaats. Na eenige veelbeteekende wenken en gefluister tusschen de onderofficieren en de manschappen, trad de bootsman voorwaarts, en eenige anderen geroepen hebbende om hem te vergezellen, zeide hij, dat vermits het seizoen zoo ver gevorderd was, zij ongenegen waren om te vertrekken zonder een nieuw akkoord gemaakt te hebben, en dat dit besluit dat van de meerderheid der equipage was. Toen ik naar den aard van deze nieuwe overeenkomst vroeg, bekwam ik tot antwoord, dat zij niet wilden vertrekken, tenzij ik hun, schriftelijk, wilde waarborgen, dat zij in alle gevallen hetzelfde aandeel zouden genieten, als of zij met een vol schip terug waren

ge
ke
lok
all
Ik
ge
hu
zou
ker
op
her
te,
klar
zou
het
Il
zen
niet
den
dra
lag,
eene
niet
bren
dien
heid
schie
ry t
terwi
zoud
deelig
boegs

gekomen. Het zou moeilijk zijn eene onredelijker vordering uit te denken, want zulk eene belofte van mijne zijde zoude hen zeer natuurlijk van alle aansporing tot ijverig visschen ontdaan hebben. Ik bedacht mij dus niet lang om zulk eenen ongerijmden eisch te beantwoorden, en zeide dat ik hun wilde waarborgen, dat zij visch in overvloed zouden vinden, maar dat het vangen en volmaken van het schip hunne eigene zaak was. Hierop werd mij echter wederom toegevoegd, dat niets hen tevreden konde stellen, dan eene stellige belofte, van 200 ton traan, met eene schriftelijke verklaring, dat zij niet op dezen togt opgehouden zouden worden, maar op den gewonen tijd naar het vaderland zouden terugkeeren.

Ik begon derhalve nu te vermoeden, dat de wezenlijke beweegreden van hun tegenwoordig gedrag niet anders was, dan de vrees van langer dan den zomer te zullen varen; doch ik werd weldra overtuigd, dat hunne ongerustheid nog dieper lag, vermits ik hun vruchteloos betoogde welk eene groote dwaasheid ik begaan zoude, hen met niet meer dan voor 6 maanden victualie in zee te brengen, wanneer ik denken konde langer dan dien tijd uit te blijven, of indien ik de mogelijkheid daarvan voorzien konde. De beste maatregel scheen dus nu te zijn, het verblijf van de *Victory* te *Port-Logan* zoo veel mogelijk te bekorten, terwijl ik hoopte dat, wanneer wij bij elkander zouden komen, en zij begrijpen zouden hoe voordelig de tegenwoordigheid van een stoomschip, tot hoegsering van de *John* was, hunne ontevreden-

heid weldra ophouden en zij tot hunnen pligt zouden terugkeeren.

Ik keerde derhalve zonder verzuim van tijd naar *Port-Logan* terug; en het overige van dezen dag (9 Junij) wierd besteed in het aan wal brengen van den kleinen waterketel, benevens den toestel die bestemd was om door het ijs te breken, hetwelk nu gebleken was boven de krachten van de stoommachine te zijn. Wij geraakten dus zes of zeven last kwijt van hetgeen wij thans als louter overkomplete en overtollige goederen konden beschouwen, en bragten drie liggers water in de plaats daarvan aan boord.

Den volgenden dag (10 Junij) ontving ik een bezoek van mijnen vriend, Kolonel o'douall, vergezeld van andere bloedverwanten en vrienden. Hij nam geen afscheid van mij, zonder ons een duchtig geschenk voor onze aanstaande Kersmis-tafel te maken; namelijk een der fraaiste runderen van *Galloway*, hetwelk van zijn eigen landgoed afkomstig was. Ten 6 ure des avonds verwijderden wij ons van het hoofd, en werden met behulp van de kustwachters, om den hoek van *Logan* geboegseerd met eene flauwe zuid-oostelijke koelte. Ten 8 ure werd het stil, en wij waren genoodzaakt om op de hoogte van *Port-Kale*, onder ons werpanker tij te stoppen. Hoewel wij den volgenden ochtend ten 6 ure het anker ligten, waren wij buiten staat om de punt van *Corswall* te ronden, zoodat wij andermaal genoodzaakt waren op dezelfde wijze het tij te stoppen.

Deze vertragingen vergunden ons den aard van

de
tels
gebr
nigh
band
ker
niet
in st
ne b
gen
terwi
den.
genan
zegge
de,
ken a
alleen
zouden
Wij
ure na
zetten
werd,
nij) t
koelte
John
vonds
wij on
De
en de
gaf ik
opgero
welke

de schade te onderzoeken, die aan onze waterketels geschied was, en thans bevonden wij, dat het gebrek voornamelijk bestond in de slechte hoedanigheid van het ijzer-cement, waarmede sommige banden verzekerd waren geweest, terwijl de stoker hiervan geene kennis had bekomen, en ook niet van materialen voorzien was geworden, om in stede van dit cement aan te wenden. De kleine blaasbalg, en de daarbij behoorende werktuigen hadden insgelijks eene geheele reparatie noodig, terwijl de groote gedeeltelijk hersteld moest worden. — Doch ik moet van dit eindelooze en onaangename onderwerp afstappen, en zal alleenlijk nog zeggen dat elke dag ons meer en meer overtuigde, dat wij ons zelve voortaan moesten aanmerken als geheel afhankelijk van onze zeilen, en dus alleen hiermede, zoo goed wij konden, onze reis zouden moeten vervolgen.

Wij ligten het anker nu andermaal ten half 6 ure namiddag, rondde den hoek van *Corswal*, en zetten koers naar *Loch-Ryan*; doch daar het stil werd, moesten wij tot des anderen daags (12 Juni) ten anker gaan, wanneer wij, door de koelte en den stroom begunstigd, op zijde van de *John* kwamen, nadat wij den Heer *ТНОМ* des avonds te voren aan boord genomen hadden, toen wij ons bij *Loch-Ryan* bevonden.

De *Victory* nu op zijde van de *John* liggende, en de equipage op het dek geschaard staande, begaf ik mij weder aan boord. Toen alle hands opgeroepen waren, verklaarde ik hun uitvoerig welke voordeelen hun te wachten stonden, en dat

ik geenszins voornemens was hen een tweede jaar in dienst te houden. Doch toen ik bespeurde, dat al wat ik zeide zonder eenigen invloed bleef, rigtte ik het woord tot mijne eigene equipage, zeggende dat zulke lafaards als het scheepsvolk van de *John* niet waard gekeurd moesten worden zulke brave mannen als die van mijnen bodem te vergezellen, al ware het slechts naar de streek van het ijs. Daar het echter noodig was eene stellige daad van ongehoorzaamheid te kunnen bewijzen, verzocht ik den gezaghebber, de Heer COMB, zijne equipage te gelasten de onze te helpen in het opruimen van de afgezwavelde steenkolen. Dit werd eenparig door de matrozen geweigerd, terwijl zij de equipage van de *Victory* aanmaanden om zich met hen te vereenigen, om » de regten der zeelieden te handhaven” zoo als zij het noemden. Deze uitnoodiging werd, zoo als ik verwacht had, door mijn eigen volk met verontwaardiging ontvangen, waarna ik naar boord terug keerde, en nadat ik hen wegens hun gedrag, zoowel nu als vroeger, naar verdienste geprezen had, stelde ik voor, dat wij alleen de reis vervolgen, en de lafhartige equipage van de *John* aan haar zelve zouden overlaten. Deze voorslag werd met driewerf gejoel aangenomen, waardoor de muitelingen zeer onthutst waren, daar zij zich verbeeld hadden dat ik zonder hunne hulp niets konde uitrigten, en dat zij mij derhalve naar willekeur voorwaarden hadden kunnen voorschrijven.

Het was intusschen noodzakelijk dat ik de equipage van de *John* monsterde, om de persoonlijke

gezin
te k
per
eerst
hij n
deel
voor
de te
geen
verwo
tensw
der L
dienst
den st
makke
twee
vervolg
vraagd
ten, g
gen ze
werd
zonderi
welke
men er
Nu o
door d
het sch
hiertege
voorwer
zijn ged
met zek
stelde v
I.

gezindheden van elken schepeling in het bijzonder te kennen. Dit werd gevolgelijk door den schipper op mijn bevel verrigt. Het begon met den eersten stuurman, *Muirhead*, die verklaarde, dat hij niet aan zijne verbindtenis wilde voldoen, noch deel aan den togt nemen, zonder een' waarborg voor honderd vijftig tonnen traan, en de onverwijlde terugreis van het schip: een staalje van hetgeen de overigen zeiden, hetwelk mij ten hoogste verwonderde, daar hij de zoon was van den achtenswaardigen bevelvoerder over den walvischvaarder *Larkins*, van wien ik vroeger vriendschap en dienst genoten had. Het antwoord van den tweeden stuurman *Robb* was hetzelfde, en men kon gemakkelijk bespeuren dat de schipper, door deze twee lieden in bedwang werd gehouden. Toen vervolgens den bootsman en de harpoeniers gevraagd werd of zij wilden helpen het anker lichten, gaven zij een weigerend antwoord, sommigen zelfs op eene onbeschofte wijze. Dit voorbeeld werd door de geheele equipage gevolgd met uitzondering van den kok, den kuiper en twee man, welke laatsten naderhand bij ons aan boord kwamen en de reis met ons mede gemaakt hebben.

Nu ontstond er weldra een schandelijk tooneel, door de pogingen der misnoegde manschappen om het schip te verlaten. De schipper verzette zich hiertegen, hetzij om mijne welwillendheid door dit voorwendsel te winnen, of wel omdat hij over zijn gedrag werkelijk berouw had; dit kon ik niet met zekerheid bepalen. Dit zij zoo het wil, hij stelde voor, de sloepen te strijken en hen naar wal

te boegseren , om de manschappen buiten staat te stellen het schip te verlaten. Naauwelijks echter was dit geschied , of verscheiden sloepen werden door de oproermakers vermeersterd , die te gelijker tijd hunne kisten van het schip weg bragten , en daarbij de onbeschoftste taal lieten hooren. Zij werden door de equipage van de *Victory* met nadruk uitgejouwd , en door de kustwachters met verwijtingen overluden , als ook door eene menigte volks , dat bijeen gekomen was , om getuigen van deze gebeurtenis te zijn. Het laatste bedrijf van dit schandelijk schouwspel was , dat zij , zoodra zij aan wal waren gekomen , hunne plunjes verkwaanselden om drank te koopen , en zich bedronken hebbende , begonnen te vloeken en te vechten , als wilden zij dadelijk bewijzen , dat hun oproerig gedrag slechts een enkele trek was van een algemeen karakter , waarvan wij niets goeds te verwachten zouden gehad hebben. Het getal der manschappen die aldus hun schip verlieten bedroeg acht-en-dertig ; dat van de overblijvenden , den schipper , eenige onderofficieren en de stuurmansleerlingen daarbij begrepen , beliep elf. In de worsteling die met deze desertie gepaard was gegaan , waren er twee sloepen verloren geraakt en een man was over boord gevallen ; doch niemand had er het leven bij ingeschoten of was noemenswaardig gekwetst geworden.

. Aldus liep dit drama ten einde , nadat de muiters nog eene poging hadden gedaan om vier man van de *Victory* te verleiden , door hen bij zich aan boord te noodigen , met het oogmerk om hen beschonken te maken en daarna tot hunne partij over

te h
nog
zijne
ne s
Julij
nieuw
mocht
schip
te ge
schrift
Heer
zelfde
Kapite
voorzo
deele
ditie z
ondero
den.

Ik k
medede
ken ,
ze lang
Wat d
al te
regt , h
stervelin
de ons
genooten
nadden
ter geva
staan h
dat gebe

te halen. Hun plan echter mislukte. Mij bleef nu nog over den schipper wettiglijk aan te manen aan zijne verbindtenis te voldoen; weshalve ik hem eene schriftelijke order achter liet, om voor den 1sten Julij onder zeil te gaan, indien hij het schip op nieuw bemannen kon; doch zoo dit hem niet mogt gelukken naar *Greenock* te zeilen om het schip aan den Agent, den Heer OUGHTERSON over te geven. Ik achtte mij insgelijks verplicht een schriftelijk verslag van al het gebeurde aan den Heer BOOTH te zenden, waarbij ik brieven over het zelfde onderwerp voegde, voor Sir BYAM MARTIN, Kapitein BEAUFORT en den Heer HUGH LINDSAY, uit voorzorg, in geval eenige valsche berigten, ten nadeele van mij en mijne officieren of van de expeditie zelve, na mijn vertrek, door het volk of de onderofficieren van de *John* verspreid mogten worden.

Ik kan dit gedeelte van mijn Journaal hier niet mededeelen zonder aan mijne lezers bekend te maken, het eenige wat, na mijne terugkomst uit deze lange ballingschap, ter mijner kennis kwam. Wat dit ook bewijzen moge voor hen, die maar al te gereedelijk beslissen aangaande het eigen regt, hetwelk, zelfs in zijne verbeelding, geenen sterveling voegt uit te oefenen, het overtuigde ons, dat wij door de pligtverzaking onzer togenooten van de *John* hoegenaamd niets verloren hadden, en zelfs hierdoor waarschijnlijk veel grooter gevaren ontkwamen dan wij werkelijk doorgestaan hebben; waaruit wij tevens konden leeren, dat gebeurtenissen, welke wij, in onze kortzigtig-

heid als kwalen beschouwen , zeer dikwijls tot ons welzijn geschieden , en bij de uitkomst een wezenlijke zegen zijn.

Niet voor het volgende jaar zeilde de *John* onder het bevel van denzelfden schipper en bemand met dezelfde equipage , ter walvischvangst naar *Baffinsbaai*. Oorzaken , die nimmer aan den dag zijn gekomen , bragten eenen opstand aan boord te weeg , waarbij de schipper comb om het leven kwam , onder omstandigheden , die , voor zoo veel mij bekend is , nimmer opgehelderd zijn geworden. De eerste stuurman werd met eene sloep vol volks van boord weg gejaagd , en vermits van hem noch van deze sloep ooit meer iets vernomen werd , is het denklijk , dat zij allen in het ijs vergaan zijn. Het schip , dat nu onder het bevel van den eersten harpoenier gesteld was , is naderhand aan de westkust vergaan , waarbij schier de geheele equipage verdronken is , met uitzondering van enkele manschappen , die door eenen toevallig voorbij zeilenden walvischvaarder gered werden.

WIJ
T
E
ST

(13
zijne
aan K
ning
zwav
aan d
schip
bragte
den d
gereed
met e
wij v
men ,
gewon

Wij
van K
stand o
vorigen
den o
en me
noord
frissche

Derde Hoofdstuk.

WIJ VERLATEN LOCH-RYAN. — STORMVLAAG OP DE HOOGTE VAN IERLAND EN VERLIES VAN DEN FOKKESTENG. — EERSTE GEZIGT VAN HET IJSBLINK. — WIJ ZEILEN STRAAT DAVIS BINNEN.

(13 Junij) Den zelfden dag toen wij de *John* en zijne oproerige equipage kwijt raakten, keerde ik aan boord van de *Victory* terug, waar de bemanning bezig was met het opruimen van de afgezwavelde kolen en eenige andere provisien, die aan den *John*, als onzen metgezel en ons proviant-schip, toevertrouwd waren geworden. Hiermede bragten wij het grootste gedeelte van den voorgenden dag door; en ten 6 ure des avonds, toen alles gereed was, ligten wij het anker en kozen zee, met eene flauwe koelte uit het zuid-west, nadat wij van alle onze vrienden aan wal afscheid genomen, en voor de toekomstige verpleging van onzen gewonden scheepsmakker HARDY gezorgd hadden.

Wij werden begroet met een drieverf hoerrah van Kapitein SHARPE en zijne equipage, wiens bijstand en hulp ons, in de moeilijkheden van den vorigen dag, van groote dienst waren geweest. In den ochtend van Zondag (14 Junij) was het stil, en met middag peilden wij het hoofd van *Cantyre* noord en de kreek van *Ailsa* oost; wanneer eene frissche koelte uit het zuid-westen, met een gunstig

tij, ons met snelle vaart door het noorder-kanaal bragt.

Het eerste oogenblik nadat wij van de verdrietelikheden der vorige dagen op rust gekomen waren, werd door mij te baat genomen, om aan de officieren en manschappen mijne dankbaarheid te betuigen voor den trouwen bijstand, dien zij allen mij bewezen hadden, en hun te verklaren, dat ik in hen, voor de geheele reis een volkomen vertrouwen stelde, hoe groot ook de moeilijkheden konden zijn, welke wij door te staan hadden. Hen allen tot dit einde bijeen geroepen hebbende, bedankte ik hun tevens voor het vertrouwen dat zij van hunnen kant in mij gesteld hadden, en achtte liet mijn pligt te zijn, hun te kennen te geven, dat de weerspannigheid van den *John* nu, zoo als zij ligtelijk beseffen konden, eene verandering in hun geldelijk belang moest veroorzaken; vermits hun thans geene prijs-gelden, onder den naam van traangeld, te beurt konden vallen, omdat ons sloop alleen, bij gebrek aan scheepsruimte, niet op de walvischvangst uit konde gaan. Het was derhalve, zeide ik, niet minder billijk dan noodzakelijk, dat wij elkander volkomen verstonden ten opzichte van de soldijen, weshalve ik voorstelde, dat hunne soldij bepaald zoude worden volgens hunne rangen, zoo als dit op vroegere ontdekking-reizen plaats had gevonden. Dit werd zonder bedenking, en met betuiging van volkomene tevredenheid aangenomen. De Chirurgijn liet het geheel aan mij over om de hem toekomende vergoeding te bepalen.

Terwijl de ondervinding mij op de reis naar

Loch
het v
door
zakel
ik, m
gan,
sten
den
dienst
pen v
verwij
menlij
Zoo
bemer
westen
van de
streek
ste ge
dwaling
voorbo
dan wi
ons in
koester
ven ge
genood
Het ma
matroze
maken,
selijk g
niet da
gonale
matroze

Loch-Ryan overtuigd had, dat onze equipage niet het vereischte getal manschappen bevatte, werd het door den afval van den *John*, voor mij nog noodzakelijker, onze sterkte te vermeerderen. Nadat ik, met dit oogmerk, een Iersch landman van *Logan*, als stoker, in de plaats van den gekwetsten *HARDY* aangenomen had, nam ik nog een derden man, uit de equipage van den *John* in mijne dienst, zoodat ik nu mijne equipage met drie koppen vermeerderd zag, allen vrijwilligers, en die onverwijld in de algemeene eensgezindheid der gezamenlijke overige schepelingen deel namen.

Zoodra wij het eiland *Rachlin* voorbij waren, bemerkten wij eene zware deining uit het noordwesten, hetwelk ons toescheen een gevolg te zijn, van de aanhoudende stormwinden, welke wij uit die streek gehad hadden. Dit was ten minste onze eerste gedachte; maar wij werden weldra van onze dwaling terug gebragt, vermits die deining een voorbode bleek te zijn van eenen storm, heviger dan wij tot nu toe ondergaan hadden. Hij overviel ons in weinige oogenblikken, juist nu wij de hoop koesterden van ten laatste alle zwarigheden te boven gekomen te zijn, en wel zoo sterk, dat wij genoodzaakt waren in allerijl de zeilen te reven. Het marszeil was juist gereefd geworden, en twee matrozen stonden op de bramra om het zeil vast te maken, toen de top van de fokkemast met een vreeselijk gekraak brak. Gelukkig echter viel de steng niet dadelijk over boord, maar bleef in eene diagonale rigting in het wand hangen, zoodat de twee matrozen gelegenheid vonden om hun lijf te red-

den, en wij om de noodige maatregelen tot berging van zeilen en tuig aan te wenden. Wij bevonden dat de mast zoo nabij het wand gebroken was, dat hij slechts door de splinters vastgehouden werd, niettemin scheen het mogelijk om de hoofdtouwen en stagen derwijze te verzekeren, dat de mast niet over boord konde slaan.

Hieromtrent tot een besluit gekomen zijnde, werd er met de uitvoering daarvan geen tijd verloren, in diervoege dat wij mast en tuig behielden, zonder onze reis te staken, terwijl wij aan den gebroken mast op de best mogelijke wijze geschikte zeilen aansloegen. Niets overtrof den ijver en de geestdrift onzer schepelingen, die allen zonder uitzondering, met de grootste billijkheid hoogen lof verdienen. In het bijzonder mag ik de onvermoeibare werkzaamheid en het kloeke gedrag van mijnen neef, den kommandeur ross, billijk roemen. Het was mij ten hoogste aangenaam dat ik, reeds in het eerste tijdperk van onze reis, in hen allen den waren zeemansgeest aantrof, en ontwaarde dat ik, in geval van nood, op hen rekenen konde: oogenblikkelijke gehoorzaamheid, blijmoedige nakoming van alle gebruikelijke orders, en bij elken schepeling eene opregte zucht om zich onder zijne makkers in deze onderneming, op eene loffelijke wijze te onderscheiden.

Alvorens de nacht geheel gevallen was, waren de stormzeilen allen bijgezet, en de *Krusenstern* was met een dubbelen tros vastgemaakt. Met middernacht peilden wij de vuren op *Insterhull* west, en die van de *Rinns* van *Isla* bijna oost, waaruit

bleek
kanar
wein
verdu
ten,
hetwe
uit zo

Dez
hoeve
koelte
bramr
het ge
toestan
kust,
maakte
schip
de *Ka*
wij da
midden
het wa
bij te
zeil w
ren pl
Therm

Op
grootste
digt ge
ter me
wij zu
ruimte
konden
daarna

bleek dat dit ongeval ons in het midden van dit kanaal overkomen was. De wind scheen nu een weinig te bedaren; doch het was slechts om met verdubbelde hevigheid, ofschoon meer uit het westen, terug te keeren, terwijl de zee zeer hol ging, hetwelk ons volkomen overtuigde dat wij niet vooruit zouden kunnen komen.

Deze harde wind bleef aanhouden tot Maandag, hoewel met enkele tusschenpoozingen van minder koelte, in eene van welke wij het waagden, de bramra voor een fokkera op te brengen, terwijl wij het gereefde marszeil voor een fok bijzetten. Onze toestand tusschen de eilanden van deze gevaarlijke kust, maakte het noodig, dat wij zoo veel zeil maakten als mogelijk was. Hoewel wij derhalve het schip met voorzigtigheid moesten sturen, omdat wij de *Krusenstern* op sleeptouw hadden, bevonden wij dat wij ten minste onzen grond behielden. Met middernacht scheurde het kruiszeil en toen wij naar het waarlooze kruiszeil zochten om het in de plaats bij te zetten, vonden wij niets dan de lijken; het zeil was er afgesneden en door den een' of anderen plunderaar gestolen geworden, eer wij de *Theems* verlieten.

Op Dingsdag (16 Junij) bereikte de storm zijne grootste hevigheid, en noodzaakte ons onder het digt gereefde grootzeil bij te liggen: de wind echter merkelyk noordelyk gelooopen zijnde, dreven wij zuidwaarts, en in die rigting hadden wij de ruimte tusschen ons schip en de Iersche kust. Wij konden onzen westelyken koers vervolgen; kort daarna begon de wind te bedaren, toen wij door

den chronometer, de waargenomene noorderbreedte op den middag $56^{\circ} 23'$ bevonden. Des avonds konden wij de gereefde fok bijzetten, doch vermits de zee hoog ging, kwamen wij niet veel vooruit. In den nacht stuurden wij noordwaarts, omdat de wind naar het westen geloopt was, maar des morgens van den 17^{den} werd hij weder noordelijk, en toen zeilden wij weer koers. Ten 7 ure zagen wij de *Bisschops-eilanden*, als ook *Tirey* op een aanmerkelijken afstand in het noord-oosten.

De wind was allengs verflaauwd, maar de deining bleef aanhouden, en het schip slingerde zoo geweldig, dat wij buiten staat waren om onzen gebroken mast te repareren. Met middernacht werd het geheel stil, en toen op den 18^{den} de deining verminderd was, konden wij het tuig aan den voormast een weinig in orde brengen. De steng, die een weinig boven de puttings afgebroken en derhalve korter geworden was, werd opgehaald, en van onderen met eene sehoring omtrent 6 voet beneden het tuig aan den grooten mast vast gemaakt, zoodat er ruimte genoeg overbleef om het bramzeil als een marszeil te gebruiken. Aan den top van de steng kon echter geen zeil aangeslagen worden, omdat hij meer dan halverwege gekraakt was.

Met den middag zagen wij het hoofd van *Malin* in het zuid-oost, en de waargenomene noorderbreedte was $55^{\circ} 57' 14''$ terwijl de tijdmeterslengte $7^{\circ} 40'$ west bevonden werd. Op dezen dag waren de timmerlieden bezig met het maken van ee-

nen
de sp
het ve
zijn g
den d
om he
geduur
weest
houden
weer,
tuigd
(19
tijd teg
aankon
in *Loc*
in het
den ku
van dr
en om
of den
een nie
oogmerk
dag wa
den ing
westerle
zigt. N
wij vo
bleek ee
hetwelk
visch vo
werd ten
toen 10.

nen doorloop om het water van de pompen naar de spijgaten te voeren, om redenen die reeds bij het verhaal van ons afvaren uit de *Theems* vermeld zijn geworden. Het was ons aangenaam te bevinden dat eene enkele pomp toereikend was geweest om het schip lens te houden, zoo lang de storm geduurd had, ofschoon wij genoodzaakt waren geweest, die eene pomp onophoudelijk gaande te houden. Daar echter deze arbeid, bij handzaam weer, minder noodzakelijk was, waren wij overtuigd dat het lek ergens boven water moest zijn.

(19 Junij) Op dezen dag was de wind nog altijd tegen; en daar alles ons een' langen overtogt aankondigde, begon ik ernstig bedacht te zijn om in *Loch-Swilly* binnen te loopen, hetwelk wij nu in het gezigt hadden, en hetwelk wij juist zouden kunnen bereiken, om een nieuwen voorraad van drinkwater en victualie aan boord te nemen, en om hetzij een' nieuwen fokkemast te bekomen of den ouden mast op het dek te vieren, en er een nieuw ezels hoofd op te laten maken. Met dit oogmerk hield ik het om de zuid, en met middag waren wij binnen 18 Engelsche mijlen van den ingang, op de breedte van $55^{\circ} 32'$ en $7^{\circ} 55'$ westerlengte, met het hoofd van *Malin* in het gezigt. Nu kwam eene sloep naar ons toe, welke wij voor een loodsmansvaartuig hielden, doch het bleek een visschers vaartuig van *Dublin* te zijn, hetwelk ons van een goeden voorraad verschen visch voorzag. De wind was nu veranderlijk, en werd ten 6 ure namiddag geheel stil. Wij waren toen 10 Engelsche mijlen van den ingang van de

haven; doch ten 9 ure kwam er onverwacht eene frissche zuid-zuid-weste koelte op, die ons van plan deed veranderen, zoodat wij nu met kracht van zeil onze reis vervolgden.

Het was nu blijkbaar dat wij geen water noch hooi genoeg hadden, om de ossen die wij aan boord hadden, tot aan het begin van het ijs te voeden, weshalve één daarvan geslagt werd. Met middernacht was de koelte aangewakkerd en de zee ging hooger, zoodat wij wederom een goed vooruitzicht hadden. Beide namen toe, hoe meer de dag verliep, doch wij waren verzekerd dat het niets meer was dan de deining, die op de stormwinden van de vorige dagen gevolgd was, en daar deze deining tegen de nu opgekomenen koelte liep, werkte het schip geweldig. Niettegenstaande dit alles, en ofschoon onze koers noord-west was, schepete de *Krusenstern* zeer weinig water, hetwelk in onzen toestand eene gelukkige omstandigheid was. Met middernacht waren wij volkomen uit het kanaal, en waren zeer wel te moede, daar wij ons nu vleiden dat wij de grootste moeilijkheden van de reis achter den rug hadden.

Op Zaterdag en Zondag was de wind uit het zuid-oost, en wij bevonden dat wij omtrent 200 Engelsche mijlen hadden afgelegd. Op den laatstgemelden dag werd de godsdienstoefening verrigt, te weten op den 21sten ten 11 ure, en wij vertrouwden dat onze dankzeggingen, aan de Algoede Voorzienigheid, die ons uit zoo menigerlei, wel niet zeer groote, doch moeilijke gevaren gered had, welgevallig zouden zijn.

Op
noord
in de
de ka
GILL 3
weer
merke
ke w
Engels
56° 52
een v
vaarde
(23
wij 11
neming
schaaf
daarin
den.
maar o
ten ein
wij in
ken, e
weshalv
den wa
In den
eene b
met de
was nu
(25 J
regen h
zetten
bergplaa

Op Maandag (22 Junij) liep de wind naar het noord-oost, en was toen zeer matig. Vroegtijdig in den morgen, passeerden wij de plaats welke in de kaarten aangeduid is, als die, waar PICKERSGILL 300 vademem loodde. De gesteldheid van het weer vergunde ons niet het lood tot zulk een aanmerkelijke diepte te laten vallen. De afstand welke wij nu gezeild hadden, bedroeg derhalve 103 Engelsche mijlen; de noorderbreedte bevonden wij $56^{\circ} 52'$ en de westerlengte $19^{\circ} 3'$, wij zagen hier een vreemd schip, hetwelk wij voor een Oostzeevaarder hielden, die naar *Amerika* bestemd was.

(23 Junij) De wind nog gunstig zijnde, maakten wij 113 Engelsche mijlen, maar hadden geene waarnemingen. De sleper van de *Krusenstern* bleek geschaafd te zijn, weshalve wij zeil minderden om daarin te voorzien, waarna wij onzen koers vervolgden. Wij waren hier door zeemeeuwen omringd, maar de zee stond te hol, om eene sloep te strijken ten einde er jagt op te maken. Den 24ten waren wij in de gelegenheid om waarnemingen te maken, en bevonden ons bezuiden onze rekening, weshalve wij noord-west-ten-westen stuurden, om den waren koers juist west-ten-noorden te maken. In den achtermiddag van dezen dag kregen wij eene behoorlijke fokkera op, en zetten de fok, met de onderleizeils en bramleizeils bij. De deining was nu merkelyk afgenomen en de koelte matig.

(25 Junij) Hoewel wij op dezen dag een weinig regen hadden, werden wind en zee stiller, en wij zetten de timmerlieden aan het werk om eene bergplaats voor den Chirurgijn te maken. De sto-

kers en de konstabel waren thans ook in staat om voort te gaan, met het repareren van de stoom-machine en den waterketel, terwijl de blaasbalgen in den best mogelijken toestand werden gebragt. Ook begonnen wij zeilen gereed te maken voor de veranderde masten; ten einde geenen tijd te verzuimen, alzoo het onzeker was hoe lang onze tegenwoordige rust zoude kunnen duren.

(26 Junij) Dezen ochtend kwam er eene frissche, mooie koelte op, maar tegen den middag werd het stil en mistig, zoodat wij geene waarnemingen konden doen. De timmerlieden en stokers vervolgden het werk van den vorigen dag. In den achtermiddag vischten wij een stuk drijvend hout op, hetwelk, met de daarop aanwezige dieren, door den kommandeur ross (die als natuurkundige grooten lof verdient,) bewaard werd. Hetzelfde geschiedde met eenige groote zee-meeuwen (*procellaria puffinus*), welke wij geschoten hadden.

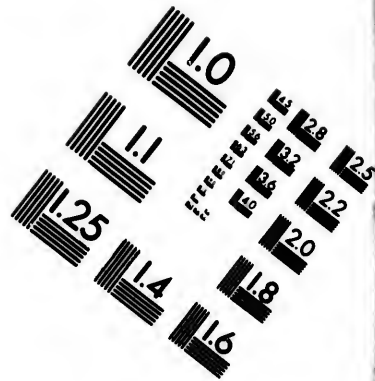
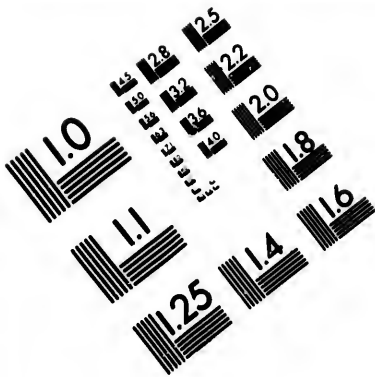
Met middernacht hadden wij op nieuw eene frissche koelte; en ten half 4 ure in den ochtend van den 27sten, zagen wij in het noord-oosten eenen vreemden schooner. De waterketels eindelijk hersteld zijnde, werden zij nu met water gevuld, en digt bevonden. Hierop werden de stokers aan het werk gezet om de pomp aan de kleine machine vast te maken, in de hoop dat men hierdoor de moeite zoude uitwinnen, welke de manschappen vroeger in het bewerken dezer machine hadden ondergaan. De kleine sloep werd nu ingenomen om versterkt en gerepareerd te worden, en de nieuwe fokemast was mede voltooid.

Ee
de z
deini
ren o
sten
ten.
onze
tijdme
godsd
en he
was d
en de
gelegen
te bre
stuk va
dat wi
derwar
mast h
fok aan
ons vo
eene fo
op zijne
Naau
toen er
kig slec
sommige
den, ge
ze vogel
etbaar
cene bel
konde
of wij

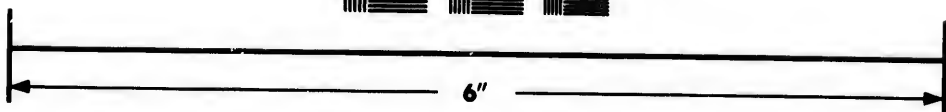
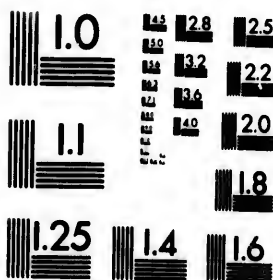
Eene frissche koelte stelde ons nu in staat om al de zeilen bij te houden, en wij bemerkten hooge deining uit het zuid-west. Rondom het schip waren eenige zeemeeuwen en mulmoeks, welke laatsten wij hier voor het eerst op deze reis ontmoeten. Den volgenden dag, Zondag (28 Junij), was onze noorderbreedte $57^{\circ} 7'$ en de lengte volgens den tijdmetr 35° west. Wij hielden groote parade en godsdienstoefening. De wind was nu veranderlijk en het begon stil te worden. Tegen den avond was de labberkoelte van den dag geheel verflaauwd en de zee stil. Wij maakten derhalve van deze gelegenheid gebruik om den nieuwen fokkemast op te brengen, in plaats van dien welken wij uit een stuk van den vorigen mast gemaakt hadden, en nadat wij den hiel omtrent 10 voet beneden het onderwand vastgeschoord hadden, vonden wij dat de mast hoog genoeg was, om er een digt gereefde fok aan te slaan. Dit werd gevolgelijk gedaan, en ons voorbramzeil, hetwelk, sedert het ongeval, als eene fok gebruikt was geworden, werd insgelijks op zijne behoorlijke plaats gesteld.

Naauwelijks waren deze schikkingen gemaakt, toen er eene frissche koelte doorkwam, die ongelukkig slechts eenige weinige uren aanhield. Wij hadden sommigen van de zeemeeuwen, die ons vergezelden, geschoten, en wilden thans beproeven of deze vogel, in weerswil van zijn' slechten naam, niet eetbaar was, vermits dit in het vervolg van de reis eene belangrijke voorziening in onze levensmiddelen konde worden, terwijl wij niet konden voorzien of wij niet aan gebrek zouden bloot gesteld zijn.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4303

0
18
20
22
25
28
32
36
40

10
01
E

Wij vonden zijn vleesch uitmuntend, zelfs in eene pastij, dat zekerlijk de moeijelijkste toebereiding van dergelijk vleesch is, welke men bedenken kan; en wij verheugden ons in de overtuiging dat wij niet eenmaal door honger aangespoord behoefden te worden, om eene spijs te nuttigen, die voor het minst eenige verscheidenheid aan onze tafel zoude bijzetten. Ten behoeve van iedereen die zich in dezelfde omstandigheden als wij mogt bevinden, zal ik hierbij nog eene aanmerking maken, die tevens nuttig kan zijn voor hen die, ook zonder noodzakelijkheid, slechts eene afwisseling aan hunne tafel willen geven. Menig een heeft geen acht geslagen op de omstandigheid, dat de vischachtige smaak van al deze dieren tot het vet bepaald is, welk laatste alleen onmiddelijk onder de huid, en vooral aan de heupen gevonden wordt. De spieren zijn altijd vrij van eenigen tranigen of garstigen vischsmaak, zoodat er niets noodig is dan deze vogels de huid af te stroopen, bijzonder op den rug, om hen volkomen gelijk aan landvogels te maken. Zelfs de cormorant en de puffin, hoe sterk zij ook van smaak zijn, kunnen op deze wijze voor de tafel gereed gemaakt worden, zonder dat het mogelijk is hen aan den smaak als zeevogels te herkennen. Dit is ook het geval met onderscheidene landvogels, en in *Zweden*, waar het woudhoen en het wilde hoen zich vooral in den winter met jeneverbessen en denneboombast voeden, zijn deze vogels, wegens den terpentijnsmaak, naauwelijks eetbaar. Deze onaangename smaak wordt hun aldaar op dezelfde wijze, door het af-

stro
smal
storn
zond
mate
dat
daar
(2
dagli
het d
hadd
gezie
waar
aan h
het l
gema
het v
maar
het o
eind
kregen
blink
kust v
mijlen
ook e
halve
de mo
Op
het no
stonde
werk.
geslagt
1.

stroopen der huid ontnomen, waardoor zij een smakelijk geregt opleveren. Ik geloof echter dat de stormzwaluw (*fulma-peterel*) hiervan moet uitzonderd worden, omdat in dezen vogel het vet dermate met de spieren of het vleesch vermengd is, dat men op geenerlei wijze den walgelijken smaak daarvan wegnemen kan.

(29 Junij) Kort na 3 ure des morgens brak het daglicht aan, vergezeld door eene ligte koelte uit het oosten, waarop wij alle zeilen bijzetten. Wij hadden den avond te voren een IJslandschen gier gezien, en zagen nu twee cachelotten noord-oostwaarts zwemmen. De timmerlieden waren weder aan het werk, en maakten eene nieuwe steng. In het laatste etmaal hadden wij 20 Engelsche mijlen gemaakt; dit was de minste vaart die wij sedert het verlaten der Iersche kust geloopt hadden; maar des avonds kwam er eene frissche koelte uit het oosten op, waardoor wij dien nacht een goed eind voortgeholpen werden. Met zons-ondergang kregen wij eene regenbui, waarna wij eenen ijsblink in het noord-noord-westen zagen, terwijl de kust van *Groenland*, naar gissing, 220 Engelsche mijlen in die streek van ons lag. Wij zagen nu ook eene soort van vogels bootsman genoemd, behalve onze vorige metgezellen, de zeemeeuwen en de mollemokes of stormzwaluwen.

Op den 30sten hadden wij eene frissche koelte uit het noorden en wolkdrijvende lucht. Alle zeilen stonden bij, en de timmerlieden voltooiden hun werk. Het versche vleesch van den buffel, dien wij geslagt hadden, was heden verbruikt; doch wij

besloten den anderen zoo mogelijk in het leven te houden, tot dat wij aan het ijs gekomen zouden zijn, om het vleesch alsdan, in de strengere koude, geheel te kunnen verbruiken, zonder het in te zouten. De waterketels schenen digt te blijven, met de pomp was men nu goed gevorderd en de blaasbalg bijna voltooid; wij hadden alzoo het vooruitzigt, een geruimen tijd onze stoommachine weder te kunnen gebruiken, indien wij meer dan onze zeilen noodig mogten hebben, hetwelk onfeilbaar het geval moest worden.

(1 Julij) Het lek dat ons genoodzaakt had bij handzaam weer, in elke wacht een uur lang en bij slecht weer onafgebroken de pompen gaande te houden, werd heden ontdekt. Het bestond uit drie gaten aan bakboordzijde, tegenover de stookkamer. Het grootste, dat ongeveer drie voet onder water was, werd gemakkelijk gestopt, en hierdoor werden de pompen merkelyk verligt. De twee andere gaten, schoon minder groot, waren veel lager, zoodat wij er niet bij konden komen, dan wanneer wij gelegenheid zouden hebben het schip op het drooge over zij te leggen. Intusschen was het ons aangenaam den aard van het lek ontdekt te hebben; de uitwerking van de beide overblijvende kleinere gaten was van geen aanbelang.

De landblik was nu zeer duidelyk; in den avond onderscheidden wij het land zelf, hetwelk wij begrepen kaap *Farewell* te zijn. De breedte en de lengte van dit punt zijn $59^{\circ} 38'$ west en $42^{\circ} 45'$ noord. Op het oogenblik toen wij het land zagen, was onze eigene breedte $58^{\circ} 8'$ en onze

lengte
ning
(leagu

Op
der th
teeken
door d
De wi
kenen
van he

(2 J
gunstig
onzer a
zeild.

vermoed
kon nie
de pla
Junij 18
dertien
gelijke v

Wij h
manscha
waren v
begeven.
broek,
paar IJsl
een paar
De baatje

*) Wa
epreekt, z
woord leag

lengte 42° 30' ; zoodat, wanneer wij deze berekening onderstellen juist te zijn, wij 31 zeemijlen (leagues) van het land af moesten zijn.

Op dezen dag begonnen wij regelmatig den stand der thermometers alle 2 uren in een register aan te teekenen. Een derzelve hadden wij ongelukkig, door de onhandigheid van den stuurman verloren. De wind was oost, maar er waren duidelijke teekenen van eene spoedige verandering in de gesteld- van het weer.

(2 Julij) Heden hadden wij veertien dagen lang gunstigen wind gehad en daarmede van het punt onzer afreis, *Loch-Swilly*, naar kaap *Farewell* gezeld. Tegen den avond liep de wind, gelijk wij vermoed hadden naar het noorden, en ons schip kon niet langer koers zeilen. Wij passeerden nu de plaats waar de *Hecla* en de *Griper* den 13^{den} Junij 1819 geweest waren, waaruit bleek dat wij dertien dagen op hen gewonnen hadden, op eene gelijke vaart van omtrent 1500 mijlen *).

Wij hadden met den 1sten dezer maand aan de manschappen plunjes uitgedeeld, die meer geschikt waren voor het klimaat waarin wij ons nu zouden begeven. Deze bestonden uit een blaauw baatje en broek, een wollen hemd, een vlaggedoek, een paar IJslandsche kousen, een wollen onderbroek, een paar zeelaarzen en een paar laarzen van baai. De baatjes van de officieren en onderofficieren wa-

---

*) Waar de Schrijver van *miles* (Engelsche mijlen) spreekt, zullen wij, korthedshalve, *mijlen* zeggen, en het woord *leagues* met *zeemijlen* vertalen.

ren met eene kleine onderscheiding vervaardigd, zoodat onze gezamenlijke equipage een tamelijk gelijkvormig voorkomen had. Al deze plunjes, met uitzondering van de laarzen, werden aan de manschappen geschonken, en voor ieder werd een geheel stel waarloos gehouden, in geval van nood.

(3 Julij) Den 2^{den} (gisteren) was de nieuwe steng gereed, als ook twee boomen tot ondersteuning van den achterstevan. Nadat wij onze vaart berekend hadden, bevonden wij die 96 mijlen te zijn, maar ongelukkig slechts een zuid-westelijke koers. Wij bevonden ons dan op dezen dag op de breedte, van $57^{\circ} 47'$, terwijl de berekende lengte $46^{\circ} 53'$ was. Nadat wij nog een eind wegs zuid-west gestuurd hadden, wendden wij ten 8 ure des avonds, en hielden het den geheelen nacht om de noord, zoodat op den middag van den volgende dag de waargenome breedte $57^{\circ} 59'$ en de lengte $47^{\circ} 31'$ was. De lucht was heijig en de koelte flauw en ongestadig.

OP DE
EER
DEN
VAN
BAN
HO

(5 J
het sti
juist t
zijnde
koud,
jes gek
ten, d
ren, e
ten, d
waarw
land w
frissche
boomh
het was
ten. H
dekt, e
den kor
Om 8
uur, e
toe, dat
ren, vod

Vierde Hoofdstuk.

OP DE HOOGTE VAN KAAP FAREWELL. — WIJ ZIEN DEN
EERSTEN IJSBERG VÓÓR BAAL'S-RIVIER. — WIJ ZIEN
DEN SUKKERTOP. — LAND EN EILANDEN IN DE NABIJHEID
VAN WIDFORD. — WIJ ONTDEKKEN EENE KABELJAAUW-
BANK. — BERG, OUDE VROUWEHOED (OLD WOMAN'S
HOOD) GENOEMD. — WIJ KOMEN TEN ANKER.

(5 Julij) Zondag. Den geheelen voormiddag was het stil. Ten half 11 ure liet ik parade houden, juist toen wij, op de hoogte van kaap *Farewell* zijnde, de straat *Davis* inzeilden. Het weer was koud, en de manschappen in hunne warme plunjes gekleed, zoodat wij voor een oogenblik vergaten, dat wij nu in het heetst van den zomer waren, en naauwelijks aan het groote verschil dachten, dat er tusschen onzen toestand en onze gewaarwordingen en die onzer vrienden in het vaderland was. Na de godsdienstoefening kwam er eene frissche koelte op, en wij vischten een stuk pijnboomhout op, dat ons voorbij kwam drijven; het was een brok van een schip, en vol spijkergaten. Het was met onderscheidene zee-dieren bedekt, en uit dien hoofde eene goede aanwinst voor den kommandeur Ross.

Om 8 ure des avonds liepen wij 6 mijlen in het uur, en deze vaart nam met den nacht zoo sterk toe, dat wij eindelijk verplicht waren zeil te minderen, voornamelijk wegens de *Krusenstern*, welke wij

met zulk eene snelle vaart niet konden slepen. Wij zagen thans duidelijk land, hetwelk wij voor kaap *Farewell* hielden, omtrent 30 zeemijlen van ons af. Nabij het land zagen wij eene menigte ijsbergen, in het noord-oost-ten-oosten.

(6 Julij) De koelte bleef gunstig, zoodat wij hoopten den tragen voortgang der twee vorige dagen vergoed te zien; wij zagen veel drijf hout, doch te snel voorbij gaande om het te kunnen opvischen. Met den middag was onze breedte $59^{\circ} 33'$, en de lengte volgens den chronometer $50^{\circ} 54'$; zoodat wij bevonden in de laatste 24 uren 140 mijlen afgelegd te hebben. De temperatuur der lucht was 48° , en die van het water 44° . Thans hadden wij geen land in het gezigt.

(7 Julij) De koelte bleef nog tot 3 uur dezen namiddag aanhouden, en wij bevonden op den middag dat wij in het etmaal 138 mijlen gemaakt hadden; doch de heijgheid van de lucht belette ons eenige waarnemingen met den chronometer te doen, zoodat wij geene juiste berekening konden maken. Daar echter de breedte, die $61^{\circ} 33'$ was 4, mijlen meer noordering op eenen noord-west koers gaf, schreven wij de vermeerdering van westering aan eene deining uit het zuid-zuid-oosten toe. Ten gevolge van deze deining waren wij verplicht in den avond zeil te minderen; doch den volgenden morgen konden wij weer meer zeil voeren, en zelfs de leizeils bijzetten.

Ten 9 uren des morgens, hadden wij den koers tot noord-west-half-noord, volgens den waren meridiaan, veranderd, bevonden hebbende dat dit

noor
was
bij
rigtin
meeu
ook
koelt
maak
in h
jig w
(8
we k
en n
uit h
zoove
dag v
lang,
Hij w
bleek
was.
tuurlij
noodza
melijk
van ge
het an
wij no
Wij se
vreemde
ze verz
kening
werd.
lucht 3

noord-oost-ten-noorden volgens onze kompassen was, die derhalve, de variatie en miswijzing daarbij gerekend; 4 en eene halve streek van de ware rigting verschilden. Wij zagen nog enkele zee-meeuwen, en de mollemokes werden talrijker, als ook de stukken drijfhout. Ten 3 ure begon de koelte allengs te verflaauwen, en met middernacht maakten wij niet meer dan 2 en een half mijl in het uur, terwijl de lucht nog een weinig heijgig was.

(8 Julij) Dezen geheelen dag hadden wij flauwe koelten met tusschenpoozen van volstreckte stilte en nu en dan korte windvlagen, meer en meer uit het noorden waaijende. Wij hielden het dus zooveel mogelijk oostwaarts. Kort voor den middag vischten wij eenen boom op, die twintig voet lang, en bij den wortel drie voet in omtrek was. Hij was geheel ontbloot van bast en bladen. Het bleek een lorkenboom te zijn, die volkomen gaaf was. Gelukkigerwijze maakte de wortel eene natuurlijke knie uit, zoodat wij daarmede in eene noodzakelijke scheepsbehoefte konden voorzien, namelijk in eene sloepsdavit, die er dus ook terstond van gemaakt werd, zoowel als eene tweede van het andere einde. Met deze twee davits konden wij nog eene sloep langs het boord medevoeren. Wij schoten nog eenige meeuwen en vingen een vreemdsoortigen kleinen visch, waarvan voor onze verzameling van natuurlijke historie eene afteekening gemaakt en de visch zelf in liquor bewaard werd. Met middernacht was de temperatuur der lucht 39°, en die van het water 42°.

Den 9^{den} observeerden wij de breedte en bevonden die 62° 36' te zijn, terwijl de lengte, volgens den tijdmetre 54° 31' was. Den geheelen dag hadden wij bij afwisseling flauwe koelten en stilten; maar vermits de deining uit het zuiden kwam, konden wij nagenoeg koers houden. De kommandeur ross schoot een aantal zeemeeuwen en bootsmannen, waarvan hij de fraaisten voor zijne verzameling bewaarde, terwijl de overigen bij onze dagelijksche levensmiddelen gevoegd werden, en wij ondervonden dat eene rotganspastij smakelijker was dan het beste pekelfleesch dat wij aan boord hadden, hetwelk de aanmerking, die ik vroeger nopens de bereiding gemaakt heb, volkomen bevestigt. Wij zagen naderhand zulk eene groote menigte meeuwen, dat ik hun getal oneindig zoude mogen noemen. Twee cachelotten kwamen ook op zijde, waarvan een met een' geweerkogel in den schouder getroffen werd, zonder hierdoor, voor zooverre wij konden bespeuren, gedood te worden.

(10 Julij) Dit geheel etmaal was het blakstil, met uitzondering van enkele vlagen, die slechts eenige minuten aanhielden. Het schip lag meestal noord en noord-oost aan, en thans moesten wij betreuren dat de stoommachine niet zoo bruikbaar was als ik eenige dagen te voren gehoopt had. Het in orde brengen van de drijfpomp had veel meer tijds vereischt dan ik verwacht had, ofschoon de machinisten en de smid bestendig aan het werk waren gebleven. De timmerlieden waren echter met de nieuwe davits klaar gekomen, en wij zetten eene onzer sloepen van zes riemen uit, om die aan de bakboord-

loop
deze
zout
legen
blok
moes
kittiv
gesch
den
obser
(1
noord
begon
zoude
3 ure
op, d
ten v
ting
meel
maken
vatiën
koude
43° v
peratu
een v
daante
de we
van G
zaam
men t
van de
weest;

loopplank op te hijschen. Wij maakten ook van deze gelegenheid gebruik om een van de vijf vaten zout vleesch, die in de *Krusenstern* als ballast gelegen hadden, aan boord te nemen, benevens een blok eikenhout, waarvan wij dadelijk gebruik moesten maken. Eene groote menigte meeuwen, kittiweks en bootsmannetjes werden gedood om opgeschapt te worden, maar dezen geheelen dag konden wij, wegens de heijigheid van de lucht geene observatiën maken.

(11 Julij) Dezen morgen liep de wind aan het noord-ten-westen, zijnde vlak tegen, zoodat wij begonnen te vreezen dat onze reis van langen duur zoude worden. Wij hielden om de oost, en ten 3 ure vischten wij een' Amerikaanschen cederboom op, die gaaf en dadelijk bruikbaar was. Wij schoten vogels genoeg om voor den Zondag in de schafing der equipage te voorzien, en deelden hun meel genoeg uit om korsten voor hunne pastijen te maken. Wij konden op den middag geene observatiën nemen, daar de wind aan nam, als ook de koude, zoodat de temperatuur van water en lucht 43° was. Des avonds ten 10 ure daalde de temperatuur van het water eensklaps tot 38°. Dit een voorteeken van ijs, in de eene of andere gedaante zijnde, gingen wij over stag en hielden om de west. Wij hadden bij tusschenpoozen de kust van *Groenland* gezien, en waren derhalve genoegzaam zeker in de nabijheid van het landijs gekomen te zijn. De wind was te hard om gebruik van de machine te maken, al ware zij voltooid geweest; maar wij hoopten dat wij in staat zouden

ziju om er op Maandag een nuttig gebruik van te maken.

(12 Julij) Op Zondag was het weer dik en mistig, met frissche koelte. Met den dag zagen wij een vreemd schip dat om de oost hield, het scheen eene brik te zijn, maar het was te ver van ons af, om duidelijk onderscheiden te worden. De zee stond zoo hoog dat wij geene kerkdienst, maar alleen parade konden houden. Wij hadden terstond na den middag eene gebrekkige observatie, en bevonden de breedte $63^{\circ} 15'$, en de lengte $54^{\circ} 23'$. Veel drijfhout en eene menigte vogels kwamen ons voorbij; de kittiweks werden veel menigvuldiger. Even als den vorigen avond daalde de temperatuur van het water, doch rees weder korten tijd daarna; de laagste temperatuur was $37\frac{1}{2}^{\circ}$ en de hoogte 43° , hetwelk ons deed vermoeden dat wij andermaal in de nabijheid van ijs gekomen waren. Ten 8 ure des avonds geraakten wij in eene sterke rafeling van stroom, waardoor het schip ongemakkelijk werkte, en die den stroom van straat *Davis* scheen aan te duiden. De temperatuur van het water was toen 39° en 40° , maar zij rees naderhand tot 41° , hoewel wij het naast aan het oostelijke land waren, en volgens onze berekening niet meer dan 50 mijlen uit den wal.

(13 Julij) Wij hadden het den vorigen avond om de oost, en na middernacht om de west gehouden, terwijl de koelte gaandeweg afnam. Op den middag van den 13^{den} werd het geheel stil. Wij hadden ten 3 ure des morgens gewend, toen wij in de stroomrafeling waren, en daar zij omstreeks

10
lan
vie
ijsb
ren
een
zelf
wij
had
gew
won
heen
tegen
migh
W
hetw
en z
ten v
dat h
van o
de ijs
moelij
ke w
was r
ons,
zagen
welke
schip
herinn
ben,
te me
vatte,

10 ure ophield, gisten wij 15 zeemijlen van het land en nabij de uitwatering van de *Baal's-rivier* te zijn. Nu ontdekten wij ook den eersten ijsberg, sedert wij in de straat gekomen waren. Wij vonden het eene merkwaardige overeenstemming, dat deze ijsberg nagenoeg in dezelfde breedte en lengte lag, als de tweede, dien wij, elf jaren vroeger, met de *Isabella* ontmoet hadden. Het is niet waarschijnlijk dat het dezelfde geweest zij, en evenwel bevonden wij met verwondering, toen ik eene afteekening van den voorheen op deze hoogte gevonden ijsberg, met den tegenwoordigen vergeleek, eene treffende gelijkvormigheid in de gedaante van beiden.

Wij zonden er eene sloep heen, om ijs te halen, hetwelk ons drinkwater zoude kunnen verschaffen, en zij kwam na verloop van 3 uren met twee vaten vol weder aan boord. De officier rapporteerde, dat hij verscheidene walvisschen, en in de nabijheid van den ijsberg eene menigte zeekalven had gezien; de ijsberg zelf had hij met vogels bedekt, en geene moeite om te landen gevonden. De brik, welke wij des Zondags in den morgen gezien hadden, was nog in het gezigt, 9 mijlen ten noorden van ons, en toen de koelte ten 5 ure frisch doorkwam, zagen wij haar naar de *Baal's-rivier* sturen, om welke reden wij vermoedden dat het een Deensch schip was. Wij zagen heden meer vogels dan wij ons herinnerden immer te voren bijeen gezien te hebben, als ook zeer veel zeewier, hetwelk eene grootte menigte kleine visschen en andere zeedieren bevatte, die door den kommandeur Ross verzameld

werden. Van deze voorwerpen kan ik eens vooral aanmerken dat zij beschreven zijn geworden in het aanhangsel op de natuurlijke historie, hetwelk deze officier geleverd heeft; vermits de beschrijvingen daarvan niet alleen ons reisverhaal zouden afbreken, maar ook voor den lezer minder duidelijk en nuttig zouden zijn, dan zoo als zij nu in een regelmatig verband bijeen gebragt zijn.

Andermaal vischten wij heden een zwaar stuk van eenen Amerikaanschen ceder op, hetwelk een nuttige vondt voor ons was. De timmerlieden waren bezig met het gereed maken van een eiken ezelschoofd voor de fokkemast, ten einde het bij de eerste gunstige gelegenheid te kunnen opbrengen. De machinist insgelijks zijn werk voltooid hebbende, namelijk de reparatien en verbeteringen welke wij voor de stoommachine ontworpen hadden, werd zij geprobeerd, om te zien hoe de voerpomp zoude werken en of wij den ketel konden vertrouwen. De pomp werd bevonden, althans meende men te bevinden zeer goed uitgevallen te zijn, maar ofschoon het voornaamste lek van den ketel gestopt was geworden, had men het kleine lek aan het voor-einde niet kunnen dicht krijgen. Intusschen werd de machine niet aan den gang gebragt, omdat het opkomen van eene frissche koelte dit onnoodig maakte.

Den zelfden avond waren wij voor de *Baal's-rivier*, en stelden onzen koers noor-noord-west, om wat meer in de ruimte te komen, daar de wind zuid-west was. De lucht bleef den geheelen dag bewolkt; en, aan het land te zien, meenden wij

door
ver
die
len
koe
3 z
O
den
von
uur
verf
avon
den
ning
eene
de k
45
gezig
Suik
twee
ling
Wij
en v
De
ezels
ten a
aan i
veell
des a
ning
ook k
oost-te

door stroom noordwaarts getrokken te worden. Dit vermoeden werd door onze observatiën bevestigd, die ons $63^{\circ} 39'$ breedte gaven, dat omtrent 9 mijlen meer dan onze berekende breedte was. De koelte wakkerde aan, zoodat wij met middernacht 3 zeemijlen in de wacht (of 4 uren tijds) liepen.

Op Dingsdag (14 Julij), met het aanbreken van den dag, dat nu om 2 ure na middernacht plaats vond, was het mistig weer, en bleef zoo tot 8 uur, wanneer de lucht opklaarde; te gelijker tijd verflaauwde de koelte, zoodat het tegen 6 uur des avonds geheel stil was geworden. Niet te min konden wij stuur in het schip houden, omdat er deining uit het zuiden was. Op den middag hadden wij eene goede observatie, volgens welke wij ons op de breedte van $64^{\circ} 48'$ en op de lengte van $53^{\circ} 45'$ bevonden. Wij kregen op dezen dag een fraai gezicht van den merkwaardigen berg *Sukkertop* (het Suikerbrood), waarvan ik de gelegenheid vond, twee afteekeningen te maken, de eene op de peiling van oost-noord-oost en de andere regt oost. Wij zagen hem naar gissing 12 zeemijlen van ons, en ver boven al de omliggende bergen.

De timmerlieden waren nog aan het nieuwe ezelshoofd bezig, en daar wij onze ledige watervaten allen gevuld hadden, gaven wij een rantsoen aan ieder van de manschappen uit, met eene hoeveelheid zeep om zich te wasschen. Tegen 6 ure des avonds viel er een weinig regen, en de deining nam zoo sterk aan, dat zij zeer lastig werd; ook kwam er eene frissche koelte uit het noord-oost-ten-noorden op, terwijl onze ware koers noord-

ten-westen was. Ten 9 ure was de deining merklijk afgenomen; wij hadden toen op nieuws een fraai gezicht op de prachtige bergen nabij *Cockin-Sound*, en zagen het hooge land van de *Koningin Anna's-kaap*. Op dezen dag zagen wij slechts eenen ijsberg, en deze was zeer klein; bij voortdoring ontmoetten wij vogelen, zeewier en drijf hout. Gedurende de stilte, terwijl het schip oost aanlag, bevonden wij dat wij het land zeer nabij aange-loopen waren. Nadat echter de koelte weer doorgekomen was, bevonden wij ons 12 zeemijlen uit den wal, en peilden toen de *Kin-of-Sael* oost-ten-noorden, en den *Sukkertop* zuid-oost-ten-oosten-half-oost.

(15 Julij) De deining hield den geheelen nacht aan, waardoor wij verhinderd waren van de machine gebruik te maken, welke, voor zoo ver uit de proefnemingen van gisteren gebleken was, ten laatste tot het gebruik gereed was geworden. Het ijs, dat wij des morgens gezien hadden was achter ons uit het gezicht geraakt; dezen dag zagen wij geen ijs meer, maar passeerden, als naar gewoonte, eene menigte vogels en eenig drijf hout. Daar het op den middag helder was, konden wij eene observatie maken, waardoor wij bevonden op $65^{\circ} 20'$ breedte en $54^{\circ} 20'$ lengte te zijn. Des morgens ten 8 ure was de temperatuur van lucht en water 48° , en klom tot 49° op den middag. Des avonds liep de wind tot noord-west, en ten half 11 ure gingen wij over slag, en hielden het om de oost. Op dezen dag sneden wij de koerslijn van de *Isabella* op den 30sten Junij 1818, en waren thans zoo ver om de noord als de *He-*

cla o
Met
de o
Wij p
noord
afstan
met d
(16
tegen
dat w
veel z
wij de
nomete
ure de
verloren
mist, o
de de
land n
water v
en mee
stemaal
bevonde
waarts i
(17 Ju
deining
van de n
dat het z
te, en da
Wij konc
den, met
2 en eene
heen afdr

ola en *Griper* den 2^{den} Julij 1824 waren geweest. Met den avond hadden wij een treffend gezigt op de ontzaggelijke reeks van bergen aan deze kust. Wij peilden om 10 ure *Koningin Anna's-kaap* oost-noord-oost, en zagen het land op eenen grooten afstand. De timmerlieden waren den geheelen dag met de voortzetting van hun werk bezig geweest.

(16 Julij) Dezen geheelen dag was de wind ons tegen en vergezeld van zulk eene zware deining, dat wij noch onze machine konden gebruiken noch veel zeil konden maken. Op den middag bevonden wij de breedte 65° 34' en de lengte bij den chronometer 55° 21'. Wij hielden het om de oost tot 4 ure des morgens, toen wij weder wendden. Wij verloren weldra het land uit het gezigt door eenen mist, die ten 6 ure opkwam. Om 10 uur helderde de lucht weer op, en wij zagen toen geen land noch ijs meer. De temperatuur van lucht en water was 40°. Wij zagen eenige stormzwaluwen en meeuwen, en geloofden gisteren voor de laatstemaal dezelve gegeten te hebben, daar wij steeds bevonden hebben dat deze vogels niet verder noordwaarts in zee gezien worden.

(17 Julij) De koelte was dezen dag matig, en de deining zooveel verminderd, dat wij het leischeprad van de machine aan den gang bragten. Wij bevonden dat het zeventien omwentelingen in de minuut maakte, en dat het ons van groote dienst in het loeven was. Wij konden thans het schip eene streek hooger houden, met eene vaart van 3 en eene halve, in plaats van 2 en eene halve mijl en slechts half zoo veel als voorheen afdrijvende. In de voormiddagwacht zagen wij

eene menigte walvisschen en zeekalven, met geheele scharen van meeuwen, die op het water slipen. Ook zagen wij land een weinig benoorden van dat, hetwelk wij gisteren waargenomen hadden, doch slechts gedurende eenige minuten tusschen 7 en 8 uur, terwijl toen de mist een weinig opklaarde. Ten 11 ure des morgens, toen de machine niet langer dan 3 uren in werking was geweest, begon een der ketels te lekken. Het vuur werd hierdoor terstond uitgedoofd, en bevond men dat de andere geene kracht genoeg had om het scheprad gaande te houden. Alles werd derhalve gestaakt en de vuren uitgebluscht, om nogmaals te beproeven de schade te herstellen. Bij onderzoek bleek dat de grootste en de bakboordpijp, die binnen den stoomketel geplaatst zijn, plat gedrukt, en dat van beiden de buitenste einden gescheurd waren; hierdoor was het uitlekken van het water veroorzaakt dat uit de groote pijp door zeven, en uit de kleine door drie openingen gedrongen was.

Wij sloegen dadelijk handen aan den arbeid, om de groote pijp te doen vervangen en de kleine te herstellen, doch bevonden dit een moeilijk en langdurig werk. De schroefgaten in de moeren kwamen niet met elkander overeen, zoodat wij genoodzaakt waren nieuwe te maken; de moeren zelve sloten niet zoo goed aan als zij behoorden te doen, waardoor de arbeid der werklieden nog verzwaaard werd, terwijl wij bovendien het verlies van den kostbaren tijd te betreuren hadden. Tot middernacht waren wij aan het

werk
hebb
vond
den,
moest
dag (
Om
65° 3
zooda
De te
verand
dat ed
(18
met de
deed
mer d
ring v
eilande
middag
en niet
rapport
arbeids
de mac
scheppen
waren
weest,
zweck,
scheiden
geduld
scheen
driet en
deze ve
I.

werk geweest toen wij, na de pijpen beproefd te hebben door er water in te brengen, nogmaals bevonden dat er eenige veranderingen vereischt werden, zoodat wij ten laatste twee nieuwe pijpen moesten aanbrengen, waarmede wij dezen geheelen dag (17 Julij) doorbragten.

Onze breedte op den middag werd bevonden 65° 37' en de lengte volgens den tijdmetr 50°, zoodat wij 10 mijlen om de noord gemaakt hadden. De temperatuur van de lucht en de zee was niet veranderd, en de koelte had aangenomen, zonder dat echter de deining vermeerderd was.

(18 Julij) De machinisten en smids waren nog met de machine bezig; mijne eigene bekommerdheid deed ook mij schier al mijnen tijd in de stoomkamer doorbrengen, omdat ik zag dat de voortduuring van tegenwind onze reis naar de *Walvisch-eilanden* aanmerkelijk zoude belemmeren. Met den middag hadden wij slechts 4 mijlen noord gemaakt, en niet voor ten 5 ure na den middag ontving ik rapport dat de machine gereed was. Na een uur arbeids om den stoom naar boven te krijgen, was de machine dus eindelijk aan den gang om de scheppers aan lei in werking te brengen; doch zij waren ter naauwernood een half uur gaande geweest, toen de groote sleutel van de schacht bezweek, en wij nogmaals genoodzaakt waren uit te scheiden, hetwelk eene zwaarder beproeving van geduld was dan ik in staat ben te beschrijven. Er scheen geen einde te zullen komen aan al het verdriet en de eeuwigdurende teleurstellingen welke deze verwenschte stoommachine ons berokkende,

want een oogenblik daarna ontving ik rapport dat de ketel aan bakboord lek gesprongen was. Evenwel namen wij de gelegenheid waar om de moeren vast te schroeven, hoewel zij nog warm waren, en de werklieden begonnen onverwijld een nieuwen sleutel te maken, waarmede wij niet voor Maandag gereed konden zijn. Het scheprad werd derhalve weder ingenomen, en, als of wij nog niet genoeg ellende hadden ondervonden, kwam daarbij het takelblok naar omlaag, doch gelukkig zonder iemand te kwetsen. Wij schoren dadelijk een nieuw takel in, en kregen zoo doende het scheprad uit het water.

(19 Julij) Den vorigen nacht hadden weer en wind geene verandering ondergaan; ook was er geene afwisseling in de temperatuur van lucht en zee geweest. Dezen morgen (Zondag) was het mistig, de wind als in het vorige etmaal, maar niet zoo hard. Wij kwamen derhalve weinig vooruit. Met den middag hielden wij als naar gewoonte parade en kerkdienst; de manschappen zagen er nog altijd welgemoed en gezond uit. Op dezen dag zagen wij den eersten walrus, met eene goede menigte walvisschen en groote zwermen van vogels. Wij hielden van het land af tot op den middag; toen wendden wij. Onze breedte was $65^{\circ} 42'$ en de lengte $55^{\circ} 12'$; de temperatuur zoowel van de lucht als van de zee 42° , en met middernacht hetzelfde als op den dag.

(20 Julij) De dag begon met stilte, die tot 8 ure aanhield; toen kwam er eene flauwe koelte uit het zuiden op, die bestendig genoeg was om ons

15
wat
mach
vuld
maak
bruik
van
echte
eene
wellig
konde
Wij
onder
zigt o
wij a
hadden
de wi
de ku
om te
aan de
maken
voorne
maar o
sproker
uitstelle
der teg
Wij
lood, e
demen
op, en
loode d
ne visc

15 mijlen in dit etmaal te doen voortkomen. Al wat handen had om te werken, was aan de stoom-machine bezig, en nadat wij met de grootste zorgvuldigheid een nieuwen sleutel aan de schacht gemaakt hadden, was de machine nog dien avond bruikbaar; zelfs de ketels schenen minder gevaar van lekken te hebben, dan voorheen. De koelte echter bleef aanhouden zoodat het onnoodig was eene nieuwe proef met de machine te nemen, die welligt andermaal op eene smartelijke teleurstelling konde uitloopen.

Wij hadden thans veertien etmalen opgewerkt, onder omstandigheden die weinig of geen vooruitzicht op eene spoedige reis konden geven, vermits wij aanhoudend met wederwaardigheden geworsteld hadden. Ik had derhalve besloten, om, in geval de wind nog eenen dag zoo ongunstig bleef, aan de kust naar de eene of andere goede ankerplaats om te zien, waar wij aan ons tuig en bijzonder aan de fokkemast de noodige veranderingen konden maken om meer zeil te kunnen voeren. Met dit voornemen had ik de ankers laten klaar maken, maar de gunstige koelte, waarvan ik zoo even gesproken heb, deed mij de uitvoering van mijn plan uitstellen, en gaf ons hoop dat wij eindelijk minder tegenspoed zouden ondervinden.

Wij loodden nu om de 2 uren met het zwaarlood, en vonden van acht en dertig tot vijftig vadem diepte; het lood bragt schelpen en steentjes op, en de aard van den grond, zoowel als de geloode diepte, deden mij vermoeden dat wij op eene vischbank waren. Wij wierpen derhalve onze

hoeken uit, en vingen eenige heerlijke kabeljauw en heilbot, die eene zeer welkome afwisseling met onze pekelspijzen opleverde. Dezen avond zagen wij, op een aanmerkelijken afstand, een grooten ijsberg, met vele walvisschen en vogels. De diepte nam gaande weg tot middernacht van negen en dertig tot vijf en dertig vademen af. Den geheelen nacht bleven wij looden en visschen.

Den volgenden morgen ten 4 ure droogde het op tot drie en twintig vademen, waarna het eensklaps zeer diep werd, zoo dat wij ten 6 ure met zeventig vademen lijn geen' grond hadden. Toen wij op het ondiepste waren, gisten wij op dezelfde breedte te zijn, waar het oorlogsschip *Victorious* gedurende den jongsten oorlog gestrand was, namelijk 66° 21'; en ofschoon wij vermoedden dat deze bank eene voortzetting van hetzelfde rif moest zijn, liet de tijd ons niet toe hieromtrent eenig stellig onderzoek te doen.

Wij peilden nu het land en de eilanden bij *Widford* oost-ten-noorden, omtrent 10 zeemijlen van ons; doch wij konden de zon niet te zien krijgen om observatiën te maken. Ten 3 ure in den morgen passeerden wij den ijsberg, dien wij twee dagen te voren gezien hadden, en die slechts de derde was, welken wij sedert onze komst in straat *Davis* ontmoet hadden. De timmerlieden waren bezig met eenige reparatie aan de kruisra, en de ijzeren banden van de fokkemast waren thans ook voltooid, met al wat noodig was om de schade, in de eerste geschikte haven, volkomen te kunnen herstellen. Wij hoopten zelfs deze week de *Wal-*

visc
peil
onze
dag
chin
stoo
eeni
veel
kaar
De
gezet
hulp
den
voor
ware
hierd
uur v
4 uur
ken;
gen,
van z
wustz
ons g
geduld
wij al
(22
den d
neer e
kwam
van v
heel e
moeste

visch-eilanden te zullen bereiken. Met den middag peilden wij het land omstreeks *Widesford* oost, maar onze gunstige koelte verliet ons in den achtermiddag, en daar wij nu onderstelden dat wij de machine zouden kunnen gebruiken, bragten wij den stoom in werking en hielden het om de oost, om eenige klippen te mijden, die zich boven water veel westelijker uitstrekken dan die, welke op de kaarten aangewezen zijn.

De stroom of de vloed had ons naar het land gezet, maar met middernacht waren wij met behulp onzer machine en zeilen een goed eind uit den wal gekomen; de machine was echter maar voor een gedeelte bruikbaar. Daar de ketels lek waren, konden wij er slechts een' gebruiken, en hierdoor konden wij niet meer dan 1 mijl in het uur vorderen. Wij lieten de machine derhalve ten 4 uur stilstaan; om de fornuizen schoon te maken; en ten 8 uur vernieuwden wij onze pogingen, doch zonder beter gevolg. Tot vergoeding van zoo vele belemmeringen, hadden wij het bewustzijn dat wij deze eindelooze beproevingen van ons geduld standvastig doorstonden, en dat, zoo geduld en volharding eene belooning verdienen, wij althans daarop een onbetwistbaar regt bezaten.

(22 Julij) Dezen morgen was het stil; wij hielden de machine tot 9 uur aan den gang, wanneer er eene koelte uit het noord-noord-west op kwam; wij kregen derhalve hier den wind vlak van voren, en zoo sterk, dat de machine nu geheel en al nutteloos was, zoodat wij al weder moesten ophouden. Zoo lang het stil was hadden

wij op de bank gevischt, met afwisselende diepten van veertien tot zes en dertig vademen; maar zoodra wij om de west hielden loodden wij terstond vijftig en dadelijk daarna zeventig vademen. Daar de kleine machine den blaasbalg niet had kunnen gaande houden, hadden de matrozen dit onaangename werk gedurende 12 uren moeten verrigten en waren zeer vermoeid, zoodat wij genoodzaakt waren hun eene rustbeurt van 4 uren te geven. De koelte nam in den loop van den dag aan, het weder werd mistig en wij stuurden west. Ten 8 uur des avonds deden wij nog eene poging met de machine, en gebruikten het schep-rad alleen aan lei; gemiddeld maakte het niet meer dan tien omwentelingen in de minuut, en alle inspanningen van den machinist hadden niet meer dan zestien omdraaijingen kunnen voortbrengen, hoewel het schip zoo veel door de zeilen geholpen werd, dat de tegenstand van het water tegen het schep-rad aanmerkelijk verminderd moest zijn.

De hoeveelheid visch, die wij gevangen hadden, en die uit kabeljauw en heilbot bestond, bedroeg vier honderd drie en vijftig pond; zoodat wij in staat waren om aan de bemanning twee pond per hoofd uit te deelen, hetwelk eene niet minder gezonde dan aangename verandering in hunne dagelijkse schafing opleverde. In den achtermiddag werd de deining zoo sterk, dat de machine van geen het minste nut meer was. Zij werd dus stil gehouden en het schep-rad ingenomen; terwijl de machinisten deze gelegenheid waarnamen om hunne nimmer eindigende reparatiën te hervatten. Ten 5 uur ver-

ken
hard
zulle
schik
herst

W
eene
gena
kon,
afgez
Te g
ten z
afhou
sprog
midde
te va
wij
Een
besliss
de no
den i
en ee
zelf v
berg
daar
daante
Vrou
ne sch
merk
Van
op nie
den, t

kenden wij het land; en daar de wind toen vrij hard was, en bij voortdoring ongunstig scheen te zullen blijven, besloot ik op nieuw naar eene geschikte haven uit te zien om onze schade te kunnen herstellen.

Wij stевenden derhalve naar den ingang van eene wijde opening in het land; toen wij zooveel genaderd waren, als zonder gevaar geschieden kon, werd de kommandeur ross met eene sloep afgezonden om eene goede ankerplaats te zoeken. Te gelijker tijd waren wij eenige kleine eilanden ten zuiden van ons gepasseerd, weshalve ik deed afhouden, en met groot verlangen naar het afgesproken sein om bij te draaijen uitzag. Ik ging middelerwijl voort met looden en bevond de diepte van vijf en dertig vademen toenemende tot dat wij met zeventig vademen geen' grond loodden. Een stroom, of wel het getij, want ik kon niet beslissen welk van beide het was, scheen ons om de noord te zetten, en wij zagen eene kreek aan den ingang van eene opening tusschen het land en een eiland met eene baak daarop. Het land zelf was zeer opmerkelijk; het had een hoogen berg met eene scherpe piek, zoodat het van het daar omstreeks liggende land geheel en al in gedaante verschilde. Deze berg wordt de *Oude Vrouwen-muts* genoemd; onder de kaarten is eene schets van de haven, waarvoor deze berg een merk is.

Van dit punt onzer tegenwoordige reis trof ons op nieuw hetgeen wij reeds vroeger bemerkt hadden, te weten de schaarsheid en bijna de geheele

ontstentenis van ijsbergen; het land, namelijk, was overal vrij van ijs. Dit verlevendigde bij ons de hoop, welke wij reeds voor ons vertrek uit *Engeland* opgevat hadden, dat de vorige winter zeer zacht was geweest, en dat de verzoeking die ons voornamelijk genoopt had om den tegenwoordigen zomer, schoon het reeds zoo laat in het seizoen was, niet te verliezen, ten slotte met beter gevolg bekroond zoude kunnen worden, dan wij, onder zoo vele wederwaardigheden, hadden durven verwachten.

Vijfde Hoofdstuk.

BEZOËK VAN DEN DEENSCHEN GOVERNEUR VAN HET ETABLISSEMENT TE HOLSTEINBORG. — VERBLIJF ALDAAR EN AANKOOP VAN VOORRAAD UIT HET WRAK VAN DE ROOKWOOD. — VERTREK VAN HOLSTEINBORG.

In den morgen van Dingsdag (23 Julij) bleven wij de sloep afwachten, die om 1 ure te voorschijn kwam van het zuidelijk einde van het eiland, met het bepaalde sein, om te kennen te geven dat zij eene haven gevonden had. Wij hielden derhalve met kracht van zeil op haar aan, daar de koelte nu vrij wat verminderd was. Toen wij het hooge land naderden vonden wij dat het

bijna
frisso
mand
ne k
met
en k
Daarb
en vo
berek
de ve
een so
ze; v
steven

Der
eiland
naar e
ter aan
en toen
het om
Tussche
lag on
gedekt
eilanden
re eilan
De sloep
pen aan
met goe
Onder
eerst de
kust v
hadden
geene e

bijna blakstil was, hoewel er in de ruime zee eene frissche koelte woei; en ten 2 ure kwam de kommandeur ross aan boord. Hij berigtte dat hij eene kleine kaai aan de oostzijde van het eiland met de baak ontdekt had, welke volkomen veilig, en kort na hoog water, vier vadem diep was. Daarbij was zij zoo klein dat wij het schip achter en voor zouden moeten meeren. Wanneer wij nu berekenden dat de ebbe de diepte een vadem zoude verminderen, bleef er nog water genoeg voor een schip van zoo geringen diepgang als het onze; weshalve wij besloten er dadelijk heen te stevenen.

Derwaarts zeilende passeerden wij eerst een rond eiland en vervolgens eene klip boven water, die naar een dooden walvisch geleeek. Er scheen echter aan beide zijden een goed vaarwater te zijn, en toen wij het eiland naderden bevonden wij dat het omtrent twee honderd Engelsche ellen lang was. Tusschen dit vaarwater en het eiland met de baak lag onze bestemde haven, die aldus ten noorden gedekt was door het hooge land en de naburige eilanden, en ten zuiden, door verscheidene andere eilanden op onderscheidene afstanden liggende. De sloepen boegseerden ons weldra rond; wij liepen aan den zuidkant binnen, en lagen weldra met goede trossen voor en achter gemeerd.

Onder deze werkzaamheden zagen wij voor het eerst de maan sedert wij, op den 14^{den} Junij de kust van *Schotland* verlaten hadden. Natuurlijk hadden wij derhalve, gedurende onze geheele reis, geene enkele maanswaarneming gehad. Thans scheen

de maan ongemeen helder, en wanneer men haar tusschen de hooge, schilderachtige bergen van deze kust zag, was dit tooneel onbeschrijfelijk prachtig; de scherpe omtrekken en piekvormige kruinen van al deze bergen teekenden zich op de treffendste wijze door eenen dampkring, waarin nimmer de geringste damp of wolk scheen opgetogen te zijn.

Met 5 uur liep het tij zeer laag, zoodat wij niet meer dan twaalf voeten water hadden. Wij vonden op het *Baak-eiland* geene bewoners, doch de tegenwoordigheid van drie Eskimoo-honden verzekerden ons dat wij niet verre van het eene of andere etablissement konden zijn. Naar de baak voortstevende, kreeg ik twee schilderachtige kleine baaijen in het gezigt, die door majestueuze bergen omzoomd waren, waarvan de verhevene schoonheid ons nu nog veel meer trof, dan toen wij aan den ingang der haven waren, terwijl nu het gezigt eene veel grootere uitgebreidheid bekomen had. Daar deze bergen geheel van sneeuw ontbloot, en met steile kanten diep afgesneden waren, terwijl hunne steile en scherpe punten hoog uit de afgronden oprezen, was hun voorkomen geheel verschillend van al wat wij van dien aard op onze vorige reis in deze gewesten gezien hadden, toen het veel vroeger in het jaar was, en de omtrekken der bergen, niet alleen op vele plaatsen door de sneeuw verduisterd waren maar ook, van nader bij bezien, de uitwerking van den kristalhelderen dampkring misten. Het was inderdaad een grootsch en verheven schouwspel, dat wel waardig was door het penseel van eenen meester in de kunst voorgesteld te worden,

en mijne bekwaamheid in het teekenen geheel deed mislukken.

Het gezigt van talrijke klippen en van hevige branding, zoo wel ten zuiden als ten noorden, bewezen ons dat wij het goede vaarwater of liever de eenige bevaarbare passage gekozen hadden, ofschoon wij meer door toeval dan door waarnemingen (welke wij met geene mogelijkheid hadden kunnen maken) geleid waren geworden. Het eiland zelf was veel fraaijer, dan onze voormalige beschouwing, in een vroeger en welligt ongunstiger seizoen, ons op deze ijsachtige kust had doen verwachten, en herinnerde ons levendig de veel bekoorlijker landen, van welke wij, nog slechts eene maand geleden, vertrokken waren, en den zomer, dien wij meenden achter gelaten te hebben. Elk bewandelbaar gedeelte van de oppervlakte, zelfs het kleinste plekje, dat geen steile afgrond of zuivere rots was, vonden wij met groen bedekt; terwijl een overvloed van wilde planten, die nu in vollen bloei stonden, een zomertuin maakten van hetgeen wij gemeend hadden, gelijk voorheen, een ruwen chaos van rotsen en sneeuw te zullen vinden. Het verwonderde ons dus niet meer, dat men aan dit land den naam van *Groenland* gegeven had, hoewel anderen, en wij zelve voorheen ook, gedacht hadden dat deze naam uit spotternij daaraan gegeven was geworden. Het was werkelijk een groen land, vooral voor zoo verre onzen tegenwoordigen toestand betref, en dit groen was des te treffender omdat wij in langen tijd niets dan lucht en water hadden gezien, mits-

gaders het akelijke gezigt van ijs en klippen, die wel is waar thans niet in het gezigt, doch, zoo als wij wel wisten, overal rondom ons waren, zoo als wij op eene vroegere reis ten overvloede ondervonden hadden. Ook was dit land niet vrij van de gewone plagen eener heete luchtstreek, die vooral in de noordsche zomers zoo kwellend zijn, te weten, zwermen van muskieten, die ons hier met eene grootere woede vervolgden, dan veler van ons zelfs in de *West-Indiën* ondervonden hadden.

Toen ik ten 8 uur aan boord terug kwam, bevond ik dat het water nog vallende gebleven was, zoo dat onze kiel nu slechts eenige duimen van den grond af was. Bij laag water hadden wij eigenlijk niet meer dan acht voet zes duim diepte en iets meer achter aan het schip; daar er intusschen geene de minste deining was en wij die ook niet te verwachten hadden, bleven wij gerust op deze ankerplaats liggen.

De nadering van eene sloep uit deze doorvaart komende was, wegens de ligging van het eiland van deze ankerplaats niet zichtbaar; zoodat wij een weinig verrast waren, toen zich, kort nadat ik aan boord terug was, eene Deensche vlag vertoonde, vergezeld van eene menigte kanoos. Zij waren bijna zoo schielijk op zijde van ons als wij hen gezien hadden, en het was ons zeer aangenaam dat er twee Europeanen onder dit volk waren, hetwelk ons eerst was voorgekomen als alleen uit Eskimoos bestaande, omdat zij allen naar de wijze der inlanders gekleed waren. Deze twee personen maakten zich bekend als de Gouverneur en de Predikant

van h
zij, g
of wij
hadde
pen o
vermit
gezien
om ze
zochte

Wij
een' m
mende
oud te
toefd,
der de
hoorig
rang v
geestelij
denzelf
voorkon
schaafd
klein h
toefd.

Zij g
Holstein
ge, zui
slechts
aldaar
veel ver
alle hulp
zij lever
tuigende

van het district *Holsteinborg*; zij waren, zeiden zij, gekomen om te vernemen wie wij waren, en of wij eenige hulp of bijstand noodig hadden. Zij hadden ons niet zien binnenkomen, maar de toppen onzer masten boven de klippen bemerkte, en vermits in deze passage nimmer te voren een schip gezien was geworden, hadden zij gedacht, dat wij om zeeschade of schipbreuk hier eene schuilplaats zochten.

Wij vonden in den Gouverneur, den Heer KALL een' man van een zeer goed voorkomen en innemende manieren. Hij scheen omtrent dertig jaren oud te zijn en had op deze plaats zes jaren vertoefd, als het opzigt hebbende over dit distrikt onder den naam van de kolonien *Bestyrere*, onderhoorig aan den Gouverneur van *Leifly*, die den rang van Majoor in de Deensche Marine heeft. De geestelijke, KJZZA genaamd, scheen omtrent van denzelfden ouderdom te zijn, en had insgelijks het voorkomen van een zeer wel opgevoed en beschaafd man. Hij had, met zijne vrouw en een klein huisgezin insgelijk zes jaren in dit oord vertoefd.

Zij gaven mij te kennen dat de haven van *Holsteinborg*, in plaats van in de groote passage, zuidwaarts van ons, in de kleinere lag, en slechts 3 mijlen van ons af was, met verzoek om aldaar ten anker te gaan, vermits ons schip daar veel veiliger zoude liggen. Tevens boden zij ons alle hulp aan die wij benoodigd mogten zijn, hetzij levensmiddelen of wat het mogt wezen, betuigende dat zij ons alle vriendschap wenschten te

bewijzen die in hun vermogen was. Wij vernamen ook van hen dat de walvischvaarders de *Rookwood*, aan den Heer MELLISH te Londen toebehoorende, den 4^{den} Junij op eene klip nabij de *Vrouwen-eilanden* gestooten had en herwaarts gekomen was om zijne schade te herstellen. Men had echter bevonden dat de kiel op drie plaatsen gebroken was, zoodat het schip nu als een onherstelbaar wrak in de haven lag. De schipper FLETT genaamd, had derhalve al de goederen en victualie aan land doen brengen, en een gedeelte daarvan aan het Deensche Gouvernement verkocht, terwijl hij het overige, benevens de hulk en het tuig, onder de bewaring van den Deenschen Gouverneur had gesteld.

Ik gaf hun kennis van het oogmerk en van den aard onzer onderneming, verlot verzoekende om proviant en andere goederen benevens scheepsbehoefsten aan te koopen, voor zoo verre wij die noodig mogten hebben. Hiertoe gaf hij gereedelijk zijne toestemming, en verzekerde ons dat hij veel belang in den goeden uitslag onzer onderneming stelde, terwijl hij zijn aanbod vernieuwde, om ons uit zijnen eigenen voorraad alles te verschaffen wat onze behoeften zouden vereischen. Het viel mij terstond in, dat de bezaansmast van de *Rookwood*, die voorheen eene oorlogskorvet, onder den naam van *Battler* was geweest, omtrent van dezelfde grootte als onze fokkemast moest zijn, en dat wij door het overnemen daarvan in plaats van onze mast te toppen, niet alleen veel tijds zouden winnen, maar ook eene veel betere mast zouden beko-

men;
kort,
nu dr

Zoo
wrak
delijk,
derwa
ross n
en die
weg n
spraken
dene e
wij pa
ding z
voegden
wij sed
ons ver
bevestig
omdat h
was, on
in weer
en bele
hadden

Men v
dige sair
gen van
geworde.
meen za
heid, m
bijaldien
wierde,
geschiede

men; want onze mast was reeds twee voeten te kort, en door de voorgenomene reparatie zoude zij nu drie en een halven voet te kort moeten worden.

Zoodra ik het verlangen te kennen gaf om het wrak te bezigtigen was de Gouverneur zoo vriendelijk, van mij zijne sloep aan te bieden om mij derwaarts te voeren. Ik nam den kommandeur Ross met mij, om de beveste mast te inspecteren en dienvolgens tot een besluit te komen. Onderweg maakten de gemelde Heeren, die Engelsch spraken, ons bekend met de namen der onderscheidene eilanden, rotsen, bergen en krekken welke wij passeerden, waarvan ik ter zijner plaatse melding zal maken. Bij deze nuttige inlichtingen voegden zij nog de aangenaamste tijding, welke wij sedert ons vertrek vernomen hadden, waardoor ons vermoeden, aangaande de ontstentenis van ijs bevestigd werd, hetwelk des te aangener was, omdat hieruit bleek hoe nuttig ons genomen besluit was, om nog dezen zomer den togt te ondernemen in weerwil van alle de ongunstige omstandigheden en belemmeringen, waarmede wij te worstelen hadden gehad.

Men verzekerde ons namelijk, dat het tegenwoordige seizoen het zachtste was dat naar het geheugen van de oudste lieden hier immer beleefd was geworden, en dat ook het vorige jaargetijde ongemeen zacht was geweest. Volgens deze omstandigheid, meenden zij overtuigd te mogen zijn, dat, bijaldien ooit de noordwestelijke doortogt ontdekt wierde, zulks in den tegenwoordigen zomer moest geschieden. Als bijzonderheden merkten zij aan

dat er in het laatste gedeelte van het verloopene jaar slechts drie dagen waren geweest, gedurende welke de haven niet met eene sloep over te varen was geweest; dat de thermometer slechts een enkelen dag tot minus 18° gedaald was en dat hij na dien tijd nooit beneden 9° onder nul (beide REAUMUR) gestaan had. Dit was een zeer groot verschil met de vijf vorige jaren, gedurende welke de thermometer dikwijls 32° onder nul van dezelfde schaal gestaan had. Zij voegden er ook bij, dat, ofschoon er in den laatsten winter veel sneeuw gevallen was, en naar evenredigheid zeer weinig vorst was geweest, zoodat alle bijzonderheden die wij hier vernamen het algemeene gevoelen omtrent de zachtheid van den tegenwoordigen zomer volkomen bevestigden.

Toen wij omtrent 3 mijlen in den inham gevorderd waren, zagen wij den vlaggestok en de stad. Deze vertoont zich in het noord-westen en ligt op eene hoogte omtrent vijf honderd Engelsche ellen (yards) van de landingplaats, die aan het hoofd eener kleine kreek is, welke door hare inbuiging zuid-westwaarts uit zee niet zichtbaar is, en eene veilige ligplaats voor sloepen en kleine vaartuigen oplevert, die er bij hoog water gemakkelijk binnen kunnen loopen.

Wij vonden de *Rookwood* dicht bij deze landingplaats ten anker, over stuurboord geligt, doch met de steng nog op; en hoewel het toen geen laag water was, bespeurde men duidelijk dat hij op het drooge zat. Wij landden onder een saluut, eene eerbewijzing, welke ik niet verwacht had,

maar
lijk,
KIJER
om o
De k
de be
mits
visch-
lukkig
zoodat
nemen
in het
op een
standig
een ho
dene s
bedien
hunne
die, v
Ook v
versierd
ken sie
Na l
welke
dat var
nen, e
ten va
hout,
ruime
kamerj
van de
ten beh

maar die wij natuurlijk naderhand; zoodra mogelijk, beantwoordden. Wij werden door Mevrouw KIJER ontvangen, die onze komst reeds afwachte, om ons naar hare gastvrije woning te geleiden. De kommandeur ROSS herkende met blijdschap in de beide echtgenooten twee oude kennissen, vermits hij hen op eene vroegere reis, op de *Walvisch-eilanden* (*Whale-islands*) ontmoet had. Gelukkig was ik niet onbekend met de Deensche taal, zoodat ik aan het gesprek met de dame deel konde nemen, want zij was niet, gelijk haar echtgenoot, in het Engelsch bedreven. Wij werden onthaald op een maal, dat men in dit land en in deze omstandigheden kostelijk mogt noemen, bestaande uit een hoofdschotel van wild gebraad, en onderscheidene smakelijk toebereide spijzen, terwijl de tafel bediend werd door Eskimoo-vrouwen of meisjes in hunne nationale kleeding, maar veel zindelijker dan die, welke ik op vroegere reizen ontmoet had. Ook waren zij met eenen overvloed van koralen versierd, en droegen het haar in licht groene doeken sierlijk opgebonden.

Na het middagmaal bezigtigden wij de plaats, welke bestond uit het huis van den Gouverneur, dat van den Geestelijke, eene kerk, twee magazijnen, eene broodbakkerij, en omtrent veertig hutten van Eskimoos. De beide huizen waren van hout, met eene beneden verdieping welke eene ruime eetkamer, eene goede slaapkamer, een zijkamertje, en eene keuken bevatte. In het huis van den Gouverneur was een afzonderlijk vertrek ten behoeve van de roeijers en de stuurlieden van

zijne beide sloepen. De kamers waren laag van zoldering, en daar de dwarsbalken bloot waren, geleken zij naar de voorkajuit of kerk van een fregat. De bovenverdieping bevatte niets dan slaapkamers voor de dienstboden. De kerk heeft een kleinen toren, die niet hoog boven het gebouw uitsteekt; van binnen ziet het er zeer netjes uit, aan het eene einde heeft het een orgel en aan het andere een altaar. Het orgel konden wij nu niet zien, omdat het naar *Denemarken* gezonden was om hersteld te worden. De kerk is ruim genoeg om twee honderd menschen te bevatten, en wordt druk bezocht. Beurtelings wordt eenen Zondag in de Deensche, en den anderen Zondag in de Eskimoosche taal gepredikt. Ik behoef den lezer niet te herinneren dat de Deensche godsdienstgebruiken met die der Lutherschen overeenstemmen; evenmin behoef ik de zoo dikwijls geprezene en zoo hoogen lof verdienende zorg van het Deensche Gouvernement voor het geestelijke welzijn van de Groenlanders te vermelden, noch ook den gewenschten uitslag der pogingen van de brave zendingen, die zich tot bereiking van zulk een edel doel gaarne eene pijnlijke ballingschap en allerlei ontberingen getroosten.

Het magazijn aan de landingplaats is de bewaarplaats van alle zware goederen, en het andere hoger op, is eene woonplaats voor een gedeelte der bevolking. De zee kan van de stad niet gezien worden, alleen de haven is zichtbaar. De stad is aan de oostzijde en aan de westzijde door hooge rotsen beschermd, en aan de zuidzijde, schoon ver-

der af
(Old-W
ook uit
dere h
schilder
oord,
al ware
zoo als
een we
gezig
omstreek
hetwelk
niet voor
hetzelfde
zeeverblij
kleine sc
deze stad
ons zaid
holen."

Na onz
zigtigen,
van den
stade zou
ons deze
schafte, v
welk (aan
schee
De bezaan
voor ons a
en de vict
toereikend
gastvrije v

der af, door den hoogen berg *Oude-Vrouwemuts* (*Old-Woman'shood*) genaamd, aan welke zijde men ook uit de haven het gezigt op eene reeks van andere hooge bergen geniet. Het is derhalve een schilderachtig, ik zou schier zeggen een romanesk oord, ofschoon geenszins een aangenaam verblijf, al ware het slechts voor een gedeelte van het jaar zoo als bij ons het geval was. Van eene hoogte een weinig voorbij de stad, hadden wij een fraai gezigt op de zee en de ontelbare eilanden in de omstreek. Dit alles maakte een zee-landschap uit, hetwelk te schilderachtig voor onze penseelen, zoo niet voor betere penseelen dan de onze was. Van hetzelfde punt konden wij ook ons eigen zijvend zeeverblijf onderscheiden, hetwelk snugger in zijne kleine schuilplaats lag. De Eskimoosche naam van deze stad is *Tirieniak Padlit*, hetwelk, zoo men ons zeide, zoo veel beteekent als de »*Vossenholen.*»

Na onze terugkomst gingen wij de *Rookwood* bezigtigen, en ik bemerkte weldra dat een gedeelte van den inventaris van dit schip ons uitnemend te stade zoude komen; zoodat, behalve het vermaak dat ons deze enkele dag van gezellige afwisseling verschafte, wij ook al het voordeel zouden rapen, hetwelk (aangezien onze geringe behoeften) eene Engelsche scheepstimmerwerf ons verschafte konde hebben. De bezaansmast paste zoo goed tot eene fokkemast voor ons als of zij er opzettelijk voor gemaakt was, en de victualie, die onverkocht was gebleven, was toereikend om onze behoefte aan te vullen. Onze gastvrije vrienden vernamen dus met genoegen dat

ik onverwijd de *Victory* in hunne haven zoude brengen, en nadat wij beloofd hadden den volgenden dag bij den Gouverneur het middagmaal te zullen houden, namen wij eenen zijner stuurlieden met zijne sloep naar ons schip mede.

Bij mijne terugkomst aan boord vond ik dat de Heer *Тром*, wien ik opgedragen had over de werkzaamheden een wakend oog te houden, de fokkemast reeds had laten uitnemen, en bezig was hetzelfde met de bezaansmast te doen. Dit werk afgeloopen zijnde, maakte ik mij gereed om naar de haven te stevenen, en liet ten dien einde een marszeil hijschen, terwijl de wind gelukkigerwijze juist gunstig was, en wij bovendien werpankers uitbragten, zoodat wij weldra de stad bereikten, en op honderd Engelsche ellen van den wal ons schip met harpoenlijnen aan de ringen op de rotsen vast maakten.

Wij sloegen dadelijk handen aan het werk om de bezaansmast uit de *Rookwood* te nemen, en omstreeks 9 ure des avonds werd de *Victory* op zijde van het wrak gehaald, terwijl het hoog water was. De mast werd er weldra door middel van onze groote mast uitgeheschen, waarop wij weder naar onze ligplaats verhaalden, en de timmerlieden aan hun werk gingen, terwijl de matrozen ten 1 uur om laag werden gezonden om hunnen rusttijd te genieten. Den volgenden dag (24 Julij) waren zij bezig met het inzetten van de fokkemast en bezaansmast, en de Heer *Тром* ging aan wal om eene rekening te halen van de victualie, die benevens eenige andere goederen, welke

wij h
scheep

Intu

ross e

wal n

volkom

den in

maakte

dagsho

cielen

wij een

ondersc

hier we

dat de

in geen

dig geh

ACERBI

ten hier

verwens

niet sleet

elke w

proef n

enkelen

land, e

len zijn

van reiz

verwens

nigste sl

Nadat

oenen v

gen ten e

maal bij

wij hadden uitgekozen, met de *Krusenstern* afgescheept werd.

Intusschen begaf ik mij, met den kommandeur ross en den chirurgijn, naar eene hoogte aan den wal niet verre van het schip van waar men een volkomen gezigt had over de rotsen, banken en den ingang dezer plaats, en waar wij peilingen maakten voor de chronometers, als ook eene middagshoogte van de zon door middel van den artificiëlen horizont waarnamen. Wijders observeerden wij eene reeks van hoeken, ten einde de ligging der onderscheidene zichtbare punten te bepalen, maar hier werden wij dermate door de muskieten geteisterd dat de vervolgingen van den vorigen dag daarbij in geene aanmerking kwamen, en mijn neef ellendig gehavend werd. Wie kan het van den reiziger ACERBI wraken dat hij duizendmaal zijne weeklagten herhaalt over de folteringen, door welke deze vervenschte dieren in deze luchtstreek den mensch niet slechts elk genot verpesten, maar hem ook in elke werkzaamheid belemmeren? Laat hen de proef nemen, niet een geheelen zomer, maar een enkelen dag in *Zweden*, of zelfs hier in *Groenland*, en ik ben verzekerd dat zij toegevend zullen zijn voor de op een gestapelde klaagliederen van reizigers, die ten prooi zijn geweest aan dit vervenschte ongedierte, dat erger dan het venijnigste slangengebroedsel is.

Nadat wij evenwel, ten spijt van deze tallooze legioenen van rusteloze kwelduivels onze waarnemingen ten einde gebracht hadden, gingen wij het middagmaal bij den Gouverneur houden, waar wij ook den

predikant en zijne beminnelijke echtgenoot aantroffen, en waar wij op keuriger spijzen en fijner wijnen onthaald werden dan men in dit zeer onvriendelijke gedeelte van den aardbol zoude verwacht hebben. Vrede en genoeg en zijn onafhankelijk van land- of luchtstreek; en hier ten minste, waar beide volkomen schenen te bestaan, wenschten wij nimmer genoegelijker uren te slijten dan in dezen kleinen, maar gelukkigen kring.

Middelerwijl waren de Eskimoos, die met hunne kanoos, zoodra wij aankwamen, om ons heen gedrongen waren, behulpzaam in het aanhalen van de touwen en andere werkzaamheden, waardoor zij hunnen goeden wil aan den dag leiden en ons ook werkelijk van veel dienst waren. Velen bragten ook te koop wat zij hadden, zoodat onze manschappen van laarzen en handschoenen, in ruiling tegen zakdoeken en oude kleederen voorzien werden. Weinigen van hen schenen de waarde van het geld te kennen; en een van hen, die een paar fraaije handschoenen aan den Heer THOM te koop geboden had, verkoos liever een' ouden zakdoek dan een' schelling of een' souverain, welke beide geldstukken hem beurtelings werden voorgehouden.

Na het middagmaal begaf ik mij naar boord om het oog over de werkzaamheden te houden, en de Heer THOM bragt met de *Krusenstern* de victualie, zeilen en touwen aan boord, welke wij gekocht hadden. De kommandeur ROSS en de Heer M'DIARMID deden eene wandeling om exemplaren van planten of andere merkwaardige voorwerpen te verzamelen, waarna wij allen ten huize van den Gou-

verneu
houde
ze wa
de vo
de die
van w
het sa
getal
voerd,
heid v
jaarget
bereken
hetwelk
slechts
werden
Wij w
geestelij
Sukkerte
voorjaar
bediener
regelmat
het Deen
ons kort
maakte
mij, da
schaars v
der Groe
er zeer
zij, in g
weest, in
andere k
Ik heb

verneur bij een kwamen om het avondmaal te houden. Aan tafel spraken de gasten over de wijze waarop zij hunnen tijd hadden doorgebracht; de voornaamste bezigheden waren de jagt op wilde dieren, wegens hunne vellen, en het vangen van walvisschen, zeekalven en visschen, naar mate het seizoen dit vergunde. Wij vernamen dat het getal van rendier-vellen, naar *Denemarken* uitgevoerd, drie duizend bedroeg, en dat de hoeveelheid van walvisch- en zeekalftraan, die volgens de jaargetijden aan groote verandering onderhevig was, berekend kon worden naar het getal der eersten, hetwelk somtijds twaalf, maar ook enkele keeren slechts twee bedragen had. In het zachtste seizoen werden de minste walvisschen gevangen.

Wij vernamen verder, dat de Heer KJER met het geestelijk beheer over de districten *Holsteinborg* en *Sukkertop* belast was, en dat hij dit laatste in het voorjaar bezocht, om aldaar den heiligen Doop te bedienen en leden der Kerk aan te nemen. Een regelmatig verslag nopens de bevolking wordt aan het Deensche Gouvernement ingezonden. Gedurende ons kortstondig verblijf, zag ik hier niets dan volmaakte orde en tevredenheid, en men verzekerde mij, dat voorbeelden van zedeloosheid hier zeer schaars waren, als ook dat het algemeene karakter der Groenlanders zoo vredelievend was, dat men er zeer zelden van vechtpartijen hoorde, en dat zij, in geen enkel geval, de aanvallers waren geweest, in geschillen met de Deensche bewoners van andere kolonien.

Ik heb in het Aanhangsel naauwkeurige opgaven

van de bevolking der etablissementen medegedeeld, welke mij door de vriendelijkheid van den Heer KIJER zijn ter hand gekomen.

Niemand zal hier denken te vernemen, dat er boomen in den tuin van den Gouverneur waren, terwijl men beweert dat zelfs op de *Shetlands-eilanden* slechts één boom gevonden wordt; maar wij vonden het land bebouwd met salade, radijs en wortelen. Hier, even als in *Lapland*, is de wilde Angelica in overvloed, zoo ook het wel bekende lepelblad en de salie, die zoo heilzaam zijn voor menschen welke zoo veel grof dierlijk voedsel nuttigen. De winter wordt voor het gezondste jaargetijde gehouden, en in den zomer heerschen de gewone borst- en catarrhale kwalen het meest. Of deze kwalen door geneesmiddelen verminderd of vermeerderd worden, moest onze chirurgijn beoordeelen, maar de zieken kunnen door de medicijnen in allen geval niet veel schade lijden, want de naast bij wonende geneesheer is 200 mijlen van hen verwijderd, namelijk aan de *Baal's-ricier*, en zelfs daar is zijne praktijk niet uitgebreid genoeg om hem in staat te stellen veel schade aan te rigten.

De werkzaamheden aan de fokkemast waren dezen avond voltooid en aan de bemanning werd, na eenen dag van harden arbeid, 6 uren tijd van rust gegund. Inderdaad waren de eeuwigdurende teleurstellingen, moeilijkheden en hindernissen van zoodanigen aard, dat mijne equipage voorzeker zwaarder beproevingen door te staan had dan eenige andere, het zij van oorlogs- of koopvaardij-

schep
nu
van
veel
dus
mor
te b
hunn
reder
heid
inboo
laat i
houde
van e
alle r
hunn
(25
boord
kooije
schuit
riem
door
eene
wijn
schenk
wacht
predik
gedrag
ren,
en aan
zij ver
waren

schepen in het geheele rijk. Bovendien hadden zij nu het stellige vooruitzicht dat de volgende dagen van hunne reis louter dagen van arbeid en van veel grootere vermoeijenissen zouden zijn dan tot dus verre. Evenwel was er geen het minste gemor noch beklag onder mijne brave reisgenooten te bespeuren. Hun ijver was onverflauwd en hunne geestdrift nog even vurig. Ook had ik alle redenen om voldaan te zijn over hunne ingetogenheid en vriendelijkheid in hunnen omgang met de inboorlingen. Terwijl ik hun dit getuigenis geef laat ik hun slechts regt wedervaren, terwijl aanhoudende en zware beproevingen, welke niemand van ons voorzien konde, mij ook in het vervolg alle redenen gaven om hun prijswaardig gedrag en hunne standvastigheid te bewonderen.

(25 Julij) Toen ik dezen morgen ten 6 uur aan boord kwam, was de geheele bemanning nog in de kooijen, ik vond een armen Eskimoo met zijn schuitje op zijde van het schip wachten, met eenen riem die van een der sloepen verloren geraakt en door hem opgevischt was geworden. Hij kreeg eene goede belooning voor zijne eerlijkheid, terwijl hij liet bemerken dat hij geenszins het geschenk, hetwelk hem hoogst aangenaam was, verwacht had. Ik weet niet in hoe verre men den predikant dank moet wijten voor het uitmuntend gedrag der inboorlingen, waarvan wij getuigen waren, doch ik doe slechts regt aan hun karakter en aan hunne goede zeden, wanneer ik zeg dat zij verre weg de goedhartigste en braafste menschen waren van alle onbeschaafde volkeren, welke wij

of eenig ander reiziger in eenig oord immer ontmoet hebben.

Hier moet ik ook niet vergeten te melden, dat wij zes Eskimoosche honden aankochten, als een gedeelte van de mobiele magt, welke wij hoogst waarschijnlijk reeds lang voor het begin van den winter noodig zouden hebben, en ons alsdan wellicht niet zouden kunnen aanschaffen. Zij bleken dan ook van groot nut voor ons te zijn. De betaling van de onderscheidene aangekochte goederen was eene min of meer ingewikkelde zaak, die echter door de vriendelijkheid van den Gouverneur zeer gemakkelijk werd gemaakt. Hij verlangde geene vergoeding voor het grootste gedeelte van hetgeen hij ons geleverd had; ook de honden gaf hij als een geschenk, en ten opzichte van de goederen uit het wrak van de *Rookwood* hadden wij niets anders te doen dan eene lijst daarvan aan den Heer MELLISH te zenden met eene aanwijzing op den Heer BOOTH.

Na het ontbijt begaven wij ons aan land om onze werkzaamheden ter bepaling van de juiste ligging van *Holsteinborg* te hervatten. Wij vonden de noorderbreedte van deze plaats $66^{\circ} 58'$, en de lengte $53^{\circ} 54'$ volgens vijf chronometers. De Gouverneur en de predikant hielden met hunne aanhoorigen het middagmaal bij ons, zoodat wij gelegenheid vonden hun onze inrigtingen te laten zien, als ook die welke wij voor het vervolg zouden moeten maken; wij gaven hun omtrent onze reis alle inlichtingen, die hunne verplichtende belangstelling en nieuwsgierigheid vereischten, welke

inder
landg
boor
wel
wach
zijn o
Met
Lines
zigt o
daarva
bergen
gens,
geschr
tijd z
het ge
rug, o
nemen
en Zee
glas, e
Wij ha
ge vera
de *Ba*
Deensch
en de r
gegaan,
hoorlijk
(26 J
morgens
wal gez
grond v
voor 2
derhalve

inderdaad niet geringer dan die onzer eigene landgenooten was. Intusschen was er bij ons aan boord nog eene groote verwarring, hetwelk niet wel anders konde zijn, en wij konden niet verwachten voor den laten avond in staat te zullen zijn om de reis te vervolgen.

Met de sloep landde ik aan het kleine plekje, *Lines-island* genaamd, van waar men het beste gezicht op deze bezitting heeft, en waar ik eene schets daarvan maakte als ook van de fraaije reeks van bergen die de plaats van achteren dekte. Vervolgens, na dat ik de laatste brieven naar *Engeland* geschreven had, welke ik waarschijnlijk in langen tijd zoude schrijven, keerde ik ten 9 uur naar het gezelschap ten huize van den Gouverneur terug, om waarschijnlijk voor het laatst afscheid te nemen, en volgens het gebruik der Noordlanders en Zeelieden, elkander onder een vriendschappelijk glas, en een gullen handdruk vaarwel te zeggen. Wij hadden de beste vooruitzigten tot eene gunstige verandering van wind; de brieven werden naar de *Baal's-rivier* gezonden en aan boord van het Deensche schip afgegeven, op hetwelk de schipper en de manschappen van de *Rookwood* waren overgegaan, zoodat wij staat konden maken dat zij behoorlijk naar *Engeland* overgebracht zouden worden.

(26 Julij) Op dezen dag, Zondag, was het des morgens geheel stil, en daar de sloep die naar den wal gezonden was, om kolen te halen, aan den grond was geraakt, was er geene kans dat wij voor 2 ure zeilvaardig zouden zijn. Ik woonde derhalve met den Gouverneur de godsdienst bij,

en zoude verwonderd over de zangkunst der Eskimoosche vrouwen geweest zijn, indien ik niet reeds vernomen had, dat zij veel begaafdheid voor de muziek hebben, en zeer gemakkelijk, zelfs de zwaarste geestelijke zangstukken van de Duitsche school kunnen leeren. Deze begaafdheid is vooral door de zendelingen, onder het bestuur van den Heer LATROBE en anderen, niet alleen hier, maar zelfs aan de Amerikaansche kust, zorgvuldig aangekweekt en ontwikkeld geworden.

Dit is een onderwerp, waaromtrent mijn gevoel en mijne ondervinding van geene waarde zijn, en het doet derhalve weinig ter zake, dat zoo wel op deze als op de vorige reis, de volkstammen, met welke ik in aanraking kwam, mij voorkwamen ten eenemale ongevoelig voor de muziek te zijn. Het gezag van eenen toonkunstenaar, zoo als dengenen, dien ik zoo even genoemd heb, doet alles af, en wanneer de Moravische zendelingen in *Labrador*, onder zijne leiding, bevonden hebben dat hunne bekeerlingen, behalve hunnen aanleg tot de zangkunst, niet alleen konden leeren op de viool te spelen, maar ook hunne eigene instrumenten te vervaardigen, zal wel niemand hunne ongemeene begaafdheden in twijfel trekken, ofschoon die begaafdheden welligt niet aan alle stammen ten deel zijn gevallen. Ik geloof dat het genoeg bekend is, dat deze achtenswaardige zendelingen het onderwijs in de zangkunst niet beschouwd hebben als eene loutere tijdkering, maar als een middel tot het bereiken van godsdienstige oogmerken en tot bevordering van christelijke beschaving, voor zoo ver-

re
plaa
de
zoo
ke h
ma
Hott
ben
oog
ravis
wees
sprae
De
de E
die
eenig

re die beschaving bij wilde volken voor als nog plaats vinden kan. De Phrenologen kunnen hier de bevestiging van hunne theorie zoeken, voor zoo verre althans het bestaan van deze afzonderlijke begaafdheid hun daartoe behulpzaam kan zijn; maar welke bewijzen dit voorbeeld, en dat der Hottentotten, die hetzelfde onderwijs genoten hebben, kunnen opleveren, men behoort niet uit het oog te verliezen dat in de beide gevallen, de Moravische broeders de eerste onderwijzers zijn geweest, en dat welligt de onderwijzers meer aanspraak op verdiensten hebben dan de leerlingen.

De predikant overhandigde mij een kerkgezang in de Eskimoosche taal, hetwelk ik hier bijvoeg, voor die weinige lezers, welke in deze afgelegene taal eenig belang stellen.

KONGIVTINIK.

ERIN. — *Nallunakau tokoviksura.*

1.

Amèrdlarsorsoangortikit
Atatak! Kongim udloee!
Tamasa pillèe attatikit
Paralugo kotsinguerme
Tussàrkit tuksiautivut
Sajmaugiuglo kongerput!

2.

Tennitarpin opèrnarsusek
Arsùtgeinarliuk

Tamätigudlo sajmarsusek
 Illigut ncellundeliuk
 Tussärkin — à! Kenutivut
 Sajmaugiuglo kongerput!

De vertaling vindt men in het aanhangsel.

Eindelijk was de wind goed en ons vaartuig gereed, zoodat het noodig was de reis weder aan te nemen; want wij mogten geen enkelen dag, zelfs geen uur zonder noodzakelijkheid verliezen, daar het seizoen reeds zoo verre verlopen was en wij nog zoo veel weegs voor ons hadden, tusschen de plaats waar wij ons nu bevonden en die, welke het dan ook zijn mogt, waar wij genoodzaakt zouden zijn te overwinteren. Onze vriendelijke gastheeren vergezelden ons naar boord, en wij ligten onverwijld het anker onder een saluut van het fort, voor hetwelk als naar gewoonte door ons bedankt werd. Zij deden ons uitgeleide tot aan den mond van de passage, en daar wenschten zij ons een laatst en hartelijk vaarwel toe.

Of de beide achtenswaardige personen, van welke wij op deze wijze afscheid namen, en welke wij naar allen schijn nimmer weder zouden zien, immer deze betuiging van dankbaarheid onder de oogen zullen krijgen, is mij onbekend, maar ik gevoel mij gelukkig de gelegenheid te hebben om aan hunne welwillendheid openbare hulde te kunnen bewijzen. Het was ons niet mogelijk hun eenige vergelding voor hunne belanglooze en edelmoedige vriendschap te doen ontvangen, behalve de kleinigheden, welke zij tot eene gedachtenis wel

wilden
 van ee
 wezen
 van d
 eenen
 te schr
Denem
 nis ter
 ling va
 van een

HET EIL
 TUS. —
 ZER B
 LANCA
 GEN O

Nadat
 komman
 de juiste
 van wel
 scheidene
 ven. Oc
 luitenant
Oost-Gro
 HOLBOLL

wilden aannemen, terwijl zij al wat den zwoem van eene vergoeding had, standvastig van de hand wezen. Ik meende echter, als officier in de dienst van den Koning van *Engeland*, verplicht te zijn, eenen brief van dankbetuiging aan den Gouverneur te schrijven, waarbij ik er eenen aan het Hof van *Denemarken* afzond, behelzende een bloot getuigenis ter eere van iemand, aan wien geene aanbeveling van mijne zijde, in dat gedeelte der wereld van eenig nut konde zijn.

Derde Hoofdstuk.

HET EILAND DISCO. — HET BEGIN DER MAAND AUGUSTUS. — WIJ BEREIKEN HET NOORDELIJKSTE PUNT ONZER BESTEMMING. — WIJ STELLEN KOERS NAAR STRAAT LANCASTER. — ZEILEN DIE STRAAT IN. — AANMERKINGEN OVER DE VROEGERE ONTDEKKING VAN DIT OORD.

Nadat de loods van boord was gegaan bleef de kommandeur ross de noodige peilingen nemen om de juiste plaats der omliggende eilanden te bepalen, van welke de loods ons, even als van de onderscheidene bergen en kapen, de namen had opgegeven. Ook hadden wij van hem vernomen dat de luitenant GRAAF een zeer belangrijken togt naar *Oost-Groenland* ondernomen had en dat kapitein HOLBOLL naar het district van *Baal's-rivier* vertrok-

ken was. Nadat wij onze peilingen voltooid hadden werd de koelte meer en meer gunstig, en wij stevenden door een uitmuntend vaarwater binnen de *Rif-eilanden*, onzen koers ten noorden van deze eilanden en *Waroë* houdende. De bergen van *Holsteinborg* waren weldra uit het gezigt, doch wij zagen anderen, die niet minder verheven, ofschoon op verre na niet zoo schilderachtig en romantisch waren. Vervolgens stelden wij koers naar *Disco-eiland*, en verwijderden ons dus allengs tot op een aanzienlijken afstand van het land.

(27 Julij) Daar het niet meer noodig was de *Walvisch-eilanden* aan te doen, zagen wij van dat voornemen af, en vermits ik niet begeerde de *John*, onzen bestemden reisgenoot, in geval dit vaartuig (dat niet waarschijnlijk was) de reis hadde aangenomen, te ontmoeten, liet ik onzen koers naar ons hoofddoel rigten. De wind bleef ons den geheelen Maandag gunstig, en met middernacht klom hij tot eene stijve marszeilskoelte, zoo dat het ons leed was, dat wij den tijd niet genomen hadden om een gedeelte der lading van de *Krusenstern* aan boord te nemen. Het land omstreeks *Wild-islands* en in de nabijheid van de *South-bay* werd op eenen afstand gezien, en was, even als dat hetwelk wij reeds voorbij waren, ongemeen vrij van sneeuw. Wij passeerden nu ook verscheiden ijsbergen, die in eenen staat van ontbinding schenen te zijn, terwijl de temperatuur der lucht 40° en die van de zee 39° was.

Wij konden op dezen dag, in weerwil van de frissche koelte, alle zeilen bijzetten, tot dat een

van d
welk
De st
vaartu
vast te
tuig te
het ee
der m
blik in
breken.
hem a
aan de
Juist o
digen
ven ree
weinig
het ma
de vle
waarloc
De sloe
zoodat
den ma
69° 33'
Naar
den, v
ren ov
vallen
omringd
vermits
waren,
ze tijdr
ders zo

van de slepers van den *Krusenstern* brak, hetwelk ons noodzaakte een weinig zeil te minderen. De stuurman BLANKY, was aan boord van dat vaartuig gegaan, om er een' nieuwen tros aan vast te maken, toen een hevige stortzee het vaartuig tegen onzen achtersteven wierp, waardoor het eenige schade aan den voorsteven leed. Een der matrozen, JOHN WOOD, die er op dat oogenblik in oversprong, had het ongeluk zijn been te breken. Dit noodzaakte ons bij te draaijen om hem aan boord van ons schip te nemen en hem aan de zorg van den chirurgijn over te geven. Juist op dit oogenblik nam het schip een' geweldigen zwaai, waardoor onze steng, die van boven reeds gekraakt was, en waarvan het tuig een weinig slap stond, brak. Toevallig was echter het marszeil toen juist gestreken, en wij kregen de vleet spoedig uit de voeten en zetten een waarlooze spar op om de steng te vervangen. De sloep werd ook weer behoorlijk vastgemaakt, zoodat wij spoedig weder kracht van zeil konden maken. Onze breedte was op den middag $69^{\circ} 33'$ en de lengte $54^{\circ} 58'$.

Naar mate wij de ondiepten van *Reefkol* naderden, werden de ijsbergen talrijker, doch zij waren over het algemeen kleiner, in een meer vervallen toestand, en menigmaal door vele brokken omringd. Wij passeerden kaap *Chidley*; doch vermits wij 9 of 10 zeemijlen bewesten daarvan waren, konden wij geene peiling nemen om onze tijdmeters daaraan te toetsen, hetwelk wij anders zouden hebben kunnen doen, omdat dit es-

ne der plaatsen was, waarvan wij op onze vorige reis de lengte bepaald hadden. Ook konden wij de *Walvisch-eilanden* niet naderen, zonder meer tijds te verliezen dan wij thans ontberen konden, vooral nu de wind ons gunstig was. Zelfs tusschen de ijsbergen, was de temperatuur der zee op den middag 41° , en met middernacht niet beneden 40° , eene omstandigheid die volmaakt overeen kwam met al hetgeen wij nopens de ongemeene zachtheid van het seizoen reeds onderzonden en vernomen hadden.

Den 28sten bleef de gunstige koelte aanhouden, maar de hooge bergen van *Disco* waren in de heijige lucht verborgen tot dat wij die op eenige mijlen genaderd waren. De plaats die wij toen het naast bij hadden, was de baai van *Godhavn*, waar de Gouverneur Generaal der Deensche bezittingen in *Groenland* zijn verblijf houdt. Dit was ook de plaats, waar de schipper van de *John*, in geval hij de reis voortgezet had, landen moest om brandstof in te nemen. Voor het oogenblik had ik er geen gebrek aan, en bovendien was het naauwelijks mogelijk te achten, dat het schip, al had het ook eene nieuwe equipage bekomen, deze hoogte bereikt konde hebben; ik achte het dus ondoelmatig eenigen tijd met het aanloopen dezer plaats te verspillen, hetwelk bij de voortdoring van gunstigen wind eene groote opoffering zoude geweest zijn.

Ten 10 ure des morgens kwamen plotseling de ontzaggelijke bergen van dit eiland tusschen de wolken te voorschijn, en leverden een treffend

gezig
de z
zuide
Zelfs
deelte
hoop
deelige
belem
wjl v
peiling
palen,
vroegen
lijken e
Dit
over h
scheen
slechts
wij dat
gebleven
12' en
nigemijl
12 mijl
bleef gu
eindelijk
bekwam
bekende-e
onze kr
Hier tel
een uur
bij eene
chine aa
was dit

gezigt op; en wij konden zien dat de reeks langs de zee zoo vrij van sneeuw was als het meer zuidelijke land hetwelk wij reeds voorbij waren. Zelfs de binnenlandsche bergen waren slechts gedeeltelijk met sneeuw bedekt, zoodat alles onze hoop versterkte, dat wij in dit seizoen eene voordelige reis zouden maken, in weerwil van al de belemmeringen welke wij ondergaan hadden. Terwijl wij langs het land stевenden, namen wij peilingen, om onzen afstand van de kust te bepalen, en ook om deze waarnemingen met onze vroegeren bij *Hare-island* (*Hazen-eiland*) te vergelijken en hierdoor ons ware bestek te vinden.

Dit laatste eiland werd des avonds gezien, en over het midden regt noord gepeild. In het eerst scheen het geheel vrij van sneeuw te zijn, en slechts toen wij nader bij kwamen, bemerkten wij dat er eenige sneeuw in het ravijn was overgebleven. Onze breedte was op den middag $70^{\circ} 12'$ en de lengte $55^{\circ} 45'$; wij waren toen eenigemijlen ten noorden van *Disco*, en omtrent 12 mijlen ten westen van dat punt. De wind bleef gunstig; zoodat behalve van *Hare-island*, wij eindelijk ook een goed gezigt van *Four-island-point* bekwamen en vóór middernacht ook nog het *Onbekende-eiland* in het gezigt kregen, terwijl wij onze kruispeilingen tot *Hare-island* uitstrekten. Hier telden wij veertig ijsbergen, en daar het een uur lang stil werd, kwamen wij zeer dicht bij eenen derzelve, weshalve wij onze stoommachine aan den gang wilden maken. Naauwelijks was dit echter geschied of de koelte werd weder

gunstig, zoodat wij in dit geval gaarne vergeefsch moeite hadden gedaan. Al deze ijsbergen waren in den zelfden ontdoojenden staat als die welke wij vroeger gezien hadden, en zoodra wij hen voorbij waren vermeerderde telkens de temperatuur van het water van 36° tot 42° en die van de lucht tot 44°.

(29 Julij) De wind was dezen geheelen dag flauw, zoodat wij van de gelegenheid gebruik maakten om het spil, dat wij van de *Rookwood* overgenomen hadden, benevens eenige andere voorwerpen, uit de *Krusenstern* te lossen, om dit vaartuig des te gemakkelijker te kunnen slepen. Op den middag bevonden wij onze breedte 71° 1' en de lengte 56°, en peilden den *Blackrock* (*Zwarte klip*) noord. Het land langs de zee was hier insgelijks vrij van sneeuw, maar de hooge bergen meer in het binnenland, zoowel hier als voorbij de *Jakobs-baai*, waren grootendeels daarmede bedekt. De temperatuur van het water was op den middag 41°, in den loop van den dag van 39° tot 42° geklommen zijnde.

De maan was ten 1 ure namiddag opgegaan, doch omdat de koelte nu verflauwd was, poogden wij van onze stoommachine partij te trekken, en hielden haar dan ook, niet zonder veel moeite, den geheelen nacht aan den gang. Met middernacht wakkerde de koelte weer aan, ofschoon de lucht, zoo als zij den geheelen dag was geweest, volkomen helder bleef. Den volgenden dag (30 Julij) werd ons nieuw grootzeil aangeslagen en scheen wel te voldoen; daar de tim-

merlic
ren g
voltoo
werde
ter s
ik ra
hetwe
officie
en al
van d
dekte
nige
gezig
Toe
ten w
Black-
fraai g
vrij va
slands
was.
den,
passeer
ge stu
van ee
nen a
klaps
chine
Sander
sneeuw
als zee
(31
windje

merlieden nu twee dagen lang aan het werk waren geweest, waren al de nieuwe sloepsdavits voltooid zoodat de sloepen nu aan bakboordzijde werden uitgehangen. De temperatuur van het water steeg tot 46°. Omstreeks den middag ontving ik rapport dat er een schip in het gezigt was, hetwelk met kracht van zeil op ons aanhield. De officier van de wacht, zoowel als de Heer THOM en al het volk dat op dek was, waren zeker van de zaak, doch met mijn' verrekijker ontdekte ik weldra dat het een van de zeer weinige ijsbergen was, welke wij toen nog in het gezigt hadden.

Toen de koelte genoeg was aangewakkerd, lieten wij de machine stil staan en passeerden den *Black-rock* met volle zeilen, wij hadden hier een fraai gezigt van het land, hetwelk aan zee geheel vrij van sneeuw was, en hiermede alleen binnenslands op de kruinen der hoogste bergen bekleed was. Naarmate wij ons van het land verwijderden, verminderde het getal der ijsbergen, en wij passeerden een traanvat, gemerkt *Jane*, met eenige stukken geschilderd hout, welke het vergaan van eenen walvischvaarder in deze streken schenen aan te duiden. Ten 4 ure werd het eensklaps stil, weshalve wij onze toevlugt tot de machine namen; en met middernacht peilden wij *Sanderson's hope* noord-oost, met zeer weinig sneeuw bedekt. De temperatuur zoowel van lucht als zee was toen 42°.

(31 Julij) Wij hadden dezen morgen een flauw windje, dat aanwakkerde tot den middag, waarna

het weer verflaauwde, en wij de machine gereed maakten. Weldra echter nam de wind weder aan, zoodat niet alleen de stoommachine overbodig werd, maar wij in korten tijd eene frissche marszeilskoelte uit het noord-oost hadden, die kort daarna naar het oosten omliep. Ook hadden wij zware deining, waaruit bleek dat er geene ijsvelden in onze nabijheid waren; en ofschoon de lucht een' tijd lang rustig was, belette dit ons niet van de koelte een zeer goed gebruik te maken.

Zoo als op alle vroegere reizen in dit seizoen het geval was geweest, verwachtten wij nu het ijs te zullen ontmoeten, daar wij ons nu op de plaats bevonden, waar de *Hecla* en de *Griper* het ijs omstreeks den zelfden tijd van het jaar hadden aangetroffen, en niet verre van die waar de *Hecla* en de *Fury* eene maand later, in 1824, in het ijs bezet waren geweest. Tot onze vreugde, niet minder dan tot onze verwondering, was er nergens een spoor van ijs te zien; en het duurde zelfs nog eenige uren eer wij een' enkelen ijsberg onderscheiden konden. Een landvogel, die ons onbekend was vloog aan boord en werd gevangen. De kommandeur aoss, die dit dier bewaarde, heeft er eene beschrijving van gegeven, zoodat ik hier niet in dat gedeelte van het reisverhaal behoef te treden, hetwelk aan zijne zorg toevertrouwd is geworden. De matrozen noemden den vogel eene tortelduif en verwelkomden hem als een voorspeller van geluk, terwijl wij zeer gaarne alle zee-mans-overleveringen van dien aard aanmoedigden, wanneer zij dienden om hunnen moed aan te vu-

ren e
en re
In
op ee
ke X
ne v
dekt h
midda
(1 A
met ee
het gez
zouden
ben, e
gonnen
toe er
breedte
ratuur
40°, en
alle an
dag, en
naar di
welke
verwach
naar he
ve wij
vergeefs
kwam.
was het
niet aan
maakten
ketel te
(2 Au

ren en hen eene aangename stoffe tot gesprekken en redekavelingen opleverden.

In den nacht passerden wij eenen berg, waarop eene menigte vogels waren, van de soort welke *Xeme* genoemd worden, welke ik ook op mijne vroegere reis, met eenige andere soorten ontdekt had. De temperatuur van de zee was op den middag 42° , de breedte $73^{\circ} 56'$ en de lengte 66° .

(1 Augustus) Wij begonnen eene nieuwe maand met een' helderen morgen, doch hadden niets in het gezigt dan een enkelen eenzamen ijsberg. Wij zouden gaarne eene sloep derwaarts gezonden hebben, om water te halen, waaraan wij gebrek begonnen te krijgen, maar de zware deining liet niet toe er op te landen. Op den middag was de breedte $73^{\circ} 53'$ en de lengte $65^{\circ} 50'$; de temperatuur van de zee en van de lucht waren beide 40° , en dit bleef onveranderd tot middernacht. In alle andere opzigten was het werkelijk een zomerdag, en zoo wel de zee als de lucht geleken meer naar die van de *Middellandsche zee* dan naar die welke men in de gewesten van de *Baffin's-baai* verwacht zouden hebben. De wind liep eindelijk naar het westen en werd toen geheel stil, weshalve wij de machine in gereedheid bragten, doch vergeefs, omdat er weldra weder eene koelte doorkwam. Vermits een der ketels wederom lek was, was het ons zeer aangenaam dat wij de machine niet aan den gang behoefden te helpen, en wij maakten van deze omstandigheid gebruik om den ketel te digten.

(2 Aug.) De wind in de zelfde rigting aanwak-

kerende, hielden wij het om de noord, met een enkelen ijsberg in het gezigt, en met den Zondag hadden wij een' fraaijen dag met een volmaakt helderen hemel; de dampkring was doorschijnend en de zee zoo kalm dat er schier geene de minste beweging op te zien was. Zoo wij niet een enkelen ijsberg in het gezigt hadden gehad, zouden wij ons hebben kunnen verbeelden, dat wij in eene zomerzee van *Engeland* zeilden, ofschoon de temperatuur van de lucht slechts 45° en die van het water 43° was. De breedte op den middag was $74^{\circ} 18'$ en de lengte $66^{\circ} 49'$. Er was dien geheelen dag geen enkel uur, waarin wij niet tot 20 zeemijlen afstands om ons heen konden zien. De godsdienstoefening werd gehouden, en het overige van den dag werd (zoo als ik altijd gaarne den Zondag besteed zag) tot eene tijd van rust aangewend. Op dezen dag zagen wij eene groote vlek nabij het middelpunt van de zon, en wij wierpen flesschen over boord, waarin onze beschrijving van dit verschijnsel, met de opgave van onze lengte en breedte besloten waren.

(3 Aug.) Gelijk de vorige, was ook de dag van heden een zomerdag, en daar wij eenige koelte uit het noorden hadden, waren wij in staat om een weinig vaart westwaarts te maken. De beide nieuwe stengen werden nu opgebracht; en de lucht was zoo warm, dat de matrozen gaarne hunne buisjes uittrokken om in hunne hemden te werken. Gedurende dit oponthoud, dat ons 12 uren verhinderde zeil te maken, werd de stoommachine gaande gemaakt, doch weldra weder stil gehou-

den,
deels

Onz
13';
wij w
eene
schrift
Ik ma
nu nie
vischva
dag w
van de
de tot
aangen
wensch
voch
da
te

(4 A
zoude
nen vir
zonder
De pom
hersteld
zoo kor
nieuw
anderen
deze w
de minu
rad. V
was, sl
ken; d

den, deels om de toevoerpomp te herstellen en deels omdat er weder eene koelte opkwam.

Onze breedte was $74^{\circ} 14'$ en onze lengte $68^{\circ} 13'$; en dit was het verste noordelijke punt dat wij waarschijnlijk zouden bereiken, weshalve wij eene flesch over 'boord wierpen, waarin een geschrift ter gedachtenis van dezen dag besloten was. Ik maakte brieven naar *Engeland* gereed, daar het nu niet onmogelijk was, dat de eene of andere walvischvaarder ons zoude ontmoeten. Op den middag was de temperatuur van de lucht 44° en die van de zee 42° , en met middernacht daalden beide tot 40° ; deze middernacht was niet minder aangenaam dan de dag was geweest. Hij die wenscht te weten hoe bekoorlijk de nacht in de noordgewesten zijn kan, behoorde om het schoone daarvan te genieten, eene reis naar *Baffin's-baai* te doen.

(4 Aug.) Al ware ik in de *West-Indiën* geweest, zoude ik de manschappen niet anders hebben kunnen vinden dan dezen morgen ten 6 ure, toen zij zonder schoenen noch kousen het dek schrobden. De pomp van de stoommachine was tegen 9 ure hersteld, maar de ketel aan stuurboordzijde begon zoo kort nadat de machine in werking was, op nieuw te lekken, dat wij genoodzaakt waren, den anderen ketel alleen te gebruiken. Wij konden op deze wijze niet meer dan tien omwentelingen in de minuut verkrijgen, en wel met een enkel schep-rad. Wij konden derhalve, ofschoon het blakstil was, slechts 1 en een vierde mijl in het uur maken; dit was echter nog beter dan hoegenaamd

niets, hoewel wij aan onze stoommachine inderdaad zoo weinig verschuldigd waren, als, om dus te spreken, mogelijk was.

Hoewel de zee effen was, hadden wij eene betrokken lucht, zoodat wij geene waarneming aan de zon konden bekomen; de temperatuur van de zee was een graad hooger dan die van de lucht, welke 40° was. Wij liepen tusschen twee ijsbergen door; doch onder de tegenwoordige omstandigheden wilden wij niet van den koers afwijken om van eenen van beide water te halen. De altijd sukkelende machine werd nogmaals aan den gang gemaakt, zoodra wij het lek in den ketel gestopt hadden; en omstreeks 5 ure konden wij iets meer dan 1 en een halve mijl in het uur maken, met behulp der beide ketels, maar met slechts één scheprad, waarvan wij op deze wijze bijna veertien omdraaijingen verkregen. Het scheepsvolk was bezig met het gereed maken van de nieuwe spil, en met het opruimen van het kabelgat om nog eenige scheepsbehoefden daarin te bergen. Een van de machinisten was bijna verstikt geworden, door het inademen van eenig zwavelachtig gas aan de opening van het fornuis. Wij schoten eenige molmokes voor de honden, en wij vingden eene menigte garnalen, van eene soort welke ons geheel onbekend was. Omstreeks 11 ure zagen wij een kleinen ijsberg vooruit, en de kommandeur ross ging met de sloep derwaarts om ijs voor drinkwater te halen, daar de voorraad, welchen wij te *Holsteinborg* aan boord genomen hadden verbruikt was. Wij hadden niet berekend, dat het zoo lang

duren
konden
eene m
midder
ons ve
ste op
(5 A
den ijs
tend ijs
van on
lang of
werd n
den uit
uren aan
blik ha
maar de
delijk a
stoom i
machine
die tot
geval ha
aangena
aan het
breedte
ure had
zijnde to
Wij zage
delijk ge
kwam er
de zee b
was gewe
De tim

duren zoude eer wij ons van nieuw drinkwater konden voorzien, omdat wij op onze vorige reizen eene menigte ijsvelden ontmoet hadden. Omstreeks middernacht kregen wij eene frissche bui regen, die ons veel aangener was dan sneeuw, welke laatste op onze vorige reizen den regen vervangen had.

(5 Aug.) Ten 1 ure kwamen wij tamelijk nabij den ijsberg, toen de sloep met drie ton uitmuntend ijs terug kwam. Men had het in eenen staat van ontbinding aangetroffen, en het duurde niet lang of wij zagen het in stukken vallen. Weldra werd nu ook de wind gunstig, en de vuren werden uitgedoofd nadat de machine onafgebroken 14 uren aan den gang was geweest. Voor het oogenblik hadden de ketels opgehouden met lekken; maar deze wind hield niet lang aan en liep eindelijk aan het zuidwest, zoodat wij op nieuw den stoom in werking moesten brengen, waarop de machine 12 uren gaande bleef, de langste tijd, die tot dus verre zonder eenige hindernis of ongeval had plaats gevonden. Het was helder en aangenaam weer, en de wind liep allengs meer aan het noorden. Op den middag was onze breedte $73^{\circ} 43'$; de lengte $73^{\circ} 30'$; en ten 6 ure hadden wij deze laatste tot 76° gebragt, zijnde toen 60 mijlen beoosten kaap *Byam-Martin*. Wij zagen met een' blink het land, maar niet duidelijk genoeg om het te verkennen. Met 8 ure kwam er eene mist op, doch de temperatuur van de zee bleef op 40° , zoo als zij op den middag was geweest.

De timmerlieden de plat voor het nieuwe spil

tusschen het grootluik en voorluik voltooid hebbende, werd zij op hare plaats gebragt. Twee ijsbergen waren in het gezigt eer de mist opkwam, maar weldra verloren wij hen, even als alle andere voorwerpen uit het oog. Wij maakten eenige voordeelige veranderingen aan de machine, waarvan het gevolg was dat wij ruim dertien omdraaijingen in de minuut verkregen, met eene snelheid van meer dan 1 en een halve mijl in het uur. Met middernacht werd de mist veel dikker; doch daar de temperatuur 43° was, bevroor zij niet aan ons tuig, zoo als op de vorige reis gebeurd was.

Den 6^{den} Aug. hadden wij bijna volkomene stilte, zoodat wij ten 1 ure het bramzeil vastmaakten en het marszeil streken; doch wij konden met de machine niet meer dan 1 mijl in het uur maken. Ten 3 ure helderde de mist eensklaps op, en het land werd op nieuw zichtbaar, als of het uit de wolken gevallen ware. Wij onderscheidden de kaap *Byam-Martin* aan de grootheid van hare gedaante. Bijna al het hooge land en ook dit voorbergte, was met sneeuw bedekt, en wij schreven het verschil tusschen deze kust en die, welke wij pas verlaten hadden, aan de omstandigheid toe dat de eerstgemelde meer aan den noordoosten wind bloot lag. Wij peilden *Possession-baai* regt west, op den afstand van 14 zeemijlen.

Eene flaauwe koelte uit het westen noodzaakte ons het om de noord te houden; maar wij hielden de machine nog aan den gang, die nu zich zelve zoo verre overtroffen had, dat zij voor het eerst een geheel etmaal in werking was gebleven.

Tegen
lucht
meer
zelfde
74° 4
dit ge

Drie
van de
was,
daar b
nen br
wij eer
van een
zien ge
anderen
wij de
de hon
een stu
de. De
chine v
weinig
werkte.

Toen
nerde i
vorige r
plaats b
den ter
wij in
doordrin
Journaal
ik nu a
ofschoon

Tegen den middag werd het land door de heijige lucht geheel verborgen en wij zagen er nu niets meer van. De breedte was $70^{\circ} 33'$, nagenoeg de zelfde als die van *Possession-baai*, en de lengte $74^{\circ} 42'$, hetwelk omtrent 13 zeemijlen beoosten dit gedeelte van de kust gaf.

Drie ijsbergen kwamen nu in het gezigt, waarvan de eene van eene zeer merkwaardige gedaante was, naar eene brug gelijkende met een vast steel daar boven op. De beide anderen schenen in eenen brozen toestand te zijn, en kort daarna zagen wij een daarvan in stukken vallen. Een gedeelte van een walvischkreng was in den voormiddag gezien geworden, en des avonds dreef dat van een' anderen grooten visch tot nabij het schip, zoodat wij de sloep uitzetten en een gedeelte daarvan voor de honden aan boord bragten. Wij vischten ook een stuk hout op, waaraan eenige schelpvisch kleefde. Des avonds liep de wind vlak tegen, de machine werd toen stil gehouden, omdat zij ons van weinig dienst was en de toevoerpomp weder slecht werkte. De temperatuur van lucht en zee was 40° .

Toen wij straat *Lancaster* binnen liepen, herinnerde ik mij natuurlijk hetzelfde tijdstip van onze vorige reis, en daar wij ons nu niet verre van de plaats bevonden, waar wij destijds besloten hadden terug te keeren, in de volle overtuiging dat wij in deze rigting niet verder westwaarts konden doordringen, kon ik mij niet weerhouden in mijn Journaal de aanmerkingen op te teekenen, welke ik nu aangaande dat binnenloopen zal afschrijven, ofschoon ik breedvoerig over dit onderwerp gehan-

deld heb, in de schets van al de pogingen welke achtervolgens aangewend zijn geworden, om eene noordwestelijke doorvaart te ontdekken, en welke ik in de Inleiding tot deze reisbeschrijving medegedeeld heb.

Sir EDUARD PARRY merkt aan, «dat de straat van *Lancaster* eenen hooger en graad van vermaardheid bekomen heeft, dan zij anders bezeten zoude hebben, ten gevolge van de zeer verschillende gevoelens welke ten haren opzichte gekoesterd zijn geworden.» Deze woorden zijn, voor het minst, een weinig dubbelzinnig; en, hetzij om deze of om eenige andere reden, hebben sommige lieden, die in de ontdekkingen en verrigtingen van die reis belang stelden, hieruit afgeleid dat het gevoelen van Sir EDUARD van het mijne verschilde, toen wij dien eersten togt gezamenlijk deden. Onder deze gevolgtrekking moesten die zelfde lieden ook natuurlijk onderstellen, dat hij mij dit verschil van gevoelen medegedeeld had, vermits dit, als jonger en mij toegevoegd officier, zijn plicht was; en eindelijk zullen zij uit dit een en ander besloten hebben, dat ik, in mijne toenmalige wijze van handelen, tegen zijne uitgedrukte meening aan, mijnen koers vervolgde.

Indien zulks het geval is, acht ik het noodig dat zoodanige personen uit den droom geholpen worden; want hij gaf mij destijds geene dergelijke meening te kennen; en ik moet gevolgelijk denken dat hij die meening niet had opgevat. Hij konde niet gedacht hebben dat er eene doorvaart door straat *Lancaster* was, of hij zoude mij deze

gedach
hem te
om te
ne bev
die on
houden
zulk ee
zijn pli
kan ook
van die
dat hij
laakbaar
van een
gewicht
openbare
Het is
ring te
doelde
van den
ningen v
onwederl
de plaats
gisteren s
ligste wij
tijds het
deze oper
van dien
tegendeel
raadpleeg
kingen de
ik, naar
plaats van

gedachte medegedeeld hebben; want men zoude hem tot groot pligtverzuim in staat moeten achten, om te onderstellen dat hij, als officier, onder mijne bevelen, eene meening betrekkelijk de dienst die ons beide was opgelegd, verborgen zoude gehouden hebben, en wel eene meening die van zulk een groot belang was, dat het des te meer zijn pligt was mij daarmede bekend te maken. Er kan ook geen enkel officier; van een der schepen van dien togt bestaan, die, wanneer hij nu zegt dat hij met mij van gevoelen verschilde, niet zeer laakbaar is, vermits het zijn pligt was, indien hij van eene andere meening dan ik ware, in een zoo gewichtig onderwerp zijne gedachten rondborstig te openbaren.

Het is mogelijk dat ik, zelfs nu, geene verandering te weeg zal kunnen brengen in de bovenbedoelde gevolgtrekkingen, omdat het in den aard van den mensch ligt, aan eenmaal opgevatte meeningen vast te kleven, vooral wanneer zij zoo lang onwederlegd zijn gebleven. Maar ik kan hier, op de plaats zelve, waar elke herinnering slechts van gisteren schijnt te zijn, op nieuw en op de stelligste wijze verklaren, dat geen der officieren destijds het minste vermoeden van eene doorvaart door deze opening aan den dag leide, noch zelfs iets van dien aard in het minst onderstellen kon. In tegendeel moet ik uit de gevoelens van hen die geraadpleegd werden, en uit de algemeene aanmerkingen der officieren van mijn schip, afleiden dat ik, naar hunne gedachten, reeds te verre, in plaats van niet ver genoeg, was doorgedrongen.

Wijders is het ook waar , en ik moet het hier herhalen , dat zelfs wanneer de meening van mijnen eersten officier , zoo als velen ondersteld hebben , strijdig met de mijne geweest ware , hetwelk het geval niet is geweest , dan zoude ik evenwel slechts volgens mijne instructie , en volgens de omstandigheden waarin de expeditie zich toen bevond , gehandeld hebben . Mijne bekomene orders waren duidelijk bepaald ; niet alleen was het seizoen te veel verlopen om verder door het ijs voort te dringen , maar het was mijn duurste plicht , zoo als het die van elk bevelhebbend officier is , om , al hadde ik zulke bevelen niet ontvangen , zorg te dragen voor het behoud der schépen en der brave schepelingen die mij waren toevertrouwd .

Het is ook buiten allen twijfel dat de geheele ruimte ten westen van het schip , destijds met ijs opgevuld was , zoodat wij slechts weinige mijlen verder hadden kunnen doordringen , zelfs indien wij daartoe alle pogingen hadden aangewend . Ook houde ik het , uit hoofde van de gedaante van het land , zoo als het op dit oogenblik voor mij ligt , in het geheel niet voor waarschijnlijk dat , al ware ik destijds nader bij den rand van het ijs doorgedrongen , mijn gevoelen aangaande den aard van deze opening verschillend geweest zoude zijn van hetgeen zij was , toen wij besloten onze verdere nasporingen te staken . Het is genoeg bekend , dat het voorkomen van het land in de ijszeeën dikwijls zeer bedriegelijk is ; en daar zelfs cook zich in dit opzigt meer dan eens vergist heeft , blijkt hieruit voldoende hoe moeilijk , zoo niet onmo-

gelijk
van
gesch
te va
volgre
zoude
mede
zaam
der na
lingen
vaart
worden
Dit
kunne
ben ,
geacht
delinge
het reg
in, die
is. Oo
omtren
van vro
plaats
den gee
de moe
paard g
welke
belangri
land, z
een bete

gelijk het is, naar dien schijn een juist begrip van het land te vormen. En levert inderdaad de geschiedenis van de zeevaart eene ontelbare menigte van soortgelijke vergissingen en verkeerde gevolgtrekkingen op, die bij honderden verzameld zouden kunnen worden, indien iemand zich daarmede wilde bezig houden. Ieder een die opmerkzaam reisbeschrijvingen gelezen heeft, zal, ook zonder nasporing, zich talrijke voorbeelden van dwaalingen herinneren, die alleen door eene gelukkiger vaart van eenen lateren reiziger ontdekt konden worden.

Dit alles zoude ik reeds voor langen tijd hebben kunnen zeggen, en zoude zulks ook gedaan hebben, indien ik mij in billijkheid geroepen hadde geacht om tot verdediging mijner gevoelens en handelingen op te treden. In de overtuiging dat ik het regt aan mijne zijde had, sloeg ik dien weg in, die, ofschoon de moeilijkste, altijd de beste is. Ook zoude ik thans nog het stilzwijgen hieromtrent niet verbroken, noch deze gebeurtenissen van vroegere tijden aangehaald hebben, indien de plaats zelve mij die niet wederom levendig voor den geest hadde gebracht, terwijl de herinnering van de moeilijke gewaarwordingen van dien tijd, gepaard gaat met de hoop, dat aan de pogingen welke ik nu andermaal in het werk stel om het belangrijke vraagstuk op te lossen, in mijn vaderland, zoo ik het geluk heb daar terug te komen, een beter onthaal zal te beurt vallen.

Deuende Hoofdstuk.

WIJ ZEILEN DE STRAAT LANCASTER AF. — GEZIGT VAN DE CATHARINA- EN ELIZABETH-BERGEN. — WIJ PASSESSEN KAAP YORKE EN STUREN NAAR DE PRINS-REGENT'S-BAAI. — KAAP ELWIN EN ELWIN-BAAI. — DE KOMPASSEN STAAN STIL. — WIJ ONTDEKKEN DE ADELAÏDE-BAAI. — WIJ NADEREN DE BANK VAN DE FURY. — GEZIGT VAN DE STUTTEN DER TENTEN VAN DE SCHIPBREUKELINGEN. — DE VICTORY LIGT GEMEERD.

(7 Aug.) Nadat wij in den voormiddag omtrent 4 mijlen noord gemaakt hadden, werd het geheel stil, terwijl het schip bij voortdoring met den voorsteven noorden aanlag. Verscheidene ijsbergen waren in het gezicht, en wij zonden eene sloep af om eene tweede lading ijs te halen, waarmede zij ten 1 uur terug kwam. Nu werden de ketels gevuld, en de machine, schoon gemaakt en gereed zijnde, werd ten 3 ure aan den gang gebragt. Wij konden slechts tien omwentelingen in de minuut bekomen, waardoor het schip, tegen een flauwen wind in, vijf vierde mijl in het uur liep; daar wij niet in staat waren, om de drukking van den stoom hooger dan dertig pond op den duim te brengen.

Met den middag was onze breedte 73° 50', terwijl wij 20 mijlen noord hadden gemaakt; wij

gisten d
wij ge
konden
vischkre
voor de
den van
na mid
De lucht
weinig r
zoo wel
40°. He
warmte v
wij het a
dagmaal
stond. H
mertemper
ons gevoe
vaderland
geschenen
vorigen h
zien, die
verblijfsele
(8 Aug.)
zoo dat w
hielden,
ken, om
te tusschen
moede be
den. Elf
wat wij v
een halve
de lucht b

gisten dat de lengte dezelfde als gisteren was, daar wij geene waarnemingen voor de chronometers konden bekomen. Wij vischten nog meer walvischkreng en eenig walvischspek op, tot voedsel voor de honden. Men zag het land aan beide zijden van de straat *Lancaster*, en wij stevenden bijna midden vaarwaters tusschen de twee kusten. De lucht was betrokken en er viel nu en dan een weinig regen; de temperatuur van lucht en water, zoo wel op den middag als met middernacht was 40°. Het was zoo warm dat, ofschoon wij geene warmte van de stoommachine in de kajuit hadden, wij het aangenaam vonden, zonder vuur het middagmaal te houden, terwijl de koekoek half open stond. Het is waar dat de thermometer geene zomertemperatuur van *Engeland* aanwees, doch voor ons gevoel was de lucht zoo zoel als zij ons in het vaderland met eene warmte van zestig graden toegeschenen zoude hebben. Op dezen dag en den vorigen hadden wij eene menigte molmooks gezien, die waarschijnlijk door de rondrijvende overblijfselen van den walvisch bijeen gelokt waren.

(8 Aug.) Dezen geheelen dag was het blakstil, zoo dat wij onafgebroken de machine in werking hielden, met uitzondering van enkele oogenblikken, om de fornuizen schoon te houden, en korter tusschenpoozen van belemmeringen, waarvan ik moede ben de oorzaken bij herhaling te vermelden. Elf omwentelingen in de rainaut was al wat wij verkrijgen konden, en gaven ons 1 en een halve mijl in het uur. Op den middag was de lucht betrokken, zoo dat wij geene zonshoogte

konden nemen ; ook zagen wij het land niet dan vroegtijdig des morgens , en nog wel zeer onduidelijk . In den voormiddag kregen wij eene sloeps-lading ijs aan boord en ontlastten de *Krusenstern* van acht en twintig zakken steenkolen en eene partij timmerhout . De lucht was 40° en het water 39° , doch het laatste werd met middernacht insgelijks 40° , hoewel het in den avond voor een korten tijd 36° was geweest , hetwelk denkelijk door de nabijheid van eenige ijsbergen ontstaan was .

Het voorruim werd op nieuw gestuwd , en in orde gebracht om nog eenige scheepsbehoefden te bergen , en des avonds kregen wij ook nog eenig drinkwater . Naarmate de zon noordwaarts daalde , bemerkten wij kenteekenen van wind in de wolken ; en ten 10 ure kwam er eene kleine koelte , die ons aanspoorde om alle zeilen bij te zetten . De overblijfselen van walviassen waren hier en daar nog in het gezigt , en bedekt met molmooks ; ook zagen wij eene troep eenden en een aantal witte meeuwen . Het water scheen van kleine zeedieren te wemelen , waarvan wij door middel van gazen netten , eene menigte , als merkwaardige diersoorten , opvischten .

Gedurende de geheele verloopene week hadden alle scheepsgenooten het vurigste verlangen naar gunstigen wind gekoesterd ; en onze ongeduldige begeerte om zoo veel mogelijk van het fraaije weder partij te trekken , maakte de ellendige werking onzer stoommachine nog smartelijker . Dat zij aanhoudend het voorwerp der hatelijkste verwenschingen was , konde ik vermoeden , ofschoon ik het

niet ze
chine
kreeg ,
zorg
vereisc
te hou
het sch
na aan
ik naa
men :
welk
uit het
op om
wolk
pellinge
de ver
maakte
Indien
ne ver
aangen
schouw
rakers
deze o
den aa
het oos
wolken
teken
ten ; te
bak ve
gen be
staarder
ken , d

niet zelf hoorde; en dat de constructeur der machine van die verwenschingen zijn billijk aandeel kreeg, zal wel niemand verwonderen. De grootste zorg en eene onafgebroken oplettendheid werden vereischt om de machine maar even aan den gang te houden, en zelfs met al de goedwilligheid van het scheepsvolk, was mijne tegenwoordigheid bijna aanhoudend in de stoomkamer noodig, zoodat ik naauwelijks eenige nachtrust genieten konde; men zal zich dan wel kunnen voorstellen met welk een reikhalzend verlangen men eene koelte uit het oosten te gemoet zag. Ieder stak de hand op om te voelen of de wind doorkwam. Elke wolk en mistbank werd zorgvuldig door de schepelingen gade geslagen, tot dat laat in den nacht de vermoeidheid hen naar de kooi dreef, en ieder maakte voorspellingen volgens hunne hoop of vrees. Indien wij zelve minder levendig in het algemeene verlangen gedeeld hadden, zouden wij eene aangename tijdkorting gevonden hebben, in de beschouwing van den invloed der onderscheidene karakters van de manschappen op hunne handelingen in deze omstandigheden. Zij, die van een opgeruimden aard waren, hielden gedurig de oogen naar het oosten gevestigd, om in de verandering der wolken of in eenig ander verschijnsel, het voor teken van eenen gunstigen wind te begroeten; terwijl de neêrslagtigen van gemoed op den bak vergaderd waren, met een somber stilzwijgen beurtelings de donkere hemel en zee aanstaarden, en, zelfs zonder een woord te spreken, duidelijk genoeg te kennen gaven, dat zij aan

den gelukkigen uitslag van den togt wanhoopten , en vreesden dat onze reis nu reeds ten einde zoude loopen. Intusschen begonnen zich met middernacht alle teekenen van opkomenden oostenwind te vertoonen ; de weinige neêrslagtigen onder het scheepsvolk kregen weêr moed , en de vrolijkheid van de opgeruimden verbreidde zich in weinige oogenblikken aan allen.

(9 Aug.) Deze langgewenschte wind , die eindelijk doorbrak , wakkerde meer en meer aan. Alle zeilen werden bijgezet , en de machine aan den gang gehouden tot 3 uur , ofschoon met groote inspanning van gasten bij den blaasbalg. Het weêr was zacht , hoewel de wind oost was , en daar het volk zwaar gewerkt had , liet men het na de godsdientoefening rust houden. De geobserveerde breedte was $74^{\circ} 1'$ en de lengte volgens den chronometer 77° . Er was hoegenaamd geen ijs in het gezigt ; maar de besneeuwde toppen van de bergen , en bijzonder de twee merkwaardige bergen , *Catharina* en *Elizabeth* genaamd , zagen wij boven de wolken uitsteken. De koers was hier , volgens het compas , noord-noord-oost , hetwelk , onder eene miswijzing van 114° , ons regtstreeks de straat deed opzeilen , zoodat onze koers bijna west was. Des avonds zagen wij ook kaap *Liverpool* boven de wolken. Op den middag was de temperatuur van lucht en van water 40° , en met middernacht was zij slechts één graad gedaald. Om de tegenwoordige vrolijkheid van de epui-page , zoo veel dit van ons afhing , gaande te houden , lieten wij hun een rantsoen versch vleesch

van
wede
niet
waren
(10
gelijke
delijke
gezicht
aan te
de be
middag
ze pei
meter
11 ure
Yorke
passeer
len van
den on
kaap C
om dig
Ten
stuurbo
en toen
vonden
en omr
Wij loc
in een
twintig
ons sch
stekende
toegenor
bergacht

van onzen Gallowayschen os uitreiken. Het zoete weder deed ons vermoeden dat wij dezen voorraad niet lang meer in dien staat zouden kunnen bewaren.

(10 Aug.) Gedurende den nacht hadden wij te gelijker tijd, ofschoon niet zeer duidelijk de noordelijke en de zuidelijke kust van de straat in het gezigt: maar met den morgen begon de koelte aan te wakkeren, en het werd zoo mistig, dat wij de beide oevers uit het oog verloren, en op den middag geene observatie konden maken. Door onze peilingen konden wij echter volgens den tijd-meter tamelijk naauwkeurig de lengte bepalen. Ten 11 ure waren wij aan de eene zijde kaap *Charles-Yorke* en aan de andere zijde kaap *Warrender* gepasseerd; en daar wij duidelijk genoeg tot 2 mijlen van het schip konden zien en geen land konden onderscheiden, hielden wij om de zuid, om kaap *Crawford* aan te loopen, met het voornemen om digt langs de kust te stevenen.

Ten 5 uur werd dit voorgebergte werkelijk van stuurboord op omtrent 2 mijlen afstands gezien, en toen de lucht een weinig meer opklaarde, bevonden wij ons als in eene baai bijna ingesloten en omringd door brokken van ijsbergen en landijs. Wij loodden en hadden eerst vijftig vademen, doch in een kwartier uurs droogde dit op tot vijf en twintig vademen, met zand en schelpen, terwijl ons schip toen slechts 1 mijl van het naaste uitstekende land was. De deining was aanmerkelijk toegenomen, en toen wij het land, dat zich nu bergachtig vertoonde, naderden, kregen wij den

wind uit de lij; terwijl, door het zware slingeren van het schip, de bezaansboom oversloeg en op drie plaatsen brak. Gedurende eenigen tijd was onze toestand hagchelijk, want driemaal achter een vielen de zeilen tegen, en de deining sloeg ons veel digter aan den wal dan wenschelijk was. Wij maakten klarigheid om te ankeren, hetwelk nu onze eenige toevlugt was, toen de wind eensklaps naar de vorige streek liep, en wij den hoek te boven zeilden.

Om ons dit moeilijke vaarwater gemakkelijker te maken, bragten wij in een ongemeen' korten tijd de stoommachine aan den gang, maar deze onverwachte koelte maakte deze moeite onnoodig. Daar de temperatuur van het water tot 32° gedaald was, moesten wij goed op den uitkijk passen, en ik mag niet nalaten hulde te doen aan den ijver en de werkzaamheid die mijne equipage bij deze gelegenheid, en telkens wanneer wij ons in moeilijke of hagchelijke omstandigheden bevonden, met de grootste bereidwilligheid aan den dag legden.

Ons groote brikzeil was weldra weder in orde, zonder den boom, en wij waren nu spoedig buiten gevaar. Wij hielden het nu langs de kust met eene frissche koelte uit het oost-zuid-oost, maar tot 8 uur een weinig meer noord loopende, waarmede wij genoeg in de ruimte kwamen, om de strekking van het land westwaarts te volgen. Ten 3 ure peilden wij kaap *Yorke* noord-noord-oost. Bij onderzoek van de stoommachine, bleek het dat eene hoeveelheid van koolgruis in de luchtbuizen ge-

raak
voer
de h
bezig
over
(11
heijg
houd
voorh
berg
werd
drijf-
kome
door
dan
zoo h
en oc
men,
de le
geen
staat
Prins
Wij
gezig
den l
genad
alleng
zoo h
gereef
ijs, h
nu zo
gezien

raakt was, en dat er weder iets aan de beide toeroerpompen haperde. Het schoon maken en in orde brengen van deze voorwerpen hield ons 6 uren bezig, en met middernacht nam de koelte hand over hand aan.

(11 Aug.) Hoewel de lucht dezen geheelen dag heijig was, konden wij het land in het gezigt houden, en ten 6 ure, terwijl wij kaap *Yorke* voorbij wilden, onderscheidden wij een spitsen berg, die door den kommandeur *ross* herkend werd. Wij ontmoetten nu eene keten van zwaar drijf-ijs, doch wij vonden middel om er door te komen, en stevenden nog eer het middag was, door drie anderen heen, die veel grooter waren dan de eerste. Te gelijker tijd werd het gelukkig zoo helder dat wij goed van ons af konden zien, en ook op den middag eene observatie konden nemen, waarbij wij de breedte bevonden $73^{\circ} 40'$ en de lengte $84^{\circ} 23'$. Na dit oogenblik troffen wij geen noemenswaardig ijs meer aan, en waren in staat om regtstreeks naar de zuidzijde van de *Prins-Regent's-baai* te sturen.

Wij liepen derhalve ten 2 ure namiddag in het gezigt van kaap *Seppings* en *Elwin-baai*, en zeilden langs de kust zoodra wij die op 3 zeemijlen genaderd waren. De koelte, die sedert eenigen tijd allengs aangewakkerd was, werd omstreeks 4 ure zoo hard, dat wij met het enkele marszeil, digt gereefd, moesten lensen. De zee die, tusschen het ijs, bij vergelijking altijd effen was geweest, liep nu zoo hoog als wij haar nog op de geheele reis gezien hadden; en daar de wind, die nu noord-

noord-oost was , regstreeks door de straat woei , gaf het land ons geene schuilplaats ; wij maakten derhalve onze stormzeilen klaar en maakten ons gereed om des nachts bij te liggen .

Toen wij ons omtrent 10 mijlen benoorden de plaats , waar de *Fury* schipbreuk geleden had , en nabij de *Elwin-baai* bevonden , hadden wij eenige goede observatiën . Door de straat zeilende , zagen wij nog een gedeelte van het land-ijs in de haaijen vast liggende ; maar met uitzondering van een' kleinen ijsberg , zagen wij geen ijs aan den wal . Ten 9 ure passeerden wij *Batty-baai* , en zagen vervolgens ijs van geheel anderen aard dan dat van *Baffins-baai* ; het was namelijk veel hobbeliger en dikker , zoodat wij uit zijne gedaante moesten besluiten dat niet alleen dit ijs , maar ook het grootste gedeelte van hetgene wij gepasseerd waren het voortbrengsel van het verledene jaar was , en thans van de kusten ten noorden van de *Prins-regent's-baai* los geraakt was . Zoodra wij het gemelde drijfjjs voorbij waren , steeg de temperatuur van het water van 31° tot 33° , hetwelk ons deed hopen , dat wij geen ijs van dezen aard meer zouden ontmoeten , terwijl wij de harde koelte als voordeelig beschouwden , schoon wij voorzagen dat wij weldra zouden moeten bijliggen , tot dat wij handzaam weder hadden .

Nadat wij met zeer klein zeil tot middernacht voortgelopen hadden , op welk tijdstip wij van het verste punt dat wij in 1818 bereikt hadden , in 36 uren tot aan den ingang van de *Prins-Regent's-baai* gevorderd waren , bleven wij met

het
mars
Hi
ming
op o
sterk
bruik
en v
allen
en v
alleen
ming
als i
Wann
werp
stuur
de th
ven.
hol v
jelijk
heid.
Wel
ken c
ker ,
dat de
afgebr
konden
aan o
BLANKY
Hade
om zij
ken zo

het snaauwzeil en de stormfok bijliggen , met het marszeil gestreken en de bramraa afgenomen.

Hier maakten wij nu eene belangrijke waarneming ten opzichte van de kompassen. Terwijl wij op de hoogte van kaap *Yorke* waren en het schip sterk begon te slingeren , werden zij geheel onbruikbaar. Wij hadden die van *POPE* , van *GILBERT* en van *ALEXANDER* beurtelings op de reis gebruikt ; allen bleven bijna op hetzelfde oogenblik stil staan , en wij waren derhalve genoodzaakt onzen koers alleen te bepalen volgens astronomische waarnemingen , welke wij van de zon afleidde , zoo als ik ook op mijne eerste reis gedaan had. Wanneer wij derhalve het een of andere voorwerp vooruit van het schip gepeild hadden , stuurden wij er op aan , zonder eenige acht op de thans nutteloos geworden kompasnaald te geven. Zoodra echter de lucht mistig en de zee hol werd , werd de reis op deze wijze moeilijk en vereischte alsdan de grootste voorzigtigheid.

Weldra zagen wij aan lij het ijs in losse stukken en de lucht werd na middernacht allengs dikker , doch er was geen schijn van gevaar ; zoodat de kommandeur noss en ik zelf , na eene onafgebroke vermoeijenis van 48 uren , eenige rust konden genieten , en het bestuur van het schip aan onzen ervarenen en uitmuntenden stuurman *BLANKY* konden overgeven.

Hadden wij gemeend geene redenen te hebben om zijne zorg en bekwaamheid in twijfel te trekken zoo bewees de uitkomst op den volgenden

dag (12 Aug.) dat ons vertrouwen op hem volkomen gegrond was. Ten 2 ure in den morgen zagen wij onverwacht, op drie kabellengten aan lij een' ontzaggelijk' ijsgevaarte, hetwelk door de mist voor ons verborgen was gebleven, en eerst nu, door de zware branding die er overheen stortte, bemerkt werd. Oogenblikkelijk begrijpende dat het eenige middel tot ons behoud bestond, in het te boven zeilen van den hoek, die het naast aan het land was, liet hij de stormstagzeils schoot los, gaf ons, door het ophalen van het roer, kennis van het gevaar en liet toen den stormkluiver, het gereefde boomzeil, en de gereefde fok hijschen, hetwelk, voor zulk geval van nood in gereedheid was gehouden.

Met dit al waren wij niet in de mogelijkheid om bij het wenden vrij te blijven van een brok ijs, hetwelk ons, wel is waar, een zwaren schok aan bakboord gaf, maar tevens aan den boeg de beste rigting hielp geven. Het was nog twijfelachtig of wij in staat zouden zijn, om het einde van het ijsgevaarte, dat wij nu, met eene hevige branding, aan lij hadden, te boven te komen. Wij zetten derhalve alle bruikbare zeilen bij, en zeilden den hoek eindelijk op niet meer dan eene scheeps lengte voorbij. Hierbij gevoelden wij oogenblikkelijk eene aangename verligting, door de geheele verandering van de zee, die eerst zeer hol en woelig en nu plotseling zoo vlak als een spiegel was, zoodat wij nu volkomen veilig, onze nachtrust konden voltooijen. Wij waren door de zware ijsmassa geheel tegen den harten wind ge-

dek
ter
dre
T
dur
pass
half
gaan
eind
sche
van
wij
mer
met
de.
gaan
der
In
en
weer
elken
halve
loos
werd
hoek
of ten
beter
ging
anken
schip
hetge
nader

dekt, en deze massa werd nu zichtbaar nog grooter, terwijl de losse brokken, die er om heen dreeven, zich allengs daarmede vereenigden.

Ten 6 ure begon het weer te bedaren, en wij durfden nu het grootzeil bijzetten, om dit ijs te passeren en naar het land te sturen. Binnen een half uur zagen wij de plaats, waar de *Fury* vergaan was, en de stutten van de tenten nog overeind; doch konden niets van het wrak onderscheiden, schoon wij somwijlen meenden er iets van te zien. Tot onze groote teleurstelling konden wij echter de plaats niet bereiken, daar wij bemerkten, dat een hevige stroom om de zuid ons met snelle vaart van dit rampzalige oord verwijderde. Een zware mist noodzaakte ons over slag te gaan, en naar onze pas verlatene schuilplaats onder het ijsgevaarte terug te keeren.

In den loop van den dag was het weer bedaard en de lucht opgehelderd; wij wendden over en weer naar het land, maar vonden dat wij over elken boeg verloren. Ten 4 ure bragten wij derhalve de stoommachine in werking, doch vruchteloos, omdat de toevoerpomp dadelijk onbruikbaar werd. Met dit al hadden wij, ten 5 ure, eenen hoek bereikt, die omtrent 5 mijlen aan lij van ons, of ten zuiden van den *Fury-hoek* lag, en kregen toen beter weer en gunstiger wind. De kommandeur ross ging dadelijk in de walvischsloep om naar eene ankerplaats te zoeken, en wij volgden met het schip, dat nu met stoom en zeilen voortging, naar hetgeen ons aanvankelijk eene baai toescheen, doch naderhand bevonden werd een inham te zijn,

die vlak oost van dit gedeelte der kust gelegen is. Hij had eene plaats gevonden, waar wij, naar zijne gedachten, den nacht veilig konden doorbrengen; maar wij hadden te gelijker tijd ontdekt, dat er eene sterke rafeling van stroom langs de kust naar het noord-oosten liep, in de streek die wij wilden volgen, en dat er een vrij vaarwater aan de binnenzijde van het ijs was, welk laatste, naar wij vermoedden, aan den grond vast lag. Wij hielden dus hierop aan, en bevonden dat wij juist water genoeg hadden, om op een geweeschots afstand van het land door te zeilen.

De kust was hier eerst afhellend; maar verder noordwaarts vonden wij dat het land van de zee met loodregte rotsen van 200 tot 300 voet hoogte meer en meer opsteeg. Wij konden ons gemakkelijk overtuigen, dat zij uit kalksteen en uit horizontale schichten bestonden, doch tot verdere nasporing van geologische bijzonderheden ontbrak ons alle gelegenheid. Een zeer groote witte beer kwam het strand af, als wilde hij ons uit nieuwsgierigheid bejuren, maar hij volgde ons niet lang en kwam niet binnen het geweeschot. Weldra werd het geheel stil; maar met behulp van den stroom en van de stoommachine liepen wij 2 mijlen in het uur.

(13 Aug.) Het was heden volmaakt helder en thans ontdekten wij eerst, dat hetgeen wij voor eene baai hielden een diepe inham was. Hij scheen zeer verre in te loopen, omdat wij in de rigting daarvan geen land konden zien; en wij besloten hieruit dat hij zich verre westwaarts uitstreekte.

Daar
Claren
werp
laide-b
komma
genoem
Ten
bemerkt
gingen
of 6 m
aan de
die in
het ijs
voortdr
des te
plaatsen
planken
wallen
derlinge
opeensta
reldeele
ook met
waren
vertoond
Ten
komen,
met gro
belemme
door w
doorvaar
begon t
zeilden

Daar het heden de geboortedag der hertogin van *Clarence* was, werd de baai, die het eerste voorwerp onzer ontdekkingen op deze reize was, *Adelaide-baai* genoemd, en de ankerplaats, welke de kommandeur Ross had uitgezocht, *Adelaide-haven* genoemd.

Ten 2 ure hadden wij 8 mijlen afgelegd; wij bemerkten toen dat het getij veranderd was, en gingen voor den nacht ten anker, naar gissing 5 of 6 mijlen van *Fury-Point*. Ons schip lag veilig aan de binnenzijde van eenige zware stukken ijs, die in eenen staat van ontbinding waren, terwijl het ijs aan de buitenzijde snel naar het zuiden voortdreef. Hoe meer wij van deze kust zagen, des te hooger vonden wij de rotsen; op sommige plaatsen staken zij zijdewaarts uit als horizontale planken; op anderen hadden zij de gedaante van wallen, torens, kasteelen en zelfs nog meer zonderlinge vormen, zoo als niet zelden bij sommige opeenstapelingen van dit rotsgesteente in andere werelddeelen plaats vindt. Hier en daar waren zij ook met diepe ravijnen doorsneden, die vol water waren of de sporen van vroegere waterstroomen vertoonden.

Ten 7 ure scheen de wind van het westen te komen, en het getij, dat nu gevallen was, kwam met groote snelheid door, zoodat het ijs dat ons belemmerde, terwijl het ons ook beschermde, daarvoor werd weggedrongen, en wij eene vrije doorvaart naar het noorden bekwamen. Het land begon thans naar die streek af te loopen, en wij zeilden in dezelfde rigting; maar wij waren niet

meer dan een vierde van een mijl gevorderd , toen wind en stroom ons vlak tegen werden , en wij genoodzaakt waren het schip aan een stuk ijs dat aan den grond zat vast te leggen.

Middelertwijl hadden wij de stoommachine aan den gang gebragt ; en daar de wind flauw en veranderlijk was , staken wij andermaal af , doch kwamen weinig vooruit , hetwelk een gevolg van de flauwe werking der machine , en van de gebreken der toevoerpomp was , welke wij hier den tijd niet hadden om te herstellen. De raden konden slechts acht omwentelingen maken , hetwelk ons niet meer dan 1 mijl in het uur gaf. Wij waren derhalve wederom genoodzaakt het schip aan een stuk vast ijs te meeren.

Bij nader onderzoek van de werking der machine bevond ik echter dat het mogelijk was , in vijftien minuten zooveel stoom te verkrijgen als noodig was om de machine even zoo lang in werking te houden , en wel met dertien tot veertien omwentelingen van de raden. Ik sloeg derhalve eenen nieuwen weg in om nut van den stoom te trekken. Een walvischtros werd , als een werp , twee kabellengten vooruit gebragt ; vervolgens werd de machine stil gehouden , om den stoom te vergaderen , en door dezen laatsten werd het schip met werpen vooruit gebragt ; dit geschied zijnde , bragten wij de machine weder aan den gang. Aldus beurtelings stoomende en werpende , liepen wij tegen den stroom en den wind langs de kust , ofschoon wij nu en dan door het ijs genoodzaakt werden zoo dicht aan den wal te halen , dat wij op

een p
meer
wonen

Ged
vermoe
tot 2
grootste
equipag
elkande
ons he
die van
was in
singen
hetwelk

Ten 3
die lui
was ,
vroeger
ten noc
zijn ; o
de tente
geheel t
gewone
stutten
flarden ,
gerden.

De ko
afgezond
en kwan
dat er e
grooten
omtrent

een pistoolschot van het strand waren, en niet meer dan eenige duimen water boven onze gewonen diepgang van 7 en een half voet hadden.

Gedurende al dezen tijd van buitengewonen en vermoeijenden arbeid, die van 6 ure des morgens tot 2 ure des namiddags aanhield, heerschte de grootste spanning van nieuwsgierigheid onder de equipage; en vooral telkens wanneer wij de op elkander volgende hoeken omzeilen moesten, welke ons het gezicht langs de kust benamen. Ieder een, die van het werk omlaag ontbeerd kon worden, was in de mars, zoodra hij maar kon; en de gissingen aangaande het wrak van de *Fury*, naar hetwelk wij zochten, liepen tot in het oneindige. Ten 3 ure onderscheidde de kommandeur ross, die luitenant aan boord van de *Fury* geweest was, eene hooge vooruitstekende steilte, die vroeger berekend geweest was omtrent 3 mijlen ten noorden van de plaats der *Fury* gelegen te zijn; onder het voortzeilen, zagen wij ten 4 ure, de tenten zelve. Slechts eene daarvan scheen nog geheel te zijn, van al de overigen, die slechts gewone veldtenten waren, waren alleenlijk de stutten en touwen bewaard gebleven, met enkele fiarden, die nog aan de einden der stutten slingerden.

De kommandeur ross werd nu met eene sloep afgezonden om eene veilige ankerplaats te zoeken, en kwam weltra terug met het gewenschte bericht, dat er eene uitmuntende haven was, die door een grooten en twee kleinere ijsbergen gevormd was, omtrent 1 mijl ten zuiden van de plaats, waar de

goederen geborgen waren geworden. Wij arbeid- den derhalve met vernieuwden ijver en lust, in weêrwil eener nieuwe verhinderings, waardoor wij genoodzaakt waren, aan de buitenzijde van het ijs te blijven, hetwelk bij *Fury-point* aan den grond zat. Het water had van binnen zoo weinig diepte dat wij er niet vlot konden liggen; de steenen staken eene halve scheepsbreedte, boven het water uit, als om ons te toonen dat hier een rif van klippen lag, aan welks rand wij op weinig ellen afstands moesten schuilen, om niet door den stroom weg- gevoerd te worden, die, slechts eenige vademen verder naar buiten, met kracht tegen ons inliep. Hier werden wij ook aanmerkelijk belemmerd door de ontelbare stukken drijvend ijs, die onze vaart vertraagden, en welke wij onmogelijk konden vermijden; maar hierdoor zagen wij ook het aanzien- lijke voordeel dat uit het bijzondere maaksel van onze pagaaijen of schepriemen voortvloeyde. Door het afweren van het ijs, ontkwamen zij alle ge- vaar, en ten half 8 ure lag het schip gemeerd in de ijshaven, waarin bij laag water 16 voet diepte was.

ONDERZOEK
PING V
DE TE
DE KUS
EN BEN
BELEMM

De *Vid*
gemeerd
van de pla
land gebr
een goed
welke zij
ure aan c
deur noss
Wij vonda
bezaaid, e
ven wij o
gebleven.
Fury gew
dat de bee
hadden. E
gen, waar
boekje en
maar de ta
n was ge

Achtste Hoofdstuk.

ONDERZOEK VAN DE GOEDEREN VAN DE FURY. — INSCHeping van die, welke wij voornemens waren mede te nemen. — Wij vertrekken en zeilen langs de kust. — Onderscheidene nieuwe ontdekkingen en benamingen daarvan. — Worden door het ijs belemmerd en liggen gemeerd.

De *Victory* thans veilig in eene goede ijshaven gemeerd liggende, binnen een vierde van 1 mijl van de plaats, waar de goederen van de *Fury* aan land gebracht waren, liet ik aan de manschappen een goed maal uitreiken en hun de rust genieten welke zij zoo wel verdiend hadden; ik ging ten 9 ure aan den wal, vergezeld door den kommandeur ross, den Heer THOM, en den chirurgijn. Wij vonden de kust bijna geheel met steenkolen bezaaid, en met geene geringe belangstelling begaven wij ons naar de eenige tent, die staande was gebleven. Dit was de tent der officieren van de *Fury* geweest: maar het was maar al te zigbaar, dat de beeren er thans meer dan eens in gehuisd hadden. Er had een weitasch nabij de deur gehangen, waarin de kommandeur ross zijn memorieboekje en exemplaren van vogels had laten liggen; maar de tasch was verscheurd, en van hetgeen er in was geweest, was niets meer te vinden. Ook

de zijden van de tent waren op verscheidene plaatsen uit den grond gescheurd, maar overigens was de tent nog in haar geheel.

Waar de ingepekelde vleeschspijzen en de ingelegde groenten nedergelegd waren vonden wij alles gaaf; de kisten waren in twee hoopen op elkander gestapeld, doch hoewel zij gedurende 4 jaren aan al de uitwerkselen van het klimaat waren blootgesteld geweest, waren zij niet in het minste beschadigd. Er was geen water geweest waardoor zij verroest zouden kunnen zijn, en de voegen waren zoo luchtdigt, dat de beeren niet hadden kunnen ruiken wat er de inhoud van was. Hadden zij dit geweten, zoo zoude er voor ons van deze victualie niet veel overgebleven zijn, en zij zouden veel meer dan wij stof tot dankbaarheid voor de gepatenteerde uitvinding van den Heer DONKY gehad hebben. Nadat wij den inhoud der kisten onderzocht hadden, bevonden wij dat de onderscheidene artikelen niet bevroren, en zij niet in het minst van smaak veranderd waren. Dit strekte ons tot geen gering genoeg, vermits deze verblijvende ontdekking, niet in het vooruitzicht van onze tafel van lekkernijen te voorzien, maar in dat van ons een onontbeerlijk levensonderhoud te verschaffen, van zoo groot belang was, dat de goede uitslag van den geheelen togt daarvan afhing. De wijn, de sterke dranken, suiker, brood, meel en kokos waren allen in goeden staat, uitgezonderd een gedeelte van het laatst genoemde artikel, dat in gewone vaten gepakt was geweest. Het limoen sap en de in het zuur gelegde artikelen hadden

weinig
gemaal
droog
van i
Het w
garen,
geen d
den ha
Wij
Fury v
spoor v
hieromt
hadden
het wr
maal ge
bare ijs
brengen
gemeen
bijzonde
was in
of zij v
had zich
ken van
worden
Fury w
spoor va
die wij
van dit
even vru
waarts o
Wij ke
ten gerec

weinig geleden; en zelfs de zeilen, die goed op-
gemaakt waren geworden, werden niet alleen
droog bevonden, maar hadden zelfs het voorkomen
van in het geheel niet nat geweest te zijn.
Het was daarbij opmerkelijk dat het schiemansga-
garen, hetwelk volkomen wit gebleekt was, ook
geen den minsten reuk of schijn van teer behou-
den had.

Wij begaven ons nu naar het strand, waar de
Fury verlaten was geworden, maar er was geen
spoor van de hulk meer te vinden. De gevoelens
hieromtrent waren zeer uiteenlopend, maar allen
hadden dezelfde vrijheid om te gissen wat er van
het wrak geworden was. Daar ik echter menig-
maal gezien had, welke uitwerkselen de beweeg-
bare ijsgevaarten aan deze kust vermogen voort te
brengen, was het mij niet moeilijk om in het al-
gemeen datgene te vermoeden, hetwelk wij in de
bijzonderheden niet wisten te verklaren. De hulk
was in haar geheel door het ijs van hier gedreven,
of zij was tusschen de ijsgevaarten vermorseld, en
had zich vereenigd met de ontelbare menigte brok-
ken van schepen, die in deze zeeën als drijf hout
worden aangetroffen. Wat er van mogt zijn, de
Fury was nergens te vinden; wij hadden geen
spoor van haar gezien, gedurende de 10 mijlen,
die wij op een pistoolschot van de kust zuidwaarts
van dit oord hadden afgelegd, en wij deden nu
even vruchteloze nasporingen nog 2 mijlen noord-
waarts op.

Wij keerden derhalve aan boord terug, en maak-
ten gereedheid om zoo vele goederen en levensmid-

delen in te schepen, als noodig zoude zijn om ons voor twee jaren en drie maanden te provianderen, hetwelk nagenoeg was hetgeen wij verwacht hadden te zullen vinden, en hetgeen wij berekend hadden benoodigd te zullen zijn. Ik behoef niet te zeggen dat het eene even buitengewone als Belangrijke omstandigheid was, dat wij in deze woeste en onbewoonde gewesten van ijs en klippen eene welvoorziene markt aantroffen, waar wij ons van alle noodige artikelen konden voorzien, en dat wij hier op een enkel punt al datgene vereenigd vonden, tot welks aankoop wij zelfs eene menigte magazijnen op *Wapping* of *Rotherhithe* zouden hebben moeten doorzoeken, terwijl bovendien al wat wij hier vonden kosteloos gepakt en dadelijk gereed was om aan boord gezonden te worden. Te meer is deze omstandigheid merkwaardig, omdat men tot het wel volvoeren van den togt daarop stellig, en zoo het nu bleek, niet ten onregte, gerekend had.

Eene lijst van onze scheepsbehoeften werd derhalve door den Heer *Tom* opgemaakt, die met den stuurman en een paar matrozen aan boord bleef, om de goederen te ontvangen. Aan den wal, waren de overige manschappen met de sloepen gereed, om al wat overgenomen moest worden te ontvangen en aan boord te bezorgen. De bottelier en de chirurgijn waren belast met het uitzoeken van al wat van de beste kwaliteit scheen te zijn. Evenwel konde men, na de afscheping van al wat wij maar konden bergen, nauwelijks eenige vermindering in de verbazende opeenstapeling van

kisten
van r
en su
in vol
(14
van g
mede.
hadder
middag
kruis
door d
de pla
Wij kr
bootsm
brek t
len w
bevond
geword
dat de
aflooper
met gro
stand ;
ren go
bijna g
in de m
lijnen g
gedeelt
het tou
mangar
vooral a
verrot e
Hieruit

kisten en vaten ontwaren. Wij namen er zooveel van mede als wij konden; als ook meel, kokos en suiker, en al wat wij met ons namen, was in volmaakt goeden staat.

(14 Aug.) Wij gingen voort met de afschepping van goederen, en namen ook tien ton steenkolen mede. Nadat wij de manschappen eenige rust hadden gegund, kregen wij alles nog voor den middag aan boord. Wij hadden den waarloozen kruissteng van de *Fury* gevonden, en deze werd door den timmerman tot een' boom bestemd, in de plaats van dien, welken wij verloren hadden. Wij kregen ook eenige ankers en trossen, als ook bootsmans- en timmermansbehoefden om in ons gebrek te voorzien. Het beste gedeelte van de zeilen werd tot sloepstenten gebruikt, want wij bevonden dat die van de *Fury* beschadigd waren geworden, omdat zij slecht geborgen waren, zoodat de gesmolten sneeuw er niet overal had kunnen afloopen. Wij vonden ook eene kleine zonnentent, met grof doek gevoerd in een' tamelijk goeden toestand; doch de beeren hadden eene kist met ledere goederen verbrijzeld en den inhoud daarvan bijna geheel verslonden. Wij vonden ook dat in de meeste kisten met kaarsen, muizen of hermelijnen gedrongen waren, en den inhoud daarvan gedeeltelijk of geheel verteerd hadden. Hoewel al het touwwerk, even als ik reeds van het schiemansgaren aangemerkt heb, wit geworden was; vooral aan de bovenzijde, was er echter niets van verrot en de kabeltouwen waren volkomen gaaf. Hieruit leidden wij af, dat het zeil van de tenten

slechts door den wind weggewaaid was geworden, nadat de beeren het doek van onderen los gemaakt hadden, om in de tenten te dringen.

De kabelkotting en de karonades waren meer of min met gruis van steentjes aan het strand bedekt geworden, en uitgezonderd dat zij een weinig verroest waren, lagen zij in denzelfden staat waarin zij daar gelaten waren geworden. Het kruidmagazijn, dat op eenen afstand van de andere goederen stond, was zonder dak, en het waterproef zeildoek er boven was aan flarden gescheurd; maar vermits de vaten luchtdigt gesloten waren, werd het kruid volkomen droog bevonden. Wij namen er zooveel van met ons als wij meenden noodig te hebben, en vernielden daarna het overige, volgens de begeerte van Sir EDWARD PARRY, uit vrees dat het aan Esquimos, die welligt hier vroeg of laat zouden aanlanden, eenig onheil mogt berokkenen. Hiermede eindigden wij onze nieuwe uitrusting, terwijl wij ons, even als ROBINSON CRUSOË, voorzagen van al wat wij van het wrak gebruiken konden; maar ondanks onze begeerlijkheid, namen wij niet meer dan tot het oogmerk van onze reis noodzakelijk was; trouwens, wij konden, uit hoofde van gebrek aan scheepsruimte, geene overtollige voorwerpen mede nemen.

Des avonds hadden wij observatiën voor de tijd-meters, en bevonden dat zij een verschil van 40' in lengte met die van de kaart opleverden. En daar dit de eerste plaats was, waar wij sedert ons vertrek uit *Engeland* ons bestek konden verbeteren, behielden wij bij onze berekeningen de beiderlei

leng
ming
leng

De
doch
dan
nach
dien
de t
zij,
meer
de s
de r
dag
wij z
kust

He
maar
sche
wij t
dehok
nu b
gebra
een v
van
sloep
met
den,
en ko
dat de
gezien
was

lengten, tot dat wij door eene reeks van waarnemingen konden bevestigen, welke van de beide lengten het meest met de waarheid overeen kwam.

De getijden werden zeer onregelmatig bevonden, doch minder bij het hoogste of het laagste water, dan gedurende het vallen en rijzen. Den eersten nacht rees het water 7 voet, terwijl de vloed al dien tijd van het noorden kwam, doch de volgende twee getijden waren 3 voet minder, ofschoon zij, omdat de maan toenam en bijna vol was, vermeerderd moesten zijn. In de ruime zee, volgde de stroom, zoowel bij den vloed als bij de ebbe, de rigting van den wind. Wij kregen op dezen dag verscheiden walvischvaarders in het gezigt, en wij zagen scharen van blanke walvisschen langs de kust heen en weer zwemmen.

Het was twee dagen lang bijna blakstil geweest, maar ten 8 ure na den middag kwam er eene frische koelte uit het noorden, en de ijshaven waarin wij ten anker lagen begon hol te gaan. Een hondhok, hetwelk wij niet noodig hadden, werd nu boven het peil van het hoogste water aan land gebragt, en daarin twee flesschen gelegd, waarin een verslag van ons wedervaren tot op den dag van heden besloten was. Vervolgens werden de sloepen geheschen en vast gemaakt, hetwelk ook met de *Krusenstern* op de gewone wijze geschiedden, waarna wij het schip buiten het ijs bragten en koers stelden naar kaap *Garry*. Wel is waar dat de opening, welke wij naar het westen hadden gezien, den schijn van eene doorvaart had, maar zij was minder vrij van ijs en had een' veel flauwe-

ren stroom dan aan de zuidzijde. Ook scheen deze laatste ons het spoedigst naar het vaste land van *Amerika* te zullen brengen, en behalve deze redenen hadden wij ook die van met den laatstgenoemde koers eenen goeden wind te zullen vinden.

Met middernacht werd het mistig, en kort daarna hadden wij stortregens, waarbij wij het land uit het gezigt verloren.

Gelijk ik reeds gezegd heb, bleven onze kompassen stilstaan zoodra het schip in beweging was, en vermits het ons uit dien hoofde onmogelijk was den waren koers te bepalen, stuurden wij volgens den wind, dien wij voor het opkomen van den mist waargenomen hadden, en volgens de rigting van eene lange reeks van drijfj's, welke wij insgelijks hadden gade geslagen. Met dezen rigtsnoer, waarbij wij de brokken van het ijs als merken gebruikten, bereikten wij tamelijk wel de kaap *Garry* (15 Aug.). Des morgens ten 8 ure lag zij omtrent 4 mijlen van ons; en ten 9 ure loodden wij op een vierde mijl afstands de diepte van twaalf vadem.

Het land was hier naar evenredigheid laag, maar schijnbaar van hetzelfde kalkgesteente; en daar dit het uiterste einde van de kust was, hetwelk tot nu toe ontdekt was geworden, begon onze reis nu inderdaad belangrijk te worden, vermits al wat wij tot dus verre gezien hadden reeds meer of minder bekend was. Men had ook vermoed dat er eene opene zee tussehen dit punt en het vaste land van *Amerika* was, doch dit werd ongegrond bevonden; want, nadat wij een weinig west-

w
w
en

gro
in
wa
mij
bro
ons
ons
vo
onv
en
eisc
wel
zijn
niet
later
Te
welk
te e
zond
van
FEAR
gaf;
uitm
welk
ting
Te
en k
gang

waarts gestevend hadden , nam het land , zoo ver wij zien konden , eene zuid-zuid-westelijke rigting , en scheen doorlopend te zijn.

Op een vierde mijl van het strand loodden wij grond met tien tot twaalf vademen , en bleven in deze diepte , en op denzelfden afstand uit den wal zeilen , met eene vaart van 3 en een halve mijl in het uur , terwijl wij door eene menigte brokken ijs liepen , die de zee effen hielden en ons daardoor tevens van genoegzame diepte voor ons schip verzekerden . Het grootste gevaar waarvoor wij derhalve te vreezen hadden , was dat wij onverhoeds door het ijs omringd zouden worden , en wij hielden ons derhalve gereed om naar verisch van zaken af te houden of te ankeren . Hoewel het voortzeilen eenigzins gewaagd scheen te zijn , konden wij aan den anderen kant ons ook niet veroorlooven , den goeden wind ongebruikt te laten , zoo lang de zee genoeg open was.

Ten 10 ure kwamen wij aan eene fraaije baai , welke wij rond zeilden en omtrent 1 mijl in lengte en in breedte bevonden te zijn . Door eene zonderlinge overeenkomst was dit de geboortedag van onzen achtenswaardigen bouwheer , den Heer FEARNALL , weshalve ik zijnen naam aan de baai gaf ; mitsgaders aan de beide kapen , die deze baai uitmaakten , die van twee leden eener familie , aan welke wij , tijdens onze uitrusting , veel verplichting hadden .

Ten 11 ure passeerden wij de zuidelijke punt , en kwamen even voor den middag , aan den ingang van eene rivier , die met eene menigte ka-

nalén in zee uitliep, en eene uitgestrektheid van aangeslibden grond vertoonde, zoo als in deze gewesten zelden wordt aangetroffen, terwijl zij verre binnenlands scheen in te dringen. Wij noemden haar *Lang-Rivier*, naar mijnen vriend LANG, van *Woolwich-yard*, die zich zoo hulpvaardig tijdens onzen eersten togt getoond had. Nadat wij deze rivier voorbij gezeild waren, liep het land eene streek meer westwaarts. Ten 2 ure passeerden wij eene dergelijke, maar veel kleinere rivier, en 2 mijlen verder een' opmerkelijken spitzen berg, dien ik *Mount Oliver* noemde. De overige namen van dit gedeelte zijn op de kaart uitgedrukt.

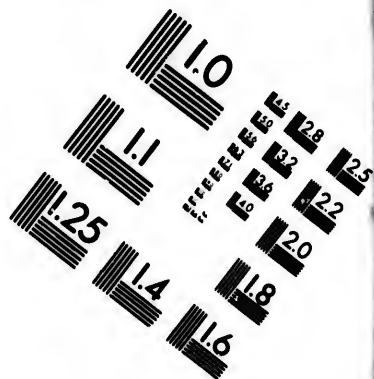
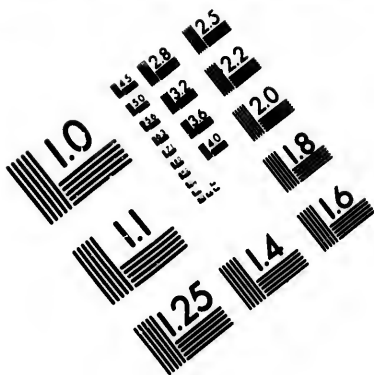
Hier stak eene korte punt van het land oostwaarts uit, door eene menigte aan den grond zittende ijsbergen omringd, hetwelk aanduidde dat hier eene bank was, die omtrent 1 mijl van den wal affliep; ten noorden daarvan zag men eene smalle doorvaart, die vol ijs scheen te zijn, en denkelijk overal weinig diepte had, vermits wij buiten slechts tien vademen water loodden. Dit vermoeden werd bevestigd, doordien hier geen het minste kenmerk van stroom, noch naar binnen noch naar buiten was. Ik noemde deze doorvaart de *Hazard-passage*.

Voorbij dezen punt vonden wij een klein eiland, waaraan ik den naam van *Ditchburn* gaf, terwijl ik het daar binnen gelegen land *Boothia* noemde; van hetwelk wij 1 mijl verwijderd waren, en hetwelk dezelfde rigting scheen te volgen, als die van het reeds vroeger geziene land. Het werd nu bij-

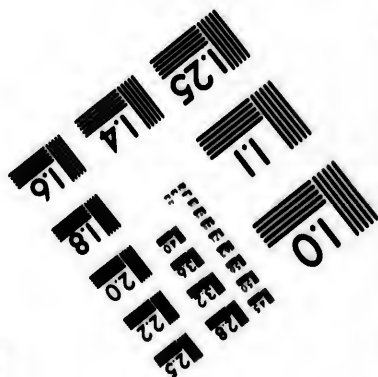
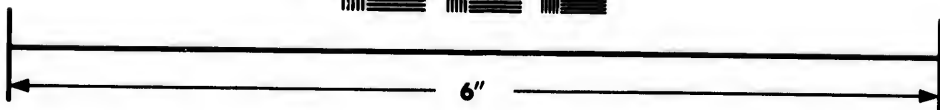
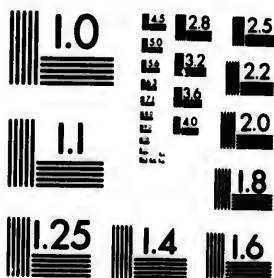
na blakstil , doch terwijl het ijs , tegen 4 ure na den middag , zwaarder en dikker werd , klaarde de mist op , en nu ontwaarden wij eene reeks van bergen , die voorbij het land oprezen , waarvan wij de kust gevolgd waren , en hetwelk wij nu duidelijk als eene vlakte en lage strook lands onderscheidden , die zich oostwaarts van het gemelde gebergte uitstreckte , en niet uit eene eenparige vlakte , maar uit eenen rei van lage landstrecken en kleine eilanden bestond , onder welke wij slechts zeer gebrekkig onderscheiden konden , wat wezenlijk een eiland of de eene landtong met de kust verbonden was .

Eene menigte lichtkleurige walvisschen kwamen dicht bij ons , en schenen zich aan de tegenwoordigheid van het schip niet in het minst te storen . Indien dit bewees dat zij geene ondervinding van de visscherij hadden , bewees het insgelijks dat de walvischvaarders hier eene gemakkelijke prooi zouden vinden , indien zij het gepast konden vinden herwaarts te komen , en daarin zoo goed slaagden als wij . Het vaste land scheen nu geheel blaauw te zijn , naarmate de lucht opklaarde , en was even volkomen van sneeuw ontbloot als de laagste gedeelten van den grond . Onder het voortzeilen zagen wij een laag eiland , met ijsbergen omringd , en vervolgens eene lage landpunt , van welks einde verscheiden eilandjes en klippen uitliepen , die eene groote kaai schenen te dekken , welke in het hooge blaauwe land gevormd en vol dicht pak-ijs was . Zuidwaarts van deze punt werd ook eene lage strook lands gezien , voorbij welke de reeks

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4903

0
1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0

10
11
12

van bergen zich zoo ver het gezigt reikte zuid-zuid-oostwaarts uitstrekte.

Hier konden wij echter niet nader bijkomen, uit hoofde van eene lange strook van dicht pak-ijs, welke zich als eene halve maan rondom de kust naar het oosten en noord-oosten uitbreidde. Dit was de eerste maal dat onze voortgang geheel belemmerd was, en eerst nu bevonden wij, dat het nog te vroeg in het jaar was om deze passage door te zeilen; eene ontdekking, die ons over alle onze vertragingen troostte, daar wij niet te min verder gevorderd waren dan wij in den beginne hadden kunnen hopen in een enkel jaargetijde te zullen komen, en ook door eene vroegere aankomst niets gewonnen zouden hebben.

Ten 8 ure des avonds kwam er eene frissche koelte uit het noord-westen, waardoor wij in staat waren om nader te onderzoeken, of het mogelijk ware verder door te dringen; doch er was nergens eene opening te vinden; ook was er zuidwaarts van het oost of het west nergens klaar water over het ijs te bespeuren. Wij waren derhalve genoodzaakt af te houden, en den geheelen nacht midden in het drijf-ijs door te brengen, hetwelk van het noord-west uit de onderscheidene baaijen en krekten dreef. Naar gissing waren wij omtrent 30 mijlen ten zuiden van kaap *Garry*.

(16 Aug.) De wind bleef noord-westelijk, en wij hielden het over en weér om den hoogerwal te bereiken; waarvan wij den laatsten hoek, dien wij nu noord-west-ten-westen peilden, bijna te boven waren. Ten 2 ure in den morgen liepen

wij
tren
een
aan
fraai
de
om
daar
den
rust
ciere
te l
zijnd
met
schen
als o
reisto
Bij
dat h
was,
het d
gen v
vormd
bedekt
bergac
gesteer
geheel
begroe
en vo
Een o
sommig
weest;

wij tot nabij het land en maakten het schip, omtrent een gewerschot uit den wal, in drie en een halve vadem water, aan eenen ijsberg vast, aan den gemeenschappelijken ingang van twee fraaije kleine havens. Nadat wij alles bezorgd en de zeilen vast gemaakt hadden, was het te laat om de gewone godsdienstoefening te houden, en daar de manschappen groote vermoeijenissen hadden ondergaan werd hun vergund deze uren in rust door te brengen. Ik begaf mij met de officieren naar den wal, om van het nieuw ontdekte land plegtig bezit te nemen; en ten 1 ure, zijnde eenige minuten na 7 ure te *Londen*, werd met de gebruikelijke plegtigheden de vlag geheeschen, op de gezondheid des Konings gedronken, als ook op die van den grondlegger tot onzen reistogt, naar wien het land ook genaamd werd.

Bij nader onderzoek van dit oord, vond men dat het de zuidelijkste hoek van het lage land was, hetwelk wij langs gezeild waren, en dat het door eene land-engte met de reeks van bergen verbonden was. Ofschoon uit kalksteen gevormd, was de grond met losse stukken graniet bedekt, waaruit men konde afleiden, dat het bergachtige binnenland waarschijnlijk uit dit laatste gesteente bestond. Aan de oostzijde was de rots geheel naakt, maar de westzijde was met planten begroeid, waaraan sommigen in den bloei stonden, en voor den *Hortus siccus* verzameld werden. Een oud Esquimo-graf bewees dat dit oord door sommigen van dit zwervend volk bezocht was geweest; ook vonden wij beenderen van vossen, en

tanden van eenen bisam-os. Een vogel, naar eenen leeuwerik gelijkende, was het eenige levende dier dat wij hier ontwaarden.

Van het hoogste gedeelte van dit land, hetwelk ruim honderd voeten boven de zee lag, hadden wij een goed gezigt op de haven en de nabij gelegene kusten, en zagen met genoegen dat het ijs in beweging was en met spoed wegdreef. Wij besloten derhalve geduldig te wachten, tot dat zich eene opening zoude vertoonen, en begaven ons naar het noordelijk gedeelte van dit oord, om eenige waarnemingen nopens de miswijzing der magneetnaald te doen. Hier vonden wij twee Esquimo-hutten, doch zij waren ledig, als ook een vosse-val, waarin wij eenige beenderen van dit dier vonden. Vervolgens gingen wij weder naar boord om de noordelijke haven op te nemen, welke bevonden werd diep genoeg voor ons schip, en zoowel tegen den wind als tegen den stroom beveiligd te zijn. Het getij rees des daags vier voet, en des nachts vijf en een half voet; en op den tweeden dag na volle maan was het ten 12 ure hoog water. Hoewel de wind veranderd was, bleef de zon met wolken bedekt, zoodat wij geen waarnemingen konden doen. De zee was vervuld met kleine dieren, waarvan sommigen voor onze verzameling bestemd werden. Aan deze plaats gaf ik den naam van *Brown-eiland*, naar de beminnelijke zuster van den Heer BOOTH; de inham werd *Brentford-baai* en de eilanden *Grimble-eilanden* genaamd.

(17 Aug.) Dezen morgen kwam de zon voor

het
vo
De
naa
wij
gra
late
was
zou
zoo
de z
Ee
zigt
ten
dige
gena
gerak
spore
De m
gens
32';
schen
weste
een
werd
besch
plant
In
ijsberg
doen
het sc
ker te
I.

het eerst te voorschijn, zoodat wij waarnemingen voor de tijdmeters en de miswijzing konden doen. De observatiën wegens de afwijking der magneetnaald gaven hier 89° , hetwelk het meest was dat wij tot dus verre waargenomen hadden, en één graad meer sedert wij het strand van de *Fury* verlaten hadden. Vermits de afwijking ook westelijk was, verwachtten wij dat wij de magnetische pool zouden vinden of passeren, omdat zij, onder eene zoo groote miswijzing, niet verre van ons af konde zijn.

Eer het middag was, kregen wij een goed gezicht van het land, en de hoek dien wij nu moesten passeren werd vlak zuid van onze tegenwoordige ankerplaats gepeild, en het was ons zeer aangenaam dat wij het ijs bij voortduring zagen losgeraken en afdrijven, als ware het om ons aan te sporen tot pogingen om er door heen te stevenen. De middagsbreedte gaf $71^{\circ} 59'$ en de lengte, volgens den tijdmetre naar *Fury-point* verbeterd, $93^{\circ} 32'$; hetwelk voor de plaats, waar de vlag geheeschen was, juist 73° noorderbreedte en $93^{\circ} 40'$ westerlengte gaf. Hier lieten wij eene flesch met een verslag van onze handelingen. Deze flesch werd op een veilig punt geplaatst, tusschen eene beschutting van steenen, op welke een paal geplant was.

In den nacht was het getij gerezen en had den ijsberg waaraan wij ons schip hadden vastgemaakt doen wegdrijven, zoodat wij genoodzaakt waren het schip los te maken en tien vademen ten anker te gaan, waar wij nu twee kabellengten dig-

ter bij de punt van het eiland lagen dan te voeren. Nu bragten wij de stoommachine in gereedheid, en daar de koelte flauw was, maakten wij gebruik van dezelve en van het getij; ligten het anker en hielden op de opening aan, die naar de zuidelijkste punt scheen te leiden, welke naar onze mening 10 tot 12 zeemijlen van ons af was. Het werd intusschen geheel stil, en daar de machine wederom zeer slecht werkte, kwamen wij niet veel vooruit.

Ten 6 ure waren wij beoosten eene groote klip die een gedeelte van een rif, tusschen de hoeken van den ingang scheen uit te maken, en vol ijs was. Nabij deze klip waren eene menigte walvisschen, die zich hier blijkbaar in volkomene gerustheid verlustigden, en een der grootsten kwam zeer dicht bij ons schip. Telkens wanneer de schepraden in beweging werden gebragt, kwamen er ook de robben of zeekalven te voorschijn, die hier zeer talrijk schenen te zijn.

Ten 8 ure liep de wind aan het noorden, waardoor wij in staat waren om het land aan te loopen, hetwelk tot middernacht tamelijk vrij van ijs was; daar echter de machine met weinig vrucht werkte, liet men ze stil staan, en de schepraden werden ingeheschen. Ongelukkig werd het ten 10 ure mistig, zoodat wij alleen volgens de rigting van den wind konden sturen, hetwelk een gevaarlijke leidsman was, omdat hij veranderen kon zonder dat wij, bij gebreke van kompassen, er iets van bespeurden, en ons op deze wijze kon doen verzeilen. Evenwel was het oogmerk deze kans

wel
ken
giste
(1
uur
ijs,
zood
4 ur
overa
dring
vast
de pu
maakt
twee
men
delijk
was,
oostelij
de de
westen
van d
het no
Nu s
dikwer
vooruit
werpen
bezet v
pen, d
mogelij
besloot
volgelij
den, v

wel waardig, want door zuidwaarts op te werken, konden wij het land bereiken, hetwelk wij gisten het vaste land van *Amerika* te zijn.

(18 Aug.) Wij bleven 3 en een halve mijl in het uur loopen, altijd midden onder zware brokken ijs, waarvan wij sommigen niet konden ontwijken, zoodat wij menigen harden stoot ondergingen. Ten 4 ure mistte het echter zoo zwaar en het ijs werd overal zoo dicht, dat wij niet verder konden doordringen, weshalve wij het schip aan eene ijsplaat vast maakten, welke wij gisten nabij de voormelde punt te zijn, omdat wij ongeveer 20 mijlen gemaakt hadden. De diepte van het water was eerst twee en twintig vademmen, maar al drijvende kwamen wij weldra in drie en dertig. Het bleek duidelijk genoeg dat de wind regt noord gebleven was, en gevolgelijk dat wij zuid en een weinig oostelijk gestuurd hadden. Omstreeks 10 ure klaarde de mist op, zoodat wij onzen koers naar het westen konden zien; wij maakten nu het schip van de ijsplaat los, omdat deze nog altijd naar het noord-oosten dreef.

Nu stuurden wij om de west, door ijs, hetwelk dikwerf zoo dik was dat wij volstrekt niet meer vooruit konden komen; en, na veel arbeids met werpen, zagen wij het land, hetwelk laag, en bezet was met den voortgang van het rif van klippen, dat wij te voren reeds gezien hadden. Daar mogelijk een diep vaarwater nabij het land was, besloot ik dit rif over te steken, hetwelk wij gevolgelijk in eene diepte van vier vademmen beproefden, welke diepte gaande weg tot twee vademmen

opdroogde , zoodat wij niet veel meer water hadden dan wij zonder gevaar hoog benoodigd waren. Op deze diepte maakten wij het schip aan eene ijsplaat vast , en zonden de sloep vooruit om te looden , waardoor wij ontdekten , dat er geene doorvaart digt bij het land was , en derhalve genoodzaakt waren , langs hetzelfde vaarwater dat wij beproefd hadden , terug te keeren.

Hierin werden wij begunstigd door het westwaarts loopen van den wind , hetwelk ons in staat stelde tegen 6 ure de diepte weder te bereiken. Intusschen konden wij niet berekenen hoe veel wij sedert gisteren gemaakt hadden , omdat wij op den middag geene observatiën hadden kunnen doen. Wij bleven echter koers houden , en drongen door de smalle tusschenruimten en de losse ijsbrokken die vooruit lagen ; nu en dan kregen wij een' duchtigen stoot of schuurden rakelings langs het ijs , maar zonder schade aan schip noch sloep , en eer het noch middernacht was , kwamen wij in klaar water , dat ons zuidwaarts op langs het landscheen te brengen. Hier was de temperatuur van de zee 32° , en de wind vlak noord.

(19 Aug.) Wij hielden de koers bij voortdoring om de zuid tot 4 ure na den middag , wanneer twee groote stukken ijs , tusschen welke wij door wilden zeilen , plotseling aan elkander sloten , en ons schip eene geduchte neep gaven , doch zonder eenige avarij te veroorzaken , waarna wij er evenwel door heen kwamen. Kort hierna was het blijkbaar dat het vrije vaarwater ten einde liep , en daar de koelte aangewakkerd was , bleef

ons
schip
vinder
ure
en n
noore
hetv
ten-n
deme
zet ,
gen
het v
ons a
gezet
wij la
gedrev
Hie
zijnde
laag v
Charle
van b
en vr
verder
Ook s
Enkele
94° 4
naar g
geene
nemen
Voo
zwaars
met gr

ons geene andere keuze over dan tot behoud het schip, aan het grootste stuk ijs dat wij konden vinden, dadelijk vast te maken. Dit werd ten 5 ure gedaan. Ten acht ure klaarde de lucht op, en nu konden wij het land peilen van het noord-noord-west tot zuid-ten-oosten, en het naaste punt, hetwelk omtrent 3. mijlen verwijderd was, west-ten-noorden. Wij hadden nu vijf en veertig vademmen; maar wij werden naauw door het ijs bezet, hetwelk tegen het stuk waaraan wij vast lagen aandrijvende, dit laatste aan de lijszijde van het volgende bragt. De *Krusenstern* werd nu van ons afgeslagen, en in een natuurlijk dok nabij ons gezet; en tegen den middag bevonden wij, dat wij langs het land verscheidene mijlen om de zuid gedreven waren.

Hier hadden wij dertig vademmen; de naastbij zijnde kust was een vlak effen land, met een laag voorgebergte, waaraan ik den naam van kaap *Charlotte* gaf. Achter deze kaap was eene reeks van bergen, die zich niet zeer hoog, maar blaauw en vrij van sneeuw vertoonden, terwijl zij zich verder zuidwaarts uitstrekten dan het lage land. Ook scheen al het ijs naar die streek te drijven. Enkele tijdmeters-observatiën gaven de lengte van $94^{\circ} 40'$; doch wij waren genoodzaakt de breedte naar gissing op $71^{\circ} 20'$ te berekenen, omdat wij geene middagshoogte van de zon konden waarnemen.

Voor den middag kwam het ijs, hetwelk het zwaarste was dat wij tot nu toe hadden gezien, met groote kracht op ons aandringen, en ter naau-

wernood, maar nog juist in tijds ligten wij het roer uit, om het te behouden. Wij bleven zuidwaarts drijven, en wel gezamenlijk met het ijs, vrij zacht, tot omtrent 8 ure; toen verminderde de aandrang een weinig, zoodat wij in staat waren om het roer geheel in veiligheid te brengen, hetwelk aan boord geschen en dwars op het achterdek nedergelegd werd. Niet lang daarna werd de *Krusenstern* door eenige nieuwe brokken ijs bijna uit het water opgeheven, terwijl zij ons schip met den voorsteven naar het land keerden; maar vervolgens lagen wij den geheelen nacht stil in afwisselende diepten van vijf en vijfzig tot twee en dertig vademen. Aan de merken op het land konden wij zien dat wij, met de geheele massa van het ijs, om de zuid dreven. Met middernacht was de temperatuur van de lucht 36°, en die van het water 30°, terwijl het naaste land omtrent 4 mijlen van ons lag.

(20 Aug.) Het weer was dezen morgen helderder dan het sedert verleden Zondag geweest was, en wij hadden een goed gezicht van het nieuw ontdekte land, hetwelk zich van noord 25° west tot zuid 20° oost uitstreckte. Wij waren tot zoo dicht bij de naast bij zijnde lage punt gedreven, dat wij, bij vergelijking van de kenteekenen der vorigen, bemerken konden dat het uit het zelfde kalkgesteente bestond. Het was eene vlakke strook lands, die zoo ver wij zien konden, zonder eenige diepten noch hoogten voortliep. De achtergrond had, even als te voren, een geheel verschillend voorkomen, namelijk de ruwheid en onregelmatig-

heid, welke het graniet of de daarmede overeenkomende gesteenten onderscheiden, terwijl de invloed van den dampkring daaraan eene blaauwe kleur geeft.

De kust was afgebroken en uitgehold in kleine baaijen, en met klippen en kleine eilanden omzet; een dezer laatsten scheen de lengte van 1 mijl te hebben, en was aan de westzijde hoog, terwijl het aan de oostzijde in eene lage punt afliep; waaruit wij besloten, dat dit in het algemeen de verhooging en strekking van het kalkgesteente was, hozeer het ons, van eene andere zijde gezien, vlak toegeschenen had. Wij bevonden hier de middagsbreedte $70^{\circ} 59'$ en de lengte $93^{\circ} 2'$.

Het ijs bleef nog altijd dicht bijeen gepakt voortdrijven, met enkele smalle tusschenruimten. Wij zagen verscheidene walvisschen, als ook zeekalven, maar wij konden geen dezer laatsten vangen. Bij het looden vonden wij stukjes graniet en kalksteen, en de temperatuur van lucht en water waren iederzijds 39° en 32° . Wij luchtten de kleine zeilen en de plunjes van de equipage; verscheidene scheepswerkzaamheden van timmerman en machinist werden verrigt, inzonderheid het schoonmaken van de buizen, die door steenkool-asch bijna verstopt waren.

De wind was den geheelen dag veranderlijk; en aan de merken op het land konden wij zien, dat wij nu eens noordwaarts, dan eens zuidwaarts voortdreven, naar mate van de beweging van het ijs; terwijl in de laatstgenoemde rigting

de diepte allengs van twee en veertig tot negen en zestig vademmen toenam, met moddergrond en steentjes. De beweging en de gesteldheid van het ijs verwekten groote ongerustheid, vooral bij hen aan wie deze gewesten vreemd waren: wij, die hier bekend waren, troostten ons gemakkelijk over zulke belemmeringen, daar wij ons herinnerden hoe veel verder dan op eenigen vroegeren togt wij nu reeds doorgedrongen waren, ondanks de velerlei beletselen en moeilijkheden welke wij te bestrijden hadden. Wel is waar dat wij het vooruitzicht niet hadden, deze belemmeringen dadelijk te zien ophouden; en zelfs wij, die door vroegere reizen ondervinding hadden verkregen, waren min of meer onthutst toen wij zagen dat aan de opengehakte hollen ter wederzijden van het schip nieuw ijs begon te ontstaan; voor de eerste maal viel de thermometer in het water tot 29°, terwijl hij in de lucht slechts 30° aanwees. Niettemin geloofden wij dat het klare water in de nabijheid van het land in uitgestrektheid toenam, en dat de groote stukken van pak-ijs verminderden.

W

te

per

een

klo

Dez

gon

wij

daa

kal

het

D

lanc

omv

ven

men

beze

nigt

war

maa

Negende Hoofdstuk.

WIJ TRACHTEN LANGS DE KUST OP TE WERKEN. — WIJ
ONTDEKKEN PORT-LOGAN. — WIJ GAAN DAAR AAN
LAND. — SPOREN VAN ESKIMOOS. — WIJ WERKEN TUS-
SCHEN HET IJS DOOR. — WIJ ONTDEKKEN DE ELIZA-
BETS-HAVEN.

(21 Aug.) Op heden ondervonden wij eene groote en plotselinge verandering in deze dreigende temperatuur. Zij kwam ons weder voor als die van eenen zomerdag in *Engeland*, en de thermometer klom tot 38° in de lucht en tot 31° in de zee. Deze verandering was des morgens ten 4 ure begonnen. Veel van het nieuw ontstane ijs zagen wij dus allengs versmelten; de zee werd hier en daar meer open, en daar de lucht even helder als kalm was, hadden wij een duidelijk gezigt van het land.

De kust vertoonde nog altijd het zelfde vlakke land, eene halve maan van omtrent 16 mijlen in omvang uitmakende, noordwaarts van den voorsteven van ons schip. In die rigting onderscheidde men een klein eiland, en de kust scheen nog altijd bezet met kleine rotsachtige eilanden, die eene menigte havens en kreken schenen te vormen. Wij waren niet meer dan 4 mijlen uit den wal; maar konden geene andere levende schepselen be-

speuren, dan twee zeer groote walvisschen. Met den middag bewezen onze waarnemingen, dat wij 1 en een halve mijl meer zuidwaarts dan den vorigen dag waren, maar wij hadden geene observatiën voor de lengte.

Het schip bleef bezet, en dreef met het ijs mede, in allerlei rigtingen naar mate de wind veranderde, terwijl de diepte van het water tot zeven en tachtig vademen toenam. Het volk was, ieder in zijn vak, met het tuig of met de machine bezig, als ook met het maken van een' kraag en beugels voor een' nieuwen boegspriet. Tegen den avond was het verminderen van het ijs duidelijk zichtbaar, en wij onderscheidden door de straalbuiging van de aarde een wak van klaar water in het zuid-oost. De *Krusenstern* die op het drooge ijs was blijven zitten, geraakte weer vlot, en er was eene ruime kom rondom het schip.

(22 Aug.) Heden was het bijna geheel stil en het ijs bleef in den zelfden toestand. Het schip werd met werpankers aan de noordzijde van het ijsveld gebragt, waar men ruimer water vond, en ook eene betere stelling in geval het ijs opening. Des morgens kregen wij een bezoek van een' grooten walvisch, en na het ontbijt dat van een' beer, die door een schot gewond werd, doch op eenige schotsen ontsnapte en vervolgens in het water dook. Wij schoten dien dag verscheiden zeekalven, maar zij zonken allen, zoodat wij er geen enkelen meester werden. Een tweede beer werd in den avond insgelijks gewond, doch ontsnapte op de zelfde wijze.

Met den middag toonde de breedte ons, dat wij drie vierde mijl om de noord gedreven waren, daar wij ons volgens onze peilingen 1 mijl van den wal bevonden. Door de ongemeene helderheid van dezen dag hadden wij het beste gezicht van het land, dat wij tot nu toe bekomen hadden, en daar wij nu nog duidelijker een vrij vaarwater langs het strand konden bemerken, was het nog verdrietiger dat wij niet uit het ijs konden los raken. De temperatuur van de lucht steeg tot 40° en die van het water tot 35°; tegen den avond werd het land door de straalbuiging zeer hoog, zoodat wij nu het open water nog duidelijker konden zien.

(23 Aug.) Dezen morgen vroegtijdig liep de wind aan het zuid-oost, en noodzaakte ons het schip van de ijsplaat los te maken, die sedert zoo vele dagen onze ankergrond was geweest. Het ijs was een weinig weg gedooid, zoodat wij een halve mijl nader bij het land konden komen. Ten 9 ure echter waren wij genoodzaakt andermaal het schip aan een stuk ijs, waar wij niet voorbij konden, vast te maken. Daar het Zondag was, werd de gewone godsdienstoefening gehouden. Na het schaften kwamen wij, nu eens met zeilen, dan eens met werpen, nog 2 mijlen digter aan het land; maar ten 6 ure waren wij wederom verplicht ons in vijftig vademen water, aan eene groote ijsplaat te meeren. De temperatuur der lucht was bij afwisseling van 35° tot 37°, en die van het water omtrent 31°. Het was over het geheel een zeer fraaije dag, met heldere lucht en bramzeilskoelte.

Wij zagen eenige zee-eenhorens en eene menigte zeekalven, en bevonden des avonds, dat wij zuidwaarts dreven, ofschoon wij des morgens, toen wij de zeilen bij hadden, een weinig om de noord gemaakt hadden. Op dezen dag zagen wij geen klaar water, uitgezonderd in het noord-oosten; maar het ijs wat blijkbaar ligter en het had den vorigen nacht niet gevoren. Daar het ijs voor den artificiëlen horizon niet te vertrouwen was, hadden wij geene observatiën.

(24 Aug.) Des ochtends was het stil, zoodat wij eenige hoop voedden; het land nog meer te kunnen naderen, vooral omdat het ijs open genoeg scheen te zijn om er het schip doorheen te brengen. Wij maakten dus de machine gereed, en begonnen ten 7 ure met de schepraden en ijsbrekers te werken; ten 2 ure bereikten wij eenen grooten ijsberg, die omtrent 1 mijl van de lage punt, welke wij bij ons afzeilen zuid gepeild hadden, aan den grond zat. Met den middag echter kwam er eene koelte uit het oosten, die ons voor dit maal verhinderde verder zuidwaarts te werken.

Intusschen was het gelukkig dat wij aan de onbewegelijke ijsklip eene schuilplaats gezocht hadden, want met den avond begon het geheele pak, hetwelk wij verlaten hadden, met groote snelheid naar het noorden te drijven, waaruit wij konden afleiden welk lot ons bedreigd was. Het ijs, waaraan wij vast lagen, zat in zeven vademmen aan den grond; daarna rees het getij ruim vier voet, beginnende hier zuidwaarts, terwijl het in de ruimte noordwaarts liep. De lucht was betrokken, zoodat

wij geene waarnemingen konden doen, maar met middernacht was de lucht 32° en het water 30°. Wij zagen eene menigte zeekalven, en het lood bragt kalksteen op. Onze stelling was in het midden van eene breede ijsbaai, en wij hadden het eiland zuidwaarts van ons.

(25 Aug.) Wij hadden reeds besloten de stoommachine te beproeven, maar de wind nam aan en liep tegen, zoodat, met de weinige kracht van de machine, hare werking volstrekt niets zoude te weeg hebben gebragt. Bij deze gelegenheid was dit gebrek verdrietiger dan ooit, want zoo de machine ons slechts 2 mijlen in het uur hadde kunnen doen vorderen, zouden wij in staat zijn geweest om het verst zichtbare land te bereiken, hetwelk niet meer dan 16 mijlen van ons aflag. Wij deden wat wij konden, maar vergeefs; zoodat wij ons moesten troosten met de gedachte, dat wij hier ten minste gerust konden zijn, en op eene betere plaats lagen dan die, welke wij hadden verlaten; want het ijs was nu reeds verre noordwaarts gedreven en wij zagen thans nog ontzaggelijke ijsgevaarten de zelfde plaats waar wij gelegen hadden met kracht voorbij drijven.

Hoewel het getij op dezen dag met ons rees en daalde, liep de stroom gestadig noordwaarts; weshalve er geen ijs kon terug keeren om ons in gevaar te brengen. Al wat wij noodig hadden was een goede wind, want het vaarwater langs de kust was vrij, en evenwel was het gebrek aan goeden wind in onzen toestand op dit oogenblik waarschijnlijk tot ons voordeel, omdat de tegenwind

het vaarwater meer en meer van ijs ontblootte aan dien kant waar wij heen wilden sturen.

Ofschoon de koelte tegen den avond merkelyk aanwakkerde, werd de weersgesteldheid veel warmer, en tot onze groote blijdschap viel er een weinig regen, hetwelk ons deed hoopen dat het ijs nu des te spoediger zoude wegdoojen. Met den middag was de geobserveerde breedte $70^{\circ} 54'$, zijnde iets meer dan 4 mijlen bezuiden onze laatste observatie. Wij doodden een zeekalf, welks vleesch uitmuntend bevonden werd. Op den middag was de lucht 36° en het water 32° , zonder verdere afwijkingen, en het getij bleef vier en een half voet wassen.

(26 Aug.) Ten 6 ure des morgens werd het blakstil, en de zee opende zich in het zuiden zoo veel noodig was; wij hadden effen water, en geen stroom. Wij maakten de machine aan den gang, maar zij werkte zoo ellendig, dat wij niet meer dan 1 mijl in het uur konden winnen en slechts zeven omwentelingen per minuut konden verkrijgen. Wij passeerden de lage punt, bij welke wij gemeerd waren geweest, in zeven vademen, op 2 mijlen van het strand, waarna het gaande weg tot achttien vademen afdiepte, toen wij aan den ingang van eene ruime baai kwamen, die aan het zuid-oosten open lag. In het binnenste dezer baai scheen eene rivier te zijn, en het land dat wij naderden was hooger en meer oneffen; bestaande, zoo het ons voorkwam, hier wederom uit graniet, ofschoon lager kalksteen, met vele losse stukken, gevonden werd. Binnen 1 mijl van de kust kre-

ge
vo
da
aan
wi
ne
Te
ge
gel
ik
V
die
stan
aan
von
diep
dem
O
gen
lijk
er
eene
meer
wach
nu s
ken
sneeu
rivier
hier
sam-o
(27

gen wij vijftig vademmen ; maar zelfs op deze diepte vonden wij de ijsbergen aan den grond vast , zoodat zij op verscheidene plaatsen tegen de rotsen aan lagen.

Omstreeks 4 ure kwam er een mist op , maar wij konden het land in het gezicht houden , wanneer wij er op een vierde mijl langs stевenden. Ten 7 ure werd de kommandeur Ross van boord gezonden om naar eene haven uit te zien , en het gelukte hem eene zeer goede te vinden , aan welke ik den naam *Port-Logan* gaf.

Wij liepen er ten 8 ure binnen , terwijl de diepte nu afnam , en de ijsbergen op zulk een' afstand van de kust aan den grond zaten , dat wij aan hunne binnenzijde eene uitmuntende mouille vonden , waarin bij laag water slechts twaalf voet diepte was , en onze achterstevен geene vijftig vademmen van de klippen verwijderd was.

Ondanks deze nabijheid en de geringe diepte lagen wij hier veilig , omdat de ijsbergen onbeweeglijk waren. Wij gingen ten 9 ure aan land om er bezit van te nemen , en wandelden 3 mijlen eene vallei op , die veel fraaijer was dan het algemeene voorkomen van het land ons had doen verwachten. Zij werd door eene rivier besproeid , die nu slechts eene geringe diepte had , maar de bliken droeg dat zij tijdens het smelten van de sneeuw een geweldige stroom was geweest. Deze rivier werd de *Macdoul* geheeten. Wij vonden hier versche sporen van een hert en van den bismos , en schoten ook een witten haas.

(27 Aug.) Gedurende dezen dag was het stil , en

hoewel het 's morgens mistig was, konden wij observatiën voor de tijdmeters doen. Ik beklom met den kommandeur ross de steilte, waaraan het schip vast lag, en die omtrent twee honderd voeten hoog scheen te zijn, maar hier werd het uitzigt door veel hooger land in het zuiden en westen belemmerd. Wij zagen geene dieren, maar de sporen van beeren, reeën en ptarmigans werden op verscheidene plaatsen aangetroffen. Deze berg was van graniet, hetwelk ons vermoeden ten opzichte van het meer verwijderde hooge land bevestigde; het was met aderen van kwartz vermengd; en aan zijnen voet lagen brokken van graniet en van witachtig kalksteen, tusschen welks leiachtige schichten schelpen besloten waren. Men zag er weinig plantgewas, maar de boorden van twee kleine meren op den top waren met mosplanten en lichens begroeid.

Dit en al het aangrenzende land was geheel vrij van sneeuw, en het water van de meren stond op 38° , terwijl de lucht heden reeds tot 42° geklommen was. Met den middag konden wij de zon peilen en bevonden de breedte $70^{\circ} 48'$ en de lengte $93^{\circ} 18'$, hetwelk naar die van *Fury-point* verbeterd, $92^{\circ} 48'$ gaf. De miswijzing van de magneetnaald was $89^{\circ} 46'$ westering. Na deze noodige waarnemingen namen wij met de gebruikelijke plegtigheden van onze verdere ontdekkingen bezit, en kozen daartoe andermaal eene verhevene plaats. Aan dit gedeelte van de kust was het land heuvelachtig; de lage gronden bevatten meestal meren, waarin een overvloed van vischjes van drie

duin
der
hier
ving
zen
and
V
eene
te,
hadd
het
was
water
ons
goede
verge
stoom
nest
schote
een s
waari
len,
diepte
costw
delijke
zijde
scheen
terwijl
Bjornas
Het
inham
mijl en
I.

duim lengte was , die naar zeelt geleken , en onder de overige voorwerpen van natuurlijke historie hierna beschreven zijn. Door middel onzer netten vingen wij er eenige dozijnen van , maar de mazen waren te groot om er zoo velen te krijgen als anders wel het geval zoude geweest zijn.

Van hier gingen wij 5 mijlen zuidwaarts naar eenen berg van omtrent drie honderd voeten hoogte , van welks top wij een zeer uitgestrekt gezicht hadden. Het land scheen zich zuid-westwaarts van het eiland uit te breiden , en beoosten het zuiden was over eene ruimte van 30 mijlen , niets dan water te zien ; het ijs was in eenen toestand die ons deed vertrouwen , dat wij er bij den eersten goeden wind door zouden kunnen zeilen , daar het vergeefs zoude zijn op eenige dienst van onze stoommachine te rekenen. Wij vonden hier een nest van ptarmigans , en doodden een hornis ; ook schoten wij den eenigen vogel , dien wij zagen , een sneeuw-ortolan. Van het verste punt der baai , waarin wij lagen , en op den afstand van 6 mijlen , zagen wij een inham of baai , van 2 mijlen diepte ; de zuidelijke punt dezer baai liep ver oostwaarts uit , terwijl op de hoogte van de noordelijke punt een eiland lag , hetwelk aan de noordzijde eene goede haven van 1 mijl in den omtrek scheen te hebben , welke ik *Moltke-bay* noemde , terwijl ik aan den inham zelve den naam van *Bjornstjerna* gaf.

Het smalle en lage eiland , ten oosten van dezen inham gelegen , scheen niet langer dan een vierde mijl en slechts twintig Engelsche ellen breed te zijn ;

het was maar even boven het water, en er scheen een open vaarwater tusschen dit eiland en de kust te zijn. Het werd *Rosea-eiland* genoemd. Van het zuidelijkste gedeelte van dit eiland loopt de kust zuid-zuid-oost, met eene afwisseling van hoeken en baaijen welke wij naderhand gelegenheid hadden te onderzoeken. Achter de zuidelijkste punt van het eiland, waarvan wij den 22sten melding maakten en hetwelk toen zuid 14° oost gepeild werd, scheen het land meer westwaarts te loopen; en wij waren thans overtuigd dat het verste zichtbare punt het zelfde was, dat wij op dien dag, aan de ijsplaat gemeerd liggende, in het zuiden van ons peilden.

Wij gingen ten 9 ure naar boord terug, na eene belangrijke wandeling, die echter vrij ongemakkelijk was geweest, uit hoofde van de menigte van steen- en ijsbrokken. In den avond was het mistig, en tegen middernacht kwam er eene koelte door, uit het noord-noord-west. Het getij rees drie voet zes duim, en wij waren drie dagen vóór nieuwe maan, maar de vloed liep onregelmatig en wij konden zijne snelheid niet berekenen.

Aan den bodem der baai hadden wij ongeveer twintig zomerwoningen van Eskimoos gevonden, tusschen twee riviertjes die in zee uitliepen. Men kon zien dat zij nog niet oud waren en gevolgelijk was het niet lang geleden dat zij bewoond waren geworden. In de nabijheid vonden wij een paar rendierhorens en eenige vossenvallen, als ook eenige grafsteden van de bewoners.

De machinisten waren op nieuw bezig met het

sch
stot
den
over
chir
wer
lijk
derr
(2
vord
het
ijs
groot
maak
zoud
weest
schee
is.
wind
de k
zuidw
De
ankers
zoo v
dere
de m
zoodat
de ze
in zoc
onze
wij vo
raadza

schoonmaken van de pijpen, die wederom met stof van steenkolen verstoppt waren, en wij hadden heden wederom de grootste redenen, om ons over de gebrekkige werking dezer ellendige machine te beklagen, vermits wij, met een goed werktuig van veel minder stoomkracht, gemakkelijk 30 mijlen hadden kunnen maken. Met middernacht was de lucht dik en mistig.

(28 Aug.) Onze hoop om dezen dag te kunnen vorderen werd verijdeld, omdat de wind beoosten het noorden liep; zoodat gedurende de nacht het ijs naar het land kwam opzetten, terwijl een groot ijsveld daarbij was, en het ons onmogelijk maakte voorwaarts te komen. Het mistige weer zoude op zich zelf een volkomen beletsel zijn geweest, nadien bij gebrek aan kompassen, alle scheepvaart onder zulke omstandigheden onmogelijk is. Eenmaal scheen het ijs tegen den slaauwen wind, en naar het noorden te drijven, maar toen de koelte aanwakkerde keerde het terug en dreef zuidwaarts.

De zeilen werden evenwel los gemaakt en werpankers uitgebragt, in de hoop, dat de lucht in zoo verre zoude opklaren, dat wij het eene of andere vaarwater zouden kunnen ontdekken. Maar de mist nam den geheelen dag nog meer toe, zoodat wij ten 8 ure alle hoop lieten varen en de zeilen vast maakten. De koelte wakkerde nu in zoo verre aan, dat wij ons gelukkig achtten, onze ligplaats niet verlaten te hebben, zoo als wij voornemens waren geweest. Wij vonden het raadzaam eenige trossen uit te brengen om het

schip nog beter aan de ijsbergen en klippen te verzekeren.

Kort daarna liep de wind een weinig aan het noorden, en daar wij den volgenden dag nieuwe maan hadden, begonnen wij te vreezen, dat de ijsbergen aan het drijven gaan, en ons verder in de baai tusschen de gevaarlijke klippen welke wij daar gezien hadden, zouden voeren. Het getij rees drie voet, het water juist met den middag op het hoogst, en ten 6 ure op het laagst zijnde. De temperatuur der lucht was 34° , en die van het water 32° . Niettemin scheen het ijs om ons heen snel te smelten, hoewel eenige zware ijsplaten in den mond der baai kwamen drijven; doch zij baarden ons geene ongerustheid, omdat wij door de vastzittende ijsbergen wel gedekt waren.

Daar wij het heden niet wilden wagen aan den wal te gaan, omdat wij eene gunstige verandering van wind verwachtten, besteedden wij dezen dag in het nazien en toebereiden van de natuurkundige voorwerpen, die wij daags te voren verzameld hadden. Wij ontdekten eene gemakkelijke manier om de huiden der zeekalven te zuiveren, namelijk die over boord in het water te hangen, waardoor zij in zeer korten tijd door de garnalen van alle vleesch- en vetdeeltjes ontbloot werden. Het vleesch der zeekalven viel, als te voren, zeer smakelijk uit, en had veel van dat der lommen of zee-eenden, welke wij in straat *Davis* geschoten hadden.

Wij hadden het geluk eene getrokken buks weder te krijgen, die den vorigen avond over boord gevallen was; de helderheid van het water stelde

ons
waa
(2
hoop
hetv
mid
wijl
klon
twee
doer
getij
lijk
reke
oorz
het
stroo
rijze
en s
W
vloec
neer
het
getij
vloed
bewe
wann
ook
Te
helde
nacht
nen
den

ons in staat dit wapen, in de elf vademen diepte waarin wij lagen, duidelijk op den bodem te zien.

(29 Aug.) Het was dezen morgen ten 2 ure hoog water, bijna met het kwartier van de maan, hetwelk naar *Greenwich-tijd* ten 9 ure voor den middag inviel. Het getij rees juist zes voeten, terwijl het den vorigen dag slechts drie voeten geklommen was, en op den volgenden dag slechts twee en twintig duim bedroeg. Dit is een voldoend bewijs van de onregelmatigheid der watergetijden in deze gewesten, waardoor het onmogelijk is, hunne hoogte en gesteldheid vooraf te berekenen. Welke andere omstandigheden onder de oorzaken dezer wisselvalligheid mogen behooren, het schijnt zeker, dat de noordelijke winden en stroomen den vloed vervroegen en hooger doen rijzen, en dat het tegendeel bij zuidelijke winden en stroomen plaats vindt.

Wij zagen in de ruime zee, gedurende den vloed, het ijs heen en weder gaan, zelfs wanneer er hoegenaamd geen wind was. Dit maakt het eenigzins moeilijk de rigting van het watergetijdé te beoordeelen. Evenwel denk ik dat de vloed van het noorden moet komen, omdat de beweging altijd het sterkst naar het zuiden was, wanneer de wind uit die streek kwam, gelijk hij ook allengs later naar het zuiden liep.

Ten 4 ure in den morgen was de lucht zoo helder dat wij hoopten door een pak ijs, dat des nachts aan de kust was gedreven, heen te kunnen komen. Wij maakten derhalve het schip van den ijsberg los, en zetten de zeilen bij, doch na-

der bij het ijs komende, konden wij geene doorvaart opsporen, en waren genoodzaakt te wenden. Maar wij waren zoo ver beneden den wind geloopten, dat wij geene veilige ankerplaats konden vinden, en uit dien hoofde verplicht waren naar onze vorige ligplaats terug te keeren, waar wij dan ook ten 7 ure aankwamen.

Voor den middag woei het eene stijve koelte uit het noord-oost, waardoor het ijs zoo dik aan den wal drong, dat er nergens eene tusschenruimte van water te zien was. Wij achtten ons gelukkig op onze vorige plaats in veiligheid te zijn, hoezeer wij in onze pogingen om voorwaarts te komen te leur gesteld waren. Daar deze harde wind met regen vergezeld was, hoopten wij dat zulks tot wegdooijen van het ijs zoude bijdragen. Schoon wij van het dek geen klaar water konden zien, ontwaarden wij van eene hoogte aan den wal eene ruime doorvaart verder in zee.

Daar wij nu zagen dat er geene kans was om weg te komen, eer de wind veranderde, bragten wij des avonds tot meer veiligheid nog een touw naar eene digt bij gelegene klip uit, en, nadat wij bemerkten hadden dat de vloed buitengewoon hoog getezen was en de ijsbergen vlot geraakten, voegden wij des morgens nog een derde touw hierbij, uit vrees van weg te drijven of althans te ver de baai opgetrokken te worden. Met zonsondergang werd het weer echter bestendiger, doch dit was van korten duur. Weldra betrok de lucht, de wind liep aan het oost, en met middernacht kregen wij de eerste sneeuwbuï. De

wind woei nu met harde vlagen uit het noordwest, en het ijs pakte allengs digter rondom de buitenzijde van de baai, doch de ijsbergen beschermden ons nog altijd tegen zijnen hevigen aandrang. De temperatuur van de lucht was 34° en die van het water 32°.

(30 Aug.) Des nachts woei er eene harde koelte, maar de vloed rees niet meer dan vijf voet en zes duim; de ijsbergen lagen bewegingloos, en het schip volkomen veilig. Daar het een half uur vroeger dan den vorigen nacht hoog water was, hadden wij een bewijs te meer van de onregelmatigheid der watergetijden in deze straat, waarvan waarschijnlijk de oorzaak in de ingewikkelde werking van de winden en van het drijvende ijs gelegen was. Des morgens waren de bergen met sneeuw bedekt, hetwelk geenszins een aangenaam gezicht opleverde, schoon wij geene redenen hadden om iets beters te verwachten, hadden wij niet veel reden om te klagen, al ware het dat wij genoodzaakt waren geweest, onze reis hier te staken, vermits wij, zelfs in dezen voor ons zoo korten zomer reeds 120 mijlen verder waren gekomen, dan eenige vroegere reis in twee jaren tijds. Daar het heden Zondag was, wijdten wij den dag aan rust.

Den geheelen dag bleef de wind aan het noordoost, en was van sneeuw en motregen vergezeld; de temperatuur der lucht was 34° en die van de zee 32°. Zoowel de eb als de vloed waren zoo verminderd, dat het verschil nauwelijks twee voeten bedroeg, en wij konden thans bemerken, dat

onze kleine haven de eenige veilige ligplaats aan de geheele kust, en dat al het overige dicht met ijs bezet was. Intusschen vertrouwden wij dat de wind deze ijsbrokken zoude opruimen, en dat wij eenige mijlen verder zouden kunnen doordringen, eer de winter zich stellig had ingezet.

(31 Aug.) Des morgens was het land geheel met sneeuw bedekt, en van de gewone blaauwe kleur was niets meer te zien. Nogmaals rees de vloed vijf en een halven voet en het ijs was rondom dicht opgepakt. Allengs veranderde de sneeuw in motregen en eindelijk in aanhoudenden regen, waarna de temperatuur der lucht tot 37° rees. Hiermede begon de sneeuw op de bergen te smelten en te verdwijnen. Aan wal gaande, vonden wij een wak, dat zich in het zuiden geopend had, en een ander in het oosten, terwijl het ijs ten noorden en ten zuiden van onze haven begon weg te dooijen. De rivieren waren sterk gezwollen, maar wij zagen geene dieren. Op dezen dag rees de vloed slechts derdehalf voet.

(1 September) Ten 4 ure in den ochtend scheen zich de mogelijkheid op te doen om het schip in klaar water te brengen, zoodat wij het naar buiten naar eenen ijsberg sleepten, en met behulp van eenen noord-noord-westen wind stuurden wij zuidoost-ten-zuiden langs de kust. Wij stevenden buiten het lage eiland om, en hielden op den buitensten hoek aan, hoezeer wij ons bestek niet konden bepalen uit hoofde van den zwaren mist en de gedurige veranderingen, welke wij in onzen koers moesten maken, om door het ijs heen te werken.

Maar ten 7 ure klaarde het op, zoodat wij het land konden zien, hetwelk wij van 88° oost tot zuid en ook van zuid tot zuid-zuid-west peilden. Het was hetzelfde eiland dat wij den 20sten gezien hadden, maar de afstand bleek veel grooter te zijn, dan wij ons verbeeld hadden. Wij noemden het *Alicia-eiland*. Wij bleven zeil voeren zoo lang wij konden, maar werden eindelijk door het digt worden van het ijs genoodzaakt, het schip aan een grooten ijsberg vast te maken, dien wij toevallig aantroffen. Dit brok bleek met het geheele pak naar het zuiden te drijven, en bragt ons derhalve nader bij de eilanden, ofschoon wij eenen tegenovergestelden koers wilden volgen. Tegen den avond verslaauwde de koelte en het ijs scheen geene beweging meer te hebben. Het roer werd derhalve uitgenomen en de *Krusenstern* op eene veilige plaats gebracht, in geval wij nu duurzaam bezet mogten worden, hetwelk onvermijdelijk scheen te zijn. Ik behoef niet te zeggen dat wij ons hier weder in eenen zeer treurigen en hulpeloozen toestand bevonden. De temperatuur was op den dag 36°, maar zij daalde in den nacht tot 34°. De diepte van het water was twee en vijftig vademen, en de afstand van het naaste land 3 mijlen; doch toen wij het, zuidwaarts drijvende, tot binnen 2 mijlen naderden, diepte het af tot tachtig vademen. Wij zagen eenige zeealven en schoten eene witte meeuw.

(2 Sept.) Dezen morgen dreef het schip tot dwars van het hoogste gedeelte van het eiland, dat wij zoo lang in het gezigt hadden gehad, doch hetwelk nu bevonden werd, niet, zoo als wij ver-

moed hadden, een enkel eiland te zijn, maar eene rotsachtige keten van eilandjes in de rigting van zuid-oost en noord-west. De breedte was $70^{\circ} 36'$ en de lengte $92^{\circ} 6'$, waaruit bleek dat wij 11 mijlen om de zuid gemaakt hadden. Na den middag veranderde de stroom, en het geheele pak begon weder naar het zuid-oost te drijven; in het noorden, maar in geene andere streek, zagen wij 3 mijlen van ons af, klaar water. De eilanden van welke wij nu slechts 2 mijlen verwijderd waren, vertoonden zich als het onvruchtbaarste en onbevalligste land dat wij tot nu toe gezien hadden, men zag niets dan zwarte, hoekige rotsen, zonder het geringste kenteeken van plantgewas, zonder dat zelfs een enkele levende vogel deze wildernis vervrolijkte. Door de helderheid van de lucht konden wij eenig land zien, dat omtrent 9 mijlen van ons afscheen te zijn; het scheen ons toe hooger te zijn dan dat, hetwelk wij vroeger voorbij gezeild waren, en de tusschenruimte was insgelijks met rotsige eilandjes bezaaid.

De ijsberg aan welken wij nu gemeerd lagen, was omtrent 9,680 vierk. Engelsche ellen groot, en bevatte een bekken met zoet water waaruit wij onzen voorraad aanvulden, en het vervolgens tot eene kuip gebruikten, waarin alle plunjes en andere voorwerpen aan boord, die zulks noodig hadden, schoon gewasschen werden. Hoewel de temperatuur heden slechts 40° was, lijdten de honden van de warmte en zochten de schaduw overal, waar zij die op het ruwe ijs konden vinden. Intusschen daalde de thermometer tot 31° eer het 8 ure was,

en eindelijk tot 29°. De diepte van het water was hier vijf en negentig vadem. Behalve een' kleinen walvisch zagen wij omstreeks dit oord geen enkel levend schepsel. De sneeuw was van dit gedeelte van het land verdwenen, met uitzondering van een klein weinig, op de verst afgelegene bergen. Des avonds was het stil, en wij bleven digt bezet, maar dreven met het geheele pak zuidwaarts. Met middernacht loodden wij honderd en twintig vadem met moddergrond.

(3 Sept.) De lucht was dezen morgen dik, met flauwe en veranderlijke koelte, meest uit het noorden. Het water droogde op tot vijf en zestig vadem en diepte vervolgens tot tachtig weder af. Rondom het schip lag het ijs vast, doch naar de eilanden welke wij gepasseerd waren, scheen het meer losgedooid te zijn. In den achtermiddag verkeerde de mist in stofregen, en de thermometer teekende 36°. Toen het in den avond een weinig opklaarde bemerkten wij dat wij in het etmaal 3 mijlen meer om de zuid waren gekomen. Het gezigt van éénen beer en één zeekalf was al wat aan dezen vervelenden dag eenige afwisseling gaf.

Op deze hoogte gekomen zijnde bevonden wij, dat het groote eiland, hetwelk wij van zoo vele onderscheidene kanten gezien hadden, werkelijk uit drie eilanden bestond, die een gedeelte uitmaakten van eene reeks van klippen, die zich zoo ver men zien kon langs de kust uitstreckte, en terwijl zij het ijs belemmerde, oorzaak was dat het naderen van de kust zoo moeilijk werd. Wij hadden dus hier eene nieuwe gelegenheid om ons ge-

duld te oefenen. Terwijl wij de rigting van het ijs volgden, vertrouwden wij dat wij altijd achter de zwaarste massas konden blijven, die in tijds aan den grond zouden geraken, zoodat wij dan voor schipbreuk of andere groote schade beveiligd zouden zijn. Zware regen en eene verandering van wind gaven ons met middernacht de hoop op eene gunstige verandering, ofschoon wij naar den wal gezet werden.

(4 Sept.) De wind in den nacht naar het oost-zuid-oost omgeloopen zijnde, bevonden wij dezen morgen dat wij 2 mijlen om de noord afgedreven, en te gelijker tijd de kust genaderd waren. Het regende hard tot 9 ure, en de wind wakkerde aan tot harde onderzeilskoelte; zoodat wij met den middag nog 4 mijlen in de zelfde rigting afgedreven waren, tusschen twee ijsplaten ingesloten, doch ruim genoeg om geene avary te ondergaan. Ten 3 ure werd de lucht dik, zoodat wij het land niet meer zagen, doch met het dieplood overtuigden wij ons dat wij nog voortdreven; en nadat wij onderscheidene diepten gelood hadden, bevonden wij ons des avonds in de diepte van honderd en twintig vademen, die, met middernacht, tot vijf en zeventig vademen minderde. Wij schoten eene groene meeuw en een zeekalf en dit was de eenige vervrolijking van dezen onaangenaamen dag, waarop wij al wat wij aan koers gewonnen hadden, en welligt nog meer, op eenmaal weder verloren.

De harde wind bleef met regen den geheelen nacht aanhouden, waardoor de groote ijsplaat vroeg

in den morgen (5 Sept.) van ons los geraakte, en toen het licht werd, bevonden wij dat wij van het land afgedreven waren. Nu bespeurden wij dat het geheele pak merkelyk afgedooid was, en trachtten om die reden er door heen en naar het land te komen, in weerwil van eenige harde stooten, die ons gelukkig geen kwaad deden. Wij bevonden hier dat onze breedte $70^{\circ} 55'$ was, en dat wij, in de 3 uren tijds, welke wij met het ijs medegegreven waren, 19 mijlen om de noord mitsgaders 14 mijlen in de lengte verloren hadden.

Met 5 ure klaarde het op, en wij zagen in het zuid-oost, maar op een' grooten afstand, het eeuwigdurende eiland, hetwelk wij zoo het scheen, altijd in het gezigt moesten houden. Door veel zwaar ijs heen dringende, geraakten wij eindelijk vrij van het geheele pak; vervolgens was de wind ons iets meer gunstig, wij herwonnen al wat wij afgedreven waren, en andermaal het land bereikt hebbende, meerden wij ten 10 ure aan eenen vastzittenden ijsberg, in vijf vademen, omtrent vijf honderd ellen van de kust. Het regende hard tot middernacht, maar het was bijna geheel stil. Wij zagen dezen avond twee walvisschen en verscheidene zeekalven. Tusschen het pak en de kust was het water open, terwijl wij door groote ijsbergen omringd bleven.

(3 Sept.) De wind bleef aan denzelfden hoek, met regenachtig weer, zoodat wij aan geen vervolgen van den koers konden denken. Na de godsdienstoefening begaven wij ons aan den wal om eene veiliger haven te zoeken, omdat onze tegen-

woordige ligplaats zeer gevaarlijk was. Wij liepen met de sloep eenen inham binnen, die omtrent een vierde mijl breed was, en loodden vijftien vademmen; eene mijl voortgeroeid zijnde vonden wij dat dit vaarwater in eene ruime haven uitliep, met twintig vademmen diepte in het midden, en naar de kanten langzaam opdroogende. Hier overtuigden wij ons ook, dat hetgeen wij den vorigen avond voor een eiland gehouden hadden een schier-eiland was. Wij noemden deze haven *Elizabeth*, ter eere van eene zuster des beschermheers van onzen togt.

Het land bestond uit kalksteen en graniet, gelijkende naar hetgeen wij vroeger gevonden hadden. Toen wij zuidwaarts voortgingen om den berg te beklimmen, snelde een troep van rendieren digt genoeg voorbij ons heen, om ons eenig kruid en lood te doen verspillen, of liever om ons te plagen. Van deze hoogte hadden wij een volkomen gezicht op eene haven, die welligt nergens fraaijer te vinden was. Eer wij hier kwamen, konden wij ons van hare grootte en hoedanigheid geen juist begrip maken. De jagt op eenige hazen, die wij hier ontwaarden, kon ons niet verleiden om hier langer te vertoeven, omdat wij duidelijk bemerkten dat het ijs snel op ons kwam aandrijven.

zei
per
ver
ne
oos
dat
wan
te
vlak
3 m
door
berg
in v
eilan
nom
niet
gen
naten

Tiende Hoofdstuk.

WIJ TRACHTEN DE ELIZABET'S-HAVEN TE VERLATEN. —
 TRAGE VOORTGANG LANGS DE KUST. — HAGHELIJKE
 TOESTAND VAN HET SCHIP TUSSCHEN HET IJS, EN ONT-
 KOMING DOOR EEN GEVAARLIJK VAARWATER. — WIJ
 ONTDEKKEN DE EKLIPS-HAVEN. — VERDERE ONTDEKKIN-
 GEN. — DE KAAP ST. KATHARINA EN LAX-HAVEN.

Wij liepen
 die omtrent
 vijftien va-
 vonden wij
 uitliep, met
 en naar de
 overtuigden
 origen avond
 schier-eiland
 beth, ter ee-
 n onzen togt.
 raniet, gelij-
 den hadden.
 den berg te
 endieren digt
 eenig kruid
 r om ons te
 j een volko-
 ellig nergens
 er kwamen,
 hoedanigheid
 p eenige ha-
 ons niet ver-
 omdat wij
 p ons kwam

Ten 2 ure kwamen wij weder aan boord, en zielden van den ijsberg, om in de haven te loopen, waar wij het schip in zeven vademmen, niet verre van het strand meerden. Nu zonden wij eene sloep af om te zien of er aan de zuid- of de oostzijde eenige doorvaart was; maar het bleek, dat wij door de eenige opening binnen geloopt waren, en dat deze haven van het overige gedeelte der straat afgescheiden was door eene smalle, vlakke en rechte strook van kalksteen, van omtrent 3 mijlen lengte. Aan het westen was zij bepaald door hoog land, en aan het noorden door lagere bergen, tusschen welke eenige meren lagen, waarin visch was; de rotsachtige punt en het schier-eiland waar wij het eerst bezit van het land genomen hadden, maakten de oostzijde uit. Het graniet vertoonde zich hier in verschillende afwijkingen, en bevatte waarschijnlijk in de aderen granaten, welke wij ons den tijd niet gaven behoer-

lijk te onderzoeken. Thans geloof ik echter dat hetgeen ik, bij deze en vroegere gelegenheden, graniet genoemd heb, eigenlijk knies (*gneess*) was, eene misvatting, die veelal door geologen, wien het aan duurzame oefening ontbreekt, begaan wordt. Daar ik echter niet op elke plaats, die wij bezochten, exemplaren verzamelen kon, en zelfs niet alle die, welke wij bewaard hadden, in het vaderland heb kunnen brengen, om aldaar nader onderzocht te worden, is deze onbeduidende dwaling, zoo het eene dwaling was, onopgehelderd moeten blijven.

Des avonds gingen wij aan de noordzijde aan land, en op de hoogten die wij hier beklommen, hadden wij een nog fraaijer gezicht op de prachtige haven, waarin de geheele Britsche zeemagt veilig ten anker kon liggen. Uitgenomen aan de randen, was zij vrij van ijs; slechts eenige weinige ijsbergen schenen, even als wij, hier eene schuilplaats gezocht te hebben, maar wij zagen er geene kenteekenen van banken of klippen. Op verscheidene plaatsen loodden wij vijf vademen water, digt langs klippen aan de kust, waar de vaartuigen als in eene mouille konden liggen, en waar zij des noods ook verhalen konden om te repareren. Aan de kanten zagen wij kenteekenen van den vloed, waaruit wij opmaakten dat het water met springtij acht voeten rees; thans hadden wij hier doortij, hetwelk slechts vier voeten rees.

(7 Sept.) Des avonds woei het eene harde koelte uit het noorden, waardoor het ijs de plaats welke wij verlaten hadden, voorbij dreef, en het vaarwater aan het zuideinde verstopte. Maar wij la-

gen
zoo
hul
De
die
wij
D
en
een
van
derh
der
noor
de a
dag
aan
de m
op e
ke e
Op d
schot
maar
36° ;
(8
zelfde
verliet
midde
eenen
Daar
konde
ge ma
het va
I.

gen veilig en gerust, en waren verzekerd dat zoodra dit ijs wegdreef, wij gemakkelijk met behulp van het gelijde naar buiten konden komen. De temperatuur der lucht was van 34° tot 35° en die van het water 32°. Met middernacht hadden wij regen, met frissche koelte.

Den geheelen morgen bleef het hard regenen, en eene menigte ijs dreef de haven in, hetwelk een bewijs was, dat de stroom een groot gedeelte van het ijs langs de straat voerde. Wij roeiden derhalve met de sloep naar buiten, om de toedragt der zaak nader te onderzoeken, en landden aan de noordelijke land-engte. Wij zagen dat het ijs, aan de achterzijde dier land-engte, sedert den vorigen dag merklijk verminderd was, terwijl eene baai aan de oostzijde geheel vrij van ijs was, maar in de nabijheid van het groote land was het nog digt op elkander gepakt. De westzijde van de zuidelijke eilanden waren echter insgelijks vrij van ijs. Op dit springtogtje zagen wij eenige rendieren, en schoten drie witte hazen. De lucht was warm; maar aan boord teekende de thermometer slechts 36°; het weer was stil en mistig.

(8 Sept.) Ofschoon alles tot den middag in den zelfden staat bleef, verwachtten wij eenige koelte, verlieten de haven met behulp van de eb en door middel van boegseren, en meerden het schip aan eenen ijsberg bij den ingang, om gereed te zijn. Daar nu de wind uit het zuid-zuid-oost kwam, konden wij niet verder komen, weshalve ik eenige manschappen met de walvischboot afzond om het vaarwater langs de kust te onderzoeken, die

echter na 2 mijlen roeijens niet verder konden. Op den wal gehaald hebbende, begaven zij zich te voet langs de land-engte, en zagen dus, dat het ijs aan het einde tegen eene rots opgepakt was, zoodat het onmogelijk was er in deze rigting door heen te komen. Men zag ook in deze streek twee rotsachtige eilanden en eene goede haven, en men overtuigde zich wijders dat, terwijl de kust met zwaar ijs bedekt was, het vaarwater met drijf-ijs tusschen de kust en het zware pak lag, dat er 3 mijlen van verwijderd was.

Des avonds was het stil en het ijs onbeweeglijk; de kommandeur ROSS ging aan den wal om eenige hoeken te meten, en vond onder weg een dood rendier, hetwelk wij bij onze eerste landing gewond hadden. Het was zoo groot, dat men slechts den kop en het geweide aan boord konde brengen, en het ontvoeren van den romp, waarvan het geraamte een kostbaar voorwerp was, tot den volgenden dag moest uitstellen. Wij zonden ook eenige manschappen af, om eene terp van steenen op te rigten tot een teeken bij het binnenloopen van de haven, waarvan de ingang anders, in geval wij hier weder mogten komen, moeilijk te vinden zoude zijn. Naderhand ging ik zelf aan land, kreeg van de noordzijde een goed gezigt op de onderscheidene plaatsen, welke wij voorbij gevaren waren, en schoot bij die gelegenheid nog twee hazen. Ten 8 ure was de koelte flauw uit het zuiden, met heldere lucht in den nacht; de temperatuur van de lucht was van 34° tot 36°, en die van het water 32°. Wij

vuld
men
De
kust
hadd
gran
steen
gron
om e
hier
nere
die e
staan
ne he
ren o
ware
meen
ruime
bedekt
meer,
scheen
naar g
als de
geen g
hazen,
den hu
zag m
zijde v
als ook
allen z
dit gec
zocht v

vulden onze ledige watervaten , en zagen eene menigte zeekalven.

De geologische gesteldheid van dit gedeelte der kust geleek naar hetgeen wij vroeger onderzocht hadden , welligt met meer verscheidenheden van graniet , of knies ; de witachtige schaal van kalksteen bevatte schelpen als te voren. De geloode grond was klei , zoo taai dat men veel moeite had om er het dieplood uit te krijgen. Men bemerkte hier ook eenig zandsteen , en in verscheiden kleinere baaijen waren ophoopingten van wit zand , die echter insgelijks door het graniet konden ontstaan zijn. Nergens waren bosschen te zien : eene heide , met stronken van een duim dikte , waren de grootste plantgewassen die hier te vinden waren. Nabij de zee was het land over het algemeen dor ; maar verder binnenwaarts , zag men ruime vlakten en valleijen , die met plantgewas bedekt waren ; elke dezer laatsten bevatte een meer , waarvan het grootste omtrent 2 mijlen lang scheen te zijn , terwijl de meeste anderen slechts naar groote plassen geleken. Deze waren , even als de vorigen , vol visch ; doch wij hadden toen geen gereedschap om ze te vangen. Eene menigte hazen , die in het geheel niet schuw waren , hielden hun verblijf tusschen de rotsen , en aan de kust zag men sporen van rendieren. Aan de noordzijde waren talrijke zomervoningen van Eskimoos , als ook vossevalen en walvischbeenderen ; maar allen zoo oud , dat men duidelijk zien kon , dat dit gedeelte van de kust in langen tijd niet bezocht was geweest.

(9 Sept.) Het was heden blakstil, nu en dan met eene flauwe koelte uit het zuiden, welke, met den stroom daarbij, juist genoeg kracht had om ons te verhinderen eenige de minste vordering te maken. Niettemin verhaalden wij nog verder buitengaats, om in geval van eene gunstige verandering, dadelijk zeilree te zijn. Het vroom in den vorigen nacht zoo hard, dat de haven met baai-ijs bedekt was; zoodat de walvischboot, die naar wal gezonden was, om het rendier te halen, er slechts met moeite doorkwam. Tegen den avond was dit ijs echter geheel verdwenen, even als datgene hetwelk in de meren ontstaan was. Zelfs ten 3 ure, was het nog gelijk op eenen zomerdag in *Engeland*; en, ofschoon wij nabij de ijsbergen waren, was de temperatuur aan boord 38°, terwijl zij aan den wal 41° teekende. Dit had intusschen op ons rendier een verderfelijken invloed, want schoon het eerst voor drie dagen geschoten was geworden, was het nu slechts voor de honden bruikbaar. Hier bouwden wij eenen steenhoop op den top van den hoogsten berg, aan de noordzijde van de haven.

(10 Sept.) Met den dag kregen wij eene flauwe koelte uit het noord-westen. Ten half 3 verlieten wij den ijsberg, stevendend met kracht van zeil, tusschen het losse ijs door, naar buiten, en stuurden door onderscheidene wakken en openingen naar het zuid-oost. Maar ten 2 ure liep de wind vlak tegen, en met veel moeite hereikten wij eenen ijsberg, die omtrent eene halve mijl beoosten de eilanden, op den 2^{den} Sept. beschre-

ven
plad
ure
aan
los
staa
land
bere
de
W
steg
waa
had
door
te b
schip
door
anke
aan
slech
vastg
want
den,
Va
sten
op d
hoog
verst
oost,
land.
ons
en h

ven, en ongeveer 8 mijlen van onze jongste ligplaats, aan den grond zat. Na verloop van 2 uren echter, kwam het ijs met zulk een geweld aanzetten, dat wij genoodzaakt waren het schip los te maken, waarna een gunstiger wind ons in staat stelde, om in het vaarwater tusschen de eilanden en het groote land, eene kleine haven te bereiken, van waar wij met werpankers eene goede ligplaats voor den nacht konden nemen.

Wij konden dus op de eilanden komen, en bestegen den hoogsten top in de nabijheid, van waar wij een goed gezigt op den staat van het ijs hadden, ten gevolge waarvan wij besloten eene doorvaart tusschen de rotsachtige eilanden en de punt te beproeven, om de vaste kust te bereiken. Het schip werd derhalve met veel arbeids en gevaar, door een naauw vaarwater vol klippen, met werpankers vooruit gebragt, en in drie vademmen water aan eenen ijsberg en aan de rotsen, waarvan het slechts eene halve scheeps lengte verwijderd was, vastgemaakt. Dit was echter geene goede ligplaats; want het ijs kwam met snelle vaart naar beide zijden, zoodat het in eene aanhoudende beweging was.

Van eene steenterp, die wij op den hoogsten berg oprigten, werden hier hoeken gemeten; op dezen berg, die ongeveer drie honderd voeten hoog was, namen wij ook eenige schetsen. Het verst uitstekende land was een eiland in het zuidoost, op een aanmerkelijken afstand van het vaste land. Het buitenste der eilanden, op welke wij ons bevonden, scheen omtrent 1 mijl lang te zijn, en het land maakte eene ruime baai uit, waarin

wij negen eilanden en eenige groepen van eilandes telden, terwijl wij er ook twee krekken benevens openingen onderscheidden, welke drie goede havens schenen uit te maken. Hier overtuigden wij ons ook dat het vaarwater, binnen deze eilanden om, onze beste koers zoude zijn, vermits aldaar het ijs, ofschoon dik en zwaar, overal gebroken was, en waarschijnlijk met den eersten gunstigen wind weg zoude drijven.

De eilanden op welke wij thans waren, bestonden uit knies, in afhellende schichten met loodregte aderen. In twee kleine valleijen zagen wij eenig plantgewas, hoewel het grootste gedeelte der oppervlakte geheel kaal was. De woestheid van dit land gaat alle denkbeeld te boven; ook zagen wij geen spoor van eenig levend schepsel. De temperatuur van de lucht was 34°, en die van het water 31°.

(11 Sept.) Onze ijsberg was in den verloopenen nacht ten half 12 ure aan het drijven geraakt; maar het gelukte ons hem, benevens ons schip aan de rotsen, binnen eene kleine bogt ter zijde van het drijf-ijs, vast te meeren; daar de ijsberg dieper ging dan ons schip, verhinderde hij ons aan den grond te geraken, zoodat wij in drie vademmen water, eenige vademmen van de rotsen, den geheelen nacht gerust bleven liggen. Na eenen mistigen voormiddag, deed zich ten 1 ure eenig vooruitzicht op, om te vertrekken, vermits er eene frische koelte uit het noord-west opkwam. Hiertoe werd evenwel eene vergeefsche poging aangewend, en na 3 uren van zwaren arbeid, konden wij niet

voortuit komen, noch het schip uit het ijs krijgen, zoodat wij genoodzaakt waren ons aan dit laatste te onderwerpen, terwijl het nu in het geheele vaarwater opeen gepakt was. Vruchteloos poogden wij ons vrij te werken, zelfs toen het ijs in beweging geraakte, schoon wij tot 10 ure met alle krachten daar aan arbeidden. Met middernacht werd het echter stil, zoodat wij, naar de omstandigheden, tamelijk gerust konden zijn.

(12 Sept.) Niettemin waren wij in den snellen stroom van een klipachtig vaarwater bezet, met de springgetijden van de herfst-nachtevening, zoodat onze toestand hagchelijk was; en naar mate de vloed rees, vermeerderde het gevaar, door het vlot geraken van de zware ijsbergen, die met den stroom op ons aandrongen. Wij achtten ons derhalve gelukkig dat wij aan een' vastzittenden ijsberg konden meeren, ofschoon de punten der klippen overal rondom en digt bij het schip uitstaken. Ongelukkig echter kwam er eene westewind op, die vóór het daglicht, eene nieuwe hoeveelheid ijs met veel grooter aandrang op ons deed aandrijven; waarop de geheele massa met eene vervaarlijke snelheid oostwaarts in beweging kwam, en ons hulpeloos schip medesleepte, terwijl het aanhoudend stooten en verbrijzelen van het ijs tegen de rotsen, een gedruisch verwekte, dat inderdaad vreeselijk was.

Nauwwelijks was het daglicht verschenen, of wij bevonden ons nabij eene punt, die twee vaarwaters van elkander scheidde, en het was eenigen tijd onzeker in welk van beide wij voortgesleept,

dan wel of wij niet veeleer tegen de rotsen, die ons, onder en boven water, aan alle kanten omringden, geslingerd zouden worden. Het geluk was ons echter gunstig, en de stroom sleepte ons in het noordelijkste en breedste kanaal, hetwelk anders in ons nadeel was, omdat wij om de noord-oost gezet werden. Het was daarbij een geluk te meer, dat het ijs zich weldra opende, zoodat wij, hoewel met veel moeite, het schip konden vrij krijgen, waarna wij het aan eenen vastzittenden ijsberg meerden. Hier bevonden wij ons bij de punt van de noordzijde van dit kanaal, en waren voor eenen tijd gerust.

Gedurende den nacht, en vooral terwijl wij naar deze ligplaats opwerkten, was het schip verscheiden malen opgeheven, en somtijds door het dringen van het ijs over zijde geligt geworden; waarbij de *Krusenstern* eenmaal uit het water op het drooge ijs werd geworpen; maar geen van beiden onderging eenige avarij. Wij hadden reden om hierover verwonderd te zijn, doch elke nieuwe ontmoeting van dezen aard had de goede uitwerking, dat zij ons vertrouwen versterkte en ons onverschrokken dergelijke gevaren te gemoet deed zien, waaraan wij, buiten allen twijfel, nog menigmaal zouden blootgesteld zijn.

Ten 9 ure werden wij door de verandering van het tij, met snelle vaart om de west, van onze schuilplaats, en bijna drie vademen van eenige klippen gedreven, die, bij het smalste gedeelte van den hoek, even onder water lagen. Wij dachten dat wij deze plaats zouden kunnen

ronden , en langs dien weg in het vrije water komen ; ten dien einde spande men met werpankers alle krachten in , te meer omdat er kort voorbij den hoek eene kleine kreek was , die ons eene veilige ligplaats beloofde. Het bleek ongelukkig dat dit een draaikolk was , en nadat wij in den tijd van 1 uur , verscheidene malen daarin rondgedraaid waren ; zagen wij ons genoodzaakt er weer uit te werken , om ons op nieuw in den mengelklomp daar buiten te wagen. In dezen hachelijken toestand bleef ons niets over dan het schip vast te maken aan eenen klomp ijs , die middenvaarwaters dreef , waar door wij hoopten het gevaar , in hetwelk wij reeds eenmaal verkeerd hadden , te zullen ontduiken.

Eindelijk geraakten wij uit deze belemmering vrij , maar niet zonder geweldige drukkingen ondergaan te hebben , terwijl onze ijsberg , zelfs tegen een vrij harden wind , ons om de west zette. Naarmate wij voortdreven , verminderde intusschen de kracht van den stroom , en daar de kleinere stukken ijs , die met ons zeilden , niet zoo snel voortgingen als de ijsberg aan welken wij vastgemaakt waren , werd de geheele massa van ijs langzamerhand zoo los , dat wij nog voor den middag zeil konden maken en eindelijk in klaar water geraakten.

Het gevaar was echter nog niet voorbij ; wij moesten door het volgende tij terug gezet worden , indien wij niet in tijds buiten bereik van zijnen invloed konden komen. Maar de wind was ons vlak tegen , en wij konden voorzien dat wij

weinig vaart met onze zeilen zouden maken , als wij met een schip als het onze moesten oploeven , terwijl in zulk eenen stroom aan geen ankeren te denken was. Wij bespeurden dus weldra dat wij vaart verloren , doch ten 4 ure begonnen wij aanmerkelijk te winnen , toen het eensklaps stil werd. Wij zagen thans niet ver van ons eene haven in het naaste land , waarin wij met behulp der sloepen en werpankers gelukkig binnen haalden , en eene goede schuilplaats vonden achter een rif van klippen , dat met ijsbergen omzoomd was. Hier lagen wij gemeerd op eene kabellengte van den wal , aan twee van de ijsgevaarten , die in vier vademen water aan den grond lagen.

Ik was aan boord niet de eenige die soortgelijke tooneelen had bijgewoond , en op de eene of andere wijze er uit vrij was gekomen ; maar , ondanks deze ondervinding waren wij evenzeer verbaasd als dankbaar , toen wij de laatstgemelde gevaren , zonder noemenswaardige schade , waren te boven gekomen. Voor den lezer is het jammer , dat geene beschrijving toereikend kan zijn om van zulk een tafereel een juist begrip te geven : en , wat het penseel betreft , het kan noch beweging noch gedruisch voorstellen. Voor hen die nimmer eenen noordelijken oceaan in den winter (in eenen winterstorm moest ik zeggen) aanschouwd hebben , kan het woord *ijs* (daar het slechts de herinnering opwekt van hetgeen zij , in rust , in een binnenlandsch meer of kanaal , gezien hebben) geen denkbeeld geven , van hetgeen de noordelijke zeevaarder moet bijwonen en

gevoelen. Maar laat hen bedenken dat ijs steen is, eene drijvende rots in den stroom, een voorbergte of een eiland wanneer het aan den grond zit, dat alsdan niet minder vastheid dan een wezenlijk gebergte van graniet heeft. Laat hen dan, indien zij kunnen, zich voorstellen, dat deze bergen van kristal in een naauw vaarwater, door eenen snellen stroom medegesleept, tegen elkander botsen, zoo als werkelijk twee of meer bergen zich wederzijds zouden aanstooten; dat zij daarbij vreesselijke brokken van elkander doen afspringen, of de eene den anderen geheel van een doet barsen, al hetwelk vergezeld wordt door een ratelend gedruisch en verdoovend gekraak, als van de ijsselijkste donderslagen; tot dat de vreesselijke ijsgevaarten, hun evenwigt verliezende, eindelijk met een verschrikkelijk geweld van boven neer in zee storten, en in den omtrek eene hoog opschuimende branding, of sneldraaijende warlpoelen veroorzaken; terwijl de vlakkere ijsvelden, door wind en stroom tegen deze ijsgevaarten of tegen de rotsen aangedreven, uit de zee overeind kruijen, omkantelen, nedersmakken, en de algemeene verwarving ten top voeren.

Geene geringe vermeerdering van het akelige van zulk eenen toestand, is daarbij het gevoel van onze eigene volstreckte hulpeloosheid. Er is geen enkel oogenblik, waarin men voorzien kan, wat er in het volgende kan gebeuren; er is geen enkel oogenblik, dat niet het laatste kan zijn, en echter brengt reeds het volgende oogenblik menigmaal redding en veiligheid aan. Het is een even zonderlinge als

bedreigende toestand ; terwijl al wat ons omringt vreesselijk is , laat het ons dikwijls den tijd niet om te vreezen ; zoo snel zijn de gebeurtenissen , en zoo onverwacht is de uitkomst. Indien het gedruisch , de beweging en de verwarring onder alle voorwerpen die ons omringen verbijsterend zijn , indien de oplettendheid verhindert zich tot eenig voorwerp te bepalen , moet zij niet te min levendig blijven , om van het enkele oogenblik , dat redding of behoud aanbiedt , gebruik te kunnen maken. Met dit al is er geene mogelijkheid om te handelen , of om pogingen tot behoud in het werk te stellen , en dit valt het zwaarst van allen. Hoewel het aanschouwen van al wat den zeeman hier omringt hem tot werkzaamheid aandrijft , en het niet mogelijk is , de zucht om zijne krachten tot zelfbehoud in te spannen te onderdrukken , moet hij een geduldig en lijdend aanschouwer blijven , als of hij er zich niet om te bekommeren hadde ; want hij moet afwachten welke uitkomst het lot hem aanbiedt , hoedanig die ook zij , zonder dat hij daartoe iets bij of af kan doen.

Maar ik mag niet vergeten hier met lof te vermelden , hoe veel wij in deze en soortgelijke omstandigheden aan ons schip te danken hadden. Zijn geringe diepgang was grootelijks in ons voordeel , en meer nog de voortreffelijke wijze op welke het versterkt was geworden. Het lijdt geen twijfel , of ieder der schepen die tot vroegere togten gebezigd waren geworden , zoude hier vergaan zijn , vermits zij , alleen door hunen diepgang , op de rotsen verbrijzeld zouden zijn geworden , over welke wij door

het ijs voortgedreven werden; terwijl zij, hoe zorgvuldig ook versterkt, ten gevolge van hun maaksel, als notendoppen verpletterd zouden geworden zijn.

Na deze gebeurtenis was onze ligplaats, bij de vaste kust, 7 mijlen van de steenterp, welke wij op den 10^{den} opgerigt hadden; niet verre van twee havens, eene aan elke zijde van ons, aan welke ik namen gaf.

De nacht was helder, en het begon ten 11 ure te vriezen. Met middernacht was er eene zigbare maansverduistering, maar het weér vergunde ons niet eenige waarnemingen te doen. Ik noemde deze plaats *Eklips-haven*, en wij vonden dat het, met eene rijzing van zeven voeten, kwartier voor 3 ure, met volle maan, hoog water was.

(13 Sept.) Des morgens vroegtijdig beklom ik het hooge land, nabij de kust, waardoor ik ontdekte dat er mogelijkheid was om eenige mijlen langs de kust voort te gaan: en nadat wij eene steenterp opgerigt en eenige hoeken gemeten hadden, keerde ik naar boord terug, en ten 9 ure waren wij met een westen wind onder zeil. Wij stuurden zuidwaarts door nieuw ijs, hetwelk niet veel tegenstand bood; en, naarmate wij vorderden, werden de zware ijsbrokken minder vast. Wij passeerden een' ruwen en steilen hoek, met ijsbergen aan den grond, en gaven daaraan den naam van kaap *Allington*; deze hoek was het einde van de ruime haven, waarvan ik zoo even onder den naam van *Eklips-haven*, gesproken heb.

Weldra rondden wij eenen hoop kleine eilanden, aan welke ik, daar zij nog niet ontdekt wa-

ren geworden, den naam van *Grace* gaf; deze eilandjes voorbij zijnde, zagen wij een rond eiland, hetwelk *Louisa* genoemd werd. Binnen deze eilanden was elke opening, die een vaarwater scheen te zijn, vol met ijs; wij stuurden derhalve oostwaarts om, en kwamen ten 3 ure, bij een effen, rotsachtig eiland, dat omtrent 2 mijlen in den omtrek had. Daar het stil was, trachten wij het schip tusschen dit en de vorigen te boegseren; doch nu veranderde het getij, en wij achtten ons gelukkig dat wij voor den nacht eene schuilplaats konden vinden, aan eenen ijsberg, die nabij het laatst ontmoete eiland aan den grond zat, en waarin eene zeer goede haven was, met een eilandje, dat er aan grensde.

Dit laatste eiland lag 3 mijlen van de *Eklips-haven*, en 7 van het uiterste land in het zuiden. Bij onderzoek vonden wij, dat het eene vaste massa van graniet, met aderen doorsneden was, en wij bemerkten ook sommige gedeelten van kalk- en geel zandsteen. Hier bouwden wij eene steenterp, met een' paal, waaraan wij eene koperen plaat vast hechtten, op welke de naam van het schip, en de dagteskening gegraveerd waren. Uit het overzicht hetwelk wij hier van de omstreken hadden, bespeurden wij dat wij met een' goeden wind van het ijs vrij konden loopen, tot aan die punt, welke naar gissing 7 mijlen van ons af lag; maar verder op konden wij slechts onderscheiden dat het land zich niet oostwaarts uitstrekte. Wij zagen, open met de kaap, een eiland met eene haven, hetwelk wij *Lax-island* noemden, terwijl ik aan

eene groote kreek, vol ijs en zuidwaarts van dat eiland, den naam van *Mary-Jones-bay* gaf.

Aan de zuidzijde waren kleinere openingen en krekken, en ten noorden een merkwaardige berg, in de gedaante van eene grafstede, die aan de zuidzijde met roodachtig plantgewas bedekt was. Wij noemden hem *Christian's-Monument*.

Verder de kust langs gaande, vonden wij eenen vossekuil van de Eskimoos; met eenige overblijfselen van zomerwoningen, en telden drie en dertig eilanden van onderscheidene grootte, voor welke namen wij hier naar de kaart moeten verwijzen. De plantgroei was op dit eiland, hetwelk in het midden der baai ligt, zeer ten achtere bij vergelijking van die van het vaste land.

Het nieuwe ijs was op dezen dag geheel weggesmolten; de temperatuur der lucht was 38° en die van de zee, 32°. Er was nu geene sneeuw op de hooge binnenlandsche bergen ten zuiden, en al de meren en zoet water-plassen waren open. Des avonds kwam de wind van het zuid-zuid-oost, waardoor wij niet voorwaarts konden; tevens viel het water zoo laag, dat wij genoodzaakt waren, verder naar buiten te verhalen.

(14 Sept.) Kort na 1 ure in den morgen was het hoog water, en het getij rees tot zes voet acht duim, met den vloed uit het noorden. De twee ijsbergen, waaraan wij gemeerd lagen, begonnen vlot te geraken, maar wij hielden ze met kabels aan de kust vast tot dat het water gevallen was. Een zware mist belette ons onder zeil te gaan, tot 2 ure; toen liep de wind aan het noord-noord-

west, en wij stuurden met kracht van zeil door los ijs naar den hoek; doch weldra liep het ijs dicht, en wij waren genoodzaakt, benoorden de kaap, in eene kleine baai binnen te vallen.

Hier vonden wij eene zeer goede schuilplaats. Wij gingen aan den wal en beklommen den heuvel op den hoek, van waar wij bemerkten dat het ijs nog meer open was, dan den vorigen dag, dat het land meer naar het zuiden afliep, en dat het buitenste gedeelte slechts een eiland, 6 tot 7 mijlen van het vaste land verwijderd was. Wij zagen ook verscheiden fraaije havens, en de kust was in alle rigtingen met krekten doorsneden. Nadat wij van deze kaap met de gewone plegtigheden bezit genomen hadden, omdat men zelfs datgene wat nietig en ongerijmd is doen moet, wanneer het gebruik dit vordert, rigten wij eene steenterp op, met eenen paal waaraan eene koperen gegraveerde plaat, gelijk wij vroeger gedaan hadden. Deze kaap werd *Verner*, en de haven *Joanna* genoemd. De geologische waarnemingen kwamen hier nagenoeg op hetzelfde uit, als op vroeger bezochte plaatsen; behalve dat een der massa's van graniet eene zeer merkwaardige pyramide, zoowel in gedaante als uitgebreidheid, vertoonde, terwijl wij ook eenige schichten van grove kleiaarde ontdekten.

Vermits de punt aan de noordzijde van de haven de gemakkelijkste was om waarnemingen te doen, rigten wij ook hier eene terp van steenen op, om hoeken te peilen en opnemingen te doen; ofschoon het niet waarschijnlijk was, dat

di
ke
vo
ku
str
vr
be
gel
31
da
die

zw.
s
E
v
R
E
G
v
D

(1
een
men
I.

dit ons van veel dienst zoude zijn, om de naauwkeurigheid der ontdekkers te beoordeelen. Even voor den donker werd het vaarwater tusschen de kust en een klein eiland, door den snellen ebstroom van ijs geklaard, doch dit geschiedde niet vroeg genoeg om ons te vergunnen de doorvaart te beproeven. De temperatuur der lucht was dezen geheelen dag van 35° tot 36°, en die der zee van 31° tot 32°, en het getij rees twee voet minder dan in den vorigen nacht. Wij zagen hier noch dieren, noch eenig spoor van Eskimoos.

Elfte Hoofdstuk.

ZWARE STORM : OPVOLGING VAN HARDE BUIJEN , MET SNEEUW. — GEDEELTELIJKE OPRUIMING VAN HET IJS , EN VOORTZETTING VAN DEN KOERS. — ONTDEKKING VAN HET EILAND ANDREW-ROSS , VAN KAAP MARGABETH , BEST-HARBOUR , EN DE MARTIJN'S-EILANDEN. — EENE NIEUWE BAAI. — EINDE VAN SEPTEMBER. — ALGEMEENE AANMERKINGEN NOPENS DE AFGELOOPENE VAART VAN HET SCHIP EN DE WIJZE OM TUSSEN HET IJS DOOR TE STEVENEN.

(15 Sept.) De lucht had reeds den vorigen avond een zeer veranderlijk, nu en dan dreigend voorkomen gehad; weldra verhief de wind zich meer en

I. 13

meer en wies in den nacht tot eenen storm aan. Naar het noorden omgeloopen zijnde, bragt hij eene groote menigte zware ijsgevaarten om ons heen; zoodat wij ons met den dag, met niet weinig verdriet, aan alle zijden ingesloten vonden, vooral omdat wij binnen den afstand van een vierde mijl klaar water konden zien. Alle pogingen werden aangewend om werpankers uit te brengen en op deze wijze van het ijs vrij te komen; maar een geheelen voormiddag van zwaren arbeid had ons naauwelijks vier scheepslengten voorwaarts gebragt. Eindelijk pakte het ijs zich zoo dicht bijeen, dat wij genoodzaakt waren alle verdere pogingen te laten varen.

Intusschen nam de storm hand over hand aan, met zware sneeuwbuijen, die onzen toestand niet alleen moeilijk en onaangenaam^e, maar ook gevaarlijk maakten, omdat het ons onmogelijk was naar de haven, welke wij zoo voorbarig verlaten hadden, terug te keeren. Aldus aan den storm blootgesteld, hadden wij ook den aandrang van het ijs te vreezen, daar de ijsbergen zich aan de kusten van het voorgebergte oopen stapelden, terwijl zij te diep gingen om voorbij te kunnen drijven. Eindelijk ging de eene, waaraan wij gemeerd lagen, drijven, hetwelk ons niet weinig moeite veroorzaakte, en de grootste, die zeer nabij ons was, barstte met een donderend gedruisch in zes stukken, die over top nederploften en de zee in den geheelen omtrek deden opbruischen. Een dezer brokken gaf ons schip eenen hevigen schok, en een ander, onder de *Krusenstern* uit de

zee
wa
ber
sch
H
men
niet
klar
vera
met
zij
den
het
rugk
met
welk
loope
28°
hoog
vond
hetw
(16
het
uitger
zuidzi
het v
welk
zagen
pen l
proevi
menig
reis le

zee oprijzende, ligtte dit vaartuig op het ijs uit het water, en liet het met een' snellen smak weer naar beneden glijden. Gelukkig leed het hierbij geene schade.

Het getij van den nacht was intusschen afgenomen, en wij lagen, na deze laatste ontmoeting niet verre van de punt der kaap achter welke het klare vaarwater was, verplicht zijnde eene gunstige verandering van wind af te wachten. De thermometer teekende 34° , en de sneeuw zoo digt dat zij de bergen bedekte. Eenige manschappen werden naar den terp gezonden om de strekking van het ijs na te sporen, en berigten, bij hunne terugkomst, dat het om de zuid geheel digt lag, met uitzondering van een smal wak langs het land, welk laatste thans meer zuidwaarts scheen af te loopen. In korten tijd viel de thermometer tot 28° , terwijl de lucht opklaarde en de barometer hooger steeg. De breedte van deze kaap werd bevonden $70^{\circ} 22'$, en de lengte $92^{\circ} 15'$ te zijn, hetwelk met de verbetering waarschijnlijk 91° was.

(16 Sept.) De wind was heden iets minder en het weer zachter; maar het ijs lag overal digt, uitgenomen in eene kleine tusschenruimte aan de zuidzijde van de kaap. Wij gingen aan wal om het vaarwater in oogenschouw te nemen, door hetwelk wij naar buiten hadden willen stevenen; wij zagen dat er in het midden twee riffen van klippen lagen, en vonden dus hier eene nieuwe beproeving van ons geduld, doch dit was eene der menigvuldige omstandigheden, die ons op deze reis leerden, dat schijnbare wederwaardigheden dik-

wijls wezenlijke voordeelen zijn. Waren wij hier 10 minuten vroeger gekomen, zoo hadden wij de doorvaart beproefd; en de gevolgen zouden alsdan, zonder eene wonderdadige redding, noodlottig zijn geweest. Hieraan konden wij niet twijfelen, want wij zagen dat er toen zes voet water op gestaan zoude hebben, hetwelk genoeg was om ze voor ons te verbergen, zoodat wij er op gestrand, en alsdan door de afstroomende ijsbergen verpletterd geworden zouden zijn. Onze teleurstelling veranderde dus in eene soort van blijdschap en gelukwensching van ons zelve: hadden wij deze omstandigheid den vorigen dag geweten, zoo zoude onze ijs-gevangenis ons een paradijs toegeschenen hebben.

Even voor den middag liep de wind eensklaps aan het zuid-oost, met eene onderzeilskoelte, terwijl wij aan een der grootste ijsvelden gemeerd lagen, om bij de eerste gunstige verandering klaar te zijn. Ten gevolge van deze omkeering van den wind, begon het ijs naar de tegenovergestelde zijde te drijven van die, welke wij verwacht hadden, zoodat wij ons gelukkig achtten onze stelling in de baai weder te bereiken, ofschoon dit niet zonder uren lang zwaren arbeid met werpen geschieden kon.

Des avonds aan wal gaande, zagen wij met genoeg dat het ijs met snelle vaart van het land afdreef, en dat wij in den morgen op nieuw den doortogt zouden kunnen beproeven, met het vooruitzicht om 10 tot 15 mijlen te kunnen maken. Wij vonden hier dat de fraaije haven, ten zuiden van de kaap, eenen ingang uit eene baai ten zui-

den en nog een' ten noorden had, zoodat de kaap zelve een eiland was. Het kanaal was naauw en vol klippen, en bezet met bergachtige punten die aan beide zijden uitliepen, terwijl krekten in allerlei rigtingen het land doorsneden. De haven was vrij van ijs en bevatte drie krekten. Wij zagen hier drie hazen.

De waarnemingen op den middag bevestigden onze breedte van gisteren. De thermometer klom in het etmaal van 30° tot 34°, terwijl het water op 29° was, en in de plassen tusschen de rotsen aan land bemerkten wij ijs. Wij namen hier onderscheidene peilingen, en vonden dat het land minder oostwaarts afliep, dan wij vroeger gedacht hadden. Wij hoopten derhalve, schoon zonder zekerheid, dat wij nu het zuid-oostelijkste einde van het land bereikt hadden.

Ten 10 ure des avonds liep de wind plotseling aan het noord-west, en woei met steeds toenemende kracht. Nog eenmaal sloot het ijs, dat nog niet geheel uit de baai weggedreven was, zich om de ijsbergen, die ons beschermden, dicht, waardoor wij genoodzaakt waren nog eenige touwen zoowel naar deze ijsbergen als naar den wal uit te brengen. De *Krusenstern* werd naar eene veilige plaats in de binnenste haven gebragt; en gedurende den nacht hadden wij geweldig harden wind met sneeuwbuijen; de thermometer daalde tot 21° in de lucht en 23° in het water. Wij hadden derhalve nog eenmaal groote reden om dankbaar te zijn, dat wij buiten staat waren geweest om uit deze haven te geraken, waar de zware massas

van ijs ons eene tamelijk veilige ligplaats aanboden, omdat zij aan alle zijden aan den grond zaten en geene drukking tegen ons uitoefenden.

(17 Sept.) De storm bleef met zware sneeuw-
buijen onverflaauwd uit het noorden aanhouden, en de zee bevroor terwijl zij over ons dek en de naastgelegene ijsbergen heen spoelde. De buitenrand van het ijs te loefwaart was niet meer dan 1 mijl van ons af, en zoowel tegen dit, als tegen de eilanden barstte de zee met eene vreeselijke branding los, waardoor eene zware deining veroorzaakt werd, zelfs op de plaats waar wij lagen, ofschoon wij door eene punt van het land en door deze lange strook van ijs beschermd waren. De thermometer daalde in de lucht tot 21°, en in het water tot omtrent 28°; en hoewel de vloed hoog rees, geraakten de ijsbergen niet vlot. In den avond brak het ijs in zoo verre los, dat het open water een vierde mijl naderbij ons was; en niet lang daarna verflaauwde de wind tot bramzeilskoelte. Wij zagen eenige ijsgevaarten door het kanaal drijven, hetwelk wij tot onze doorvaart bestemd hadden, en waarin wij veel klaar water bemerkten.

(18 Sept.) Het bedaren van den wind des avonds te voren, was slechts een bedriegelijk voor-
teeken. In den nacht klom de koelte op nieuw tot storm, en wel heviger dan wij tot nu onder-
vonden hadden, en gelijk te voren, vergezeld van zware sneeuw-
buijen. Terwijl sommige ijsbergen driftig geraakten kwamen drie groote massas dwars voor onze boeg, en dreigden de kabels door te

snijden, waarmede wij aan de rotsen vast lagen, zoodat wij genoodzaakt waren een derde touw uit te brengen. Het ijs aan de buitenzijde werd in korten tijd door de deining weggebroken, en met den dag kwamen de golven tot binnen een vierde mijl afstands van het schip, terwijl de beweging van de vaste ijsbrokken om ons heen het schip derwijze deden slingeren, dat wij nog meer touwen en trossen moesten uitbrengen om het vast te doen liggen.

Daar het getij nu tot eene buitengewone hoogte steeg, dreven verscheiden ijsbergen nabij de kust; maar toen het daalde, kwam alles weder in eenige rust; ofschoon de snelle wegdrijving van het ijs, ons nu deed vreezen dat wij de bescherming zouden verliezen, welke het ons tot nu toe gegeven had. Ten 10 ure des morgens begaven wij ons derhalve aan land, in de hoop dat wij een beter overzicht van onze tegenwoordige gesteldheid zouden bekomen, terwijl de stormwind op nieuw een weinig bedaard was. Wij ontdekten op deze wijze dat niets onze doorvaart zoude verhinderen, zoodra wij uit onze tegenwoordige gevangenschap verlost zouden zijn, en dat, ofschoon er veel ijs in de haven lag, dit echter ons niet verhinderen zoude er binnen te loopen.

Wij hadden onze vroegere waarnemingen van de lengte bevestigd; de barometer was rijzende, en ook de thermometer klom van 21° tot 28°. Deze verandering deed de randen van ijs, die zich rondom aan het schip gehecht hadden, in den loop van den dag los geraken en wegdrijven, hetwelk

insgelijks het geval was met de ijsklompen, die aan en op de ijsbergen ontstaan waren. Intuschen woei het nog altijd hard; de zee drong steeds nader op ons aan en was nog altijd onstuimig, zoodat het schip geweldig slingerde en stampte. Onze toestand werd dus zoo hagchelijk, dat wij besloten eene andere ligplaats, nabij de rotsen te zoeken; toen wij eensklaps, eene geheele vloot van zware ijs-eilanden regt op ons aan zagen zetten, die omstreeks 5 ure aan den buitensten hoek van het, nu zeer smal geworden ijsveld in hunne vaart opgehouden werden, en zeer kort daarna was alles weder stil.

Zoodanig is het ijs, en zoodanig zijn de vergoedingen welke het geeft voor de al te menigvuldige aanvallen welke het doet, en voor de belemmeringen die het te weeg brengt. Het is verre van een onvermengd kwaad te zijn, en wanneer ik alle de ontmoetingen, welke wij op dezen togt in en met het ijs gehad hebben naar waarde bereken, meen ik te mogen zeggen dat het veel vaker onze vriend dan onze vijand geweest is. Wij konden wel is waar, de ijsbergen niet gelasten dat zij ons zouden boegseren, of dat zij zich zouden rangschikken om ons slegt water te geven wanneer de zee hol ging, noch ons, wanneer wij eene haven zochten, te hulp zouden komen, om ons met dammen of hoofden van kristal te beschermen, en in 5 minuten waterwerken daar te stellen, zoo als die van *Plymouth* of *Cherbourg*. Maar zij stonden onder het bevel van Hem, aan wien alles onderworpen is, en zij gehoorzaamden.

(19 Sept.) De harde wind bleef aanhouden, doch niet meer zoo geweldig als te voren; ook was er tegen den nacht geen voortteeken van eenige verandering. Wij lagen veilig tusschen het groote ijs-pak dat zich had bijeen gehoopt, en onderscheidde thans nog meer stukken van blaauw ijs, hetwelk zich aan den buitenrand had vastgezet, waarover de zee met eene vreesselijke branding heen stortte. Ik ging derhalve aan wal, en deed op eene daartoe geschikte plaats, den naam van het schip en den datum op de vroeger beschrevene pyramidale rots schilderen. De breedte bevonden wij hier $70^{\circ} 23'$ en de lengte 91° . Volgens de gesteldheid van het ijs, zoo als wij dit van het land konden overzien, was er geene hoop op eene onmiddellijke verwijdering; doch er lag nu weinig sneeuw op den grond, naar evenredigheid van de menigte welke er gevallen bleek te zijn, en de temperatuur was van 25° tot 27° . In hoe verre deze verdwijning van de sneeuw dit maal en bij volgende gelegenheden, aan het voortzwepen van den wind was toe te schrijven, konden wij niet bepalen; maar wij hadden in deze gewesten dikwijls bewijzen gezien van de groote uitdamping, welke zij, zelfs bij eene zeer lage temperatuur, ondergaat; hetwelk betrekkelijk het ontstaan van damp, eene daadzaak bevestigt, welke in de leer der luchtverschijnselen sedert lang bekend is geweest. Wij konden op geene andere wijze de geringe dikte der sneeuw verklaren, welke overgebleven was om met het begin der lente tot water weg te dooijen; want de oppervlakte was te

hard bevroren om door den wind als stuifsneuw weg gewaaid te worden , en tevens was het onbetwifelbaar dat zich hier , gedurende den winter veel meer sneeuw verzameld had dan er nu lag. Hoe nuttig dit wegdampen der sneeuw is , terwijl het de groote watervloeden bij het wegsmelten voor komt , behoeft geen verder betoog.

(20 Sept.) Het was in den nacht gematigd , met denzelfden wind , maar geene sneeuw. Met den dag zagen wij een zwaar pak van ijs , op de baai aandrijven , waar het zich verdeelde : het eene gedeelte dreef oostwaarts van ons weg , en het andere pakte zich aan den ingang zamen , zoo dat wij nu nog digter ingesloten waren dan immer te voren. Na de kerkdienst werd aan de equipage vergund aan wal te gaan , om er zoo veel uitspanning te vinden , als het land kon opleveren. Het gezicht over de omstreek deed ons hier nog eenig klaar water in het zuiden ontdekken , hetwelk wij zouden kunnen bereiken zoodra wij maar westelijken wind hadden. De thermometer teekende 27° , maar er was geen nieuw ijs in de haven , hoezeer de binnenlandsche meren bevroren waren. Met den avond nam de deining overal een einde , en met middernacht was het stil , met harde vorst ; maar het ijs ging niet open , gelijk wij hoopten dat met de eb het geval zoude wezen.

(21 Sept.) Het ijs bleef nog vast liggen , en er woei eene flauwe koelte uit het noorden. Bij onderzoek bevonden wij dat de massas van ijs die ons omringden , aan elkander vast gevroren waren , zoodat wij het vooruitzigt hadden van gedurende

het overige van den winter hier ingesloten te zijn. Daar echter ten 9 ure de koelte uit het westen door kwam, werden alle handen aan het werk geslagen, en bleven den geheelen dag bezig om de ijsklompen, die door de vorst als aan een gemetseld waren, los te maken, vermits dit het eenige middel was om uit deze nieuwe gevangenis te geraken. Dit gelukt zijnde, hielden wij den besten boeg voor om naar buiten te stevenen, en daarna was het schip weldra met nieuw ijs omringd. De thermometer wees 25°.

(22 Sept.) In den nacht kwam er eene stijve koelte, en met den dag vonden wij dat de wind al het ijs dat wij los gehakt hadden, met uitzondering van slechts twee stukken, verdreven, en het vaarwater buiten de baai vrij gemaakt had. Alle hands gingen derhalve weder aan het werk om het overblijvende ijs weg te breken, en er groote stukken van los te maken, die door het getij weggevoerd werden. Naarmate wij hiermede voortgingen werd de arbeid zwaarder, zoo dat het laatste doorhakken van een groot ijsveld niet voor den avond voltooid werd. Op dit oogenblik brak aan de oostzijde eene vervaarlijke massa van het ijs los, en deed ons hoopen dat het wegdrijven ons in het vrijmaken van het vaarwater behulpzaam zoude worden; maar ongelukkig geraakte het aan den grond en bleef vastzitten, en wel tot overmaat van verdriet, vlak voor de doorvaart, welke wij trachtten te openen.

Wij waren derhalve genoodzaakt, op een ander punt nieuwe pogingen in het werk te stellen, en

op nieuw dat geduld en die volharding uit te oefenen, welke in alle omstandigheden van het leven zoo nuttig, maar voor niemand onontbeerlijker zijn kan, dan voor den zeeman, die zich eene doorvaart moet banen door de onophoudelijk terugkeerende belemmeringen eener ijszee. Toen het donker werd hadden wij onzen arbeid voltooid en andermaal het genoegen van ons in klaar water te zien. Wij hielden af tot voorbij de ijsbergen, en maakten het schip vast aan het ijsveld, hetwelk wij als eene mouille uitgehouwen hadden. Kort daarna begon het uit het zuiden hard te waaijen, en nu zagen wij het ijs, dat weggedreven was, terug komen, en ons nogmaals aan de zelfde verlegenheid blootstellen, welke wij pas ontkomen waren. Wij moesten dus nu aan den wal gaan, om uit te kijken hoedanig onze toestand eigenlijk was, om dat wij aan boord niet ver genoeg konden zien. Hier bevonden wij dat de omstandigheden nog erger waren dan wij gevreesd hadden, want zoo het weér niet bedaarde, konden wij niet eens meer de goede haven bereiken waar wij te voren gelegen hadden. Ook zagen wij eenig nieuw ijs, terwijl de thermometer van 22° tot 26° rees. Toen wij echter aan boord terug waren, kwam de wind juist van de streek welke wij wenschten, en die het meest geschikt was om het ijs te verwijderen, zoo dat wij ons met een gunstig vooruitzicht voor den volgenden dag, te rust konden begeven.

(23 Sept.) Deze hoop werd bij het aanbreken van den dag verijdeld. Het had sedert middernacht zwaar gesneeuwd; en alles, land, klippen,

ijs en schip, was dik bedekt, terwijl onze voorgenomene doorvaart naar buiten, door groote stukken van ijsvelden en ijsbergen verstopt was. Hadde het niet zoo hard gewaaid, zoo zoude de wind ons gunstig zijn geweest, en dit deed ons ten spijt van den storm in onzen arbeid volharden, zoodat wij ten 8 ure, toen de wind bedaarde en ook de sneeuw verminderde, het vaarwater open hadden.

Wij gingen aan land om uit te kijken, en vonden dat de noordelijke ingang der haven nog verstopt, maar dat er een ruim klaar water naar het zuiden was. Dit spoorde ons aan om met de walvischboot voor uit te roeijen, om het ingewikkelde vaarwater te onderzoeken; aan het volk dat aan boord bleef de zorg overlatende om het schip met werpen naar buiten te krijgen en te gelijktijd de zeilen bij te zetten. Dit onderzoek voltooid hebbende, kwamen wij ten 10 ure weder aan boord, en het gelukte ons, in weerwil van een' snellen stroom, en de talrijke blinde klippen, die in het vaarwater lagen, het schip zonder ongeval naar buiten te brengen; deze geheele kleine, maar gelukkige togt was in den tijd van 1 uur volbragt.

Wij waren voornemens in de haven te loopen; maar terwijl wij op haren ingang aanstuurden, achtten wij het waarschijnlijk dat wij nog eenige mijlen verder zouden kunnen komen, daar wij wel den wind tegen, maar den stroom met ons hadden. Wij bleven dus langs de kust opwerken, en met middag de haven gepasseerd zijnde, bereikten wij den versten hoek, dien wij van onze laatste ligplaats konden zien. Van hier liep

het land regt zuidwaarts af, en was steiler en rotsachtiger dan hetgeen wij tot dus verre gezien hadden. Hier ontdekten wij ook, eenige mijlen zuidwaarts, eene kreek, met hoog land aan de beide oevers, welke wij, bij nadere beschouwing, vol ijs vonden. In de nabijheid was eenig laag land, hetwelk wij gisten een eiland te zijn, en meer naar het zuid-oost een duidelijk te onderscheiden eiland, hetwelk het verste land was dat wij nog gezien hadden.

Ten 4 ure tegen over de baai zijnde, waren wij genoodzaakt tusschen twee strooken van drijfsijs heen te sturen, en ten 7 ure kwamen wij bij het eiland, en trachtten toen, daar wind en tij gunstig waren, naar het vaste land op te werken. Het vallen van den nacht verhinderde zulks, en wij moesten om eenen hoek van het eiland heen sturen, waar wij omtrent vijftig vademen van de kust, en in vier vademen water, het schip aan eenig zwaar ijs vast maakten. Dit was geene veilige ligplaats, en met een' oostelijken wind zoude zij gevaarlijk geweest zijn; doch na veel beraad, moesten wij er ons mede behelpen, omdat wij niets beters konden vinden. Het bleef den geheelen dag sneeuwen, doch niet zoo sterk of wij konden 2 of 3 mijlen van ons af zien. De temperatuur der lucht klom van 26° tot 32°, maar de barometer daalde een' halven duim. Naar onze berekening hadden wij omtrent 14 mijlen gemaakt; eene onverwachte vaart, die ons allen met nieuwen moed bezielde, en ons met ongeduld den volgenden dag te gemoet deed zien.

(24 Sept.) Ofschoon het gedurende den nacht handzaam weer was geweest, kwam de vloed met groote kracht doorzetten en de ijsberg waaraan wij gemeerd lagen, ontving verscheidene hevige stooten van de aandrijvende ijsklompen; wij vreesden dat deze ijsberg zelf, met hoog water, voortgesleept zoude worden. Eenmaal dacht men werkelijk dat dit het geval was, maar bij onderzoek bleek het, dat het schip zelf eenen keer genomen had, waarop het aan de rotsen werd vastgemeerd. De wind, die in den nacht gaande weg veranderd was, werd met den dag zuid-oost, en toen konden wij van het eiland zien, dat het ijs zich digt om ons heen pakte, als tot eene tijdige waarschuwing om ons van eene plaats te verwijderen, waar wij niet lang meer veilig konden zijn. Wij maakten derhalve zeil, en oostwaarts van het eiland sturende, vonden wij een vaarwater waar het getij met matige snelheid doorstroomde. Wij zonden de sloepen af om deze schijubare haven te onderzoeken, en eene plaats te kiezen waar wij het schip konden vastmaken, maar het bleek weldra dat het slechts een rif van klippen was, weshalve wij verplicht waren, eenige vademmen van den wal, niet verre van eene ondiepe baai, het schip aan een zwaren ijsberg te meeren.

Nadat de manschappen ontbeten hadden, maakten wij klarigheid om weder onder zeil te gaan, zoodra de sloep eene betere ligplaats gevonden zou hebben. Eensklaps echter nam het ijs eenen keer, en eer wij het konden verhinderen werd de boeg van het schip met zulk een geweld tegen de rot-

sen geslagen, dat hij achttien duimen uit het water geligt werd; doch, daar het ijs op het zelfde oogenblik weder aan den grond raakte, onderging het schip geene verdere schade, en door middel van trossen werd het weldra weder vlot gebragt. De koelte wakkerde nu aan en wij zetten de zeilen bij, waardoor wij in staat waren om naarbuiten af te houden, met het voornemen om bij te draaijen, ten einde het berigt van de sloep af te wachten.

Maar de uitslag was niet zeer gelukkig; want nadat wij eene halve mijl, met veel moeite, door rotsen en ijsbergen voortgestevend waren, was de ligplaats, die wij slechts met veel arbeid en gevaar bereikten, niet veel beter dan die, welke wij verlaten hadden. Er was niet meer dan tien voet water, en wij zagen dat wij niet in staat zouden zijn om buiten het drijf-ijs te verhalen, alvorens het schip met den boeg tot eene halve scheepslengte eenige klippen, die boven het water uitstaken, genaderd was, terwijl de achtersteven digt bij anderen lag, die geene zes voeten beneden de oppervlakte der zee lagen. Wij gingen derhalve in de walvischboot om eene betere plaats te zoeken, naar welke de toenemende koelte nu sterk deed verlangen, en op deze wijze gelukte het ons een uitmuntend diep water tusschen het vaste land en de eerste reeks van eilanden te ontdekken. De ingang echter was zeer gevaarlijk, omdat zij nauwelijks wijder dan de breedte van het schip was, terwijl aan beide zijden eene tong van ijs afliep, waarop niet meer dan zeven voeten water stond.

Intusschen was er geen tijd om eene keuze te doen. Wij maakten dus het schip van de trossen los, en schuurden de klippen met onzen kiel. Hoe het schip over de ijstong zoude gebragt worden, was eene andere moeijelijkheid, omdat zijn diepgang de diepte overtrof; maar terwijl hierover geraadpleegd werd, wierp het getij het schip op de rotsen, waar het vast bleef zitten; wij bevonden dat het, strijdig met ons vermoeden, nu eb was. De trossen werden thans wederom uitgebragt en wij werkten er door, doch niet zonder eenige uitstekende punten van de twee tegenover elkander liggende ijsbergen afgezaagd te hebben, uit hoofde van de naauwte dezer doorvaart.

Wij ontkwamen echter deze gevaarlijke gesteldheid niet zonder twee andere ijsbergen te passeren, waarvan de eene hooger dan onze mast, en zoo dicht bij was, dat er slechts de halve scheepsbreedte aan ruimte overbleef. Doch deze moeijelijkheid achter den rug hebbende, was het ons gemakkelijk 2 mijlen door het kanaal te zeilen, waarna wij eene veilige plaats bereikten en aldaar buiten de dubbele strook van drijfsijs en nabij den ingang eener goede baai, het schip aan twee groote ijsbergen vast maakten.

Dit vaste land was datgene hetwelk wij den vorigen dag gezien hadden, en vertoonde eene hooge reeks van bergen, digt bij de kust, in eene zuidelijke en noordelijke rigting, terwijl die, waarin het land afliep, guustiger voor ons was, en geen land voorbij de kaap door ons gezien werd. Wij onderzochten en loodden de haven die bij ons lag,

als ook hare onderscheidene ingangen, maar deze laatsten waren allen verstopt, uitgezonderd een enkele, die tegen over ons lag. Ten laatste bleek derhalve dat de plaats welke wij eerst gekozen hadden de geschikste was, en wij waren dus ook met den uitslag van ons dagwerk te vreden, en dankbaar voor onze bevrijding uit een zoo gevaarlijk vaarwater. Er lag weinig sneeuw en wij zagen geen baai-ijs; de lucht en het water hadden beide 29°, en de koelte kwam des avonds uit het Noord-oosten. Wij waren hier genoodzaakt onze watervaten met ijs te vullen, vermits er geen versch water te krijgen was. Het land in onze nabijheid, bestond als naar gewoonte uit graniet.

(25 Sept.) De wind kwam in den nacht uit het noorden, en veroorzaakte zulk eene rijzing van het getij, dat al de ijsbergen in beweging geraakten. Het gevolg hiervan was, dat zij in korten tijd allen wegdeven, uitgenomen een, die door onze kabels op zijne plaats gehouden werd. Heden morgen was het helder weér, en wij zagen van top eene ruimte van klaar water in het zuiden, werwaarts het ijs, dat uit dit nauwe vaarwater gedreven was, heen trok. Wij dachten dus in het eerst dat het ijs zich zelven vrij zoude werken, en dat wij tegen den middag zouden kunnen zeilen; maar de ongelukkige aankomst van een zwaar pak-ijs aan den noordelijken ingang, verstopte niet slechts deze op nieuw, maar veroorzaakte ook nog eene grootere stremming aan die zijde, zoodat wij verpligt waren verder in de baai te halen.

n, maar deze
 nderd een en-
 laatste bleek
 eerst gekozen
 waren dus ook
 e vreden, en
 n zoo gevaar-
 w en wij za-
 water hadden
 vonds uit het
 oodzaakt onze
 er geen versch
 onze nabijheid,
 t.

nacht uit het
 e rijzing van
 beweging ge-
 lat zij in kor-
 een, die door
 n werd. He-
 en wij zagen
 er in het zui-
 naauwe vaar-
 ij dachten dus
 ij zoude wer-
 zouden kun-
 komst van een
 ingang, ver-
 maar veroor-
 ning aan die
 er in de baai

In den achtermiddag gingen wij aan land, na-
 men plegtig bezit van het eiland, waaraan wij nu
 gemeerd lagen, en gaven er den naam van *An-
 dreas-Ross* aan, naar mijnen zoon. Van de steen-
 terp, die wij hier oprigften hadden wij een zeer
 uitgestrekt gezicht, en zagen land in het zuiden van
 ons op den afstand van 18 of 20 mijlen, doch niet
 duidelijk genoeg om te onderscheiden of het uit
 eilanden bestond, dan of het eene verlenging van
 het land nabij ons, en het vaste land van *Ameri-
 ka* was. In de zelfde rigting zagen wij veel klaar
 water, zoodat wij ons vleiden dat wij onzen koers
 zouden kunnen voortzetten, zoodra de wind uit het
 noorden doorkwam, en eindelijk de straat waarin
 wij opgesloten waren zouden kunnen verlaten. Na-
 dat er eene schets van geteekend was, gaven wij
 namen aan de eilanden.

De harde wind van den vorigen nacht had de
 sneeuw, die in de ravijnen en holen bijeengehoopt
 was, in zoo verre weggeveegd, dat het land er
 nu tamelijk vrij van was, en het eiland waarop
 wij stonden was dermate ontbloot, dat men het
 zuivere graniet konde zien, zonder eenig het min-
 ste spoor van plantgewas. Een flauwe mist naar
 den kant van de pas geziene eilanden, was oor-
 zaak dat zij zich thans flauwer vertoonden; en,
 in den avond, was het weer geheel bedaard, met
 eene temperatuur van 24° hoewel zonder het ont-
 staan van nieuw ijs. Nadat wij de haven geheel
 opgenomen hadden, bevonden wij dat er met laag
 water vijftien voet diepte met vlakken moddergrond
 was; dat dezelve vrij van stroomen was, behalve in

het ruime vaarwater, en dat men er tegen alle winden beschut lag. Waar de stroom liep, geschiedde zulks met groote kracht, zoodat hier het ijs met vreesselijke snelheid en geweldige botsingen weggevoerd werd. Eene groene meeuw was al het levend gedierte dat wij hier te zien kregen.

(26 Sept.) Schoon het na middernacht stil en helder was en de thermometer slechts 27° teekende, ontstond er geen nieuw ijs in het stille water, en het getij voerde het grootste gedeelte weg, van datgene hetwelk het vaarwater bezet had. Maar ten 9 ure begon het aan den noordelijken ingang naar binnen te drijven, hetwelk, vergezeld met een' noord-oostelijken wind en zware sneeuw, al onze hoop om dien dag nog verder te komen verijdelde. Kort na den donker viel de temperatuur tot 25°, en de sneeuw bleef aanhouden; maar door de kracht van de getijden begon het ijs in beide rigtingen weg te drijven. Daar de koelte vermeerderde, waren wij verpligt nog meer touwen uit te brengen, en de *Krusenstern* werd insgelijks op eene veilige plaats vastgemeerd.

(27 Sept.) In den nacht woei er eene zeer harde koelte uit het noorden, en het getij rees ten gevolge daarvan zeer hoog, zoodat alle ijsbergen driftig geraakten. Onze zwaarste tros gleed van de rots af waaraan wij hem vast gemaakt hadden, en verpligte ons een anker te laten vallen, omdat het donker was; maar met den dag bragten wij den tros naar eene andere rots uit, en ligten ons anker weder. Thans bemerkten wij dat het vaar-

water aan beide einden verstopt was , en in dezen staat bleef het den geheelen dag , hoewel met klaar water in het midden , waar het kanaal het breedst was. Eene aanzienlijke menigte zwaar ijs kwam aan den ingang dezer kleine haven , maar bereikte het klaar water niet waar wij lagen , en waar geen nieuw ijs ontstaan was ; denkelijk uit hoofde van den harden wind.

Na de parade en het gebed , werd een gedeelte der equipage aan land gezonden om te exerceren , en de overigen des avonds. Met deze laatste troep aan wal zijnde , zagen wij dat er , ondanks eenig open water , zonder verandering van wind , geene kans voor ons was om uit onze tegenwoordige positie bevrijd te worden. Wij hadden den tijd om het eiland , hetwelk het grootste van de groep is , te doorwandelen , maar wij zagen nergens eenig plantgewas , noch eenig dier. Den volgenden morgen , echter , schoten wij eene groene meeuw en een zeekalf. De temperatuur van lucht en water waren beide 29° , en nadat wij aan boord terug waren , begon het zeer hard uit het noord-westen te waaijen.

(28 Sept.) Schoon de wiud in den nacht naar het westen draaide , bood hij ons geene mogelijkheid aan om , zoo als wij gehoopt hadden , verder te komen. Het ijs was , wel is waar , een goed eind wegs van de kust afgedreven , maar ons vaarwater was nog altijd door het ijs verstopt. Buitendien dreef er veel zwaar ijs met groote snelheid voor het getij op en neder ; zoodat , al konden wij er door komen , het niet raadzaam zou

geweest zijn dit ijs te gemoet te gaan. Sommigen van deze ijsgevaarten kwamen werkelijk in de straat, en maakten haar eenigen tijd van de eene naar de andere zijde schoon, toen de ingang onzer haven verstopt was. Nadat wij echter met de sloep het vaarwater onderzocht hadden, vonden wij eindelijk, dat wij ook door de zuidelijke opening naar buiten konden geraken, indien wij slechts uit onze tegenwoordige gevangenis wisten vrij te komen.

Schoon het dezen geheelen dag handzaam weer was, daalde de barometer een duim, als een voortteeken van hetgeen kort daarna gebeurde. Wij werden namelijk in den avond door een zwaren storm uit het noord-noord-westen, met geweldige sneeuw, overvallen, zoodat wij genoodzaakt waren een zwaar touw naar de klippen en een ander op den naasten ijsberg uit te brengen, om dezen lasten tusschen de kust en het schip te houden, in geval eenige verandering van wind ons naar de klippen mogt drijven, waarvan wij slechts eenige vademmen verwijderd waren. De thermometer was eerst op 22° en klom tot 28°. Wij onderzochten heden het eiland ten zuiden van ons, doch vonden niets dat onze oplettendheid waardig was.

(29 Sept.) De sneeuwstorm bleef den geheelen nacht aanhouden; maar in den morgen, was het ijs zoo ver door den wind weggedreven, dat het kanaal bevaarbaar was. De gesteldheid van het weer vergunde ons echter niet onder zeil te gaan, vermits geen zeil tegen zulk eenen stormwind bestand was. Tegen den middag en den avond woei

het nog bij vlagen, en de sneeuw hield op. Wij zagen nu, dat de kracht van den wind al de sneeuw, waarmede het land te voren bedekt was geweest, daarvan schoon weggeveegd had. De thermometer stond midden in den storm op 23° , en daalde niet beneden 21° ; terwijl des avonds de barometer begon te rijzen. De ingang van de haven was thans opgeruimd, en al het nieuwe ijs, als ook de bevroren sneeuw weggedreven. Na het doorkomen bleef het getij den geheelen dag nagenoeg op de zelfde hoogte, de zelfde uitwerking van den wind vertoonende, welke wij voorheen menigmaal hadden opgemerkt. De waargenomene breedte was $70^{\circ} 12'$, en de lengte, onverbeterd, $92^{\circ} 21'$. Niemand kon dezen geheelen dag van boord gaan.

(30 Sept.) In den nacht werd de storm allengs minder, en ten 5 ure, met den dag, was de koelte zoo matig, dat wij gerust konden beproeven naar buiten te komen, daar het vaarwater ten zuiden, vrij van ijs was. De trossen en kabels werden derhalve ingehaald en ten 6 ure gingen wij onder zeil, met de *Krusenstern* op sleeptouw. Hoewel de stroom in de straat om de noord liep, en ons derhalve tegen was, stelde de noordelijke wind ons echter in staat om 5 mijlen in het uur te loopen, terwijl wij den stroom te gelijkertijd op de helft rekenden. Ten 7 ure passeerden wij den zuidelijken ingang van de haven en de zuidoostelijke opening van de straat, en vonden den stroom sterker naarmate wij voortstevenden, en, gelijk natuurlijk te verwachten was, het snelst in de naauwste plaatsen.

Wij moesten ons nu eenige meerdere kennis verschaffen van hetgeen thans volgen zoude, vermits wij de eindpalen onzer wetenschap bereikt hadden; en wij waren derhalve zeer begeerig om de strekking van het land na te gaan, scherp acht gevende op de westelijkste kaap en op elken daarop volgenden hoek, die zich onder het voortzeilen aan ons vertoonde. Wij bevonden, dat het verre land, hetwelk wij tusschen het ronde eiland en de vaste kust gezien hadden, eene digte groep van groote eilanden was, en dat de kust westwaarts afliep. Ten 8 ure hadden wij de kaap geground; nadat zich achterevolgens zeven hoeken vertoond hadden, waarvan de vijfde de ligging eener groote baai aanwees, welke wij, bij nadering, vol ijs vonden. Eene baai voorbij de tweede punt, scheen ons mede eene goede ligplaats aan te bieden, en iets verder zagen wij eene opmerkelijke kreek, zoo het scheen met twee eilanden aan de invaart. Deze onderscheidene plaatsen ontvingen allen hunne namen, doch ik ga hier stilzwijgend voorbij, hetgeen met een' enkelen opslag van het oog op de kaart kan gezien worden.

Langs de kust stevenende kwamen wij allengs verder uit den wal, van een honderd vadem tot 2 mijlen; en op den middag, zagen wij de groote massa van ijs van de kust, omtrent 2 mijlen ten noorden van den uitersten hoek van het vaste land, tot aan de eilanden zuidwaarts uitgestrekt; zoodat alle verdere doorzeiling hier onmogelijk was, vermits het ijs geheel uit zware massas bestond, die dicht op een gepakt waren. Wij hadden 17 mijlen

gemaakt; 5 om de zuid, en 12 om de zuid-west. Wij moesten derhalve nu wenden en op het land aanhouden, om eene goede haven te zoeken. Wanneer wij de kust naderden, zonden wij eene sloep vooruit, om te looden en om eene veilige ligplaats te zoeken; terwijl wij intusschen het schip aan eenen nabij gelegen ijsberg vast maakten, doch in eene gesteldheid welke wij niet konden vertrouwen, omdat er zeer weinig diepte was.

De sloep vond, ten noord-oosten van onze ligplaats, eene ruime baai, die echter aan drie streken van het kompas open lag; en ten zuid-westen, een eiland, hetwelk eene veilige schuilplaats opleverde en ten zuiden eene klip boven water had, met eene ondiepe baar of bank nabij den noordelijken ingang. Deze positie werd dus door ons gekozen; wij maakten het schip aan twee ijsbergen vast, en lagen hier onder de bescherming van het eilandje; zoodat wij slechts een vierde van eene mijl van den sluitboom van zwaar ijs verwijderd waren, die, zoo als wij thans duidelijk ontwaarden, uit honderden van ijsbergen bestond, welke als aan elkander gesmeed waren er eene enkele ondoordringbare massa uitmaakten. Wij hadden op onzen togt herwaarts, enkele groote stukken ontmoet, die voortdreven, om zich met dezen vreeselijken sluitboom te vereenigen, en wij waren ook genoodzaakt geweest ons eenen weg door eene uitgestrektheid van sneeuw-ijs *) te banen, dat dik en hard genoeg was om ons vrij wat moeite te veroorzaken.

*) *Pancake-ice*, is eigenlijk: pannekoek-ijs.

De thermometer was op den dag van 23° tot 25°, maar des avonds werd het stil en toen viel de temperatuur plotseling tot 18°. Met zonsondergang was de lucht zeer helder, en wij zagen het hooge land voorbij den hoek, 10 of 11 mijlen van ons af, in het zuid-west, en beoosten het zuiden gestrekt; maar, of dit met het land in onze nabijheid zamenhing, of niet, konden wij niet opsporen. Wij peilden de groote eilanden van oosten-zuiden tot zuid-zuid-oost, 9 mijlen van ons, en waren door zwaar ijs omringd, hetwelk op eene plaats door een smal vaarwater van die eilanden gescheiden was.

Het voorkomen van het land was niet zeer merklijk veranderd. Het was veel lager dan die gedeelten van de kust, welke wij reeds onderzocht hadden, en de oppervlakte was over het geheel meer vlak. Er was eenig plantgewas op het kleine eiland, en wij vonden er versche sporen van den haas en den hermelijn. Hier waren ook twee kringen van steenen, zijnde de overblijfselen van zomerwoningen van Eskimoos, doch veel nieuwer dan die, welke wij te voren gezien hadden. Hoewel er sneeuw lag, was die meerendeels in de ravijnen en benedenwindsche plaatsen gewaaid, hetwelk ons gelegenheid gaf om te bemerken dat de rotsen uit rood graniet bestonden. Naderhand zagen wij het spoor van eenen beer nabij de plaats, waar wij gemeerd lagen, en hier lieten zich ook eene menigte zeekalven zien. Daar wij geene waarnemingen deden, moesten wij bij berekening de breedte 70° schatten en de (onverbeterde) lengte op 92° 40'.

van 23° tot en toen viel Met zonson- wij zagen of 11 mijlen sten het zui- land in onze wij niet op- len van oost- van ons, en welk op eene die eilanden

niet zeer mer- dan die ge- ls onderzocht er het geheel op het klei- e sporen van ren ook twee blijfselen van veel nieuwer adden. Hoe- els in de ra- ewaaid, het- merken dat de naderhand za- bij de plaats, n zich ook ee- reene waarne- ning de breed- te op 92° 40'.

Met het einde van de maand September, waar- van wij nu den laatsten dag bereikt hadden, was ik overtuigd dat alle hoop, om in dit seizoen ver- der door te dringen ten einde was. Dit gevoelen meldde ik ook in mijn scheeps-journaal, met bij- voeging van die aanmerkingen, welke ik thans on- veranderd mededeel, omdat zij aldus de indrukken en gevoelens, welke uit onze handelingen en om- standigheden voortvloeiden, beter zullen doen ken- nen, dan al wat ik naderhand of op dit oogenblik daaromtrent geschreven zoude kunnen hebben.

»Ik ben ten volle overtuigd, dat op elke reis van dezen aard, de veiligheid van het schip de al- lereerste en de voornaamste bedenking moet zijn, aan welke alle andere bedenkingen onderworpen moeten blijven; immers van het behoud van het schip hangt, op zulk eenen togt, het voordeel van de onderneming nog meer af, dan op eenige ande- re zeereis, ofschoon de aangehaalde bedenking, tot zekeren graad, in alle gevallen zonder onder- scheid, op den voorgrond moet staan. Na eene bedaarde overweging van hetgeen laatstelijk voor- gevallen is, heb ik eenige redenen om mij zelve te berispen, omdat ik niet altijd even streng en strikt volgens het voormelde beginsel te werk ben gegaan. Eene zeer natuurlijke zucht om voor- waarts te komen, heeft mij dikwijls aangespoord om door te werken, zoodra zich de minste waar- schijnlijkheid opdeed, dat wij het langs de kust zouden kunnen ophalen; intusschen was het, be- trekkelijk, minder laakbaar in mij, dat ik met een klein schip deed, hetgeen eene veel grootere

onvoorzigtigheid met een groot schip geweest zoude zijn, en ik maak deze aanmerking gedeeltelijk ook ten behoeve van hen, die, na mij, met grootere vaartuigen, dezelfde pogingen zullen vernieuwen.

Maar het zij vergeefflijk of laakbaar, al het gebeurde heeft bewezen, dat door deze eerzucht en ongeduldigheid hoegenaamd niets gewonnen wordt; het was eene worsteling tegen de onoverkomelijke hinderpalen van het klimaat; tegen winden en stroomen, tegen ijs en rotsen, tegen de natuur zelve, die ons dagelijks bedreigde ons de eindpalen voor de oogen te zullen stellen, welke wij niet moesten overschrijden. Het is bij de uitkomst gebleken (en toekomstige zeereizigers mogen met deze aanmerking hun voordeel doen), dat indien ik, in vele gevallen, geduldig had gewacht, tot dat ik met zekerheid eene schuilplaats bereiken kon, wij onze tegenwoordige stelling veel vroeger en wel met veel minder arbeid, ongerustheid en gevaar, bereikt zouden hebben dan thans geschied is. Maar niet te min is het, uit den toestand van het ijs, even zeker, dat, alschoon wij deze stelling veel vroeger in het seizoen bereikt hadden, het ons evenmin gelukt zoude zijn vóór den winter nog veel verder door te dringen. Voor zoo verre onze verrigtingen voor het volgend jaargetijde betreft, zijn wij waarschijnlijk hier even zoo goed in staat om te beslissen als wij dit op een verder punt zouden geweest zijn, terwijl, nadat wij 300 mijlen verder zijn gekomen dan eenige vroegere reis het heeft kunnen brengen, wij hier

van de kust, welke door kapitein FRANKLIN opgegeven is geworden, niet verder af zijn dan 280 mijlen.

» Nopens de wijze van varen in deze zeeën, mag ik hier ook mijne vaste overtuiging mededeelen, dat, waar geene haven is, en het ijs langs de kust zit, men nimmer behoort te aarzelen om eene standplaats in het ijs-pak te nemen, vooral wanneer het schip nabij het land is. Dit is werkelijk de veiligste handelwijze; en ofschoon het gevolg dikwijls eene terugwaartsche beweging kunne zijn, zoo kan dit tegen de veiligheid van het schip niet opwegen; terwijl wij vroeg of laat altijd zonder zwaarigheid uit het ijs zijn vrijgekomen. Ik moet des te nadrukkelijker dezen stelregel aan zeevaarders aanbevelen, omdat de tegenovergestelde meening veld gewonnen heeft; het gevolg eener tegenovergestelde handelwijze is alleen, dat het schip in een gedurigen staat van gevreesd en ook van wezenlijk gevaar gehouden wordt; en dit is inderdaad de bron van al de gevaren en naauwe ontkomingen waarvan wij lezen; terwijl een weinig voorzorg en geduld gewoonlijk het menigvuldige plaats grijpende geval, van in het ijs bezet te geraken, zoude voorkomen. Een weinig nadenken moet ons inderdaad doen begrijpen, dat het niet in de magt van een schip staat om zich door zulke hinderpalen eenen weg te banen, en van dit alles maak ik de volgende sluitreden op: dat het onvoorzigtig, zoo wel als vruchteloos is, altijd vooruit te willen komen om elke opening van klaar water te bereiken, tenzij dit zonder iets

te wagen , geschiede , en men ook het vooruitzigt hebbe , hetgeen men gewonnen heeft , te behouden , en werkelijk den togt te bevorderen.

» Wel is waar , en zal men welligt tegen deze aanmerkingen inbrengen , dat het voor elk schip zaak is , eene haven te zoeken , vooral na een langen togt en aan eene onbekende kust. Maar doorgaans is het gemakkelijk , zonder gevaar , de sloepen af te zenden , wanneer men het vooruitzigt op eene schuilplaats aan den wal heeft. Wel verre van het schip dus in gevaar te brengen , is het , zoo als ik reeds aanbevolen heb , de veiligste en eigenlijk de eenige verstandige partij , het ijs zelf tot schuilplaats te kiezen. Dit is , zoo ik mij niet bedrieg , het redmiddel , hetwelk de Voorzienigheid zelve ons aan de hand geeft ; en hij die dit middel verwaarloost , en evenwel op de Voorzienigheid vertrouwt , tot redding uit gevaren , aan welke hij zich zonder noodzakelijkheid heeft blootgesteld , moet zich niet beklagen , wanneer hij daarin te leurgesteld wordt , vermits hij niet alles heeft aangewend , om zich zulk eene bescherming waardig te maken. Dit worde behartigd door die genen , ten minste , welke in volgende jaren eenen » noordwestelijken doortogt » mogen beproeven , en dat zij nimmer deze twee veel beteekenende woorden vergeten : voorzigtigheid en geduld.»

---

vo
de
ler
ne
he
me
he
ool
der
tw
ber
bev
ook
me
te,

Ewaalfde Hoofdstuk.

AANMERKINGEN OVER DEN TEGENWOORDIGEN TOESTAND
VAN HET SCHIP, EN TOEBEREIDSELEN OM DE STOOMMA-
CHINE VAN DEN OVERTOLLIGEN LAST TE BEVRIJDEN. —
AFTUIGING VAN HET SCHIP. — WELGELUKTE RENDIER-
JAGT. — WIJ VERKRIJGEN DE ZEKERHEID, DAT WIJ
WERKELIJK VOOR DEN GEHEELEN WINTER GEBLOKEERD
ZIJN. — OPRIGTING VAN EEN KRUIDMAGAZIJN AAN DEN
WAL. — ONDERZOEK DER VICTUALIE. — HET GESCHUT
EN EEN GEDEELTE DER MACHINE WORDEN ONTSCHREEPT.

Alvorens wij het journal van de volgende maand voortzetten, moet ik eenige aanmerkingen omtrent den tegenwoordigen staat van het schip mededeelen, bijzonder met betrekking tot de stoommachine. Al wat sedert de laatste weken geschied is, heeft reeds doen zien dat wij het schip niet anders meer dan als een zeilschip konden aanmerken; en het was insgelijks waar, dat, welke voordeelen wij ook laatstelijk van de stoommachine verkregen hadden, deze niets meer bedroegen dan de kracht van twee sloepen die het schip zouden geboegseerd hebben. Maar dewijl de machine ons dus geene dienst bewees, was zij niet slechts een nutteloos, zij was ook een zeer lastig voorwerp aan boord, omdat zij, met hare brandstof, twee derden onzer scheepsruimte, zoo wel in zwaarte als in ruimte besloeg. Van

den beginne was zij in een ander opzigt , zeer lastig geweest , daar zij de aanhoudende dienst van vier personen vereischte , die natuurlijk geene scheepsdienst konden doen , hetwelk de kracht onzer wezenlijke scheepsbemanning aanmerkelijk verzwakte. De machine was bovendien van den beginne eene bron van belemmeringen en wederwaardigheden geweest , waarvan ik reeds breedvoerig melding heb gemaakt. Daar men bovendien de machine beschouwd had als de ware beweegkracht van het schip , waren de masten en zeilen naar evenredigheid kleiner vervaardigd geworden , want men had er op gerekend , dat de zeilen alleen met stormachtig weer gebruikt zouden worden , zoodat ons schip inderdaad niet veel meer dan een noodtuig had. Tot overmaat van al deze nadeelen , moest het schip met deze gebrekkige krachten , nog eene sloep van achttien ton last achter zich slepen , hetwelk een vierde van deszelfs eigen scheepslast uitmaakte. Het geheele schip en tuig was derhalve een zamenstel van hindernissen en belemmeringen , die wij bij ons vertrek uit *Engeland* verre waren van te vermoeden of te voorzien.

Indien wij met dit alles reden hadden om voor den tot dus verre afgelegden weg dankbaar te zijn , en zelfs om ons te verwonderen dat wij zoo verre waren gekomen , kon dit ons de oogen niet doen sluiten voor hetgeen ons nu te doen stond. Voortaan moest ons schip een bloot zeilschip , en niets meer zijn. Ik besloot derhalve het van de zwaarste en minst kostbare deelen der machine te ligten , en al wat dienstig tot versterking van

het schip kon zijn, daartoe aan te wenden. Met dit oogmerk, maakten wij schikkingen op den laatsten dag van September, om de ketels uit elkander te nemen, ten einde die aan wal te kunnen brengen, wanneer het schip door het ijs gebloekeerd mogt worden, eene gebeurtenis die niet verre meer af kon zijn. Hier mede stemde ieder officier overeen en het was insgelijks de wensch van de overige schepelingen. Het is waar dat wij hierdoor ons schip in kracht geringer maakten dan eenig vaartuig, dat vroeger deze gewesten bezocht had; maar dit ongemak had werkelijk reeds, tegen onzen wil plaats gegrepen, en onze vrijwillige vermindering was derhalve eigenlijk niet meer dan eene bloote formaliteit.

(1 October) Heden afgelopen nacht, viel de thermometer tot 17° , dreigende hierdoor dat onze thans bereikte stelling de laatste in dit seizoen zoude zijn; maar, tegen den dag werd de lucht betrokken, en de temperatuur steeg tot 21° , met sneeuw, die den geheelen dag aanhield. Wij waren dus verhinderd het hooge land in onze nabijheid te beklimmen en van daar zoodanige waarnemingen te doen, als tot eene verdere voortzetting van den togt noodzakelijk waren. Wij konden derhalve niet anders doen dan onze kleine haven aanlooden en opnemen, en waren blijde te bevinden dat, in geval wij op deze plaats werkelijk ingesloten mogten worden, wij hier een veilig verblijf zouden vinden, wanneer wij de zware ijs massas uit den weg ruimden en het baai-ijs, dat nu zes duim dik was, doorzaagden. De sneeuw hield

met den avond op. Eene zeer nieuwe vosseval, en de omstandigheid dat de zeekalven die hier talrijk waren, zich zeer schuw vertoonden, was een natuurlijk bewijs dat de Eskimoos nog niet sedert lang deze plaats verlaten hadden.

(2 Oct.) Schoon de voormiddag betrokken was, was het weer niet ongunstig voor een uitstapje aan wal. Wij landden aan de noordzijde van de haven, daar het ijs niet zoodanig was, dat wij er, naar den zuidelijken hoek overheen konden gaan, welke laatste voor ons het belangrijkste punt was. Nadat wij eene vallei doorgegaan waren, met een bevroren meer, beklom ik een' hoogen heuvel, en ontwaarde van hier dat eene kreek, welke ons eenen omweg had doen maken, een inham was, die, in eene noordwestelijke rigting, omtrent 6 mijlen landwaarts liep. Hier zag ik het hoofd van den grooten inham, dien wij den 13^{den} gezien hadden, omringd met land hetwelk veel hooger scheen te zijn dan dat in het zuidwest, welk laatste uit eene reeks van lage heuvelen bestond. Voorbij dit land kon ik geen water zien. Naar het zuid-oost had ik een volmaakt gezigt op de eilanden, welke wij den 30sten September gepasseerd waren, benevens eenig land in het oosten en zuiden, dat waarschijnlijk het vaste land van *Amerika* was; doch dit laatste punt konde toen niet beslist worden, evenmin als ik met zekerheid konde zeggen of het eene verlenging was van het land waarop ik mij thans bevond.

Nu was het vooral van belang den toestand van het ijs te kennen en hoe het er waarschijnlijk in

e vosseval, en
die hier talrijk
was een na-
g niet sedert

trokken was,
een uitstapje
dzijde van de
was, dat wij
rheen konden
ngrijkste punt
gaan waren,
een' hoogen
eene kreek,
aken, een in-
e rigting, om-
er zag ik het
wij den 13^{den}
hetwelk veel
het zuidwest,
heuvelen be-
n water zien.
akt gezig op
eptember ge-
d in het oos-
et vaste land
punt konde
als ik met ze-
erlenging was
vond.

toestand van
arschijnlijk in

het vervolg mede gesteld zoude zijn; maar al wat wij zagen gaf ons geene de minste hoop op het vervorderen van den togt. Wij waren hier volkomen gestuit. Wij hadden inderdaad lang vermoed dat deze uitkomst niet lang meer zoude toeven, en konden redelijkerwijze ook niet daarover verwonderd zijn. Maar wij waren tot op dit oogenblik werkzaam en drok bezig geweest, en onze aanhoudende pogingen hadden, zoo als het in het gewone leven gaat, ons verhinderd aan de toekomst te denken, of te zien dat het kwaad niet lang meer uit kon blijven, dat elke minuut naderde, waarop het zoude komen. Wij koesterden die blinde hoop, welke zelfs in het aanschijn van onvermijdelijk gevaar, van een' gewiszen ondergang, zelfs op het sterfbed het gevolg is van inspanning en wederstand; die hoop welke alleen eindigt met de pogingen die haar staande hielden, wanneer het schip tegen de rots verbrijzeld wordt, en wanneer het zonlicht voor het oog van den stervenden verdwijnt.

Thans waren wij genoodzaakt na te denken; nu toch was er niets meer te verrigten, en vertoonden zich thans, de lange en akelige maanden, het langwijdige jaar mogt ik zeggen, van onze onvermijdelijke gevangenschap tusschen het onbewegelijke ijs, levendig voor den geest. De deur des kerkers werd voor de eerste maal achter ons toegesloten. Wij beseften dat wij hopelooze gevangenen waren, welke de natuur zelve thans niet bevrijden of verlossen kon, en maanden lang was het onmogelijk de sombere gedachten te onderdruk-

ken, welke, wanneer zij op teleurstelling volgen, altijd met verdubbelde zwaarte drukken, nadat het gevoel, hetwelk dadelijk op de staking der werkzaamheid, die onze hoop staande hield volgde, een weinig verflaauwd is. Zouden wij beter geslaagd zijn, zouden wij deze, en alle andere hinderpalen te boven gekomen zijn en het gewenschte punt bereikt hebben, tot aan de ontdekkingen die om de west volbragt waren, indien de stoommachine ons niet hadde te leur gesteld? zouden wij hier eene maand of zes weken vroeger aangekomen zijn, zoo als hadde behooren te geschieden? was de ongeschiktheid van ons vaarttuig, was een zamenloop van gebreken die niet te voorzien waren, de oorzaak dat wij den omtrek van *Amerika* niet volkomen hadden kunnen volgen en in een enkel seizoen het bestaan eener "noordwestelijke doorvaart" tot zekerheid hadden kunnen brengen? Zulke en dergelijke gedachten pijnigden ons, en zij waren zeer natuurlijk, wanneer wij ons herinnerden wat wij doorgestaan, hoe vele vertragingen en teleurstellingen wij ondergaan hadden, Maar gelijk die zelfkwelling, die den mensch zoo dikwerf zonder het minste nut ongelukkig maakt, waren ook deze gedachten geheel en al vergeefs, en nog erger dan dit. Wij poogden ze derhaive telkens te onderdrukken zoodra zij opkwamen. Bij nadenken gevoelden wij dat wij hetgeen verre van ons, en in de toekomst lag, niet konden zien, dat wij ons geene voorstellingen van het voor ons liggende land konden maken, dat wij niet zeker konden weten, wat het ijs geweest

was, eer wij deze plaats bereikten, en dat wij gevolgelijk even min konden weten of er in deze rigting eene doorvaart ten westen te vinden ware, als ook of wij wel één voet verder hadden kunnen komen, zelfs wanneer de omstandigheden alle onze wenschen bekrond hadden.

Wij vonden hier vele sporen van hazen, en schoten er eenigen, die, ofschoon het nog vroegtijdig was, geheel wit waren: eene noodzakelijke verandering, welke, zoo als aan thans natuurkundigen zeer wel bekend moet zijn, langen tijd, in deze gewesten plaats grijpt, voor dat de grond bestendig met sneeuw bedekt is, en voor dat het klimaat bestendig tot hevige koude overgaat. Het bewijst ten minste dat de verandering van kleur geen uitwerksel van de temperatuur, maar veel meer eene voorzorg is om de dieren tegen de koude van den winter te wapenen. Wij vonden hier ook het spoor van eenen beer, en binnenslands konden wij, niettegenstaande de sneeuw, bemerken dat de vlakten met plantgewas bedekt waren. De uitstekende rotsen bestonden uit rood graniet, met stukken kalksteen in de nabijheid van de kust, hetwelk eene voortdoring van dezelfde geologische gesteldheid was, die wij aanhoudend sedert het begin van de straat hadden waargenomen. Wij zagen eene menigte kuilen door de Eskimoos gemaakt om vossen of andere dieren te vangen, met eene menigte steenterpen, die van verre naar menschen gelijken en welke de Eskimoos oprigten om de wilde dieren van de nabijheid hunner woningen te verjagen. In deze ruimte,

welke 5 mijlen bedroeg, troffen wij twee me-
ren aan.

(3 Oct.) Gedurende ons springtogje van gisteren had het scheepsvolk den ijsberg, die voornamelijk onze mogelijke doorvaart verhinderde, bijna geheel losgehakt, zoodat hij voor 5 uur met den stroom weg dreef; daar het echter stil bleef, met eene temperatuur van 20°, was er weinig hoop dat wij onder zeil zouden kunnen gaan, zelfs nadat de ijsberg uit den weg geruimd was; want onder zulke omstandigheden was het zeker dat wij door nieuw ijs weldra wederom bezet zouden worden. Dezen morgen was dit vooruitzicht nog gunstiger, daar de temperatuur 13° was, maar in den dag steeg zij tot 21°, met heldere lucht en handzaam weer. Weder aan land gaande, bereikten wij op den middag den hoogsten bereikbaren bergtop; maar wij konden van hier de kimmen niet volkomen zien, en tot geen besluit komen, ofschoon het weinige dat wij zagen ons niet veel goeds beloofde. Bij het beklimmen van den tweeden berg, konden wij slechts eene groote uitgestrektheid van land zien van het noord-oost naar het zuid-west, zonder eenig open water, dan dat, waarin wij lagen, hetwelk naar de binnenzijde aan eene groote baai geleek. Wij zagen wederom sporen van hazen, van enen witten beer, en van hermelijnen en vossen. Ook vonden wij de hoefens van een rendier.

De gesteldheid van het ijs was intusschen hetgeen ons het meest bezig hield; terwijl ik maar al te wel wist hoe moeijelijk het hier is, over den

wij twee me-

je van gisteren
te voornamelijk
, bijna geheel
met den stroom
eef, met eene
g hoop dat wij
s nadat de ijs-
ant onder zulke
wij door nieuw
worden. De-
gunstiger, daar
den dag steeg
andzaam weer.

n wij op den
bergtop; maar
niet volkomen
, ofschoon het
el goeds beloof-
tweeden berg,
gestrektheid van
het zuid-vest,
waarin wij la-
an eene groote
sporen van ha-
an hermelijnen
orens van een

intusschen het-
wijl ik maar al
is, over den

aard en den samenhang van het land te oordeelen, was ik overtuigd, dat hetgeen wij gezien hadden, ons geene bepaalde gevolgtrekking konde opleveren. Het ijs scheen nagenoeg in den zelfden toestand te zijn, en wij hadden zelfs redenen, om te gelooven, dat het geheele pak voor den geheelen winter zoo vast gevroren was, dat het nimmer verdeeld zoude worden. Met het land besloot ik mij nader bekend te maken, en het met dit oogmerk, zoo ver het mogelijk was, door te reizen. Ons schip was nog niet geheel vastgevroren, maar het lag in de beste positie, welke men vinden kon, in geval dat dit, zoo als wij nu verwachten moesten, weldra zoude geschieden.

Het land, hetwelk wij doorreisden, was in zijnen aard weinig verschillend van datgene, hetwelk wij vroeger onderzocht hadden; doch het was meer oneffen en ruw. De valleijen bevatten, hier als elders, meren; maar die, welke wij zagen, waren slechts eenige voeten diep, en schenen geene visschen te bevatten. Wij namen eenige hoeken op, van eene steenterp, die wij op den hoogsten berg opgerigt hadden, en deden hier onze gewone waarnemingen. Middelerwijl hield zich het scheepsvolk aan boord bezig met de machine uit elkander te nemen, om ze aan den wal te brengen; de honden werden voor de sleden afgerigt en meer andere toebereidselen tot overwinteren gemaakt. De thermometer daalde in den nacht tot 16°; wij hadden sneeuw, met donkere, gure en zeer koude lucht.

(4 Oct.) Des morgens was de temperatuur 13°,

maar zij rees tot 17° op den middag, en de sneeuw hield op. Daar het Zondag was, werd de gebruikelijke kerkdienst verrigt, en het scheepsvolk aan wal gezonden om te exerceren, bij welke gelegenheid eenige ptarmigans geschoten werden. Het ijs had niet veel toegenomen, en om de noord-oost was nog veel open water als ook een weinig om de zuid, hoewel het zware pak, dat in onzen weg lag, onveranderd bleef. Er was nu meer sneeuw op de bergen, en evenwel naderde de winter thans langzamer dan zulks doorgaans in deze luchtstreken plaats vindt.

(5 Oct.) Het scheepsvolk was bezig met het afslaan van sommige kleine zeilen en het uitscheren van het loopende wand, terwijl de machinisten hun werk van verleden Zaterdag vervolgden. De temperatuur steeg van 14° tot 17°, maar daalde in den avond weder tot 14°, en was er open water niet verre van het schip. Andermaal exerceerden wij de honden, en wij zagen eenen vos op het ijs; dit was de eerste dien wij gezien hadden. Ten 1 ure zagen wij een noorderlicht, en de barometer klom tot 30° 73'. Het weer werd intuschen zoo dik, dat wij niet konden verwachten, op dezen dag nog eenig gezigt van het land te zullen krijgen, en daar wij eindelijk aan alle kanten ingevroren geraakten, verdween met elk uur het vooruitzigt om verder te kunnen doordringen.

(6 Oct.) Eene frissche koelte maakte den afgelopen nacht kouder dan wij tot nu toe ondervonden hadden. In den morgen stond de thermometer op 12° en klom in den loop van den dag tot 14°.

en de sneeuw
werd de ge-
t scheepsvolk
ij welke gele-
werden. Het
de noord-oost
en weinig om
in onzen weg
meer sneeuw
e winter thans
e luchtstreken

ig met het af-
het uitscheren
de machinisten
ervolgden. De
naar daalde in
er open water
al exerceerden
en vos op het
gezien hadden.
ht, en de ba-
er werd intus-
n verwachten,
n het land te
aan alle kan-
met elk uur
doordringen.
e den afgeloo-
e ondervonden
thermometer op
dag tot 14°.

Wij gingen nu voort met het doorhakken van het ijs, om het schip in eene stelling te brengen, die ons voor den winter de meeste veiligheid scheen aan te bieden. Er was nog een weinig open water in het noorden; er viel niet veel sneeuw, en des avonds liep de wind, met frissche koelte aan het zuiden.

Het vervelende van dezen dag, die slechts de voorlooper van vele andere, veel ergere dagen was, werd afgewisseld door eene gelukkige beerenjagt, het eerste geval van dezen aard, hetwelk wij hier ondervonden. Het dier het schip genaderd zijnde, dreven wij het naar het eiland, waardoor het den weg naar land werd afgesneden. Aldus ingesloten, zonden wij onze Groenlandsche honden op hem af; doch het bleek dat zij hiertoe ongeschikt waren, want zij vertoonden niets van het instinkt, dat aan hun ras eigen is, en dat hen gewoonlijk met gretigheid den beer doet aanvallen.

Deze laatste werd toen in het water gejaagd, waar hij, in het nieuwe ijs nederduikende, niet veel vooruit kon komen, en gemakkelijk door onze sloep ingehaald, en vervolgens gedood werd. Aan boord gebragt zijnde, bleek het eene beerin van middelmatige grootte te zijn; hare lengte was zes voet acht duim, van den snuit tot aan het begin van den staart, en hare zwaarte vijf honderd ponden.

(7 Oct.) Na een fraaijen morgen viel er ten 8 ure sneeuw, doch het weer was veel zachter, zoodat de thermometer van 12° tot 21° rees. Het

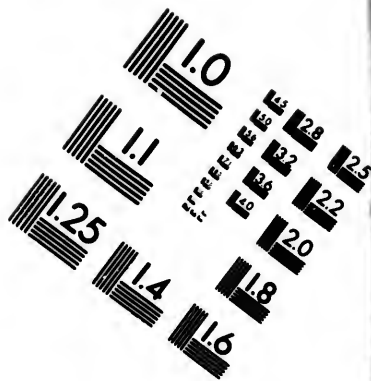
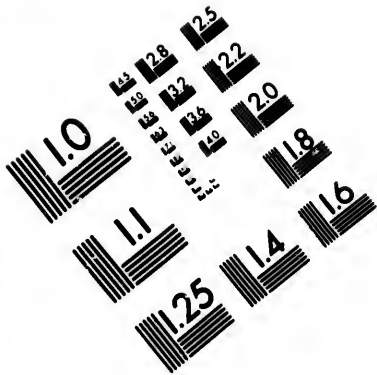
doorzagen van het ijs was op den middag voltooid; en het schip binnen gehaald zijnde, werd met den kop naar het noorden geplaatst, tusschen het eiland en het vaste land, zoodat het zoowel tegen de oostelijke als westelijke windvlagen beschut was. Ook was er land ten noorden, en de rots ten zuid-oosten, zoodat het slechts aan drie streken van het kompas open lag, en wij met zulk eene ligplaats, in een oord waar niet veel keuze was, zeer tevreden mogten zijn. De diepte van het water was maar drie en dertig voeten, en vermits hier, zoo lang het ijs het immer toeliet, een stroom geweest was, meenden wij te mogen vertrouwen dat deze stroom met het begin van den zomer terugkeeren, en de verwijdering van het ijs bevorderen zoude, terwijl hij ons ook ter gelegener tijd in het uitzeilen behulpzaam konde zijn. De sloepen werden thans op den wal gehaald, het touwwerk en de sparren van de dekken weggeruimd, en overigens de noodige toebe-reidselen gemaakt om het schip gedurende den winter onder dak te brengen.

(8 Oct.) Het was nu volkomen zeker, dat wij hier ons winter-verblijf moesten houden; indien wij eenige dagen vroeger daaromtrent billijkerwijze nog eenigen twijfel konden koesteren. Maar, zoo als ik reeds gezegd heb, wij wisten dat dit tijdstip vroeg of laat komen moest, en zoo wij in de laatst verloopene weken geene redenen gehad hadden om verwondering of teleurstelling te gevoelen, hadden wij ook, sedert onze eerste gevangenschap in het ijs, begrepen dat wij geenszins

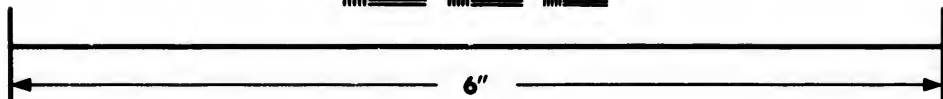
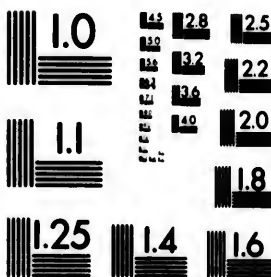
te klagen hadden. Wij konden ons wel is waar, niet vleijen dat wij een werkzaam leven zouden leiden, zelfs wisten wij niet dat wij iets nuttigs zouden kunnen verrigten; maar het was nu onze zaak bezigheden uit te vinden, en ons het leven zoo aangenaam en gemakkelijk als mogelijk te maken, daar wij de omstandigheden, hoe moeilijk ook, hadden kunnen voorzien. Wij waren allen, durf ik zeggen, met eene buitengewone maat van geduld uitgerust, en hadden geene reden, om de hoop te laten varen; het was de taak van latere jaren, het eerstgenoemde op eene zware proef te stellen, en te bewijzen dat de laatstgenoemde welligt voornamelijk van een goed ligchaamsgestel afhangt.

Onze overtuiging was werkelijk volkomen; want er was nu nergens een duim open water te zien; en behalve hier en daar een donkere punt van eene uitstekende rots, ontwaarde het oog nergens iets dan eene enkel eentoonige, verblindende, akelige en doodsche uitgestrektheid van sneeuw, rondom den geheelen horizon in de rigting van het land. Het was inderdaad een akelig tafereel. Ondanks 'al den schitterenden glans waarmede de winter het bekleedt, is dit land, het land van ijs en sneeuw, altijd eene treurige, vervelende en hartbeklemmende woestenij geweest, en zal dit ten allen tijde zijn. Onder den invloed van zulk een verblijf wordt de geest verlamd, denkt niet meer, bekommert zich om niets meer, omdat geen enkele dag, geen enkel uur iets nieuws oplevert om de zielskracht op te wek-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5
1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0

10
01

ken; want al wat men onafgebroken om zich in de geheele wereld ziet, is en blijft een en hetzelfde tooneel van diepe, levenlooze stilte. Zelfs eene dichterlijke verbeeldingskracht zoude bezwaarlijk eene stoffe tot een tafereel vinden, in eene schepping die nimmer eenige de minste afwisseling vertoont; waar noch beweging, noch verandering bestaat, maar alles aanhoudend gevoelloos, treurig en doodsch is.

In het midden van al deze akeligheid was het eene groote voldoening, dat ieder van ons zeer tevreden seheen te zijn over de vorderingen welke wij gemaakt hadden. Deze was wel veel minder dan wij aanvankelijk verwacht hadden; maar wanneer men over hetgeen ten uitvoer was gebracht, meer bedaard en uitvoerig nadacht dan in de eerste oogenblikken, na de staking van den togt, had kunnen geschieden; wanneer men zich te binnen bracht onder welke talrijke beletselen, hindernissen en ramspoeden dit alles volbragt was, was de zelfsvoldoening der togtgenooten even billijk als leedverzachtend. Ons waren de dagen nog niet vergeten, waarin wij ons gelukkig zouden geacht hebben, indien wij in dit seizoen slechts *Port-Bowen* bereikt hadden, al ware het ons niet eenmaal gelukt het wrak en de provisiën van de *Fury* op te sparen. Maar toen de kaart eindelijk voor ons open lag, zagen wij, dat wij niet alleen dit groot punt van onzen togt bereikt hadden, maar nog 136 geographische mijlen verder gekomen en 200 zulke mijlen verder waren dan de haven, waar wij verwacht hadden, zelfs wan-

om zich in een en het-stilte. Zelfs de bezwaaren, in eene afwisseling verandering loos, treurig

heid was het an ons zeer eringen wel-vel veel min-adden; maar oer was ge-dacht dan in ing van den eer men zich e beletselen, alles volbragt enooten even en de dagen gelukkig zou-zaizoen slechts het ons niet visiën van de aart eindelijk wij niet al-bereikt had-mijlen verder waren dan a, zelfs wan-

neer wij dit punt bereikten, vast gevroren te zullen blijven liggen. Ook was het niet minder troostrijk ons te herinneren welke talrijke gevaren wij ontkomen waren, terwijl wij, onder stormvlagen welke wij ontsnaptten, en door het ijs, hetwelk wij tot onzen dienaar gemaakt hadden in stede van er ons door te laten beheerschen, de gevaarlijkste en ingewikkeldste vaarwaters doorstaan hadden. Wanneer wij dus de omstandigheden vergeleken en overdachten (en daartoe hadden wij nu overvloedigen tijd en gegronde redenen), kwamen wij tot de geruststellende overtuiging, dat wij thans een klein, innig vereenigd huisgezin uitmaakten, waarvan al de leden in ijver en geduld wedijverden; allen gereed waren om blijmoedig, waar het noodig was, nieuwe gevaren onder de oogen te zien; en allen, terwijl zij dankbaar voor het volbrachte waren, zoo gewillig en vaardig alle bevelen van hunne meerderen gehoorzaamden, dat zulks hun meer tot eer verstrekte dan onder de strengste tucht, onder den gewonen invloed van stipte militaire subordinatione.

Gedurende het geheele etmaal woei er eene stijve koelte uit het oost-zuid-oost, met jagtsneeuw, waarvan het onaangenaamste was, dat het ons in onze werkzaamheden belemmerde; daar echter de thermometer 24° teekende, was de koude zeer dragelijk. Het scheepsvolk was bezig met het oprederen van het ruim en het meten van de overgeblevene brandstof; de machinisten en stokers waren met de stoommachine onledig; de timmerlieden waren bezig met het maken van eenige noodzakelijke

veranderingen in de kajuit, om ons beter tegen de koude te beveiligen. Wij hadden dit verblijf tot dus verre, uit hoofde van de gesteldheid der deur, niet hooger dan tot 28° kunnen verwarmen; doch door deze verbeteringen verkregen wij 45°, en wij begeerden geene hoogere temperatuur. Deze warmte is voldoende om de vochtigheid af te weren; en in dit klimaat, moet men vochtigheid veel zorgvuldiger ontwijken dan enkel koude. Wij kookten aan den wal het spek van onzen beer en van eenige zeekalven, maar de reuk lokte geene vossen noch beeren naar de plaats; zoodat wij dachten dat deze dieren hier niet aanwezig waren.

(9 Oct.) Dezen morgen hield het op met sneeuwen, en de thermometer klom van 19° tot 25°, terwijl de zon gedurende den dag helder scheen. De stoommachine was genoegzaam uit elkander genomen, en door het omver halen van de schotten, bekwamen de manschappen een veel ruimer en beter logies. In het zuid-westen eenige wakken ziende, gingen wij die onderzoeken, en bevonden hunne uitgestrektheid tusschen twintig vademmen in het vierkant, tot 4840 vierkante Engelsche mijlen, met eene opbruisende rafeling van stroom aan hunne westelijke zijden, naar het oost loopende, in welke rigting ook hunne grootste lengte zich uitstrekte. Deze stroom bleef den geheelen dag aanhouden; eene omstandigheid, die ons onverklaarbaar was, en ons derhalve duurzaam bezig hield; want wij moesten de verklaring van de oorzaak en den aard van dit verschijnsel tot den volgenden zomer uitstellen. Zoo er sommigen onder ons waren,

die zich bekend waanden met eenige theoriën van springbronnen in zee of daarin uitloopende rivieren, konden wij toch aan hunne bespiegelingen geene zoo groote waarde hechten, dat wij die tot rigtsnoer voor onze aantekeningen zouden nemen.

Tegen den avond liep de wind om naar het noorden, en de thermometer daalde tot 13°. Wij schoten een zeekalf, doch het zonk en ging voor ons verloren. Het geraamte van den beer had men over boord gehangen, om het door de zee-insekten schoon te laten pluizen, en toen men het ophaalde zaten er een aantal garnalen en schelpvisschen aan, die bij onze verzameling gevoegd werden. Dit was de eenige volmaakt heldere nacht, welke wij, sedert ons verblijf in deze straat, gezien hadden; en, daar het volle maan was, had alles een ongevoon levendig voorkomen.

(10 Oct.) Des nachts hadden wij een harde koelte uit het noorden gehad, doch de wind was tegen den morgen bedaard, zoodat wij een helderen en vrolijken dag hadden; aan den zeekant echter, was de horizon met een' dikken nevel bedekt. Van het tuig was nu niets meer aan boord dan de enkele masten, met hun wand. Op eene wandeling aan land, ontmoetten wij eenen ruwen steen in de gedaante eener zuil, door de Eskimoos opgerigt, doch tot welk oogmerk was ons niet bekend; ook bemerkten wij sporen van vossen. Eene kleine hoeveelheid van klaar water werd nog in het noorden gezien, zoowel als de openingen waarvan reeds melding is gemaakt; doch wij konden tot nu toe geene oorzaak van dezen stroom

ontdekken. Gedurende den dag was de temperatuur 15° , en met den nacht daalde zij tot 10° . De breedte werd bepaald op $69^{\circ} 58' 42''$ en de lengte op $92^{\circ} 1' 6''$.

(11 Oct.) De lucht betrokken zijnde, rees de thermometer tot 18° , maar zelfs met deze temperatuur hinderde ons de koude niet, omdat de koelte matig was. De equipage werd gemonsterd en in goede gezondheid bevonden, uitgezonderd R. WALL, die in de stoomkamer gevallen was, doch zonder zich bedenkelijk te bezeeren. Na de kerkdienst, werd aan de manschappen vergund bij beurtten aan land te gaan, en op hunne wandeling rigtten zij, op 4 mijlen afstands, op de kust een merk voor het schip op. De koelte wakkerde met den nacht aan, en de thermometer daalde tot 11° .

(12 Oct.) Er was geene merkelijke verandering voorgevallen. Het scheepswerk werd voortgezet, en op een naburig eiland eene plaats gekozen om het kruid te bergen, hetwelk aan dit eiland den naam van *Magazijns-eiland* deed geven. Het ruim op nieuw gestuwd zijnde, werd de brandstof gemeten, en bedroeg zeven honderd schepels ruwe en afgezwavelde kolen, welke naar onze berekening, gedurende een gelijk getal dagen in de gewone behoeften van het schip konden voorzien. Wij deden ook een zorgvuldig onderzoek naar den staat der victualie en bevonden, dat wij, met vol rantsoen, genoeg leefstogt voor twee jaren en tien maanden hadden; een voorraad die gemakkelijk over drie jaren tijds uitgestrekt zoude kunnen worden. De hoeveelheid van

olie en traan werd naar een even zoo langen tijd toereikend bevonden, waarbij wij echter ook op eene vermeerdering dezer voorwerpen rekenden, in het genoegzaam zekere geval dat wij ter zee en te land eenige beeren en zeekalven zouden vangen.

Op den 12^{den} was de thermometer 14°, en daalde den volgenden dag tot 10°, waarna hij weder tot 20° rees, op welke hoogte hij laat in den avond bleef, en eerst met middernacht tot 17° daalde. De lucht werd allengs dikker betrokken, zoodat wij met sneeuw bedreigd werden. Wij hadden het geluk hier eene ontdekking te doen, die voortaan eene bron van versche levensmiddelen kon opleveren, namelijk een grooten *whelk*, een visch, dien men op de vorige reizen in deze streken nog niet gevonden had. Wij deden eenige vruchteloze pogingen om zeekalven te vangen, en een gedeelte der machine werd van boord geschen.

Op den volgenden dag (14 Oct.) werd de bedreiging van sneeuw bevestigd; zij viel zeer vroeg in den morgen, terwijl de thermometer tot 20°, vervolgens tot 22° rees, en tegen den nacht weder tot 17° daalde. De metalen stukken werden, met nog eenige gedeelten van de machine, op het ijs overgeschen, en tusschendeeks werden eenige waarlooze rondhouten opgeruimd en in het ruim gestuwd. Zij die aan voortteekenen geloofden, vonden stof tot redekavelingen in de profetische verschijning van eenen raaf, die rondom het schip vloog. Welke voorspellingen en berekeningen zij maakten achtte ik niet de moeite waardig te onderzoeken. Waren deze voorspellingen eenigerma-

te belangrijk geweest, zoo zoude ik van dezelve, ook zonder er naar te vragen, genoeg vernomen hebben.

Dertiende Hoofdstuk.

REDENKINGEN OVER DE WESTELIJKE TEMPERATUUR EN OVER DIE VAN HET LICHAAMS-GEVOEL. — DE STOOM-MACHINE EINDELIJK GEHEEL AAN LAND, EN DE KRUISENSTERN IN VEILIGHEID GEBRAGT. — AFSCHAFFING VAN HET GEBRUIK VAN GEESTRIJKE DRANKEN AAN BOORD. — MAATREGELEN OM TUSSCHEDEKS WARMTE EN LUCHT TE VERBREIDEN. — ONDSCHIEDENE INRIGTINGEN TER OVERWINTERING, TEN BEHOEVE VAN SCHIP EN VOLK.

(15 Oct.) Eer de dag aanbrak hield het op met sneeuwen, maar het woei eene frissche koelte uit het noorden. De lucht was op het gevoel snerpend koud, hoewel de thermometer 18° teekende, eene temperatuur die een paar dagen te voren niet onaangenaam was geweest. Gewoonlijk verklaart men dit verschil door de sterkere kracht van den wind, terwijl de onmiddellijke oorzaak, op grond van deze onderstelling, zoo eenvoudig is dat zij geen betoog vereischt. Maar er is meer bij op te merken. Sommige omstandigheden zijn zoo on-

merkbaar, of er wordt zoo weinig acht op gegeven, dat, indien de lezer somtijds buiten staat is om de schijnbare tegenstrijdigheden, in de berigten aangaande werkelijke temperatuur en gevoelde warmte, op te lossen, hij die dit verschil werkelijk gevoelt, het niet zelden nog minder kan begripen. Ik zal hier eens vooral zeggen wat mij, bij nadenken over dit onderwerp, voor den geest gekomen is; vermits de zelfde schijnbare tegenstrijdigheid van daadzaken denklijk nog menigmaal zal voorkomen, en de lezer dus in staat gesteld zal zijn, om verscheidene hierr. volgende opgaven van den zelfden aard, voor zich zelve te verklaren, zonder dat ik dan mijne toevlugt behoef te nemen tot hetgeen eigenlijk het natuurkundige gedeelte van het onderwerp betreft.

Onder deze beschouwingen valt de hygrometrische toestand van de lucht, waarvan wij geene aantekening hielden: maar deze omstandigheid is minder eenvoudig dan zij oppervlakkig wel schijnt. Iedereen weet dat eene vochtige lucht koud en onaangenaam op het gevoel is; zij is een betere warmteleider. Niettemin wordt het zelfde uitwessel op het gevoel door eenen tegenovergestelden toestand van de lucht voortgebracht. Eene drooge lucht vermeerdert de uitwaseming van het ligchaam, en deze uitwaseming is eene oorzaak van koude. Wanneer wij de eene of de andere dezer toestanden met de afwisselende kracht van den wind in verband stellen, zien wij reeds eenig licht in de duisternis van het vraagstuk; doch dit is niet alles, zelfs niet met betrekking tot den dampkring alleen. De vochtige

lucht verwekt niet altijd, noodzakelijk en zonder uitzondering, een gevoel van koude en vooral niet, wanneer het stil weer is; vermits een nevel, de uitstraling der hitte van de oppervlakte stuitende, ruim opwegen kan tegen de koude welke zijn geleidend vermogen konde veroorzaken; terwijl die nevel ook in de zelfde rigting, op eene andere wijze, werkt, door het stuiten der uitwaseming van het ligchaam.

Maar de gesteldheid zelve van het ligchaam is bijna even belangrijk als dit alles, ter verklaring van deze schijnbare tegenstrijdigheden, omdat zij het geheele vraagstuk nog veel ingewikkelder maakt. Ieder weet dat het gevoel van koude in zekere koortsen kan bestaan, zelfs onder de gloeiende luchtstreek van *Afrika*; en het zelfde gevoel, als van eene lage temperatuur, komt ook dikwijls in andere ziekten voor, en bovendien ook in zeer ligte ongesteldheden. Het is nog merkwaardiger, dat het gevoel van zeer sterke koude, in de koorts bestaan kan, wanneer de temperatuur van het ligchaam verscheiden graden boven hare natuurlijke warmte is, en wanneer de lijder, volgens het gevoelen door anderen, brandend heet schijnt te zijn; welk laatste gevoel ook na verloop van eenige minuten bij hem zelve kan plaats grijpen, schoon er geene verandering in de temperatuur voorgevallen is.

Zoo veroorzaakt ook, in andere omstandigheden, de beweging, of het gebrek aan beweging, een gevoel van warmte of koude, schoon dit niet door eenige uitwendige oorzaak voortgebracht zij; en het

zelfde heeft plaats, bij gebrek, of tegenovergesteld bij overvloed van voedsel. De kracht, welke dierlijke warmte voortbrengt, wordt door deze omstandigheden aangedaan, want welligt is de meerdere of mindere werking van deze kracht de voornaamste oorzaak van al de verschijnselen, die dikwijls zoo moeilijk te verklaren zijn, wanneer men alleen de uitwendige temperatuur daarbij in aanmerking neemt. Ook is deze kracht niet louter het voortbrengsel van voedsel en beweging; er zijn gevallen, waarin geene toediening van voedsel en geene beweging der spierkracht in staat zijn om eene hoogere temperatuur in het ligchaam te onderhouden. Inderdaad, hoewel het zelden wordt opgemerkt, en, voor zoo veel ik weet, nog niet door eenig schrijver over physiologische onderwerpen aangehaald is geworden, het vermogen van hitte voorttebrengen, is bij verschillende personen zeer onderscheiden, en het is niet minder eene eigenschap van het oorspronkelijke lichaamsgestel dan spierkracht en kloekheid van geest. Ieder die wil, kan dit in het dagelijksche leven bemerken; vooral viel het ons in het oog, in omstandigheden waar de toepassing van dezen regel zoo dikwerf in hevige gevallen plaats vond; en na eene korte onderzinking was het ons gemakkelijk te voorzien, wien onder de equipage eene koude smartelijk vallen zoude, met welke anderen den spot zouden drijven.

En hier moet ik, ter ontschuldiging van die geenen onder mijne equipage, die het meest van de koude te lijden hadden, aanmerken, dat, een met roem bekende physiologist, mij zelven, ver-

klaard heeft, de warmte voortbrengende kracht in een zeer hoogen graad te bezitten, van waar dan ook, zoo hij mij betuigde, die ongevoelighed voor koude ontstaat, welke ik in mij zelve gevoelde, en waardoor ik, gevolgelijk, bij vergelijking met anderen, weinig te lijden had van den langen winter, waarvan de duur, mag ik wel zeggen, gelijk stond aan vier winters in *Engeland*; maar vier winters zoo als men die nimmer in *Engeland* ondervonden heeft, noch zich aldaar verbeelden kan, mitsgaders vijf zomers, waarvan de temperatuur strenger was dan die van Januarij en Februarij in *Engeland*. Ik moet het aan den lezer overlaten te beoordeelen, in hoe verre deze bijzondere lichaamsgesteldheid invloed heeft kunnen hebben, op hetgeen ik nu en dan betreffende het gevoel van koude in dit reisverhaal gezegd heb; het is zeker, dat ik niet beoordeelen kon, wat anderen gevoelden, en ik kon ook niet beschrijven hetgeen ik zelf niet gevoelde.

Deze aanmerkingen zijn geene bloote natuurkundige bespiegelingen, noch onderwerpen van loutere weetgierigheid; zij geven heilzame wenken aan de hand voor hen, die in volgende jaren soortgelijke togten zullen ondernemen, en verdienen, bij de keuze eener scheepsbemanning met aandacht behartigd te worden. Wanneer overigens de omstandigheden van gezondheid en kracht gelijk zijn, moet men bij voorkeur de zoodanigen aannemen, bij welke het warmte voortbrengend vermogen het sterkst is; want niemand zal, wanneer hij dit niet zelf ondervonden heeft, beseffen welke teleur-

ngende kracht
en, van waar
die ongevoelig-
k in mij zel-
evolgelijk, bij
lijden had van
r, mag ik wel
in *Engeland*;
immer in *En-*
aldaar verbeel-
arvan de tem-
anuarij en Fe-
aan den lezer
e deze bijzon-
t kunnen heb-
effende het ge-
zegd heb; het
on, wat ande-
eschrijven het-

te natuurkun-
en van loutere
venken aan de
en soortgelijke
ienen, bij de
andacht behar-
de omstandig-
ijk zijn, moet
annemen, bij
vermogen het
nneer hij dit
welke teleur-

stellingen, vertragingen, en moeilijkheden ont-
staan kunnen uit eene meerderè gevoeligheid voor
koude, bij de manschappen die tot het doen van
zulk eenen togt bestemd zijn; ongerekend de velerlei
ongevallen, verstijvingen, en zelfs de dood, mitsga-
ders ook het scorbut, welk laatste, naar mijne o-
vertuiging, een gevolg van de zelfde oorzaak is.
Ik geloof echter niet, dat ik hieromtrent regels
zoude kunnen geven, die nimmer eenige teleurstel-
ling kunnen opleveren, terwijl daadzakelijke be-
wijzen alleen voldingend in dit geval kunnen zijn.
Maar zooveel schijnt ten minste zeker te zijn, dat
mensen, die de grootste eellust en de volmaakt-
ste spijsvertering hebben, ook de meeste warmte
voortbrengen; terwijl zwakke magen, het zij, zoo
als men ze noemt, dyspeptisch, of wel blootelijk
onbekwaam om veel voedsel te ontvangen, het
meest vatbaar zijn, om door koude te lijden, en
ook nimmer warmte genoeg voortbrengen, om den
invloed der koude te kunnen wederstaan.

Het is de zaak der geneesheeren, te beslissen of
de krachtige spijsvertering en de voortbrenging van
warmte slechts deelen zijn van eene zelfde, oor-
spronkelijke ligchaamsgesteldheid, dan of de groote
hoeveelheid van gebruikt voedsel niet eene oorzaak
van warmte voortbrenging zij; maar het volgende
is proefondervindelijk waar, en de oorzaken daar-
van schijnen ook zeer baarblijkelijk te zijn. De
welgevoede mensch weerstaat de koude beter dan
de gebrek lijdende. Hierdoor verklaart zich zonder
twijfel de koude weerstaande kracht der inboorlin-
gen dezer gewesten; want het is bekend, dat zij

eene verbazende hoeveelheid voedsel gebruiken. Maar deze waarneming kan ook van veel gewigt zijn voor hen , die zich later in dezelfde omstandigheden als wij kunnen bevinden ; want indien mijne bespiegeling gegrond is , zoo als de ondervinding en het gezond verstand , naar ik meen , bewijzen , zoo volgt hieruit , dat men geene kosten of moeite behoort te ontzien om de equipage van eenen ruimen voorraad van het beste voedsel te voorzien.

Ons reglement van schafting zoowel voor oorlogs- als voor koopvaardijfchepen , hetzij tusschen de keerkringen of in de ijszeeën , is vast en onveranderlijk bepaald *) ; en ik wil geenszins de mannen berispen , die deze reglementen het eerst ingevoerd hebben , vermits zij de omstandigheden , naar welke die reglementen geschikt hadden moeten worden , niet kenden , en ze derhalve niet in aanmerking konden nemen. Toen de victualie voor zeelieden , voor allerlei dienst en allerlei omstandigheden , eenparig en algemeen bepaald is geworden , waarvan de gevolgen van zoodanigen aard

---

*) Zoo ik mij niet bedrieg is in *Nederland* de inrigting hiervomtrent veel beter. In heste gewesten worden geheel verschillende , meer voor de luchtstreek geschikte levensmiddelen uitgereikt dan in koudere gewesten. In *Oost-Indië* , b. v. wordt koffij , thee , suiker , tamarinde , ingelegde chalotten , rijst , sago , wijn en meer dergelijke artikelen aan de schepelingen uitgereikt , terwijl in *Europa* eene geheel andere , voor het koudere klimaat meer gepaste victualie verstrekt wordt.

zijn , dat ik daarvan hier niet gewagen kan , ging men te werk naar eene geheel andere ondervinding en naar eene geheel andere wijze van zien , dan die van den huidigen dag.

De gevolgtrekking , bij welke ik wensch stil te staan , ofschoon ik deze bedenkingen gaarne verder zoude ontwikkeld hebben , om des te grooter overtuiging te weeg te brengen , is de volgende : dat bij elke uitrusting tot eene reis naar de Poolgewesten , althans wanneer aldaar overwinterd moet worden , de hoeveelheid der victualie grooter genomen moest worden , welke ongelegenheden daaruit overigens ook mogten kunnen ontstaan . Het zoude eigenlijk zeer wenschelijk zijn , dat de manschappen smaak vinden konden in het voedsel der Groenlanders , vermits de ondervinding bewezen heeft , dat het ware gezondheidsgeheim in deze bevroren gewesten , een ruim gebruik van olie en vette spijzen is , zonder welke de inboorlingen niet kunnen leven ; want zoodra zij magerder voedsel moeten gebruiken , worden zij ziek en sterven . Ook geloof ik geenszins dat dit onmogelijk zij , want het is bekend dat , waar de zieken in de Engelsche hospitalen tot genezing van rheumatische kwalen , traan gebruikt hebben , zij niet alleen spoedig smaak daarin vinden , maar zelfs weldra den sterkst riekenden traan boven alle andere soorten verkiezen . Ik houde het voor gewis , dat men velen der ongelukkigen , die bij het overwinteren in deze luchtstreken het leven hebben verloren , en wier lotgevallen ons bekend zijn , had kunnen behouden , indien men met deze op

el gebruiken.
a veel gewigt
zelfde omstan-
want indien
de ondervin-
lik meen , be-
eene kosten of
ipage van ee-
te voedsel te

vel voor oor-
etzij tusschen
vast en on-
geenszins de
nten het eerst
standigheden ,
hadden moe-
rhalve niet in
victualie voor
lei omstandig-
eld is gewor-
danigen aard

nd de inrigting
worden geheel
schikte levens-
. In Oost-In-
rinde , ingeleg-
rgelijke artike-
in Europa eene
er gepaste vic-

VERT.

ondervinding steunende daadzaken bekend ware geweest, en zich, zoo als in het algemeen zoo heilzaam is, aan de gebruiken en de ondervinding der inboorlingen gehouden hadde.

Ik weet niet of ik eene andere bedenking opperen mag nopens de lichaams-gestellen, die meer bijzonder bekwaam zijn om warmte voort te brengen; want dit behoort tot de taak der geneesheeren; maar deze heeren zullen bereidvaardig genoeg zijn om mij te berispen, indien ik mij vergis. Een bloeiend, veerkrachtig man, met eene frissche, blozende kleur, is mij altijd voorgekomen als door de natuur beter tegen de koude gewapend, dan lieden van eene tegenovergestelde constitutie; het gestel van den eersten noemt men, geloof ik, bloedrijk of sanguinisch, en dat van den anderen hetzij waterachtig of phlegmatisch, hetzij zwartgalig of melancholisch. Maar de geneesheeren weten het best hoe vele bijzondere gesteldheden er eigenlijk in elke hoofdafdeeling van temperament kunnen bestaan. Wat er van zij, mannen van een bleek, schraal, flets voorkomen, en van een melancholisch gestel, zijn de menschen niet die men eene reis naar de ijszeeën moet laten doen; zij zullen, over het algemeen, het meest van de koude te lijden hebben, hoezeer men enkele uitzonderingen moge kunnen aanhalen; en daarom geloof ik dat zij minder warmte voortbrengende kracht bezitten dan anderen. Indien zulke lieden tevens traag en neerslagtig van gemoed zijn, gelijk meestal het geval is, zoo is dit voorzeker eene reden te meer om hen niet te gebruiken; want zelfs wan-

neer zulk eene gemoedsgesteldheid in betere temperamenten voorkomt, vermindert zij het vermogen om de koude te wederstaan; als of de opwekkende driften, zoo als men ze noemt (iets dat zoo ik meen onbetwifelbaar is), de voortbrenging van warmte bevorderen, terwijl nederdrukkende aandoeeningen het tegenovergestelde uitwerksel hebben. Daar nu dit, om het even of de theorie gegrond zij of niet, proefondervindelijk waar is, terwijl hoop en vertrouwen buiten kijf, koude en ongemak doen dulden, waaronder neerslagtigheid en vrees bezwijken zouden, ofschoon welligt eene en de zelfde constitutie beiderlei uitwerkselen (hoop en veerkracht gelijktijdig met warmte voortbrenging) oplevert, doet zich eene andere gedachte op, nopens de zorg welke men voor de scheepsbemanning moet aanwenden, en de bezigheden welke men voor hen behoorde uit te vinden, zoo wel als nopens de oorspronkelijke keuze: het is derhalve het belang even zeer als de plicht van den kommanderenden officier de moed en hoop der schepelingen, door alle bedenkelijke middelen op te wekken, en dit is voorzeker een der werkzaamste behoedmiddelen tegen het scorbut.

Ik zal op deze aanmerkingen alleenlijk nog laten volgen, hetgeen, naar mijn inzien, voor toekomstige reizigers naar de Pool-gewesten nuttig kan zijn, te weten dat, ofschoon men alle zorg behoort te dragen, dat de kleederen geschikt zijn om den invloed der buitenlucht te wederstaan, niets echter het gebrek aan warmte voortbrengende kracht zal kunnen vergoeden, dan alleen uitwendige hit-

te, en zelfs deze is daartoe nog een gebrekkig hulpmiddel. Het baat weinig, dengenen dik te kleeden, die uit zich zelven geene warmte voortbrengen kan; het zou zijn als of men een stuk ijs door middel van eenen wollen deken wilde verwarmen. Het is werkelijk eene vrij algemeene dwaling dat het middel hetwelk de warmte slechts bewaren kan, die ook zoude kunnen voortbrengen.

(16 Oct.) Het weer was aanhoudend fraai, maar de thermometer daalde tot 6°. Wij gingen voort met het schip te ligten en de ketels te ontschepen. Ik beklom den hoogsten bereikbaren berg in het zuid-westen, en bekwam een goed gezicht, waardoor ik begreep, dat het verwijderde land van het zuid-westen voortliep, tot dat het met het westelijke einde van het eiland in elkander was, hoewel ik niet met zekerheid aangaande een zoo ver afgelegen land zeggen kan, of er niet hier of daar eene opening was. Het land was zeer ruw en met diepe ravijnen doorsneden, terwijl aan de kust eene menigte kleine eilanden verspreid lagen. Aan de noordzijde en in de baai was nog een weinig klaar water, doch daar het heijig aan de kimmten was, konden wij niet verder dan het *Hecla*- en *Fury*-eiland zien. De gaten, welke wij in het ijs gezien hadden, waren thans dicht gevrozen, en alle teekenen van stroom waren gevolgelijk verdwenen. Een stijve noordewind maakte de koude op den volgenden dag zeer gevoelig, hoewel de thermometer tusschen 14° en 8° bleef. Een enkele kooler of koolvisch werd gevangen; en ik twijfel of het vroeger wel

bekend was, dat deze soort van visch zoo ver noordwaarts in zee voorkomt, of het moest eene nieuwe soort geweest zijn.

(18 Oct.) Het was een fraaije dag met stil weder; de thermometer was tusschen 6° en 8° ; doch des avonds, omstreeks 7 ure daalde hij tot 1° . Dit was verreweg de laagste temperatuur welke wij tot nu toe ondervonden hadden. Met de Zondagsche parade werd al het volk gezond bevonden, en de man die eenen val gedaan had, was geheel hersteld. Wij observeerden meer dan vijftig maansafstanden om de lengte te krijgen. Een zoogenaamd noorderlicht werd in het zuid-oost gezien. Met onze netten deden wij nu en dan eene gewenschte, doch niet zeer rijke vangst van schelpvisschen.

(19 Oct.) De thermometer steeg eenige graden naarmate de zon den meridiaan bereikte, en viel met zonsondergang tot 2° . Het bleef tot des avonds kalm: toen kwam eene flauwe koelte. Wij kregen wederom maansafstanden ten getalle van honderd en twintig, met middagshoogte van de zon en verscheidene sterren. Een tijdmetter die voor de doortogt-observatien bestemd was, werd op middelbaren tijd gesteld. In den loop van den avond werden nog eenige deelen van de stoommachine ontscheept; en ik geloof dat de manschappen daarover zoo verheugd waren als of zij zich van eenen schadelijken en lastigen vijand ontdeed, die hun vriend had behooren te zijn.

(20 Oct.) Het bleef mooi weer, en de temperatuur daalde tot 2° onder nul. Dit was de eerste keer dat onze thermometer onder nul viel, en wij

begonnen toe te stemmen, dat de koude werkelijk gekomen was; doch tot nu toe was zij zeer dragelijk. In den loop van den dag klom de thermometer tot plus 7°, maar daalde met den nacht weder tot minus 9°. Het laatste gedeelte van de machine werd van boord geheschen, en er was niemand onder de equipage die niet hiervan met levendige vreugde getuige was. Wij konden zelfs de fragmenten van deze rampzalige machine niet aan boord zien, zonder ons te herinneren wat zij voor ons geweest was, en wat zij had behooren te zijn; of zonder aanmerkingen te maken, die niet vereerend voor den vervaardiger waren, wanneer wij nog herdachten aan de veelvuldige beproevingen van geduld, teleurstellingen, onophoudelijke hoop op herstel, die even zoo dikwijls vrijdeld werd, zoodat deze hatelijke machine alleen de oorzaak van veel mistroostigheid was geworden. Maar thans lag de vijand aan onze voeten; en terwijl wij ons verplicht achtten de onderscheidene deelen zorgvuldig te bewaren (meer uit den onweerstaanbaren afkeer van verwaarloozing, die vooral den zeeman eigen is, dan uit besef van eenig nut), was er niemand die niet hartelijk wenschte geen enkel stuk daarvan immer meer onder de oogen te krijgen.

(21 Oct.) De *Krusenstern* werd gisteren in veiligheid gebracht, en met den avond zagen wij een noorderlicht. Wij vingen eenen visch, dien wij meenden van een geheel nieuw geslacht te zijn, en vroeger nimmer gezien hadden. De thermometer stond laag, bij afwisseling tusschen plus en minus

4°; de lucht was bijna blakstil. Men begon met het opzetten van een dak, over het schip, en wij schoten eenen witten vos. Wij konden geene maanswaarnemingen krijgen, en hadden weinig kans, dat dit ons in de eerste vier maanden zoude gelukken.

(22 Oct.) Ofschoon het land door de straalbreking aanmerkelijk verheven was, vertoonde het ons niets nieuws: de thermometer onderging geene groote verandering. Het werd nu noodzakelijk het ijs rondom het schip weg te hakken, om dit laatste, zooveel geligt zijnde, tot zijne natuurlijke hoogte te laten rijzen. Dit gedaan zijnde, rees het schip negen duim, en wij omringden het nu met eenen dam van sneeuw en ijs om de koude af te weren. De kombuis werd ook verplaatst en tusschen de hangmatten van de equipage gezet, om de warmte meer gelijkmatig te verbreiden. Tegen het dek van boven, werd een blikken vergaderbak boven de waterketels vastgemaakt, waardoor de wasem, die in deze koude luchtstreek anders zeer lastig is, opgevangen en verdikt werd. Wij zagen hier eene tweede raaf, en wij gingen dagelijks voort met onze whelkvangst, die ons echter niet veel opleverde.

(23 Oct.) Eene frissche koelte maakte op dezen dag de koude zeer gevoelig, niettemin rees de thermometer in den loop van den dag van minus 6° tot plus 8°. Deze wind hield met jagsneeuw den volgenden dag aan, waarbij de thermometer tot minus 3° daalde, en daarna tot 15° rees. Dit is een vast kenteeken van sneeuw in deze luchtstreken; wij kregen dan ook met middernacht eene geduch-

te bui. Wij maakten heden nog eenige noodzakelijke veranderingen in het schip; onder anderen werd er eene buis van het halfdek naar het vuur geleid, waardoor dit laatste gemakkelijk geregeld kon aangehouden worden. Dit geschied zijnde, vond men, dat eene zeer geringe hoeveelheid brandstof toereikend was, om het tusschendek, waar de equipage haar verblijf hield, droog en aangenaam te houden, en er eene gemiddelde warmte, van omtrent 55° te verspreiden, welke ik als de beste temperatuur voor de schepelingen hield.

(25 Oct.) De sneeuw des morgens aanhoudende, klom de thermometer tot 18°, maar begon met den middag te dalen, en stond des avonds op minus 6°. Overigens werd de Zondag met gebeden, ligchaamsoefeningen aan den wal, als naar gewoonte, doorgebracht. Wij hadden gisteren eenen vosseval uitgezet, doch heden hadden de honden het aas weten weg te kapen.

(26 Oct.) Hoewel de temperatuur heden weinig verschilde, werd de koude, door eene stijve koelte, zeer snerpend gemaakt. Wij maakten derhalve allen mogelijken spoed met het voltoojen van het dak, waartoe wij de waarlooze zeilen uit den voorraad van de *Rookwood* en de *Fury* gebruikten. Dadelijk ondervonden wij groot nut van deze nieuwe beschutting tegen de koude. Eenige timmermanswerkzaamheden verschafte ons bezigheid binnen boord, terwijl het nu zeer onveilig was, de manschappen buiten boord te laten arbeiden, uit vrees, dat zij door de felle vorst bevangen mogten worden.

nige noodzake-
 onder anderen
 naar het vuur
 elijk geregeld
 chied zijnde ,
 eelheid brand-
 dek , waar de
 en aangenaam
 warmte , van
 k als de beste
 ld.

aanhoudende ,
 ar begon met
 avonds op mi-
 met gebeden ,
 als naar ge-
 gisteren eenen
 en de honden

heden weinig
 ene stijve koel-
 nakt derhalve
 tooijen van het
 eilen uit den
 ury gebruikten.
 van deze nieu-
 Eenige timmer-
 bezigheid bin-
 veilig was , de
 arbeiden , uit
 evangen mogten

(27 Oct.) Nadat het den geheelen dag storm ge-
 waaid had , ging de wind ten 6 ure liggen , en
 de lucht klaarde op ; vervolgens hield het ook op
 met sneeuwen en het werd geheel stil. Wij wa-
 ren dan nu in staat om goede vorderingen met
 onze sneeuwfortificatiën te maken ; des avonds ech-
 ter begon het nog harder te stormen dan te vo-
 ren , en de thermometer daalde tot minus 11°. Zoo bleef het tot 6 ure des morgens , toen het weer
 bedaarde en de lucht helder werd. In den loop
 van dezen dag viel de temperatuur tot minus 13° ,
 hetwelk lager was dan wij tot nu toe ondervonden
 hadden. Daar nu echter het schip aan alle kan-
 ten gedekt was , bevonden wij ons zeer genoegelijk.

(29 Oct.) In den verloopen' nacht rees de ther-
 mometer tot plus 3° , en gedurende den dag tot
 4° ; een verschijnsel , hetwelk gelijk ik reeds aan-
 gemerkt heb , altijd met sneeuw vergezeld gaat ,
 die dan ook overvloedig begon te vallen. Den vol-
 genden dag was de jagsneeuw zoo hevig , dat wij
 niet met onze sneeuwdammen konden voortgaan.
 De veranderingen in de temperatuur waren niet be-
 langrijk genoeg om hier opgegeven te worden ; al-
 leenlijk merk ik aan dat nu , gelijk schier altijd
 in vroegere omstandigheden van gelijken aard , de
 barometer eenen naderenden storm aanduidde. Een
 witte vos werd levend in den val gevangen.

(31 Oct.) De wind woei gedurig harder , en de
 thermometer daalde tot minus 16°. De zon had bij
 haar ondergaan een' grooten kring. Dit was slechts
 de tweede maal dat wij dit verschijnsel zagen ; nu
 echter was de kring slechts wit. Naderhand za-

gen wij een noorderlicht in het zuiden. De toppen der bergen waren door den wind merkelyk van sneeuw ontbloot; maar het afstekende van de zwarte klippen met het schitterende wit van den geheelen omtrek, diende slechts om het gezigt van dit winterlandschap nog woester te maken. De arme vos werd bij toeval geworgd; het was maar eene vervroeging van het lot, hetwelk hem in het vervolg wachtte.

Met dezen dag was de eerste maand onzer gevangenschap in dit ellendige en akelige land afgelopen. Natuurlijk maakten wij vergelijkingen tusschen onzen toestand en dien van vroegere reizigers in deze doodsche gewesten, als ook eenige algemeene aanmerkingen, welke ik hier kortelyk mededeelen kan.

In de eerste plaats kan ik aantekenen, dat in dit klimaat, geheel verschillend van dat van *Zweden* en *Noorwegen*, de graad der temperatuur in weinig of geen verband met de geographische breedte staat. Dit zal voldoende blijken uit de beknopte vergelijkende tafel, welke ik hier laat volgen, betreffende onze eigene gemiddelde temperatuur voor deze maand, en die welke vroeger op *Melville-eiland*, *Winter-eiland*, *Igloolik* en *Port Bowen* waargenomen werd. Intusschen is dit geene volkomen juiste vergelijking, omdat, in deze gevallen, de temperaturen aan boord der schepen, en niet op het ijs werden gadegeslagen; en de toerekening van 3° voor dit verschil is verre van voldoende te zijn, daar mijne eigene ondervinding mij bewezen heeft, dat dit verschil zelfs 6° bedragen kan.

Het volgende bevat de bedoelde waarnemingen :

	BREEDTE.	LENGTE.	GEN. TEMP. VAN:
Ligplaats van de			
Victory	69° 59' 00''	92° 01' 06''	Oct. 1829 + 8°,43
Melville-eiland	74° 47' 20''	110° 48' 07''	id. 1819 - 6°,43
Winter-eiland	66° 11' 27''	83° 11' 00''	id. 1821 + 9°,51
Igloolik	69° 20' 30''	81° 52' 46''	id. 1822 + 9°,79
Port Bowen .	73° 13' 40''	88° 54' 48''	id. 1824 + 10°,85

Ten tweede bleek het , uit de vergelijking van onze reis met sommige vroegere togten , dat wij niet zoo ver om de west als *Melville-eiland* gekomen waren ; maar wij hadden door even veel ijs heen gewerkt , vermits de uitgestrektheid van deze scheepvaart 240 geographische mijlen bedragen had , en onze reis niet alleen hoogst moeilijk , maar meer dan eenmaal zeer gevaarlijk was geweest.

Thans werd ook met zekerheid bekend , dat de getijden van het Noorden kwamen , en dat zij later invielen en lager bleven wanneer de wind zuidelijk was . Wij hadden de laatste zestig mijlen geene walvisschen gezien , en geen enkelen keer eenen walrus aangetroffen.

Ik heb vroeger de hoeveelheid van victualie en brandstof opgegeven , welke wij tot den laatsten Augustus 1832 toereikend achtten . Maar van sterke dranken was er niet meer dan voor één jaar aan boord , en dit was veel meer een geluk dan een ongeluk , daar het buiten kijf is , dat sterke drank in deze bevroren luchtstreek heillooze uitwerkingen heeft , waarvan eene onder velen ; de bevordering van scorbut is . Het was derhalve noodzakelijk dat hetgeen er nog aan sterke dran-

ken over was, voor toekomstige landreizen bewaard bleve, op welke zij dikwijls van zeer groot, hoewel slechts tijdelijk nut konden zijn; of ook, in geval van schipbreuk, wanneer wij ons heil in de sloepen moesten zoeken, noodzakelijk konden worden, daar dit vocht alsdan niet alleen als voedsel, maar ook als brandstof aangewend konde worden; of, eindelijk, in geval wij buiten staat mogten geraken om het schip in het voorjaar vrij te krijgen; en dus genoodzaakt mogten zijn, om onze nasporingen over land voort te zetten. Er werd om deze redenen bevel gegeven, de uitreiking van rantsoenen van sterken drank te staken, en het was mij zeer aangenaam dat dit bevel zonder de allergeeringste tegensporreling ontvangen werd.

Met onze bedaking waren wij in deze maand klaar gekomen; maar onze ijsdammen moesten nog voltooid worden, en het bovendek moest nog met sneeuw gedekt worden. Ook waren er nog andere, dan de reeds vermelde inrigtingen in het binnenste van het schip gemaakt; zoo hadden wij, bijvoorbeeld, bij de vlaggekist eene hut doen opslaan, om daarin de kisten van de manschappen, bakkers- en koksgoederen te bewaren, terwijl koperen buizen rondom de geheele hut werden geleid, om den wasem af te leiden. Boven de kombuis en de stoomkeuken werden in het bovendek openingen gemaakt, op welke ijzeren kannen het onderste boven geplaatst werden, om den damp op te vangen, die alsdan oogenblikkelijk verdikt werd, maar, ofschoon wij eenigermate verwacht hadden den damp in de gedaante van water te kunnen

landreizen be-
van zeer groot,
zijn; of ook,
wij ons heil in
makelijk konden
alleen als voed-
nd konde wor-
iten staat mog-
voorjaar vrij te
zijn, om on-
tetten. Er werd
uitreiking van
staken, en het
level zonder de
en werd.

in deze maand
en moesten nog
moest nog met
er nog ande-
gen in het bin-
o hadden wij,
e hut doen op-
manschappen,
en, terwijl ko-
hut werden ge-
Boven de kom-
n het bovendek
ren kunnen het
n den damp op
k verdikt werd,
r verwacht hadden
ater te kunnen

verzamelen, vonden wij den wasem zoo dikwijls bevroren, dat de kannen weinig nut aanbragten.

Evenwel vonden wij dat deze inrigting de beste was, die men immer beproefd had, en wel, omdat hierdoor het logies van de equipage droog werd gehouden, waardoor het niet noodig was, de temperatuur buitengewoon te verhoogen, zoo als bij vroegere gelegenheden geschied was, om den damp zich vrij te laten verspreiden en boven op het dek en op de rondhouten verdikt te worden. Ook werd door onze inrigting eene groote hoeveelheid brandstof gespaard, daar wij bevonden, dat eene temperatuur tusschen 40° en 50° toereikend was om de plaats droog, warm, en aangenaam te maken; terwijl zij, op de schepen die ons voorgegaan waren, zelfs tot 70° had moeten gebragt worden.

De maatregelen welke ik in andere zaken koos, waren de volgende; en ik duid ze hier aan, opdat volgende reizigers in deze gewesten, zonder moeite de vruchten mogen plukken van eene ondervinding, die door herhaalde togten duur gekocht is. Men zal gemakkelijk ontwaren, in hoeverre dit alles regtstreeks nuttig was, om een of ander bepaald doel te bereiken, en inzonderheid, om aan de schepelingen bezigheid voor den geest zoowel als beweging voor het ligchaam te verschaffen. De manschappen sliepen in losse kooijen (hangmatten), die ten 6 ure des morgens geborgen, ten 10 ure des avonds opgehangen, en tweemaal in de week gelucht werden. Het tusschendeck, waar het logies van de equipage was, werd

elken morgen met heet zand bestrooid en tot 8 ure met zand geschuurd, waarna de manschappen schaftten. De Maandag werd naderhand tot waschdag bepaald, en dit werk tegen 12 ure afgelopen zijnde, werden de plunjes bij den kagchel gedroogd. Nadat eindelijk het bovendeck derdehalf voet dik met sneeuw bedekt was, werd dit vast getrapt, tot dat het eene digte massa van ijs werd, waarover alsdan zand gestrooid werd, tot dat het de gedaante van eenen harden zandweg bekwaam. Hierop was het reeds gemelde dak gebouwd, en met zeildoeken bekleed, die zoo lang waren dat zij over de verschansing hingen en het boord bedekten. De omringende dam van sneeuw, voltooid zijnde, was zoo hoog als de rust, zoodat de zijden van het dak daarmede vereenigd waren, en de wind nergens kon doordringen, waardoor ook de koude van buiten werd geweerd. Op dezelfde wijze was de kampagne met sneeuw bedekt, en de koekoek was met dubbele chassinetten voorzien; maar de doorloop van de kajuit naar het dek was nog niet afgesloten, omdat de vorst nog niet sterk genoeg was om dit noodzakelijk te maken: de binnendeuren waren alleenlijk met koorden en blokjes voorzien.

Wat de inrigting omlaag betreft, er was een overgang gemaakt van de konstabelskamer tot onder den bak tusschendecks, door middel van eene deur, die eerst naar eene met zeildoek afgeschotene long-room ging, en dan naar eene soort van hut van vijf voeten in het vierkant. In deze laatste kwamen de manschappen onmiddellijk van het

en tot 8 ure
manschappen
nd tot wasch-
ure afgeloopen
n kagchel ge-
dek derdehalf
werd dit vast
van ijs werd,
d, tot dat het
weg bekwam.
gebouwd, en
waren dat zij
oord bedekten.

voltooid zijn-
dat de zijden
waren, en de
ardoor ook de
Op dezelfde
w bedekt, en
tten voorzien;
maar het dek
vorst nog niet
ijk te maken:
et koorden en

er was een o-
kamer tot on-
ddel van eene
ek afgeschote-
ene soort van
In deze laat-
lelijk van het

bovendek; de hut, en vervolgens de long-room doorgaande, waren zij niet aan eene plotselinge verandering van temperatuur blootgesteld; en nadat zij zich van de sneeuw ontdaan hadden, waren zij verplicht, al hunne kleederen, waaraan ijssel of vocht was in de hut of eerste afdeeling te laten; van daar gingen zij in de zeildoeken long-room, die een tweede overgang van temperatuur was, en tevens het indringen der koude buitenlucht verhinderde, wanneer zij in de derde afdeeling, of de konstabelskamer kwamen, waar hun logies was.

Gedurende den dag, dat is van 6 ure des morgens tot 9 ure des avonds, werd de stoomkambuis toereikend bevonden, zoowel om warmte te verspreiden als om de spijzen te koken; en des nachts diende de bakoven tot het zelfde einde, terwijl daarop ook het zand heet gemaakt werd, dat des morgens gebruikt moest worden. Daar het eene even zoo nadeelige als lastige manier, zelfs in de huishoudelijke inrigtingen in het vaderland, is, de lucht die tot aanstoking van het vuur noodig is, door de deuren te laten binnen komen, liet ik eene koperen buis van buiten tot aan de stookplaats brengen. Hierdoor verhinderde men niet alleen de koude buitenlucht eenen togt te veroorzaken, maar de buis zelf werd warm genoeg om het voornaamste vertrek volkomen droog te houden.

Door deze inrigting ging de damp gemakkelijk naar boven om zich in de buitenste condenseur te verdikken, in stede van in de kamer zelve tot water over te gaan; terwijl de vuren (hetwelk mede

niet onbelangrijk was) met eenparige kracht brandende gehouden werden. Als een bewijs van het nut der condenseurs, kan ik nog aanmerken, dat het onze gewoonte was, ze elken Zaterdag schoon te maken, en dat de hoeveelheid van ijs, welke zij bevatten op een schepel per dag berekend werd, hetwelk gelijk stond met eene hoeveelheid van damp en eene geëvenredigde massa water, die niet slechts hinderlijk maar hoogst schadelijk geweest zoude zijn.

Als een vervolg onzer inrigtingen voor den winter werd het schip geheel afgetuigd, alles werd schoon gemaakt en weg geborgen. In de schafing en het wacht houden van de manschappen werden de volgende schikkingen gemaakt, waarbij de geheele equipage in vijf wachten verdeeld was. De drie stuurlieden, de machinist en de harpoenier hadden, ieder op zijne beurt, met één man, de wacht op het dek, met last om aanhoudend uit te kijken naar het vuur, naar wilde dieren en inlanders; de rigting en de sterkte van den wind aan te teekenen, met de gesteldheid van lucht en weder, en de temperatuur, zoowel als de watergetijden en de nu en dan voorkomende noordlichten. De officieren met hunne bedienden, de timmerlieden, de konstabels en de kok hadden, ieder in zijnen werkkring, vaste bezigheden.

Het ontbijt, waarvan het uur hierboven reeds vermeld is, bestond in kokosmelk of thee, en het middagschaften geschiedde ten 12 ure. Wanneer het weer gunstig was om werkzaamheden buiten boord te verrigten, arbeidden de manschappen, na het schaften, tot drie of vier uur, en wanneer dit

onmogelijk was, moesten zij eenige uren op het dek, onder de tent wandelen. Ten 5 ure kregen zij thee; vervolgens woonden zij eene avondschool bij, welke tot 9 ure duurde; kort daarna werden de kooijen opgehangen, en ieder begaf zich te rust.

Op den Zondag mogt geen arbeid verrigt worden. Men hield parade; ten 10 ure werd het volk, in hunne beste plunjes, gemonsterd, en na de parade hield men eene godsdienstoefening. Om het overige van den dag op eene gepaste wijze door te brengen, hadden wij eene verzameling van trak-taten, welke een even zoo nuttig als welgekozen geschenk van Mistress ENDEARY van *Blackheath* waren. Maar ten 6 ure was er eene Zondagsschool; lazen de manschappen iets uit den bijbel, en deze dag werd geëindigd met het zingen van psalmen en gezangen. Het nut dezer godsdienstige bezigheden is niet te betwijfelen; ieder lid van de equipage scheen te beseffen, dat hij als het ware een lid van een enkel huisgezin was, en ieder een gaf bewijzen van wederzijdsche inschikkelijkheid, vriendelijkheid en dienstvaardigheid, gepaard met stipte tucht en goed gedrag, zoo als men zelden, in dien graad, aan boord van een schip zal aantreffen.

De dagen om voor de equipage brood te bakken waren Zondag en Donderdag, en voor de officieren, elken anderen avond, uitgenomen Zondag; deze schikkingen stonden in verband met de eenparige verbreiding der hitte van het vuur dat voor zulke werkzaamheden vereischt werd. De rantsoenen van levensmiddelen voor de manschappen en officieren, voor veertien dagen uitgereikt, waren de volgende:

DAGELIJKSCHE VERSTREKKING VAN LEVENSMIDDELEN, VOOR 18 MAN, IN 14 DAGEN.

N ^o .	POEDEN VAN													RIJST.	ZOUT EN ZUUR INGELEGD.	STERKE DRAAK.			
	Dagen der Week	Brood	Meeł	Reuzel	Rozijnen	Suker	Kokossap	Thee	Rijst	Limoensap	Ingezouten spijzen	Pekel vleesch	Gezouten spek				Gallons	Gallons kool	Gallons ajun
1	Zondag . .	63	64					3				13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	1	1 ¹ / ₂				
2	Maandag . .																		
3	Dingsdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	1					
4	Woensdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
5	Donderdag . .		13 ¹ / ₂									13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
6	Vrijdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
7	Zaterdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
8	Zondag . .							3				13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
9	Maandag . .	63	64									13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	1		1 ¹ / ₂			
10	Dingsdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
11	Woensdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
12	Donderdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
13	Vrijdag . .		13 ¹ / ₂									13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
14	Zaterdag . .											13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂						
	<i>Totaal . .</i>	126	155	6	9	39 ¹ / ₂	15 ¹ / ₂	31 ¹ / ₂	6	15 ¹ / ₂	108	40 ¹ / ₂	40 ¹ / ₂	3	1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂	1	1	1

nus 14° stond, de koude niet onaangenaam was. Hoewel het aan de kim niet zeer helder was, konden wij zien dat de storm hier en daar eene doorstraling in het ijs gemaakt had, en in het zuiden ontdekten wij eenig open water. Des avonds liep de wind aan het westen, en wij zagen andermaal een noorderlicht, hetwelk van korten duur was.

(3 Nov.) Wind en weer hadden weinig verandering ondergaan, en de thermometer stond op minus 9°. Aan wal gegaan zijnde vonden wij eenige sporen van vossen. Men arbeide op nieuw aan het voltoojen van onze sneeuwschansen. Ik geloof dat al mijne lezers weten, dat de bevroren sneeuw in stukken als hardsteen, gehouden wordt, en op dezelfde wijze gemetseld wordt, terwijl het cement water is. Den 4^{den} kregen wij wederom sneeuw, die den geheelen dag aanhield; de thermometer klom tot 0°, en daalde in den nacht tot minus 10°. Wij hadden thans sedert eenige dagen geene schelpvisschen meer gevangen.

(5 Nov.) Des morgens was het fraai weer, en zoo als dan gewoonlijk geschiedt, rees de thermometer tot minus 1°. Wij schoten vier wilgenpatrijzen (ptarmigans). Den volgenden dag (6 Nov.) kwam de wind met frissche koelte uit het noorden, maar niet zoo koud dat wij in onze noodzakelijke werkzaamheden gehinderd werden. Een onderzoek van de condenseurs bewees dat zij te zamen een schepel ijs vergaderden, zoo als ik in de vorige maand reeds vermoed had, en het was ons zeer aangenaam te bemerken, dat bij gebreke van deze opzaming wij zelve de condenseurs

geweest zouden zijn, en aan damp en onophoudelijke regen van gelijk bedrag in de 24 uren, bloot gesteld zouden geweest zijn. Het is altijd aangenaam van lijden verlost te worden, maar het is dubbeld streelend wanneer wij die verlossing aan eigen arbeid en vinding te danken hebben. Dit behoort tot de ware belooningen voor aangewende vlijt, en de zelfvoldoening die hiermede gepaard gaat is meer dan verschoonlijk.

(7 Nov.) Ondanks eene stijve koelte uit het noordoosten, met nog zwaarder jagtsneeuw schoten onze officieren twee wilgenpatrijzen; maar ondanks zulk een' hevigen wind uit deze streek, rees de thermometer tot plus 3°. Ik moet bekennen, dat deze veranderingen in de temperatuur niet altijd begrijpelijk waren. Wij wisten in het algemeen, wat deze of gene wind moest te weeg brengen, waarom eene betrokken lucht de temperatuur deed rijzen, of het vallen van sneeuw de lucht betrekkelijk warmer moest maken, als ook waarom wij de strengste koude met eenen helderen hemel te wachten hadden. Maar alle onze redenen en oorzaken misten somwijlen geheel; en ik kan thans slechts, even als toen, tot het besluit komen, dat onze kennis van den dampkring en de gesteldheden van dezen laatsten tot nu toe ontoereikend is, om zelfs de veranderingen der temperatuur te verklaren; immers zien wij ons in alles teleur gesteld, wanneer wij die algemeene regelen willen toepassen, zonder welke geene vaste kennis kan bestaan.

Dit is niet minder waar met hetgeen wij het zekerst achtten te zijn, te weten de veranderingen

van den barometer; en zoo hetgeen wij meermaalen gelegenheid hadden waar te nemen, thans onverklaarbaar is, zal ik mijne natuurkundige lezers slechts herinneren, dat dezelfde omstandigheid meermaalen door de berigten van LA PÉROUSSE en de ondervinding van andere zeevaarders, bevestigd is geworden. Het kwik is gerezen waar het gedaald moest zijn, en het is even zoo dikwijls gezakt, waar alle redenen waren om zich overtuigd te houden dat het klimmen moest. Met noordelijke en oostelijke winden is het gevallen; het ook (want dit wordt als eene oorzaak van rijzing opgegeven) met winden van het land, terwijl het onder tegenovergestelde omstandigheden, die als oorzaken van zijne daling aangenomen zijn, in de hoogte ging. Dus bragt een lage barometer mooi weer, en een hooge, regen aan. Ik heb het kwik ook met een' oosten wind zien dalen, waarbij hevige stortregen volgde, terwijl als de wind naar het westen liep, het kwik met fraai en bestendig weer, in korten tijd meer dan een halven duim opklom. Uit een zeevaarkundig oogpunt beschouwd moeten deze omstandigheden natuurlijk als uitzonderingen aangemerkt worden. Met vele anderen zoude het ook mij zeer leed zijn, zoo de barometer niet van veel nut aan boord der schepen was, vooral in die zeeën en seizoenen, waarin men aan hevige en plotselinge stormwinden blootgesteld is; maar zoo zijne voorspellingen niet onfeilbaar zijn, en derhalve geene nalatigheid op zee mogen verontschuldigen, moet men ook erkennen, dat in de natuurkunde, zulke uitzonderingen een bewijs opleveren

van onze onkunde van natuurwetten, welke wij wanen te kennen. Het is eene dwaze, en tevens eene valsche, ofschoon vrij algemeen aangenomene stelling, dat de uitzondering den regel bevestigt; de geringste inspanning van het gezond verstand moest ons doen zien, dat niets eene natuurkundige wet kan zijn, zoodra het aan eene enkele uitzondering onderhevig is.

(8 Nov.) Den vorigen avond woei het hard uit het noordwesten; maar Zondagochtend was het mooi weer, met heldere, onbewolkte lucht. De godsdienstoefening werd verrigt en de gewone exercitiën aan wal volgden als naar gewoonte, alzoo dit een doorgaand gebruik voor dien dag was, indien het maar immer geschieden kon. Allen waren gezond, behalve de konstabel, wiens ligchaamsgestel het klimaat niet verdragen kon. Hij was eigenlijk niet bestemd om op onzen bodem te dienen, want hij behoorde in de rolle van den *John*, terwijl de konstabel van dit laatstgenoemde schip aan de *Victory* behoorde. Deze man was ongelukkigerwijze medepligtig aan het oproer geworden. Sedert lang was ik voornemens geweest den zwakken, sukkelenden konstabel met den eersten besten walvischvaarder naar huis te zenden, maar wij hadden er geenen ontmoet.

(9 Nov.) Het fraaije weer bleef aanhouden, met den thermometer op minus 10°. Eene jagtpartij leverde niets op; wij zagen niets dan eenige hazen en het spoor van eenen beer. Den volgenden dag (10 Nov.) waren de jagers weldra genoodzaakt naar boord terug te keeren, omdat de thermometer tot

minus 20° daalde, ofschoon het fraai weer bleef. Des nachts stond hij minus 22° , hetwelk de laagste temperatuur was, die wij nog ondervonden hadden. Omstreeks het midden van den volgenden dag (11 Nov.) begon het te waaijen en er viel veel sneeuw; zoowel de wind als de sneeuw vermeerderden tot middernacht. Wij waren dus verhinderd eenige occultatiën van de maan in den stier te observeren, op welke wij gerekend en waarvoor wij toebereidselen gemaakt hadden.

(12 Nov.) Nadat het met toenemend geweld gestormd had, begon de wind tegen den avond een weinig te bedaren. Het is merkwaardig dat de thermometer in de laatste 36 uren 48° gezeten was. In geval het ijs door den orkaan hier en daar opengebroken was, konden wij dit niet ontdekken, daar wij thans niet langer dan 3 uren daglicht hadden. Maar het was waarschijnlijk, want daar de wind des avonds van het noord-oost naar het zuid-oost liep, was er een ongemeen hooge vloed, en het ijs in onze nabijheid barstte met een vreeselijk geweld van elkander en liet het water over de oppervlakte dringen. De thermometer had met middernacht de hoogte van plus 26° bereikt.

(13 Nov.) De temperatuur begon eerst in den namiddag van heden te dalen, en toen nog wel zeer langzaam. Dit was een lange duur van hetgeen men in dit seizoen eene ongemeene warmte mogt noemen; want de temperatuur was gedurende 18 uren niet boven plus 24° geweest; het zonderlingste daarbij was dat de wind al dien tijd

noord-oostelijk was geweest, hetwelk wederom tot staving dient van hetgeen ik zoo even nopens de verborgene oorzaken der temperatuur gezegd heb. Volgens het algemeene gevoelen moest de koude in deze gewesten, nu zeer streng zijn geweest.

Wat de thermometrische waarnemingen zelve betreft, er kan geen twijfel aan hunne juistheid bestaan, vermits zij aan land verre van den invloed van het schip gedaan werden, terwijl de werktuigen de zelden waren, welke men op vroegere togten gebezigd had. Het gaf stof tot lagchen, dat de jagers over de warmte klaagden; en de sneeuw die er viel, was met een weinig regen vermengd.

(14 Nov.) Ofschoon onze jagt vruchteloos was geweest, had ik, door de helderheid van de lucht, toen ik op den berg stond, dien wij zoo dikwerf bezocht hadden, een meer uitgestrekt gezigt van het verre land, dan ik tot nu toe had kunnen bekomen; en ik zag nu eene reeks van bergen verder dan die, welke wij tot dus verre hadden kunnen ontwaren. De schakering der kleuren was op dezen dag verrukkend schoon, zoo als het eenige oogenblikken in den vorigen achtermiddag geweest was. Niet alleen omdat de wolken en de lucht in het zuiden die gloeiende kleuren van eenen zomeravond vertoonden, welke in ons land nu en dan waargenomen worden, en waarvan het schoone door het contrast van het stille, diepe purper aan de noordelijke kim nog meer uitkomt; maar onafhankelijk van de weerkaatsing der schitterende sneeuwbergen, die den glans der wolken evenaarde zoo niet overtrot, flonkerden de rotsen die het

naast bij de zon waren, in al de kleuren van het prisma, naarmate hare stralen op hunne kanten vielen. De middagszon in deze gewesten is inderdaad eene avondzon, en het is dus niet te verwonderen dat zij in haren geheelen dagloop de tafereelen van eene ondergaande zon in ons vaderland ten toon spreiden. De kleur der lucht deed mij vermoeden dat er, in het noorden open water moest zijn; en wij onderscheidden duidelijk eene ruimte, van klaar water, van omtrent 1 mijl in diameter, niet verre van ons, benevens eenige kleinere wakken, die door den jongsten storm aldaar ontstaan waren.

(15 Nov.) Het weer bleef kalm, en niet koud, vermits de thermometer niet lager dan 1° viel en tot de hoogte van 8° rees. Er viel een weinigje sneeuw; maar aan den wal waren de ravijnen en valleijen reeds geheel opgevuld; alleenlijk vertoonde zich hier en daar eene eenzame zwarte rots, op plaatsen, waar de orkaan met het grootste geweld gewoed had. Elken dag zagen onze jagers nu sporen van hazen en vossen; maar dit was alles. De Zondag werd als naar gewoonte doorgebracht. De zon was gisteren onzichtbaar gebleven, en heden (16 Nov.), konden wij noch zon noch maan ontwaren. Het weer was bijna even zacht, doch in den nacht viel de thermometer tot 4° minus, en behield heden ongeveer den zelfden stand.

Op Maandag, den 17^{den} November, zagen wij een zeer vreemd verschijnsel aan de zon, te zonderling en wonderlijk om beschreven te worden, hoewel het bij uitstek prachtig was. Het midden-

punt was door eene wolk verduisterd, terwijl de omtrek door eenen gordel omringd was, onder welken de stralen derwijze uitschoten, dat het verschijnsel naar de star van de *Bad-Orde* geleek. In geval iemand aan boord dit als een voorteecken, betrekkelijk de decoratie van die orde, voor zich of anderen, beschouwde, hield hij zulks geheim, althans hebben wij er niets van bespeurd; en dit was gelukkig voor den voorspeller, die anders zijn goeden naam als profet zeer ligt hadde kunnen verliezen. Maar, door een zonderlingen zamenloop van omstandigheden is die voorspelling waarlijk vervuld geworden, en juist terwijl ik de proef van dit blad corrigeer, ben ik in de gelegenheid gesteld, die vervulling er nog bij te vermelden *).

(18 Nov.) Het weer was nog altijd zacht; doch het geweld van den wind had zoo veel sneeuw op de bergen gejaagd, dat wij niet op de jagt konden gaan. De thermometer bereikte met middernacht plus 7°. Den volgenden dag (19 Nov.) werd onze school geheel in orde gebracht en tot ouderwijs in lezen, schrijven, rekenen, meet- en zeevaarkunde ingerigt; de manschappen werden in klassen verdeeld, en de noodige boeken en andere behoeften onder hen uitgedeeld. Van de achttien waren er drie die niet hadden leeren lezen en schrijven; doch het gebrek aan kennis van rekenkunst was vrij algemeen; de drie stuurlieden wa-

---

*) Kapitein Ross werd op dat tijdstip ter belooning voor zijne diensten met de decoratie van de *Bad-Orde* vereerd.

ren bekwaam om sterrekunde en zeevaarkunde te beoefenen. Hier was geen aandrang noodig; allen werden vrijwillig scholieren, en de schooluren werden altijd met het lezen van twee hoofdstukken uit den bijbel en met de avondgezangen besloten.

(20 Nov.) In de twee laatste dagen was er noch zon, maan of sterren te zien geweest, en het weer bleef somber, met flauwe koelte en zeer weinig sneeuw. De thermometer steeg tot 9° en varieerde tot 5° in het etmaal. Wij schoten een' witten haas. Den volgenden morgen (21 Nov.) was het even somber en duister, met enkele sneeuwbuijen; hoewel de maan een paar maal voor een oogenblik te voorschijn kwam. Met middernacht daalde de thermometer tot minus 1° . Een wijfjes-vos werd heden in den val gevangen, en aan boord gebragt om getemd te worden. Aan de zuid-oosterkim zag men een zeer flauw noorderlicht.

(22 Nov.) Zondag was het stil en helder weer, met den thermometer op minus 9° . Op hunne wandeling, na de kerkdienst, vonden de manschappen het spoor van een rendier, doch niets meer. Op maandag (23 Nov.) bleef de thermometer dalen tot minus 16° . Met het voornemen om het spoor van het rendier van gisteren te vervolgen, begaf de kommandeur zoss zich veel verder langs de kust, en ontdekte hierdoor het eerst, dat de zuidwestpunt van het naaste land, als een eiland van de vaste kust afgescheiden was, door een westwaarts loopend kanaal, maar zonder te kunnen bepalen hoe ver het zich uitstreckte. De wind liep aan het zuiden; en de manschappen vonden

werk in het ophalen van de stoomketels, die op het ijs gebragt zijnde, gedeeltelijk bedolven waren onder eene nieuwe laag van ijs, welke de doorbraak, ten gevolge van den storm, gevormd had.

(24 Nov.) Eene betrokkene lucht deed den thermometer eenige graden rijzen, maar deze verandering was van korten duur. Er was heden werk genoeg, met het uitnemen van het ijzerwerk der machine, zoowel als van de walvischboot, die in de zelfde omstandigheid was. Op het eiland rigtten wij eenen steenterp op, tot eenen wegwijzer naar het schip, voor hen die verdwaald mogten geraken; en een thermometer, die opzettelijk voor ons vervaardigd was, werd er op vast gemaakt. Wij zagen een prachtig noorderlicht in het zuid-westen, waarvan de roode stralen zich tot in het zenith uitstrekten. De wind was den volgenden dag (25 Nov.) veranderlijk, en dien avond was er een nog fraaijer noorderlicht, hetwelk in pracht vermeerderde tot middernacht en tot den volgenden morgen (26 Nov.) voortduurde. Het vertoonde zich als een helder lichte boog, waarvan de beide einden op twee tegenover elkander liggende bergen schenen te rusten; de kleur was gelijk die der volle maan, en het licht was niet minder sterk, hoewel de donkere en blaauwe hemel waartegen de boog afstak, voorzeker eene voorname oorzaak van de schitterende pracht van dit verschijnsel was.

Wij kunnen gissen welk een' glans de ring van Saturnus voor de bewoners van die planeet verspreiden moet, maar hier was deze gissing wel-

ligt wezenlijkheid geworden; zoo volkomen geleek de gedaante en het licht van dezen boog, naar hetgeen wij ons van den schitterendene ring van die planeet moeten voorstellen, wanneer wij denzelfden in den Saturnischen horizon ontwaren. De lichte boog veranderde eindelijk derwijze, dat hij deze denkbeeldige gelijkenis gedeeltelijk verloor, maar tevens nam hij in glans en fraaiheid nog toe. Terwijl de massa of de digtheid van de lichtende stof zoo sterk was, dat zij het gestarnte van den stier verduisterde, bleef dezelve bundels van stralen uitschieten, die in fonkelende hoeken uitliepen, zoo als die, welke in de kunstige sterren der juweliers voorgesteld worden, terwijl de weerkaatsing van dezen gloed alle voorwerpen op het land duidelijk zichtbaar maakte. Twee schitterende *nebulæ*, van dezelfde lichtende stoffe, verschenen vervolgens onder den boog, en schoten soortgelijke fonkelende stralen uit, terwijl zij een nog grooter contrast met den donkeren hemel nabij den horizon uitmaakten. Omstreeks 1 ure begon de boog in fragmenten en *nebulæ* te vervallen; de weerkaatsingen werden menigvuldiger en minder regelmatig, tot dat het verschijnsel ten 4 ure plotseling verdween.

(27 Nov.) Het was nu spring-tij; het water vloede door het brandgat, zoo als wij het noemden (een gat namelijk, hetwelk gemaakt was om er water door te krijgen, in geval er aan boord brand mogt ontstaan), en bedekte het ijs rondom het schip dermate, dat wij genoodzaakt waren er eene nieuwe bedijking omheen te maken, om dit

ongemak tegen te gaan. In den avond daalde de thermometer tot minus 27°, en evenwel was de lucht op het gevoel niet zeer koud. Volgens onze breedte, moest de zon gisteren voor den geheelen winter verdwenen zijn, maar in de laatste drie dagen hadden wij ongelukkig een bewolkten horizon gehad, die ons belette, haar te zien. Intusschen was het niet onmogelijk dat wij haar nog eens of tweemaal, door de uitwerkselen der straalbuiging, zouden te zien krijgen. De 28de Nov. was echter niet helderder dan de vorige dagen, maar de thermometer steeg tot 21° minus.

(29 Nov.) Intusschen daalde hij weder tot 27°, en op den middag werden wij wederom door de bewolktheid der kimmten verhinderd de zon te zien. Alles had overigens op den Zondag plaats als naar gewoonte. Maandag (30 Nov.) was de helderste en kalmste dag, dien wij in de geheele maand beleefd hadden, maar de koude was op dien dag ook vreeselijk, vermits de thermometer tot minus 37° viel, gevolgelijk verre beneden al wat wij tot dus verre ondervonden hadden. Wederom was de meridiaan, of de op- en ondergaande zon, zoo als men het zou kunnen noemen, door eene wolk, zoo volkomen van het schip af verduisterd, dat wij haar niet boven de mistbank langs den horizon te zien konden krijgen. Wij meenden te moeten gelooven dat de ptarmigans thans deze kust verlieten en zuidwaarts trokken, met het voornemen om de zon in haren loop te volgen. Wanneer wij nu de gemiddelde temperatuur van deze maand met die van

vroegere togten vergeleken , hadden wij geene redenen om eenen strengeren winter te gemoet te zien , dan gewoonlijk in deze streken plaats vindt , niettegenstaande de hevigheid van de koude in het begin , en de zeer lage temperatuur in de laatste dagen.

Men bespeurde thans ook , dat de hoogste temperaturen met noord-oostelijke winden , en de laagsten met de zuidelijken plaats vonden , hetwelk juist het tegendeel was van hetgeen wij verwacht hadden , en van hetgeen men op vroegere reizen bevonden had. De eenige verklaring welke wij hiervoor konden vinden , hetzij juist of onjuist , was , dat er open water in het noorden , en dat het geheele zuidelijke gedeelte zoowel aan land als in zee ééne massa van ijs was , en in beide gevallen was het vooruitzicht van onze reis in die rigting niet zeer aangenaam.

De gesteldheid van het weer belette ons in deze geheele maand eenige occultatiën van starren door de maan , waar te nemen of eenige andere hoegenaamde observatiën te doen. Het scheepsvolk was te zeer met volstrekt noodzakelijke werkzaamheden bezig , om aan land observatoriums , tot het doen van astronomische en magnetische waarnemingen , voor ons op te rigten. Het was ons echter aangenaam , dat de gevolgen , welke wij ons met al deze schikkingen hadden voorgesteld , volkomen bereikt werden. Onze huishoudelijke inrigtingen beantwoordden volkomen aan het doel om het welzijn en genoegen der schepelingen te bevorderen. De tevredenheid der manschappen met

deze inrigtingen , met elkander en met hunne officieren , was zoo volmaakt als zij zijn kon. Onder ons stelsel van opvoeding en onderwijs , hadden zij zeer snelle vorderingen gemaakt , en men bespeurde duidelijk , dat ook hun zedelijk en godsdienstig gevoel veredeld was geworden , waarvan één bewijs onder velen was , dat zij zich stiptelijk van vloeken onthielden , iets dat anders , uit hoofde van de kracht der gewoonte , niet gemakkelijk van zeelieden te verkrijgen is.

Vijftiende Hoofdstuk.

HERHAALDE VERSCHIJNSELEN VAN HET NOORDERLICHT. —
 KERSDAG. — OVERZIGT VAN DE MAAND. — AANMER-
 KINGEN OVER HET EINDE VAN HET JAAR 1829.

(1 December) Wij zagen heden van het eiland , voor een korten tijd den bovenrand van de zon , terwijl de lucht ongemeen helder was. Zij was omtrent 2 minuten van eenen graad boven de kim. Dit was het gevolg van de straalbuiging , want haar sterrekundige ondergang had reeds voor zes dagen plaats gehad. Wij waren thans niet meer dan drie weken van den kortsten dag af , zoo dat , met de zelfde omstandigheden bij haren aanstaan-

den opgang , wij niet langer dan zes weken van hare tegenwoordigheid geheel verstoken zouden zijn. Wij observeerden de hoogte van eenige starren. De thermometer stond van 31° tot 37° minus ; de barometer op 30 duim.

(2 Dec.) Eene zwarte wolk aan den zuidelijken horizon , zoude ons verhinderd hebben de zon te zien , ofschoon zij nog even als den vorigen dag daar boven stond. Het magnetische observatorium werd opgerigt en aan het astronomische werd begonnen. Met middernacht (3 Dec.) was er een prachtige boog van een noorderlicht , maar het was slechts 5° hoog. De kleur was licht geel , en hij schoot vele stralen uit ; omstreeks één uur begon het af te nemen en verdween. De lucht was kalm en helder , maar de kim bewolkt. De thermometer klom tot minus 19° , en den volgenden dag (4 Dec.) , tot 14° , met ligte wolken boven in de lucht en donker roode nabij de zon. Wij vergeleken thans den kwik-thermometer , met den wijngeest-thermometer , daar wij weldra alleen op de laatste zouden moeten vertrouwen , en teekenden het verschil aan , om er ons naar te regelen.

(5 Dec.) Een harde wind maakte dezen morgen zeer koud ; daar echter de wind van het noordoost naar het zuid-west liep , daalde de thermometer nog 4° ; hetwelk op nieuw de vroeger medegedeelde aanmerkingen bevestigde. Een bijna verhongerde hermelijn kwam aan boord en werd door de equipage gevangen en gevoederd.

De Zondag (6 Dec.) was zeer buijig met stormvlagen en sneeuwbuijen , en de thermometer daal-

de terwijl de wind sterker opstak. Deze dag werd als naar gewoonte doorgebracht. Den geheelen maandag (7 Dec.) woei het hard, tot des avonds toen de wind bedaarde en de lucht opklaarde. De thermometer daalde van minus 12° tot 23°. De maan was voor het eerst sedert langen tijd helder; daar zij echter niet over starren passeerde, gaf zij ons geene gelegenheid om de gewenschte waarnemingen te doen.

(8 Dec.) De stilte werd gevolgd door eene bramzeilskoelte uit het noord-oost, en de thermometer klom tot minus 16°. Den volgenden dag (9 Dec.) hadden wij ligte valwinden en mistig weer. Het observatorium voltooid zijnde, observeerden wij eenige occultatiën van starren door de maan. De temperatuur viel tot minus 26°, in den avond, en wij hadden een flauw noorderlicht. Op den 10^{den} was er een kring om de maan, waarvan lange stralen, in de gedaante van een kruis, uitschoten. Dit zelfde verschijnsel werd op den volgenden dag (11 Dec.) waargenomen, en gedurende de drie dagen, was de stand van den thermometer tusschen 16° en 27°. Wij observeerden eenen doorgang van *Aldebaran*.

(12 Dec.) Deze dag leverde weinig merkwaardigs op: de temperatuur en het weer ondergingen weinig verandering, en de werkzaamheden van het scheepsvolk waren als naar gewoonte. De volgende dag (13 Dec.) een Zondag zijnde werd op de gewone wijze doorgebracht. Opmerkelijk is het, dat gedurende de laatste week de gesteldheid van het weer ons vergund had, de vuren 8 uren in elke

nacht uit te laten, zonder dat de temperatuur tusschendeks beneden de hoogte viel, welke wij als de geschikste bepaald hadden. Des anderen daags (14 Dec.) stond de thermometer doorgaans op minus 13°, en wij werden andermaal door eene overstroming van het ijs gekweld. De lucht was heijig en niet koud op het gevoel; dit was ook den volgenden morgen (15 Dec.), toen de maan wederom eenen grooten kring had; doch de wind stak op, en het werd zoo koud, dat het volk niet meer op het ijs kon arbeiden. De thermometer daalde tot minus 24°.

(16 Dec.) De zelfde wind, met eene even zoo lage temperatuur, verhinderde alle werkzaamheden buiten boord; maar op den 17^{den}, liep de wind aan het oosten, en werd door eene sterke vermeerdering van koude gevolgd, zoodat de thermometer tot minus 37° daalde. Op dit punt bevroor het kwik, hetzij dat het vervalscht was, of dat de graden niet juist geteekend waren, kunnen wij niet beslissen; het eerste is waarschijnlijk, omdat eene hoeveelheid ander kwik, welke wij aan boord hadden, onbevroren bleef. Wij zagen heden wederom een heerlijk noorderlicht. Het ijs rondom het schip was door den vloed zeer beschadigd, doch niet zoo zeer dat de zee er over heen stroomde.

(18 Dec.) Het weer was stil geweest, doch hierop volgde op nieuw eene oostelijke koelte, en de thermometer klom toen tot 28° minus. Het noorderlicht van gisteren werd door wolken verduisterd, ofschoon het nog gedeeltelijk zichtbaar was, als of het de geheele ruimte van het oosten naar het wes-

ten vervulde. Den 19^{den} bleef de thermometer klimmende tot 17°, maar het was veel kouder, omdat er eene frissche koelte woei, tot na den middag, wanneer het stil en zacht werd. Onze jagt liep weder vruchteloos af: het scheen dat alle dieren deze kust nu verlaten hadden. Onze timmerman, een toonkunstenaar zijnde, had ik reeds moeten zeggen, dat de manschappen des Zaturdags avonds verlof bekwamen om te dansen; feesten van dien aard werden altijd met vreugde bijgewoond, en waren tevens heilzaam. Bovendien was het eene billijke vakantie tot uitspanning van de schooluren.

(20 Dec.) Het noorderlicht bleef nog aanhouden, en bij gebrek van andere tijdkortingen gaf het eenige afwisseling aan onze eentonige leefwijze. Er viel veel jagsneeuw, en de wind maakte het zoo koud, dat wij ons niet langer dan eenige minuten aan de opene lucht konden blootstellen; de thermometer daalde tot minus 20°. Nadat het noorderlicht verdwenen was, kwam het in den nacht nog schitterender weder te voorschijn, met helder flonkerende stralen, gelijk die van het weerlicht, welke kort na middernacht verdwenen. De lucht was zoo helder, dat wij op den middag alles volmaakt duidelijk in onze kajuit konden zien, zelfs door den dubbelen koekoek, ofschoon deze met sneeuw bedekt was. Buiten boord kon men het kleinste schrift gemakkelijk lezen. De Zondag werd als naar gewoonte doorgebracht.

(21 Dec.) Het weer bleef helder, en hoewel de wind van het noord-west naar het noord-oost liep, werd het stil. De lucht was zacht, zoo als door-

gaans in zulke omstandigheden. De thermometer stond op minus 16°. De horizon was zoo klaar, dat alles daar aan zichtbaar was; wij zagen dus al wat ons omringde duidelijker dan immer te voren, en in het bijzonder ook het land dat wij vroeger zoo menigmaal hadden waargenomen. Den volgenden dag (22 Dec.) was het even eens, en wij genoten van den top der heuvelen een volkomen gezicht van den horizon; voornamelijk in het zuiden, waar de kleur van den hemel de prachtigste schakeringen opleverde. Het was een tooneel dat meer geschikt was om geschilderd dan om beschreven te worden, indien het binnen het bereik der schilderkunst lag. De sneeuw was grootendeels van de toppen der bergen afgewaaid, zoodat de donkerbruine, kale rotsen zichtbaar waren.

(23 Dec.) De morgen begon met betrokken lucht en marszeilskoelte, maar spoedig werd het stil en voor een korten tijd zagen wij een noorderlicht. Het zelfde weer bleef den volgenden dag (24 Dec.) aanhouden, en de klaarheid van den hemel deed ons, gedurende het helderste gedeelte van het etmaal, waaronder natuurlijk de middag begrepen was, sterren van de eerste grootte waarnemen. Ook Venus werd in het zuidelijk gedeelte gezien, en verspreidde eenen fraaijen goudkleurigen glans. Andermaal hadden wij een noorderlicht, hetwelk tot de reeks van die verschijnselen behoorde, welke wij thans meer regelmatig waarnamen, dan ik op de vroegere reis in deze gewesten ondervonden had.

(25 Dec.) Het was Kersdag. Er zijn weinige plaatsen op dea beschaafden aardbodem, waar de-

ze dag niet als de belangrijkste van het geheele jaar wordt beschouwd; alom is het, ten minste, een feestdag, en voor velen is het iets meer. De elementen zelven schenen besloten te hebben, dat het voor ons een gedenkwaardige dag zou zijn, want hij begon met een allerprachtigst noorderlicht, dat het gansche hemelgewelf vervulde. In den beginne vertoonde het verscheiden uren lang eene reeks van bogen, die allengs hooger stegen, naar gelang zij van het oosten, naar de westelijke zijde van den horizon voortgingen, terwijl de gedurige afwisselingen en schakeringen niet minder fraai en prachtig dan immer te voren waren. De kerkdienst, welke voor Kersdag bestemd is, werd heden door ons gehouden; en in gevolge het vaste gebruik in onze zeedienst, wordt op dezen feestdag ook een buitengewoon overvloedig middagmaal gehouden, waarbij een *roast-beef* van onzen os van *Galloway*, de *orthodoxe* *) hoofdschotel uitmaakte. Ik behoef niet te zeggen dat onze order tegen het gebruik van geestrijken drank voor dezen heugelijken dag ingetrokken werd, omdat er voor den zee-man geen feesdag bestaan kan zonder *grog*. De voorraad van de *Fury*, gaf ons bij deze gelegenheid meer dan wij billijkerwijze konden verlangen; want daarbij waren niet alleen *minced-pies* §) of vleesch-

*) Men weet dat dit geliefkoosde gerecht der Engelschen, altijd op Kersdag hunne tafel moet versieren.

VERT.

§) Die op Kersdag in *Engeland* op alle tafels een voor-naam gerecht uitmaken.

VERT.

pastijen , maar zelfs ingelegde kersen in ijs , eene versnapering waaraan wij , in deze luchtstreek , geene behoefte hadden , maar die ons deed lagchen , bij de gedachte dat wij het genot daarvan niet door de Junij-hitte van *Londen* , noch door de benaauwdheid eener danszaal in *Grosvenor* behoeften te verhoogen. Ook beken ik gaarne dat onze gasten naar zulke verkoelende lekkernijen , midden onder ijs en sneeuw , niet buitengemeen gretig waren. Ik geloof dat dit een gelukkige dag voor de geheele equipage was , en gelukkige dagen hadden voor ons eene zedelijke waarde , waarvan zij , die hun geheele leven in rust , gemak en weelde doorbrengen , en ongevoelig voor zuur verdiende ontspanningen zijn , zich bezwaarlijk een denkbeeld kunnen vormen , zoo min als van de uitwerkselen , daarvan op de gemoedsgesteldheid van den mensch. Dat wij alle vlaggen uitstaken spreekt van zelf , en de schitterende schoonheid van Venus werd natuurlijk beschouwd als eene vermeerdering van den luister van dezen dag.

De Kersdag werd gevolgd door eenen helderen en stillen voormiddag , terwijl de thermometer tusschen 18° en 22° minus bleef. Wij deden met onze instrumenten eenige waarnemingen en zagen wederom een noorderlicht , hetwelk tot 8 ure des morgens aanhield , waarna de thermometer tot 32° minus daalde.

(27 Dec.) Daar het Zondag was , werd er geen werk verrigt. Den volgenden dag was er weinig verandering van weer en omstandigheden , uitgenomen dat de temperatuur verscheidene graden hoo-

ger steeg. Den 29sten daalde zij weder tot minus 37°, waarbij het verdachte kwik op nieuw bevroor. Daar het echter stil was, verwekte deze koude geen onaangenaam gevoel.

(30 Dec.) Op dezen dag zagen wij eenen haas, en daags te voren hadden wij er twee gezien, zoodat nog niet alle dieren deze landstreek verlaten hadden. Tot half 4 ure na den middag was het goed licht geweest, en in den loop van den dag steeg de thermometer tot minus 20°. Wij zagen ook een flauw noorderlicht, en observeerden den doorgang van eenige starren. Den volgenden morgen (31 Dec.) was de lucht betrokken, maar het weer was zacht en de temperatuur klom nog 12°. Wij zagen aan land het voetspoor van eenen wolf, die noordwaarts geloopt was, in welke rigting wij hem ook niet verre van ons schip hadden voorbij zien gaan. Wij volgden het spoor 2 mijlen; verder was het niet meer zichtbaar.

Aldus liep de maand December en het jaar 1829 ten einde. De temperatuur had, even als in de vorige maand, de gemiddelde hoogte behouden, welke men ook op vroegere reizen in de zelfde maanden had waargenomen. Hoe onzeker de berekeningen der temperatuur over eene korte tijdruimte, in deze, zoowel als in alle andere gewesten zijne moge; hoe onzeker zelfs de gemiddelde berekening over eene maand in onderscheidene jaren moet zijn, wanneer wij weten hoe verre de algemeene hoedanigheden dier jaren van elkander afwijken, niettemin is het eene zeer merkwaardige omstandigheid, dat de gemiddelde uitkomst van

alle berekeningen der breedte en lengte van *Melville-eiland*, *Igloolik*, *Winter-eiland* en *Port-Bowen*, bijna de juiste ligplaats van de *Victory* in *Felix-haven*, opleveren, terwijl de temperatuur aldaar insgelijks met de gemiddelde temperatuur dezer vier punten overeenstemt, hetwelk eene trapsgewijze overeenkomst van temperatuur aanduidde, die strijdig is met de begrippen, welke men daarvan gewoonlijk opvat.

Ik moet hierbij aanmerken, dat ons observatorium op eene veel betere plaats opgerigt was dan dat van vroegere jaren. Het was grooter en gemakkelijker, zoodat de adem der waarnemers zich niet zoo ligt op de instrumenten verdikte. Datgene hetwelk men tot het waarnemen der doorgangen bestemd had, was ook op eene veel grootere schaal vervaardigd, namelijk van 36 duim, terwijl de stelling van dat instrument volkomen juist bepaald was door waarnemingen van sterren rondom de pool. Met opzigt tot waarnemingen in het algemeen, was echter deze maand niet gelukkig geweest. Tijdens hare noordelijke declinatie was de maan altijd door wolken verduisterd geweest, hetwelk ons buiten staat stelde om de gewone maansafstanden te berekenen. Wij hoopten nog dat Januarij gunstiger zoude uitvallen, omdat wij de beste voorbereidselen gemaakt hadden om goede waarnemingen te doen. Nopens het noorderlicht, dat wij zoo dikwerf gezien hadden, konden wij geene proeven bewerkstelligen, uit hoofde van de ongunstige weêrsgesteldheid en de harde winden welke deze natuurverschijnselen vergezelden.

Ik maak hier geen gewag van den stand des barometers, waarvan ik ook in mijn journaal zelden gesproken heb. Dit onderwerp is meer voor een aanhangsel of eene tabel geschikt, waarin het geheel met een enkelen opslag van het oog overzien, en tevens vergeleken kan worden met de gelijktijdige temperaturen, winden en weersgesteldheden: omstandigheden waarvan zulke aantekeningen hunne grootste waarde ontleenen. De magnetische waarnemingen leverden niets op dat der moeite waard was om geboekt te worden.

Tot onze groote tevredenheid bevonden wij dat onder de equipage de vorst geen het minste ongelukkige toeval had veroorzaakt; en dit gaf ons de hoop dat wij daarvoor ook in het vervolg bewaard zouden blijven, schoon wij overtuigd waren dat alle voorzorgen dikwijls nutteloos moesten zijn, dat het bloote omgaan van eenen hoek, wanneer men uit eene gematigde warmte kwam, aan zulk een' geweldigen en scherpen togtwind kon blootstellen dat de gevolgen plotseling noodlottig konden zijn, in welke gevallen de lijder de eenige persoon is die niet weet wat hem treft, zoodat hij, zonder oogenblikkelijke hulp, onherstelbaar bevroren kan zijn. Bij deze goede gezondheid der schepelingen in het algemeen, was het smartelijk den armen konstapel allengs zijn einde te zien naderen, schoon hij zelf het wist dat dit onvermijdelijk was, en hij zich sedert lang daartoe had voorbereid. Het was zelfs een noodlot, hetwelk hij, zelfs indien hij in het vaderland ware gebleven, niet lang meer hadde kunnen ontwijken, en er bestonden geene re-

denen om te vermoeden, dat het door de reis of het klimaat vervroegd was geworden.

De ondervinding van de volgende maand strekte om ons bij voortduring van de gepastheid en het nut onzer huishoudelijke inrigtingen te overtuigen; er had niets aan ontbroken, en er behoefde niets veranderd te worden. Bijzonder te vreden waren wij met den goeden uitslag van den toestel tot dampverdikking van binnen: het beginsel daarvan was blijkbaar gelijk aan dat van den condenseur in de machine van WATT, hoezeer de bijzonderheden verschillen. Het groote nut van deze inrigting was ten overvloede door de ondervinding gestaafd. Ik moet echter, bij wijze van verbetering van het vroeger aangestipte, nopens de hoeveelheid van het ijs, dat wekelijks in de drie condenseurs verzameld werd, hierbij aanmerken, dat deze hoeveelheid aan groote afwijkingen onderhevig was. Ik heb gezegd dat zij, over het geheel, een schepel daags bedroeg; dit was de uitkomst onzer vroegste bevindingen, eer wij het produkt en de gemiddelde temperatuur der warmte tusschendeeks behoorlijk hadden kunnen bepalen. In den loop onzer pogingen om aldaar de meest geschikte temperatuur te onderhouden, was die hoeveelheid van ijs aan groote verandering onderhevig; zoodat zij in sommige weken nauwelijks vier schepels bedroeg. Wij konden ligt bemerken dat de hoeveelheid toenam als de hitte vermeerderd werd, en vooral op die dagen wanneer het gewasschen linnengoed te droogen hing, hetwelk zeer gemakkelijk te begrijpen is. Deze vermeerdering van hitte bragt geen

voordeel te weeg, en daar de eerst gekozene temperatuur overtollig warm voor het welzijn en het genoegen der equipage werd bevonden, werd zij tot de gemiddelde hoogte van 45° aangenomen, waarbij dan ook de hoeveelheid van wekelijks voortgebracht ijs, gemiddeld vier schepels of iets minder bedroeg.

Op deze wijze werd niet alleen het verblijf der schepelingen aangenaam en alle voorwerpen daarin droog gehouden, maar het plaatsen van kagchels in het ruim en in afgelegene hoeken werd hierdoor geheel overbodig; en terwijl aldus veel arbeid en ongemak, en welligt niet minder gevaar werd vermeden, ontstond hieruit ook eene groote bezuiniging van brandstof. Iedereen weet dat deze punten de aandacht van alle vroegere zeevaarders in deze luchtstreken bezig hadden gehouden; het was derhalve streelend voor ons, de eersten te zijn geweest, die hierin geslaagd waren, te meer omdat zulks door even zoo eenvoudige en onkostbare, als zuiver natuurkundige middelen, geschied was. De middelen, welke wij te baat namen, hier aan te wijzen, zouden voor toekomstige reizigers in de noordelijke zeeën van weinig nut zijn, indien het aanwenden dier middelen niet even gemakkelijk ware, als de opgave daarvan, zonder meerdere beschrijving dan het geen ik er in het algemeen van gezegd heb, bevattelijk is.

De school had bij voortduring de belangstelling der manschappen levendig gehouden, en zij maakten blijkbare vorderingen in godsdienstige, zedelijke en wetenschappelijke kennis. Deze inrigting

zoude heilzaam zijn geweest al had zij blootelijk tot het verschaffen van bezigheid gestrekt; en op de eene of andere wijze wisten wij ons altijd bezig te houden. Het jagen op wild was doorgaans een vruchteloos bedrijf, maar het was bezigheid en afwisseling, wij voedden ons met de hoop bij gebrek van hazen, welke wij maar zelden aantroffen en zoo zelden schoten, dat onze jagt schier op niets uitkwam. Op deze wijze waren intusschen de drie maanden, gedurende welke wij ons hier opgehouden hadden, zonder verveling en als onmerkbaar verlopen, zonder dat wij zelfs onze toevlugt hadden behoeven te nemen tot eenige dier ijdele verstrooiingen, waarmede men opzettelijk den tijd vernielt. Aan die manschappen welke de meeste eerzucht getoond hadden, was de tijd nog te kort voorgekomen, omdat zij voorzagen dat de dienst in de naderende zomermaanden onvermijdelijk de schooloefeningen zoude doen staken, eer zij zoo ver gevorderd waren als zij wenschten te zijn.

Het overzicht van het afgelopen jaar leverde eene mengeling van goed en kwaad op; gelijk dit in het geval met het menschelijk leven in het algemeen is. De togt zelf was aanvankelijk schier eene hoopeloze onderneming geweest, tot dat zij door de grootmoedige mildheid van den »Londenschen koopman,» wiens naam onvergetelijk zal blijven, tot stand gebragt en krachtdadig bevorderd werd. Onvoorziene en vervolgens onherstelbare gebreken hadden ons belemmerd en teleur gesteld, hadden de neerslagtigen met vrees en angst voor

blootelijk
 kt; en op
 s altijd be-
 doorgaans
 ezigheid en
 oop bij ge-
 aantreffen
 t schier op
 intusschen
 wij ons hier
 en als on-
 fs onze toe-
 nige dier ij-
 zettelijk den
 lke de mees-
 tijd nog te
 gen dat de
 onvermijde-
 staken, eer
 wenschten

leverde eene
 gelijk dit in
 in het alge-
 k schier ee-
 tot dat zij
 en »Londen-
 gelijk zal blij-
 g bevorderd
 erstelbare ge-
 eur gesteld,
 angst voor

de toekomst vervuld, en zelfs de meer kloekmoedi-
 gen verdrietig gemaakt. Het einde was echter be-
 ter dan wij hadden kunnen verwachten. Wij
 waren verder dan eenig ander door dezelfde
 straat voortgedrongen, in weerwil van de voordee-
 len van tijd en alle andere omstandigheden, welke
 zij boven ons genoten hadden. Wij waren dik-
 werf in het grootste gevaar geweest, en waren er,
 ofschoon niet door onze eigene pogingen, uit ver-
 lost geworden, weshalve wij ook voor de toekomst
 op bescherming hoopten, welke wij ons bevljigten
 wilden meer en meer te verdienen. Indien ook
 wij, tot dus verre, slechts de »hersenschim eener
 noord-westelijke doorvaart,» zooals men het ge-
 noemd heeft, nagejaagd hadden, mogten wij de
 hoop koesteren dat wij meer vruchten van onzen
 togt zouden inoogsten, door ten minste dit onbe-
 kende gedeelte der aardrijkskunde van *Amerika* na
 te sporen en op te nemen; hetwelk, zoo ik meen,
 sedert langen tijd, de eindpaal der verwachtingen
 is, van allen die nopens dit onderwerp verstandig
 denken. Wij bevonden ons op een zeer verre ge-
 vorderd punt, met het vooruitzicht van eenen zo-
 mer, die niet lang meer zou uitblijven; en, wan-
 neer wij eenmaal uit het ijs bevrijd waren, moest
 elke nieuwe schrede eene nieuwe ontdekking zijn.

Wanneer wij aan *Engeland* dachten, was het
 niet om te betreuren dat de belofte, volgens welke
 wij met het nieuwe jaar terug zouden komen, ij-
 del was geweest; maar hetgeen wij werkelijk be-
 treurden was, dat wij niet in de mogelijkheid wa-
 ren geweest om, sedert ons vertrek van het Deen-

sche etablissement te *Holsteinborg*, in Julij, eenig berigt van ons wedervaren naar het vaderland te zenden. Wij hadden geene walvischvaarders ontmoet; maar volgens onze koers en het jaargetijde, konden onze vrienden gemakkelijk nagaan, dat het niet ontmoeten van ons schip een waarschijnlijk bewijs voor onze veiligheid was; immers wisten allen dat wij voorzien waren van huisvesting, en zoo ons schip aan de behoefte niet voldeed, de *Fury* eene ruimen voorraad bevatte, dien onze woningen op het vaste land hadden kunnen opleveren.

---

fulij, eenig
aderland te
arders ont-
et jaargetij-
k nagaan,
een waar-
is; immers
an huisves-
te niet vol-
vatte, dien
en kunnen

